

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๔ (๑๕ ม.ย.) ชุดที่ ๑
วันที่ ๑๕/๕/๒๕๖๓ ที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ข้อมูล	ข้อความที่	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วัน ๓๑ ธันวาคม ที่ ๑๖ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๔๔๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันเสาร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๔๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๐ นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๖ คน เป็นองค์ประชุม
แล้ว การประชุมตามระเบียบวาระ หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานสภา ฯ จะแจ้งต่อที่
ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

หมายเลข ๒. กระหูดาม กระหูดามทวนของนายอารีย์ คันธวิชกุล ตามเรื่อง
การจัดซื้อที่ดินและการปลูกสร้างโรงเรียนประจำจังหวัดสมุทรปราการ ตามกระทรวงศึกษา
ธิการ

นายอารีย์ คันธวิชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหูดาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ควมปรากฏว่าในการก่อสร้างโรงเรียนประจำจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีเสียง
ครหาอยู่มากเกี่ยวกับการจัดซื้อที่ดินและการปลูกสร้าง ถ้าหากจะปล่อยให้เหตุการณ์เป็นไป
เช่นนี้ บ่อมหาจะเป็นที่เสื่อมเสียแก่ทางราชการ ฉะนั้น เพื่อคลี่คลายข้อเท็จจริงข้าพเจ้า
ขอเรียนถามว่า

๑. ได้มีการจัดซื้อที่ดินเพื่อการปลูกสร้างโรงเรียนประจำจังหวัดสมุทรปราการ
เมื่อใด ในท้องที่ใด ราคาไร่ละเท่าใด รวมเป็นเงินเท่าใด

๒. การปลูกสร้างได้ทำตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ และได้มีการ
ประมูลมอบหมายให้แก่กองกิจการ บริษัท ห้างร้านใด รับทำการก่อสร้าง เมื่อใด ราคาเท่าใด

พลอากาศเอก หลวงเชิดชูอากาศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
 กระทรวงศึกษาธิการขอตอบดังต่อไปนี้ เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
 สมุทรปราการขอเงินเพื่อสร้างโรงเรียนประจำจังหวัดสมุทรปราการชาย และโรงเรียนสตรี
 สมุทรปราการให้เป็นตึกถาวรและก็ได้รับอนุมัติเงิน ก.ศ.ส.ไว้ สำหรับสร้างโรงเรียนชาย
 ๒,๑๕๐,๗๖๐ บาท โรงเรียนสตรี ๕,๖๘๗,๓๖๐ บาท แต่กระทรวงการคลังยังไม่มีเงิน จึงขอ
 ให้รอไว้ก่อน สำหรับโรงเรียนชายเงิน ก.ศ.ส.ที่ได้รับนั้น รวมทั้งค่าซื้อที่ดิน เพราะที่ตั้ง
 ปัจจุบันแคบมาก ที่ไม่พอ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการเห็นว่าที่ดินกว้างขวางขึ้นทุกวัน อาจ
 หาได้ยาก จึงได้คิดขอซื้อที่ดินก่อน และได้รับอนุมัติกระทรวงศึกษาธิการจึงตั้งกรรมการ
 ขึ้น ๕ นาย ซึ่งมีนายเผด็จ ศิละหิต เป็นกรรมการร่วมด้วยในการจัดซื้อที่ดิน มีผู้เสนอขาย ๒
 ราย คือนายสมบุรณ หองพงษ์ รายหนึ่ง กับนางปรุงใจ บุญประกอบ อีกรายหนึ่ง กรรมการ
 ๓ นายคือผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ดินจังหวัด และนายเผด็จ ศิละหิต เห็นควรซื้อรายสมบุรณ
 หองพงษ์ และกรรมการอีก ๒ นาย คือศึกษาธิการจังหวัด และครูใหญ่ เห็นควรซื้อรายของ
 นางปรุงใจ บุญประกอบ ตามรายงานซึ่งรายงานต่อกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่าที่ดินของ
 รายนายสมบุรณ หองพงษ์ มีถนนเชื่อมต่อกถนนใหญ่อยู่แล้ว ที่หน้ากว้าง ๑๐๐ เมตร ห่างศาลา
 กลางจังหวัด ๒ กิโลเมตรครึ่ง ไร่ละ ๒๓,๕๐๐ บาท แต่รายของนางปรุงใจ บุญประกอบ
 ต้องทำถนนและสะพานไปหาถนนใหญ่อีก ที่หน้ากว้าง ๕๐ เมตร และมีที่ดินของผู้อื่นมั่งหน้าอยู่
 ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ ๑ กิโลเมตรครึ่ง ไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท กระทรวง
 ศึกษาธิการได้พิจารณาสภาพของที่ดินและคะแนนเสียงของกรรมการทั้งสองฝ่ายแล้ว จึงขออนุมัติ
 ซื้อรายของนายสมบุรณ หองพงษ์ และได้จัดการซื้อขายเรียบร้อยแล้ว แก่นวันที่ ๒๕ เมษายน
 พ.ศ. ๒๔๔๔ ที่ดินนี้ตั้งอยู่ริมถนนสุขุมวิทที่ ศาลาทำบ้าน อำเภอมือง จังหวัดสมุทรปราการ
 จำนวน ๑๗ ไร่ เป็นเงิน ๓๙๘,๕๐๐ บาท เมื่อตกลงซื้อแล้ว สามี่ของนางปรุงใจ บุญประกอบ

ศึกษาธิการจังหวัดและครูให้รวมทั้งผู้ปกครองนักเรียน ๑๕ ราย ไกร้องเรียนต่อกระทรวงศึกษาธิการ ว่าไม่เหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการได้ตอบไปตามเหตุผลของคณะกรรมการให้ทราบแล้ว ต่อมาทางฉนวน สวัสดิโกศล กับพวกไกร้องเรียนต่อท่านนายบรัฐมนตรีและก็ได้ตอบไปให้ทราบเช่นเดียว และครั้งสุดท้ายผู้กล่าวกับการ ๔ กองปรามปราม กรมตำรวจได้ออทราบรายละเอียด เพราะมีผู้ส่งบัตรสนเท่ห์กล่าวหา กระทรวงศึกษาธิการก็ได้คัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ ส่งไปให้แล้ว แกวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๔ เรื่องนี้ก็ได้แจ้งมายังกระทรวงมหาดไทยส่วนอาคารที่เห็นที่กำลังก่อสร้างอยู่นั้นเป็นโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ สร้างในที่ใหม่ ซึ่งซื้อได้ด้วยเงินงบประมาณมาแล้ว เงินที่สร้างศึกษาธิการเรียนเป็นเงิน ก.ศ.ส.คนละยศกับที่กล่าวข้างต้น คือเป็นยศช่วยเหลือเด็กไม่มีที่เรียนของโรงเรียนนี้ เงินจำนวนนี้

๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้สร้างตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบให้บริษัทสหวิศกรรมโยธาจำกัดรับทำ ตามวิธีจ้างพิเศษของระเบียบการจ้างเหมาฉบับที่ยกเลิกไปแล้ว ซึ่งเป็นเวลาก่อนระเบียบการสร้างมาปัจจุบัน

นายอรุณ ทัศนวิบูล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอขอมติท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการที่ได้กรุณาให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียนชายและปัญหาการซื้อที่ดิน การที่รัฐมนตรีช่วยว่าการได้กรุณาชี้แจงนั้น ก็เห็นได้ชัดแล้วว่าได้มีการยุ่งเหยิงเกิดขึ้น จนถึงมีบัตรสนเท่ห์ มีการให้ยอมยศ แม้แต่ทางราชการก็ได้นับมือเข้ามา เกี่ยวกับข้อนี้ ก็อย่างใดก็ตามปรากฏข้อเท็จจริงซึ่งข้าพเจ้าได้ไปดูมาด้วยตาเอง ก็ได้รู้เรื่องทุกอย่างมาจากราษฎรจังหวัดสมุทรปราการว่า ในกรณีการซื้อที่ดินรายนี้ ครั้งแรกที่เดียวเท่าที่ได้จัดซื้อไปแล้ว ขอประทานโทษเรื่องโรงเรียนชายเสียก่อน คือซื้อจากนายสมบุรณ์ ทองพงษ์ นั้น นายสมบุรณ์ ทองพงษ์ ได้เคยเสนอมาครั้งหนึ่งแล้ว ก่อนหน้านี้จะมีการซื้อจริง ๆ ประมาณไม่เกิน ๒ เดือนกว่าราคาไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ว่าทางคณะกรรมการหรือว่าทางจังหวัดตอบไปว่า ไม่มีเงินจะซื้อ ต่อมาในระยะ ๒ เดือนหลัง ก็ได้จัดซื้อขึ้น การซื้อครั้งที่ ๒ นี้ซื้อแพงกว่าครั้งแรกไปประมาณ

ไว้ละ ๒,๐๐๐ บาทโดยเฉลี่ย ซึ่งยอมทำให้เห็นชัดว่ามีอะไรแอบแฝงอยู่ นี่เป็นประการแรก
ประการที่สองทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้กรุณาชี้แจงไปแล้วว่า ได้ตั้งคณะกรรมการไป ๔ คน
คือ ๕ ทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด สองท่านแรกคือผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการกับที่กิน ที่เห็น
ให้ชื่อรายชื่อนี้ แต่สองรายหลังคือ ครูใหญ่และศึกษาธิการจังหวัดไม่เห็นสมควร ท่านรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ ท่านจะเชื่อใคร ท่านจะเชื่อเจ้าหน้าที่ศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน้าที่เทคนิค
โดยเฉพาะ หรือว่าท่านจะเชื่อบุคคลอื่น นี่เป็นประเด็นที่จะต้องพิจารณาอีกด้วย เพราะว่าเมื่อ
ตัดสินใจไปแล้ว ปรากฏว่าการซื้อที่ดินนี้แพงขึ้น ทำให้เงินของชาวนานเมืองรั่วไหลไป นี่เป็น
ประเด็นที่สอง

สภาผู้แทนราษฎร ค.๕/๒๔๔๔ (วิสามัญ)

โหมเจลา - ฉันทนา, ค.๒/๑

ประเด็นที่ ๑ ในฐานะข้าพเจ้า เป็นผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลมีนโยบายในการศึกษา เช่นเดียวกับข้าพเจ้า ขอโทษ ท่านประธาน ฯ ต้องพูดกันให้ละเอียดหน่อย คืออย่างนี้หมายความว่า นโยบายเราจะต้องการให้หาที่เรียนให้แก่เด็กมากกว่าหาสถานที่ ขณะนี้เรายอมรับทั่วกันแล้วว่า เด็กไม่มีที่เรียน ไม่ใช่ไม่มีสถานที่สำหรับปลูกโรงเรียน เราไม่มีห้องเรียน ไม่มีโรงเรียน ก็เหตุใดซึ่งสถานที่โรงเรียนเดิมมันมีที่พอที่จะปลูกสร้างอาคารได้ ท่านถึงมีนโยบายในการซื้อที่ดินก่อนสร้างอาคาร ทางกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายอย่างไร ท่านเห็นความจำเป็นในการซื้อที่ดินเพื่อไว้สร้างโรงเรียนในอนาคตโดยยังไม่มีงบประมาณ กับท่านเห็นว่าการศึกษาที่เด็กไม่มีห้องเรียน ควรจะสร้างห้องเรียนขึ้นก่อนนั้น ท่านเห็นอย่างไหนสำคัญกว่า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ทราบนโยบายของรัฐบาลโดยแจ้งชัดในประการของการศึกษาข้อนี้ นี่ประเด็นที่ ๑ สำหรับด้านโรงเรียนชาย ที่นี้ท่านโรงเรียนหญิง ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ได้กรุณาให้ข้อเท็จจริงว่า ได้ไปบริษัทสหวิศกรรม ไปตรวจไป ข้าพเจ้าอยากจะได้เรียนอย่างนี้ ข้าพเจ้าว่าบริษัทสหวิศกรรมนโยบายไม่ได้สร้างเอง ให้นายเซ่ง ฯ สร้าง ขณะนี้นายเซ่ง ฯ เป็นคนสร้างอยู่แล้วสัญญาได้หมดสิ้นไปแล้วด้วย ขอออกมาทางกระทรวงยังไม่อนุมัติ สัญญานี้เสร็จเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ตกที่แล้ว ขณะนี้ก็ยังสร้างไม่เสร็จเรียบร้อย ทางกระทรวงศึกษาธิการจะทำการปฏิรูปผู้รับไปก่อสร้างหรือไม่ ถ้าไม่ปรับ ท่านจะใช้วิธีการอย่างใด อีกข้อหนึ่งคือด้านโรงเรียนสตรีนี้ ท่านรัฐมนตรีได้ส่งเจ้าหน้าที่หรือไปดูด้วยตัวเองหรือเปล่าว่า การก่อสร้างนั้นเป็นสิ่งที่แปลกปลาด คือโรงเรียนนี้หลังคาสี่เหลี่ยม อาคารอื่นเป็นห้องพักอะไรต่าง ๆ หลังคาอีกสี่เหลี่ยม ท่านไปดูหรือเปล่า หรือว่ามีแบบแปลนกระทรวงศึกษาธิการว่าให้สร้างอย่างนี้

ข้อ ๑. สำหรับโรงเรียนสตรีขณะนี้ทางผู้รับก่อสร้างไปได้ขออรรถการกระทรวงศึกษาธิการ คือขออรรถการกรมการผู้ดำเนินการให้สร้างนั้นว่า จะไม่ทำการตามแบบ ๒๔๕๑ ๒๔๕๒ และทำผ่านในแง่ตลอดทั้งการศึกษาให้ทันและประมา ซึ่งผิดจากเงื่อนไข กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติ

ไม่ผิดเปล่า ถ้าไม่ขมุกขมูย คณะกรรมการที่ดินที่ไปมีอำนาจอย่างไร ข้าพเจ้าก็เพียงเท่านี้ก่อน

พลอากาศเอก หลวงเชิดชูอากาศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :

เรื่องที่ดินที่ว่างเปล่าทางไปนะ ตามปกติที่ดินนะเพิ่มราคาขึ้นทุกวัน ๆ เพราะฉะนั้นสมมติว่าอยาก
จะก่อสร้างอะไรสักอย่างหนึ่งอย่างนี้ เราจะสร้างที่ดิน เติมนะสมมติว่าไร่ละพันบาท ต่อมา
เป็นพันสอง พันสาม พันสี่ พันห้า เพราะฉะนั้นที่ดินที่เราจำเป็นต้องซื้อไว้ก่อน มิฉะนั้นจะแพง
ขึ้นทุกวัน ซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนแล้ว ที่นี้กรรมการซึ่งได้ตั้งขึ้น ๕ นาย ๓ นายเป็น ผู้ว่าราชการ
จังหวัด ที่ดินจังหวัด แล้วก็ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ๓ คนถึงความเห็นว่า ควรซื้อ
ที่ดินรายนี้ อีก ๒ คน ซึ่งเป็นศึกษาธิการจังหวัดกับครูใหญ่ ข้าพเจ้าก็คงเชื่อผู้ว่าราชการจังหวัด
เพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นผู้ปกครองท้องถิ่น สามารถที่จะทราบเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี
นอกจากนี้ผู้แทนราษฎรซึ่งราษฎรเลือกมาก็ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและเห็นการณ์ไกล เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าก็ต้องเชื่อกรรมการ ๓ นายนี้ ที่ดินจังหวัดก็เป็นผู้ซึ่งรู้เรื่องราวใน เรื่องที่ดินต่าง ๆ
เพราะฉะนั้นก็อาจจะทราบได้ว่า ที่ดินรายไหนเป็นอย่างไร เที่ยมราคาแล้วอันไหนสมควร อันไหน
อันสมควร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ต้องเชื่อกรรมการ ๓ คนมากกว่าอีก ๒ คน จึงได้ซื้อที่ดินรายนี้
ที่ดินตามปกติกับการก่อสร้าง ถ้าไม่มีที่ดินสร้างโรงเรียนไม่ได้ เรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ต้อง
หาที่ดินไว้ก่อนเพื่อสร้างโรงเรียน จะไปเช่า จะไปอะไรก็ต้องมีเงินผูกพัน แล้วการเช่าต่าง ๆ
เหล่านี้ก็อาจจะต้องเสียเงินไปเปล่า ๆ ถ้าเรามีที่ดินของเราเองเราก็สามารถจะทำอะไรของ
เราได้ เพราะฉะนั้นการซื้อที่ดินเป็นของจำเป็นอยู่เหมือนกัน จะต้องซื้อที่ดินก่อนแล้วจึงจะสร้าง
โรงเรียน บริษัทสหวิศกรการโยธาเป็นผู้รับงานไปก่อสร้าง ส่วนว่าจะไปให้สัมปทานอย่างไรนั้น
กระทรวงศึกษาธิการมีข้อผูกพันกับบริษัทสหวิศกรการโยธาซึ่งเป็นผู้เห็นสัญญาที่กระทรวงศึกษาธิการ
เห็นว่าจะไม่มอบให้ใครต่อใครนั้น นั่นเป็นเรื่องของบริษัทสหวิศกรการโยธา แต่อย่างไรก็ตามถ้า
บริษัทสหวิศกรการโยธาหาว่ามีข้อสัญญา กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องปรับ ก็ปรับ

กาญจนาพรพรหม ๓.๓/๒๕๕๕ (วิวัฒนาการ)

โฉมฉาย - ฉบับพิมพ์. ๓.๒/๓

เป็นเหตุสุดวิสัย การก่อสร้างนั้นก็ต้องพิจารณาไปตามสมควร ที่นี้โรงเรียนนี้ก็ยังไม่สำเร็จ เพราะฉะนั้นการดำเนินงาน ทางต่าง ๆ ก็คงจะยังไม่เรียบร้อย เมื่อสำเร็จแล้ว การทำสี ฉาบปูน ก็จะเข้ารูปเข้าร่างอีกที

นายอาริบ คันทิเวชกุล (นครราชสีมา) : สำหรับปัญหาการก่อสร้างโรงเรียนสตรี
ที่ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ยังให้รายละเอียดไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าว่า ที่ขอขยเงินการดำเนินงาน
ที่สิ้น มีเอกสารหนังสือของผู้อนุญาต ข้าพเจ้าไม่ว่ายวิสัยทัศนวิสัยการโยธา ข้าพเจ้าว่า ผู
ที่สร้างได้มีหนังสือมาถึง มีหนังสือเป็นเอกสารขอโดยกระทรวงการคลังนำเสนอนั้นลงมา ภายหลัง
กันไปแล้ว ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่ยังไม่สำเร็จ ขณะนี้มันเกินเวลา ข้าพเจ้าบอกแล้ว
ว่าสัญญาฉบับนี้เสร็จ ๑๐ กันยายน สกที่แล้ว ขณะนี้มากี่หลายเดือนแล้ว ประมาณเกือบ ๕ - ๖
เดือนแล้ว ไม่ใช่ยังไม่สำเร็จ สัญญาฉบับนี้เสร็จสิ้นแล้ว สัญญาฉบับนี้เสร็จเดือนกันยายนวันที่ ๑๐
แล้วขอออกจาก ๑๐ กันยายน ถึง ๑๐ พฤศจิกายน ครั้งหนึ่งแล้วก็ยังไม่เสร็จ ข้อเท็จจริงเป็น
อย่างนี้ท่านผู้เป็นประธาน ฯ คือว่าสัญญาฉบับนี้เสร็จไปแล้ว แล้วต่อมาแล้วก็ยังไม่เสร็จอีก เพราะ
ฉะนั้นท่านรัฐมนตรีจะบอกว่า ยังไม่เสร็จจะว่าเขาไม่ได้ อย่างนั้นก็แสดงว่าทางกระทรวงศึกษา
ทำการทำการบกพร่องมาก ท่านไม่สนใจกับเงินภาษีอากรของราษฎรเสียเลย ท่านปล่อยปละละเลย
อย่างนี้ ข้าพเจ้ากราบเรียนที่จริง คือความจริงนั้นมันดี แต่ว่าโดยนโยบายของรัฐบาลแล้ว เราทำ
อย่างนี้ไม่ได้ ท่านต้องเอาใจใส่ นี่เป็นประเด็นหนึ่ง ในเรื่องสัญญาฉบับนี้หมดสิ้นไปแล้ว ข้าพเจ้ายืนยัน
ปัญหาการก่อสร้างโรงเรียนที่ท่านบอกว่ามีความจำเป็นที่จะต้องซื้อที่ดินเพื่อการสร้าง
โรงเรียน ข้าพเจ้าเรียนตามว่า นโยบายของรัฐบาลชุดนี้มันนโยบายในการซื้อที่ดินก่อน ขณะเดียว
ที่ที่ใดไม่มีที่ดินที่เรียนอย่างนั้นหรือ ถ้าเราไม่มีห้องเรียน ไม่มีโต๊ะนั่ง ไม่ใช่ไม่มีที่ดินที่
อะไรไม่มีที่ดิน เราต้องการห้องเรียน ต้องการโต๊ะเรียน ต้องการเครื่องเขียนต่าง ๆ รัฐบาล
ที่ปกครองของรัฐบาล ฯ ท่านในกระทรวงศึกษาธิการจะต้องการซื้อที่ดินไว้ก่อนอย่างนั้นหรือ

สภาผู้แทนราษฎร ค.ศ. ๒๔๔๔ (วิสามัญ)

โอมเดลา - ฉันทนา. ๓.๒/๔

ห้องเรียน โต๊ะเรียน ไม่สำคัญอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ว่า ท่านเห็นนโยบายอย่างไหน
สำคัญกว่ากัน.....

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระจำเป็น จึงมอบให้จุนจิวิกรมศึกษา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ ดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษคุณอารีย์ ฯ เมื่ออีกไม่นานรัฐมนตรี
ตอบแล้วว่า ที่ซื้อไว้ก่อนนั้นมีควมจำเป็น เพราะว่าที่ดินกำลังขึ้นราคา ตรงนี้คงแล้ว

นายอารีย์ กันทิวงคูล (นครราชสีมา) : คือข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ ความจำเป็น
ในการซื้อที่ดินไม่สำคัญเท่ากับการสร้างห้องเรียน ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอทราบการ
เรียนการสอนที่กรมเรียนท่านประธาน ฯ แล้วว่า คือปัญหาว่าทางนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ
นั้นเห็นความสำคัญในการซื้อที่ดินมากว่าความสำคัญในการสร้างห้องเรียนให้แก่เด็กนักเรียนอย่าง-
นั้นหรือ นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่ท่านว่าที่ดินขึ้นราคาทุกวันนี้มันนะ ข้าพเจ้าจะให้ข้อเท็จจริง
กับท่านอย่างนี้ ข้าพเจ้าบอกแล้วว่า การซื้อที่ดินรายนั้นะมีเวลาทั้งปีเพียง ๒ เดือน ครึ่งแรก
นายสมบุรุษ ทองคง เป็นผู้เสนอราคาไร่ละหนึ่งพันห้าพันบาท ทางรัฐบาลยังไม่ซื้อ ต่อมา ๒ เดือนหลัง
ก็รับมาจนสองกึ่งปีเศษ คือนางสาวอาจ ฯ เสนอที่ดินรายเดียวกันนี้ ราคาครบกันแล้วไร่ละ
สองพันสามพันห้าร้อยบาท คือแพงกว่ากันไร่ละ แปดพันห้าร้อยบาท ท่านซื้อ แล้วท่านบอกว่า
ที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์เรื่องที่ดินท่านไปสอบถามเกี่ยวกับ ระยะเพียง ๒ เดือน ที่ดินเปลี่ยนมือมาราคาสูงขึ้น
แปดพันห้าร้อยบาท ท่านควรซื้ออย่างนั้นหรือ ไร่ละ แปดพันห้าร้อยบาท แล้วก็ยังมีผู้เสนอขาย
อยู่ที่ ๒ ราคาตัวเดียวแล้วต่ำกว่ากันไร่ละสองพันบาท ใกล้กว่ากันก็ไล่หนึ่ง ท่านก็บอกแล้ว แล้ว
ผู้บอกให้อีกด้วย ท่านคิดว่าสถานที่ห่างจากศาลากลางจังหวัด ๒ กิโลเมตรนั้นก็ดีกว่านั้น ท่าน
จะปล่อยให้ที่ดินจากจังหวัดออกไปอย่างนั้นหรือ อยู่ใต้ร่มพระ ท่านทราบไหม ที่เดิมมีทุ่งใกล้
จากศาลาเท่าไร

นี่พูดว่าอย่างนี้ คือว่าท่านบอกว่าการซื้อที่ดินมีความจำเป็นแล้วก็ที่ดินขึ้นราคา แต่ข้อที่โน
การขึ้นราคานั้นมีเงื่อนไขจนถึงไม่มีใครสนใจแต่หรือมีเรื่องราวพ้องมาซึ่งท่านนายก ฯ เพราะว่า
ราคาคิดกันทั้ง ๔,๕๐๐ บาทต่อไร่ซึ่งระยะเพียง ๖ เดือน แล้วเปลี่ยนมือผู้ขายเสียด้วยแท้ที่ดิน
ของเค็มมันเสียเจตนา ข้าพเจ้าจึงใคร่ให้ท่านสอบเสียด้วย ส่วนประเด็นที่ท่านข้าราชการ
๓ ท่านนั้น ข้อเท็จจริงกรรมการ ๕ ท่าน ท่านหนึ่งเป็นประธานเสีย โดยปกติแล้วประธานเขา
ไม่ออกเสียงจนกว่าจะมีเสียงเท่ากันเสียก่อน เพราะฉะนั้นท่านผู้ว่าราชการจังหวัดท่านอาจจะ
เกรงใจใคร่ก็ได้ข้าพเจ้าไม่ทราบ ท่านถึงลงคะแนนเสียงซึ่งข้าพเจ้าอย่างนั้น แต่ว่าโดยหลักการ
รับโดยถูกต้องของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านว่า คือท่านทั้งเสียงข้างมาก แต่อย่างไรก็ตาม
ท่านบอกท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่า เรื่องนี้ ท่านไม่เชื่อศรัทธาการจังหวัดท่านบ้างหรือ ศึกษา
ธิการจังหวัดเป็นผู้คุมนโยบายของท่านแทนตัวท่านที่จังหวัด ท่านกลับเห็นข้าพเจ้าลงมหาโตยก็
กว่าท่านก็ช่วยไม่ได้ ก็เป็นเรื่องที่ศึกษาธิการจังหวัดทั่ว ๆ ไปต้องรับไว้ด้วยว่า กระทรวงศึกษา
ธิการนั้นไม่ได้เชื่อศรัทธาการจังหวัดหรอก เชื่อแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดก็เป็นเรื่องที่ต้องไปออก
กันก่อน เพราะฉะนั้นปัญหาว่าให้ท่านซื้อข้อเท็จจริงให้ข้าพเจ้าทราบที่โดยจะว่า ปัญหาที่ดินแพง
ขึ้นไร่ละ ๔,๕๐๐ บาทในระยะเพียง ๖ เดือนนั้นนะ ท่านทราบไหม ถ้าท่านทราบแล้วท่านมี
เหตุผลสมควรอย่างใดจึงได้ซื้อในขณะที่นี้ ๆ โลกทั่วทั้งก็โลกว่าขึ้นราคาก็ถูกกว่าทั้ง
๒,๐๐๐ บาทท่านไม่ซื้อ แล้วท่านทราบไหมว่าที่ ๆ ท่านซื้อนี้เป็นที่น้ำต้องท่วมเสมอ ต้อง
เสียเงินค่าถมอีกเท่าไร ท่านทราบไหม ค่าถมหรือเปล่า, ^{ส่วน}ที่ข้าพเจ้าท่านไม่ซื้อราคาถูกกว่า
นั้นนะที่ที่ก่อน น้ำไม่ท่วม โกลจังหวัดท่านไม่ซื้อ ท่านต้องการให้เลิกเดินไกล ๆ ท่านมีเหตุ
ผลอย่างไร แล้วอย่าลืมปัญหาแรกที่ข้าพเจ้าถามเรื่อยมาเสียด้วย ปัญหาเกี่ยวกับการสร้าง
โรงเรียนสตรี การก่อสร้างโรงเรียนที่บริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏ ท่านว่าจะดำเนินการไป
เดี๋ยวนี้สัญญาหมดแล้ว หมกไปตั้งหลายเดือน ท่านจะรับหรือยัง แล้วข้อบกเวนนั้นก็ยกเวนไปแล้ว
ท่านจะหาอย่างไร.

พลอากาศเอก หลวงเชิดวุฒากาศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามถึงสถานการณ์ก่อสร้าง เราที่ว่ากันไปเป็นงวด ๆ ตามลำดับ งวดที่ ๑ สมมติว่าสร้างรากฐานตั้งเสาอะไรต่าง ๆ ตามลำดับแล้วก็ไปลำดับต่อไป โรงเรียนนั้นในจำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ ยังไม่เพียงพอ เพราะว่าจะต้องมีการเพิ่มเติมอะไรต่ออะไรอื่น ๆ อีก เพราะฉะนั้นก็สัญญาที่เสร็จแล้วก็อาจ จะเสร็จเป็นงวด ๆ ไป แต่อย่างไรก็ตามถ้าไม่เสร็จตามสัญญา กระทรวงศึกษาธิการก็ต้องปรับ เพราะฉะนั้นเรื่องต้องรอรายงานจากผู้อำนวยการจังหวัดสมุทรปราการก่อนว่ามีรายงานมาว่าอย่างไร เพราะว่าเราได้อนุมัติให้เขาได้รับเอาโรงเรียนนี้ไปดูแล เพราะฉะนั้นเขาจึงต้องตั้งกรมการคณะหนึ่งเพื่อตรวจสอบและรับงานต่อไป เมื่อรับรายงานแล้วกระทรวงศึกษาธิการก็จะให้พิจารณาต่อไป การสร้างโรงเรียนกับการซื้อที่ดินนั้นอะไรสำคัญกว่ากันเราตอบไม่ได้หรือไม่ได้ว่าจะไรสำคัญกว่ากัน ถ้าเรามีที่ดินแล้วเราก็นำที่ดินไปบนที่ดินนั้น หรือว่า เช่นเป็นต้นว่าในวัดมีที่ดินให้เราไปขอซื้อหรือสร้างโรงเรียน ถ้าวัดอนุญาตในที่ดินบนนั้น เราก็นำที่ดินนั้นไปสร้างโรงเรียน เรื่องนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับมากมาอยู่ที่เดียว กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการไปแล้วถ้ายังไม่ให้เราก็ขอเช่าที่ก่อนแล้วก็สร้างโรงเรียน ถ้าไม่มีที่ดินจริง ๆ ไม่ทราบว่าจะเอาที่ดินที่ไหนเราก็ตอบข้อนี้เพราะฉะนั้นจะซื้ออะไรไปว่าอันนั้นสำคัญ อันนี้ไม่สำคัญ อันนั้นสำคัญหรือไม่สำคัญ อันนี้ก็แล้วแต่เหตุผลที่ว่า เพราะฉะนั้นจึงตัดสินใจไม่ได้ว่าจะไรสำคัญกว่ากัน ไม่ได้ว่าซื้อที่ดินสำคัญกว่าหรือสร้างโรงเรียนสำคัญกว่า อย่างไรก็ตามกระทรวงศึกษาธิการจะให้ที่ดินโรงเรียนที่โรงเรียนแล้ว—
การศึกษาความเป็นไปด้วยดีเสมอ ที่ดินที่คนนี้ราคาแพงที่ข้าพเจ้าว่าที่ดินที่มีราคาขึ้นทุกวัน ๆ ในขณะนั้น ซึ่งที่ดินราคาถูกเงินทางกระทรวงการคลังยังไม่ให้ เพราะฉะนั้นต้องรอมานะ เมื่อรอมาที่ดินก็ราคาแพงขึ้น แล้วการซื้อที่ดินรายนี้ทั้งสองแห่ง ราคาที่ดินซึ่งคณะกรรมการได้ลงมติแล้วว่าซื้อที่ดินราคาถูก เพราะฉะนั้นรายนี้ซึ่งไปเสียไปแล้วก็เป็นที่ดินราคาถูกกว่าอีกรายหนึ่ง ซึ่งท่านสมาชิกถาม ที่มีการไกลกว่ากันก็ไกลกว่ากันเพียง ๑ กิโลเมตรเท่านั้น แล้วที่ดินนั้นก็ยังมีถนนเข้ามาไม่ถึงที่ดินอยู่แล้ว แล้วมีหน้ากว้างถึง ๑๐๐ เมตร อีกอันหนึ่ง

จะต้องทำถนนเข้าไป สร้างสะพานเข้าไป ต้องเสียเงินเสียทองอีก เพราะฉะนั้นจึงได้เอาที่
กินรายนี้ เหตุผลต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการรายงานมาทางกระทรวงศึกษาธิการที่บอมจะคงต้อง
ส่วนที่เห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่เชื่อการศึกษาธิการจังหวัด เชื่อ เชื่อเหมือนกัน แต่ว่าคณะกรรมการ
การมีถึง ๕ นาย ส่วนมาก ๓ นายลงความเห็นว่าไปอย่างนั้นก็ต้องเชื่อตามเหตุผล ซึ่งข้าพเจ้า
ได้ชี้แจงแล้ว.

นายอาวีป คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าต้องขอทราบเรียนต่อท่าน
รัฐมนตรีว่าการเสียบก่อนว่า ท่านรับแล้วว่าท่านยังไม่ได้รับรายงาน ต้องขอรายงานไป
เพราะฉะนั้นเท่าที่ตอบกันมาก็คือ ตอบโดยได้รับรายงานมากระทรวงเกษตร ^{คือไม่ตรงกับ} เพราะฉะนั้นเรื่องการ
ก่อสร้างโรงเรียนท่านบอกว่ายังไม่ได้รับรายงาน ก็สอบถามไปยังจังหวัด ก็แสดงว่ากระทรวง
ของข้าพเจ้านี้ท่านไม่ได้ตอบไปจังหวัดโดยละเอียดเลย นี่เป็นการรับกันในสภา อย่างไรก็ตาม
ข้าพเจ้าจะขอประทานทราบเรียนอย่างนี้ก่อน เรื่องปัญหาเรื่องซื้อที่ดิน ท่านว่าภายหลังไม่คิด
ตามอย่างนั้นหรือ คิดถนนสุขุมวิท เป็นเนื้อที่สี่เหลี่ยม ข้าพเจ้าไปคุยด้วยข้าพเจ้าเอง
ข้าพเจ้าว่าท่านรัฐมนตรีไม่ได้ไปดู ข้าพเจ้าไปดูมาก่อนจะหาอะไรทั้งหมด ข้าพเจ้าต้องศึกษา
ด้วยตัวเองทั้งหมดทั้งสิ้น มีนักคิดคน แล้วอีกประการหนึ่งปัญหาท่านรัฐมนตรีรับบอกว่า ปัญหาการ
โรงเรียนกับการที่ดินแล้วแต่แต่ละแห่ง ที่ที่ดินเดิมโรงเรียนเดิมมันยังพอปลูกสร้างได้อีกตั้งหลาย
หลัง ท่านทราบไหม พวกผู้ปกครองเขาก็ร้องทุกข์มาอย่างนั้นว่าควรจะต้องสร้างเสียบก่อน ท่านสร้าง
แล้วหรือตอนไปไต่อาศารไม ถ้าท่านสร้างไว้ชั่วคราวทำได้ ท่านกลัวว่าต้องซื้อที่ดิน เพราะฉะนั้น
ท่านรับ เมื่อที่แรกแล้วว่างประมาณการปลูกสร้างโรงเรียนยังไม่ มีแต่งบประมาณซื้อที่ดิน
แล้วก็ท่านบอกท่านเห็นใจอยากจะทำให้การศึกษาเด็กก้าวหน้า มันจะก้าวหน้าไปได้อย่างไร เมื่อ
ค่าเป็นนโยบายในการศึกษาแบบนั้นมันทำได้ ที่ข้าพเจ้าอยากที่จะทราบ เรียนกับท่านอย่างนี้ว่า
การซื้อที่ดินรายนี้มีเรื่องมีราวของมาก ขณะที่มีเรื่องถึงท่านนายก รัฐมนตรีก็มี ถึงท่านรัฐมนตรี
ศึกษาธิการก็มี ถึงท่านอธิบดีกรมตำรวจก็มี มีหมด แต่ไม่ปรากฏว่ามีการสืบสวนเกิดขึ้น จนทำให้

สภาผู้แทนราษฎร ค. ๔/๕๕ (วิสามัญ)

เล็ก - เขียน ค.๓/๕

เป็นที่ต้องสงสัยกันทั้งปากน้ำแล้วว่า มันมีอิทธิพลอะไรแฝง-อยู่ เพราะบางคนบริจาที่ดินให้เปล่า
ท่านก็ไม่เอา ท่านระบือชื่อที่ดินที่ท่านต้องซื้อและมันถึงประ เรื่องมันประ อย แต่อย่างไร
ก็ความท่านรัฐมนตรีเมื่อก็ออกมาแล้ว ท่านสอบไปรายงานไปอย่างที่เขาจากกรมเวียนแต่แรก
แล้วว่า ท่านรับรายงานบกพร่อง คือไม่ละเอียด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่รักแล้วละ.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ของนายถวิล วิทยานนท์
ถามเรื่องการสอบสวนอธิบดีกรมศิลปากร ตามกระทรวงวัฒนธรรม.

นายถวิล วิทยานนท์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตามรัฐธรรมนูญว่า การ
กระทรวงวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่า อธิบดีกรมศิลปากร ถูกตั้งกรรมการสอบสวนในกรณีหมอมพระบรมหาราช
วัง โบราณสถาน และการบูรณะสุรคือนเจดีย์ โดยข้าพเจ้าขออธิบดีกรมศิลปากรปฏิบัติหน้าที่
นิยมเอียงไปทางทุจริต มีกนออกกนในรู้เห็นเป็นใจกับผู้มีเหมา ความหลายประการนั้น ขอ
เรียนถามว่า

- ๑. ได้มีการตั้งกรรมการขึ้นเพื่อสอบสวนอธิบดีกรมศิลปากร จริงหรือไม่
- ๒. ถ้ามีการตั้งกรรมการสอบสวน ขอทราบว่ผลของการสอบสวนมีผลความจริง
หรือไม่ เพียงใด ถ้ามีผล รัฐบาลได้พิจารณาโทษตาม พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือนแล้ว
ปฏิบัติงานดังกล่าวอย่างไร
- ๓. ถ้าไม่มีผลความจริง เหตุใดกระทรวงวัฒนธรรมจึงไม่แถลงแก่ข้าพเจ้าปล่อยให้
ประชาชนส่วนมากหลงเชื่อ อาจเข้าใจผิดและเป็นเหตุให้อธิบดีกรมศิลปากร ได้รับความเสีย
หาย และเสียหายถึงคณะรัฐมนตรีเป็นส่วนรวมด้วย รัฐบาลจะแถลงข้อเท็จจริงให้ประชาชน
ทราบได้เมื่อใด หรือไม

๔. กรณีสร้าง ขอม อนุสรณ์ดอนเจดีย์ ปรากฏว่าในการประมูลสร้างองค์เจดีย์ มีผู้รับเหมาหลายราย บริษัทไทย่ง ซึ่งเป็นผู้ให้ราคาสูง แต่ได้เป็นผู้รับเหมาสร้าง ส่วน บริษัทที่ให้ราคาต่ำไม่ได้สร้าง เป็นเหตุให้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานของอธิบดี กรมศิลปากรไปในแง่ไม่ดี ขอเรียนถามว่าข้อเท็จจริงในเรื่องนี้มีเพียงใด การเช่นสัญญา มีหลักเกณฑ์และเหตุผลที่จะชี้แจงให้ประชาชนคลายความเข้าใจผิดและเป็นผลดีแก่อธิบดี กรมศิลปากรอย่างไรบ้าง หรือไม่.

พลโท หลวงสวัสดิศรัยยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : กระทรวงวัฒนธรรมขอตอบกระทู้ของท่านผู้แทนผู้เกียรติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนจริง

ข้อ ๒ และข้อ ๓ ขอรวมตอบว่า คณะกรรมการกำลังสอบสวนอยู่ ยังไม่เสร็จ จึงจำเป็นต้องรอฟังผลไปก่อน อย่างไรก็ตามในระหว่างการสอบสวนนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้อธิบดีกรมศิลปากรพักราชการ เพื่อฟังผลของการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๔. กรณีซ่อมและสร้างอนุสาวรีย์คอนเจ็คชั่นนั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการด้วย จึงต้องรอฟังผลการสอบสวนเช่นเดียวกัน

นายถวิล วิทยานนท์ (สุพรรณบุรี) : ความจริงตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบมาก็ไม่มีอะไรจะซักถาม เพราะเหตุว่าถามไปก็ไม่ได้อะไร เพราะว่ายู่ในระหว่างที่กำลังสอบสวนทั้งสิ้น ก็อยากจะถามท่านสักคำหนึ่ง ถ้าหากว่าคณะกรรมการนี้จะไต่เรื่องสอบให้เสร็จโดยเร็ว เพราะอธิบดีที่ถูกสั่งพัก คนขนาดอธิบดีศิลปากรนี้ถูกสั่งพักนี้ทำให้บรรดาข้าราชการและประชาชนสนใจมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าคณะกรรมการได้กรุณาเร่งซักฟอกหรือทำให้อธิบดีกรมศิลปากรนี้ปรากฏชัดแจ้งขึ้นมาว่าเป็นผู้ผิดหรือไม่ผิดโดยเร็วก็จะเป็นพระคุณ และถ้าหากว่าปรากฏว่าถ้ามีความผิด โปรดอย่าให้มีการช่วยเหลือให้เป็นเสียงวิพากษ์วิจารณ์มาถึงรัฐบาลด้วยว่าการทำให้ผู้กระทำความผิดนั้นได้รับการปกปิดภัยจากกฎหมาย ถ้าหากว่าผิดจริงแล้วขอให้ลงโทษ แต่ถ้าหากว่าคนนั้นไม่ผิด/ขออย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดไปกลั่นแกล้งเขา เพราะว่า ขอบพระทานโทษ ตามที่มิชชันนั้น มีปรากฏว่าบุคคลในกระทรวงวัฒนธรรมนี้เองเป็นผู้ที่พยายามจะร้ายร้ายป้ายสีให้อธิบดีกรมศิลปากรเพราะฉะนั้นผมขอฝากไว้ด้วย

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระหู่คว่นของนายแกล้ว เจ้าของกระหู่ไม้มา ผ่านไป ต่อไปกระหู่คว่นของนายทิม มูวิทัศน์ เจ้าของไม้มา ผ่านไป ต่อไปกระหู่คว่นของนางสนี่ เกลดาน เจ้าของไม้มา ผ่านไป ต่อไปกระหู่คว่นของนายคิเรก มมวิทัศน์ ตามเรื่ององค์การรถไฟ ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เชิดคุณศิริเรก

นายคิเรก มมวิทัศน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหู่คว่นตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. ห้ามมีนโยบายที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสารรถไฟประเภทใด

๒. เพราะเหตุใดเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๔๔ รถไฟขบวนกรุงเทพฯ ถึง ทัณลุโลก จึงออกจากสถานีหัวลำโพงเร็วกว่ากำหนดเวลาตามที่โฆษณาของรถไฟได้ออกประกาศโฆษณาต่อประชาชนทางเครื่องกระจายเสียง ณ บริเวณสถานีหัวลำโพง

๓. ทางกรมรถไฟมีระเบียบและกฎข้อบังคับอย่างไรในการที่ผู้โดยสารขึ้นรถไฟผิดขบวน

๔. ผู้ใดลัทธิพิเศษเสียค่าโดยสารรถไฟครั้งราคา อาทิ เช่น ผู้ถือบัตรของครูสภา ฯลฯ เมื่อซื้อตั๋วแล้ว ไม่มีที่นั่ง ต้องการเลื่อนที่นั่งจะต้องเสียค่าโดยสารอย่างไร

จอมพลอากาศ พัน รณนภาภส ฤทธาภรณ์ รองนายกรัฐมนตรี : ในเรื่องนี้ถ้าผมจะตอบก็ได้ แต่ไม่ตรงข้อหน้าที่ เมื่อเป็นเช่นนั้น ท่านเจ้ากระทรวงท่านใดควรจะถามคนอื่น ท่านมาแล้วเมื่อขึ้น ก็เลยขอความกรุณาขอผ่านไประหว่าง ท่านเจ้าของกระหู่ก็เห็นจะพอใจ ถ้าผมจะตอบเองไม่จวนนัก อาจจะพลากพลั้งไปก็ได้ ขอความกรุณา

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อเจ้ากระทรวงผู้ตอบไม่มา ขอให้ผ่านไประหว่างโอกาสหลังเป็นของคุณศิริเรก หรือจะยืนยันให้ผู้ใดตอบ

นายคิเรก มมวิทัศน์ (อุบลราชธานี) : เนื่องด้วยเรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษ เพราะว่ามีผู้เสียหาย คือตั้งให้ผมเป็นทนายฟ้องกรมรถไฟด้วย เพราะฉะนั้น คือว่าถ้าตอบภายในอายุความละก็ผมมีทางที่จะไปประณามประณอมกับเขาได้ ถ้าหากว่ามันเกินกำหนดอายุความละก็

สภาผู้แทนราษฎร ๔/๕๔ ว.

อุทุม จัน ๔/๓

ผมรอไม่ได้ และถ้าฟ้องลงโทษทางรัฐบาลเสียหายด้วย ผมอยากประเมินประณอม เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าเราพอตอบกันไม่ได้ก็กรุณาตอบ หรือว่าถ้าเจ้ากระทรวงไม่มา กรุณาติดต่อให้รับมา ตอบเสียจะเป็นผลดีแก่รัฐบาล

จอมพลอากาศ พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี รองนายกรัฐมนตรี : ทางกระทรวงจะได้ ขอร้องให้ท่านมาตอบเสียเดี๋ยวนี้

พลโท ไสว ไสวแสนยากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : เรื่องนี้ผมได้ สอบถามไปทางรถไฟเพื่อให้ได้ความกระจ่างแล้ว แต่ยังไม่ได้รับคำตอบ สงสัยอยู่เหมือนกันว่า มาเข้าสภาได้อย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี เห็นว่าเข้ากระทู้ถามแล้ว

พลโท ไสว ไสวแสนยากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ยังไม่พร้อมที่จะแจ้งได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีบอกว่ายังไม่พร้อมที่จะแจ้งให้ทราบได้

นายดิเรก รมณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขูกรู้สึกข้องใจเสียแล้ว คือที่ท่านว่า ไม่พร้อมนั้นก็สงสัยอยู่ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ และก็หนังสือพิมพ์ไปพาดหัวตัวใหญ่ แล้ว ข้าพเจ้ากลับจากจังหวัดอุบลฯ เมื่อประมาณ ๒ เมสัที่แล้วมา ข้าพเจ้าพบหัวหน้ากองเดินรถก็ยัง ได้บอกข้าพเจ้าว่าทำคำทอขอส่งมาให้เรียบร้อย เหตุไฉนท่านรัฐมนตรีว่ายังไม่ได้รับ กระผมสงสัย เหลือเกิน แล้วท่านประธานก็บรรจุมาอย่างนี้แสดงว่าต้องพร้อม ถ้าไม่พร้อมท่านประธานา จะไม่บรรจุเข้ามาให้

พลโท ไสว ไสวแสนยากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : เรื่องนี้ทาง การรถไฟได้ให้คำตอบมาแล้วเหมือนกัน แต่ยังเป็นทีเคลือบคลุมอยู่ ได้สอบถามไปอีกและก็ยัง ไม่ได้รับ แจ้ง จึงไม่พร้อมที่จะตอบในวันนี้

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภามุแทนราษฎร : ต่อไปกระทุ้งตามความลับที่ ๓ ของ ร้อยโท
จารุมิตร เรื่องสุวรรณ เรื่อง ข้อตกลงว่าด้วยบัญชีเงินเยนพิเศษสมัยสงครามโลก ครั้งที่
๒ ตามกระทรวงการต่างประเทศ

ร้อยโท จารุมิตร เรื่องสุวรรณ (ซ่อนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทุ้งความตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ไปทำการเจรจากับ
รัฐบาลญี่ปุ่นระหว่างเดือนมีนาคมและเมษายน ๒๕๔๔ และไถ่ลงนามในข้อตกลงว่าด้วย
บัญชีเงินเยนพิเศษสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น ขอทราบรายละเอียดว่ามีประการใดบ้าง

๒. ทราบว่าทางฝ่ายญี่ปุ่นได้ตีความหมายของถ้อยคำในข้อตกลงว่าด้วยการลง
ทุน (Investment Credit & Service) ด้กักับเจตนารมณ์เบื้องต้นซึ่งฝ่าย
ไทยต้องการ มีความจริง เพียงใด

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ : ท่านประธานผู้เิดการพลและท่านสมาชิกผู้เิดเกียรติ ข้าพเจ้า
ขอตอบกระทุ้งของท่านสมาชิกผู้เิดเกียรติดังต่อไปนี้

๑. ในระหว่างสงคราม รัฐบาลญี่ปุ่นเอาเงินมาทไปจากรัฐบาลไทยเท่าใด
ก็ขึ้นบัญชีในนามของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เป็นเงินเยน
พิเศษในจำนวนเท่ากัน เงินเยนพิเศษนี้ข้อสัญญาว่าจะเปลี่ยนเป็นทองคำได้เป็นคราว ๆ
ไป และรัฐบาลไทยก็ได้ให้ความตกลงเปลี่ยนเป็นทองคำมาเป็นน้ำหนั ๓๔, ๒๔๒, ๑๕๔ กรัม
ซึ่งรัฐบาลไทยก็ได้ขอคืน

และรับคืนจากฝ่ายพันธมิตรมาแล้ว นอกจากจำนวน ๕๓๒,๔๔๗ ไร่ ๓ งาน ซึ่งฝ่ายพันธมิตรว่าผู้รับไป
เอามาจากประเทศอื่น จึงคืนประเทศนั้นไป เงินที่มีอยู่ในบัญชีเงิน เบญพิศมียกเป็นจำนวน
๑,๕๐๐ ล้าน เบญพิศมย กระทรวงการคลังขอให้กระทรวงการต่างประเทศเจรจากับรัฐบาลผู้รับ
ตามวิธีทางแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ ใ้เจรจากันในคราวทางกฎหมายเป็นเวลาประมาณ
๒ ปี ฝ่ายผู้รับถือว่าโดยที่รัฐบาลไทยเมื่อเสร็จสงครามโคปกบเลิกบรรดาสัญญาและความตกลง
ระหว่างไทยกับผู้รับในยามสงครามนั้นหมดแล้ว จึงจะขอเปลี่ยนเงิน เบญพิศมย เป็นทองคำ หรือ
จะเทียบค่ากับทองคำไม่ได้ ฉะนั้นเมื่อมีเงินบัญชีเงิน เบญพิศมย เป็นจำนวนประมาณ ๑,๕๐๐ ล้าน
เบญ จะเบิกเงิน เบญเหล่านี้ไปก็เพื่อตามราคาปัจจุบันของเงิน เบญซึ่งถ้าจะเทียบเงินปอนด์
ก็เท่ากับ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์เท่านั้น ฝ่ายไทยเสนอว่า เงินเบญเหล่านี้เรียกว่าเงินเบญพิศมย
ฉะนั้นจึงมีค่าพิเศษตามสิทธิที่ได้มาแล้ว คือตามค่าซึ่งมีอยู่เดิมนี้ เมื่อการเจรจากับการ
กฎหมายไม่เป็นที่ตกลงกันได้ ข้าพเจ้าจึงเสนอการทางศีลธรรมว่า โดยเหตุที่รัฐบาลผู้รับเอา
เงินมาไป ก็ขอให้คืนมาตามราคาเงินบาทปัจจุบันซึ่งจะเป็นเงินประมาณ ๒๕ ล้านปอนด์ ซึ่งขอ
เป็นเงินสละจ่ายเป็นเงินปอนด์สละครึ่งส่วนหนึ่ง และเป็นของอีกส่วนหนึ่ง ในที่สุดเป็นที่ตกลงกัน
ว่าผู้รับจะจ่ายเงินสละเป็นปอนด์สละลงให้ไทยเท่ากับ ๕,๔๐๐ ล้านเบญหรือประมาณ ๕,๔๐๐,๐๐๐
ปอนด์ แบ่งออกเป็น ๕ งวด และให้ของที่เป็นทุนกับบริการอีก ๔,๖๐๐ ล้านเบญหรือประมาณ
๔,๖๐๐,๐๐๐ ปอนด์ เงินสละงวดแรกได้จ่ายให้เมื่อเดือนสิงหาคมแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะอ่านด้วยบท
คำแปลความตกลงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติฟังดังต่อไปนี้ "ความตกลงระหว่างประเทศไทยกับ
ประเทศผู้รับ เกี่ยวกับระบับข้อสัญญาเงิน เบญพิศมยประเทศไทยกับประเทศผู้รับมีความปรารถนา
ให้เหมือนกันที่จะจัดสร้างฐานเพื่อยังทางไมตรีตามประเพณีนิยมให้แข็งแรงมั่นคงยิ่งขึ้น และ
เพื่อส่งเสริมการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสอง โดยระบับข้อสัญญาเงิน เบญ
พิศมยซึ่งค้างอยู่ด้วยกัน จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้ ข้อ ๑. ประเทศผู้รับจะใช้เงินให้แก่ประเทศ

ไทยเป็นจำนวนเงินปอนด์สเตอร์ลิง มีค่าเท่ากับ ๕,๔๐๐ ล้านแบง เป็น ๕ วงศ์ ๆ ละปี ดังต่อไปนี้
 ๑. ๑,๐๐๐ ล้านแบงในปีการคลังของญี่ปุ่น ซึ่งวันเริ่มใช้ความตกลงนี้ขึ้นอยู่ ๒. ๑,๐๐๐
 ล้านแบงในปีการคลังของญี่ปุ่นแต่ละปีในระหว่าง ๔ ปี หลังจากปีการคลังซึ่งอ้างถึงในอนุวรรค ๑
 ข้างบนนี้ ๓ อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการใช้เงิน ซึ่งอ้างถึงในวรรคหนึ่งข้างบนนี้ ได้แก่อัตรา
 การขายปอนด์สเตอร์ลิงที่ ๒, การโอนทางโทรเลขของธนาคารแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศซึ่งใช้
 อยู่เป็นสำคัญในประเทศญี่ปุ่น ๔ เวลาการใช้เงินดังกล่าวนี้แต่ละครั้ง

ข้อ ๒. ประเทศญี่ปุ่นตกลงที่จะอุปถัมภ์ให้แก่ประเทศไทย เป็นการเพื่อการ
 ร่วมมือกันทางเศรษฐกิจและภายใต้ข้อกำหนดเงื่อนไขและวิธีการที่จะได้ตกลงกัน ซึ่งของที่เป็น
 หุนแห่งประเทศญี่ปุ่น และบริการของชาวญี่ปุ่นในรูปการลงทุนและเครดิต (Credit)
 เพียงจำนวน ๔,๒๐๐ ล้านแบง

ข้อ ๓. รัฐบาลแห่งประเทศไต้หวันและรัฐบาลแลตตินอเมริกาทั้งหมดทั้งนิติบุคคลแห่งประเทศ
 ไทยจะไม่ติดใจการเรียกร้องใด ๆ และทั้งหมดซึ่งมีต่อรัฐบาลและคนชาติรวมทั้งนิติบุคคลแห่ง
 ประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับข้อสัญญาเงิน แบงและ เศรษฐกิจ รวบรวมกัน เรียกร้องดังต่อไปนี้

๑. ค่าเรียกร้องเกี่ยวกับสัญญาเงิน แบงและ เศรษฐกิจของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งตั้งขึ้น
 ตามข้อตกลงระหว่างธนาคารแห่งประเทศญี่ปุ่นกับกระทรวงการคลังแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับ
 การชำระเงินด้วยเงินแบงและ เศรษฐกิจ ซึ่งลงนามกัน ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน
 ค.ศ. ๑๙๔๒ และข้อตกลงระหว่างธนาคารแห่งประเทศญี่ปุ่น กระทรวงการคลังแห่งประเทศไทย
 ธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยสัญญาเงิน แบงและ เศรษฐกิจของกระทรวงการคลังไทย ซึ่งลงนามกัน ณ
 กรุงโตเกียว ฯ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๓

๒. ค่าเรียกร้องเกี่ยวกับทองคำซึ่งรัฐบาลแห่งประเทศญี่ปุ่นควรจะได้ขายให้แก่
 รัฐบาลแห่งประเทศไทยตามหนังสือซึ่งเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทยได้มีถึงรัฐบาลไทยว่า
 กระทรวงการคลังแห่งประเทศไทย และมีให้ขายให้ดังต่อไปนี้

ก. หนังสือเอกอัครราชทูตสุโขทัย มีถึงนายคิเรก ชัยนาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เลขที่ F ๔๖/๑๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ค.ศ. ๑๙๔๔

ข. หนังสือเอกอัครราชทูต บามาโมโต มีถึงนายศรีเสนา สมบัติศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เลขที่ E.D ๔/๔๕ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ค.ศ. ๑๙๔๕

ค. หนังสือเอกอัครราชทูต บามาโมโต มีถึงนายศรีเสนา สมบัติศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เลขที่ E.D ๑/๔๕ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๔๕

๓. คำเรียกร้องเกี่ยวกับทองคำที่มีไถ่ถอนกันดังกล่าว ในหนังสือรับมอบทองคำซึ่งมอบราชวงศ์ หอยเทพ เทวกุล อธิบดีกรมการเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทย และนายประสิทธิ์ บุรณศิริ หัวหน้ากองกลาง ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ค.ศ. ๑๙๔๐

ข้อ ๔. จะได้จัดตั้งคณะกรรมการผสมขึ้น ณ กรุงโคเกีย ประกอบด้วยผู้แทนแห่งรัฐบาลทั้งสอง ซึ่งจะให้เป็นองค์การเพื่อการปรึกษาหารือและการแนะนำรัฐบาลแห่งประเทศทั้งสองเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีการอนุวัติตามความตกลงนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย

ข้อ ๕. ความตกลงนี้จะได้รับความเห็นชอบจากประเทศแต่ละฝ่ายตามวิธีการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญของตน และจะได้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่แลกเปลี่ยนหนังสือแสดงความเห็นชอบกันแล้ว เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ตั้งนามข้างทำหนังสือได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลและฝ่ายของตนได้ลงนามความตกลงนี้ไว้เป็นสำคัญ ทำเป็น ๒ ฉบับ เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย ๑ ฉบับ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ มีเป็นข้อความละเอียดตามที่เห็นตามมา ๒ บัญชีข้าพเจ้าขอตอบกระพุดตามข้อ ๒. โดยอ่านความตกลงข้อ ๒ อีกครั้งหนึ่งประเทศผู้เป็นตกลงที่จะอุปถัมภ์ให้แก่ประเทศไทยเป็นมาตรการเพื่อการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจและภายใต้ข้อกำหนดเงื่อนไข และวิธีการทั้งนี้จะได้ตกลงกัน ซึ่งข้อนี้เป็นทุนแห่ง

ระเทศญี่ปุ่นและบริกาารของชาวญี่ปุ่นในรูปการลงทุนและเครดิต (*Credit*) เพียงจำนวน
๖๐๐ ล้านเยน ๔,๖๐๐ ล้านเยน ค่าที่เป็นปัญหาก็คือ คำว่าในรูปการลงทุนและเครดิต
(*Credit*) ข้าพเจ้าได้ถามความหมายว่า ทำไมจึงได้เติมคำเหล่านี้ลงไป ก็ได้รับ
บว่ารัฐบาลญี่ปุ่นไม่มีของตนเอง จึงจะต้องเปิดเครดิต (*Credit*) ให้แก่ประเทศไทย
คือขอจากทางญี่ปุ่น

พยานเนรเทศ ค.๘/๕๖๕ (วิสามัญ)

โดยเฉลา - สันทนา. ค.๒/๐

ในการลงนามนี้หมายถึงเครื่องจักรและของอื่น ๆ ที่เป็นทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ใช่เงินของ
 โลก ข้าพเจ้าเพิ่งมารายงานภายหลังว่า ฝ่ายญี่ปุ่นตีความคำนี้ผิดคิดว่าเงินกู้ ซึ่งในระหว่าง
 การเจรจา ฝ่ายญี่ปุ่นไม่ได้เคยเสนอคำว่า "เงินกู้" ตรงกับข้าพเจ้า จำโดยคืบว่า ถ้าจะต้องใช้
 กุศมัยและใช้เงินคืนแล้ว ข้าพเจ้ายอมรับไม่ได้ เพราะกรณีนี้เป็นกรณีญี่ปุ่นชำระหนี้ให้แก่ไทย
 ไม่มีความเข้าใจผิดกันเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็จะค้นหาทางหาความตกลงกันฉันมิตรต่อไป เพราะ
 เจริญจากข้าพเจ้าได้กระทำการที่ก่อให้เกิดความทางศีลธรรมและอาศัยในเศรษฐกิจมีบทบาทเป็นสำคัญ
 ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ารัฐบาลญี่ปุ่นก็จะทำการเจรจาทะลุทางตกลงกันฉันมิตรโดยอาศัยในเศรษฐกิจมีบทบาท
 หนักแน่นขึ้น ถึงอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ามีความเข้าใจของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้ามีความเข้าใจความเข้าใจเช่น
 หนึ่งกับข้าพเจ้า คือข้าราชการในกรมการเศรษฐกิจในกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นได้เขียนลง
 ในหนังสือพิมพ์ THE JAPAN MARKET ๑๙๕๕ - ๑๙๕๖ ฉบับที่ ๕ ว่า ข้อสัญญาซึ่งเป็นสัญญา
 ไทยที่ค้างอยู่ช้านานระหว่างประเทศทั้งสองหลังจากสงครามนั้นได้ระงับตกลงกันเมื่อวันที่ ๕
 เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๕ โดยเงื่อนไขที่ว่า ประเทศญี่ปุ่นจะใช้เงินให้แก่ประเทศไทย ๑๕ พันล้านเยน
 ในช่วงที่ ๕.๕ พันล้านเยนเป็นเงินสด และ ๕.๖ พันล้านเยนเป็นการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ
 ข้าพเจ้าเห็นได้ว่าเป็นเรื่องการที่ประเทศญี่ปุ่นจะใช้เงินให้ประเทศไทยความความเข้าใจของข้าพเจ้า
 รอบโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอประทานทราบเรียนนักถาม
 ต่อไปนี้

ข้อ ๑. ในการเจรจาเรื่องนี้นั้น ทางรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ
 ประเทศไทยได้ถือว่า การเจรจากราวนี้ฉันเป็น เรื่องการเจรจาเรียกค่าปฏิกรรมสงครามหรือเรียก
 ค่าปลงกรรม หรือเป็นการเรียกร้องให้ชำระหนี้สินซึ่งผูกพันกันเป็นธรรมดา มีประเด็นเรื่อง
 ข้าพเจ้าต้องการที่จะซักถาม เพราะว่าคำขวัญในเรื่องเกี่ยวกับค่าปฏิกรรมสงครามหรือปลงกรรม
 ต้องถือว่าประเทศไทยนั้นเป็นผู้ชนะ เมื่อจะจริงไป O.K.A.M. เราได้ แต่ทว่าสำหรับการเรียก
 ค่าปลงกรรมนั้นเป็น เรื่องเกี่ยวกับการเรียกร้องหนี้สินธรรมดาสามัญ แต่ประเทศได้ผูกพันกัน
 กันหรือไม่ มีประเด็นหนึ่ง

ข้อ ๒. ความที่ทางรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ตอบว่า ในการที่
 ประเทศไทยได้ผูกพันกันหนี้สินหรือว่าเป็นหนี้สินกับทางรัฐบาลญี่ปุ่นซึ่งมีรายละเอียดประการนั้น
 มีสัญญาอะไรต่าง ๆ ในระหว่างสงคราม รัฐบาลญี่ปุ่นเข้าใจว่า เป็นอันยกเลิกทั้งสิ้น ความที่

กฤษฎีกา ๒๕๕๕ (วิสามัญ)

โฆเนลา - ฉันทนา. ก.๒/๒

กันไคกรณาคอมมาแทนนั้น ในการที่ทางรัฐบาลญี่ปุ่นถือว่า บรรดาสัญญาอะไรต่าง ๆ ซึ่งทำกัน
ระหว่างสงครามนั้นให้ถือว่า เป็นอันยกเลิกทั้งสิ้น ความที่ท่านไคคอมนั้น รัฐบาลไทยได้ยอมรับ-
องความคำที่รัฐบาลญี่ปุ่นไคคอมมา เช่นนั้นหรือไม่ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ประการใด

ที่นี้ประเด็นที่ ๓. สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับการที่ทางรัฐบาลไทยได้มีการว่าจ้างให้
กลาวยนอกเข้ามาสาส์มรับเป็นผู้ที่ดำเนินการเพื่อที่จะเรียกร้องหนี้สินรายนี้ขึ้น รัฐบาลไทยมีความ
เป็นเพียงใด อนาคตจะขอชดเชยถึงความจำเป็น หากไม่จริงจะต้องไปจ้างเข้ามา เพราะว่าโดย-
ลักษณะอย่างอื่นในเรื่องเกี่ยวกับการนี้เรียกร้อง โดยเห็นว่าข้าพเจ้าได้ศึกษาเรื่องราวเรื่องนี้
ก็เห็นว่าสาส์มรับเรื่องทองนั้นเป็นเรื่องซึ่งเจรจากันในระหว่างที่ญี่ปุ่นถูกยึดครองอยู่ มีมหาอำนาจ
ฝ่าย-เป็นผู้ที่มีอำนาจในการที่จะให้หรือไม่ได้ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นนายหน้าใน
เจรจาราวนี้ได้เคยทำงานร่วมอยู่ในกองบัญชาการทหารสูงสุดในประเทศญี่ปุ่นขณะนั้นย่อมทราบ
ดี และก็สาส์มรับประเทศไทยในเรื่องเกี่ยวกับหลักฐานเอกสารอะไรต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องทอง
ไม่พอได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องมีความจำเป็นจะต้องอาศัยบุคคลภายนอกซึ่งเขารู้เรื่องดี
เอกสารหลักฐานอะไรต่าง ๆ เคยผ่านมือเขา เพราะฉะนั้นเราจึงมีความจำเป็นในการที่จะต้อง
เขาสาส์มรับในเรื่องทอง ซึ่งก็สาส์มรับด้วยดี แต่สาส์มรับในเรื่องเกี่ยวกับการเจรจาลูกเงินรายนี้
นั้นกับเรื่องทอง เพราะว่าประเทศไทยนั้นได้มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นหลักฐาน หลักฐาน
เหลืออยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศหรือแม้แต่อนุคารชาติแห่งประเทศไทย เพราะฉะนั้นใน
ทางรัฐบาลนั้นมีความจำเป็นประการใดจึงต้องไปจ้างบุคคลภายนอก ซึ่งเราจะต้องเสียค่า
นี้ถึง ๑๒ ล้านบาท

ที่นี้ข้อข้อประเด็นที่ ๔. ความที่กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าหนังสือถึงกระทรวงการคลัง
จ่ายเงินค่านายหน้าจำนวนถึง ๑๒ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นเงินที่ถูกเข้าประมาณ ๔๐,๐๐๐ ดอลลาร์
เป็นเงินไทยประมาณ ๑๒ ล้านบาท เมื่อคิดเทียบกับอัตรา ๒ เพอร์เซ็นต์ ก็จะแสดงให้เห็นว่า
เงินนี้ทางกระทรวงการต่างประเทศนั้นขอต้องให้กระทรวงการคลังจ่ายค่านายหน้า ๒
เปอร์เซ็นต์รวมของทั้งหมดทั้งสิ้น ซึ่งเราก็คงจะได้เป็นเงินถึง ๑๕ ล้านเปอร์เซ็นต์คงจะไม่ใช่ว่า
เฉพาะแต่ที่จะได้มาในงวดแรก ซึ่งเป็น CASH เท่านั้น คือรวมกระทั่งถึงเงินที่จะได้มา
ตามหมายความเข้าใจของรัฐบาลว่าการกระทรวงการต่างประเทศซึ่งรวมกันกับเงิน

๑๕. ถ้าเงินค้ำประกันค่างประเทศ นี้เป็นเหตุ เรื่องนี้เงินความเข้าใจเป็นความเข้าใจของรัฐบาลว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ ในการที่เราจะได้นำเงินมาจะเป็นโดย CASH ก็ตาม โดยเครดิตตาม
ที่พระองค์ท่านทรงเข้าใจก็ตาม อย่างนั้นหรือไม่ แล้วในการที่ท่านก็ได้ตกลงแล้วว่า ในการที่ได้
เจรจากับรัฐบาลประเทศญี่ปุ่นนั้น พระองค์ท่านเข้าใจว่า ตามด้วยทุกตาม ตามด้วยหนังสือก็ตาม
ตามภาษาศาสตร์ก็ตาม ท่านเข้าใจว่าเงินจำนวนหนึ่งที่จะได้มาโดย INVESTMENT CREDIT
AND SERVICE ที่ท่านหมายความว่าเรื่องที่เราจะได้นำมา ไม่ใช่เราเป็นหนี้เขา ตามความ
หมายของท่านเป็นเช่นนั้น แต่ทางรัฐบาลประเทศญี่ปุ่นนั้นถือว่าเป็นเรื่องหนึ่งซึ่งเราจะต้องยืมเขา
และต้องจ่ายคืนเขาไป มีข้อ conflict ข้อขัดแย้งมีอยู่ในลักษณะเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอทราบเรียน
ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศดังนี้ คือว่าถ้าหากว่าผลของการเจรจาในเรื่องนี้
ขึ้นไปในทางของประเทศไทยนั้นจำยอมที่จะต้องให้ความหมายของสัญญาว่าเป็นไปตามเจตนารมณ์
ของฝ่ายญี่ปุ่นแล้ว ท่านจะถือว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นนี้เป็นข้อบกพร่องของท่านหรือไม่เพียงใด
ท่านจะรับผิดชอบในเรื่องนี้หรือไม่เพียงใด

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพัชร์พงษ์เสด็จ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ : ข้าพเจ้าขอตอบเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

๑. เงินรายนี้จะมีสภาพตามกฎหมายเป็นอย่างไร เป็นหนี้ธรรมดาหรือหนี้สงคราม
คือตามปฏิกรณ์ ข้าพเจ้าขอตอบว่า ตามกฎหมายระหว่างประเทศหนี้รายนี้เป็นหนี้สงคราม ไม่ใช่
เป็นปฏิกรณ์ เพราะว่าระหว่างสงครามนั้นมีความผูกพันกับฝ่ายญี่ปุ่น ส่วนตามปฏิกรณ์นั้นเป็นคนละฝ่าย
ประเทศไทยไม่ได้ลงนามในสัญญาสันติภาพ เพราะฉะนั้นข้อ ๑. ก็คือไม่ใช่ตามปฏิกรณ์นั้น ส่วน
ถือว่าเป็นหนี้ธรรมดาหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า ตามกฎหมายระหว่างประเทศย่อมถือ
ว่าเป็นหนี้สงคราม แต่ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหนี้ธรรมดา ซึ่งความที่รัฐบาลญี่ปุ่นเสนอเสนอเข้ามาขอความเป็น
ธรรมดา

เป็นเงินฝากไว้ในธนาคาร ๑,๕๐๐ ล้านเยน เขาก็บอกว่าไปเบิกเอาสิ เขาก็ยอม แต่อย่างนั้น
ก็คิดเขียนบทความราคาเงินเยนปัจจุบันคือ เขามองว่าตามกฎหมายญี่ปุ่นไม่มีเงินเยนพิเศษ ที่นี้เมื่อตอบ
อย่างนั้นแล้ว ส่วนหนี้สงครามตามที่ท่านผู้ถามมา ท่านเข้าใจว่าความจริงนั้นเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่
อยากจะกล่าวซ้ำด้วยคำที่ท่านกล่าวหรอก แต่เอาเฉพาะท่านไปตามหลักกฎหมายใด ๆ ก็ตาม ก็จะตอบ
ว่า หนี้รายนั้นเป็นหนี้สงคราม แต่ข้าพเจ้าในการเจรจาจะเห็นว่าทำเป็นมากก็ถือว่าเป็นหนี้ซึ่งผูกพันกัน
ทางศีลธรรมและทางใจ เพราะรู้สึกว่าถ้าใช้วิธีนี้ เราจะได้ประโยชน์มาสำหรับประเทศไทยมากกว่า
และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าผลที่ข้าพเจ้าไปเจรจาไ้มานั้น กลายเป็นว่า ข้าพเจ้าได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว
จนกระทั่งข้าพเจ้าได้บอกแก่ภักทหนึ่งสัปดาห์ว่า คอยดูเถอะประเทศอันนี้มีเงินเยนพิเศษ เขายัง
ไม่ได้ตกลงกัน ถ้าคอยดูที่เขาคงตกลงกันแล้วก็เปรียบเทียบกับผลดูก็แล้วกัน

ที่นี้มาถึงข้อ ๒. โยงมาถึงข้อที่ ๒ เกี่ยวกับสัญญาเลิกขอ^{โดย}ความช่วยเหลือ^{โดย}ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าว่าสัญญา
เหล่านั้นได้ถูกยกเลิกหรือเพิกถอน คือเขาบอกฝ่ายไทยได้บอกไปโดยฝ่ายเดียว ๆ ฝ่ายไทยถือว่า
เป็นการบอกเลิก คือเทอร์มิเนต (terminate) หรือดีเอนซ (denounce) บอกเลิก
ไม่ใช่บอกเลิกหรือเพิกถอน แต่เดี๋ยวนี้เขาก็เพียง บอกว่าถ้าไม่มีคำบอกกล่าวล่วงหน้า ๓ เดือน
ตามความในสัญญา เรื่องมันเป็นอย่างนั้น ที่นี้ก็มีปัญหาที่จะถึงไปก็ไม่ถึงที่สุด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
บอกได้ว่ารัฐบาลไทยได้บอกเลิกสัญญาไปจริง เอกสารมีอยู่แล้ว เมื่อท่านถามข้าพเจ้าก็รีบตอบ
สภาได้ เพราะว่าเราเป็นพวกเราเอง เรื่องในตอนนั้นการตามกฎหมายในตอนนั้นก็ผ่านมาแล้ว
ข้าพเจ้าบอกได้ว่าเมื่อแรกบอกเลิก คือที่บอกว่าเป็นโมฆะอะไรอะไรกันนะ ข้าพเจ้าได้แนะนำ
รัฐบาล ข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาขอ^{โดย}บอกเลิก-แต่ความตกลงหรือสัญญาทางการเมืองเกิด แต่ว่ารัฐบาล
ก็บอกบอกว่าไปเสียขายอะไรกับการตกลงทางการเงินและเศรษฐกิจ บอกเลิกให้หมด จึงได้
ให้มีหนังสือบอกเลิกไป เรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเอกสารก็มีอยู่โดยบริบูรณ์

ที่นี้ในแง่กฎหมายที่ทุกคนจะเป็นบอกเลิกหรือบอกเลิกผลมันก็เท่ากัน เพราะว่าข้อสัญญาว่า
ขอเปลี่ยน เขาเรียกว่า คอนเวอร์ชัน อิน ~~๗๕๕~~ โกลด์ (conversion into the gold)
ขอเปลี่ยนเป็นทองคำนะ ถึงแม้ว่าเราบอกเลิกเดี๋ยวนี้ก็ได้ใช้แล้ว เรื่องเป็นเช่นนี้ จะบอกเลิก
หรือบอกเลิกก็แล้วแต่ ท่านนักกฎหมายจะมีความคิดเห็นเอก แต่การมุ่งทางเราก็บอกว่าการบอกเลิก
เขาก็บอกว่ายกเลิก นี่ข้อข้อ ๒.

ที่ข้อ ๓. เรื่องขบวนนี้ ข้าพเจ้ายินดีที่ท่านว่ามา ท่านบอกในเรื่องทองคำเราก็เข้าใจ
ข้อฉบับนี้ เขาเป็นหัวหน้ากองเศรษฐกิจของกระทรวงการต่างประเทศในยามสงคราม
ทำเรื่องเกี่ยวกับเอเซียอาคเนย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องของประเทศไทยและนายออต เขาเป็นที่
ปรึกษาการคลังของนายพลแมคอาเธอร์ ซึ่งเขามีหน้าที่ไปควบคุมธนาคารแห่งประเทศไทย
เพราะฉะนั้น เขารู้เรื่องทองของเรา แล้วก็เรื่องบัญชีเงินแบบพิเศษรายนี้ด้วย ด้วยเหตุนี้แหละ
ข้าพเจ้าจึงได้จ้างเขาเป็นคำปรึกษา ๒ เพอร์เซ็นต์ของเงินที่ได้มาหรือประโยชน์ที่ได้มา ไม่ใช่
ภายหลังหน้า ตามธรรมดาท่านย่อมทราบ ตามธรรมดาถ้าท่านไปสืบละก็เขาให้กันถึง ๕ เพอร์เซ็นต์
ข้าพเจ้าให้แค่เพียง ๒ เพอร์เซ็นต์ แล้วก็ว่าไม่ใช่ว่าเป็นการเหมือนกัน แต่ว่าได้เงินมาเท่าไร
เขาก็ให้ ๒ เพอร์เซ็นต์ของท่านนั้น ที่เมื่อตอนนั้นบอกว่ามีหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ถ้าขอ
ลงเขาก็ต้องหมกข้าพเจ้าว่าอาจจะเป็น ๑๒ ล้าน ท่านคำนวณ ๒ เพอร์เซ็นต์ถือว่าเป็เงิน
อะไร แต่ว่าก็ยอมจ่ายตามสัญญา ข้าพเจ้าไม่ได้ขอให้จ่ายเป็นอย่างอื่น และกระทรวงการคลัง
เป็นผู้ที่จะต้องจ่ายเงิน นอกจากจะเป็นไปตามสัญญา ท่านเชื่อท่านรัฐมนตรีคลังคนนี้ได้ ท่านไม่
ชอบเงินง่าย ๆ หรือ เพราะฉะนั้นขอให้เข้าใจเถอะ บอกว่าเมื่อได้เงินมาแล้วก็จ่ายให้เขา
๒ เพอร์เซ็นต์ ในระหว่างนั้นค่าไถ่จ่ายอะไรต่ออะไรก็เป็นของเขาหมด แล้วถ้าบังเอิญไม่สำเร็จ
ก็ไม่ได้ได้เลย นี่ข้อที่ตกลงกันนะ และก็สัญญาไม่ได้กลับอะไร เขาก็จะไปจดทะเบียนที่กระทรวง
ธรรม ๗ กรุงเทพมหานครของเขา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะตอบ เรื่องนี้มีอะไร

ลิกลับหรือบิลดิง เลขที่เดียว ที่มีชื่อ ๓ ที่ว่า เอ๊ะ จู่ๆจะเอามาเป็นหนี้สินอะไรทำอะไร คือ
ตอนนี้ยังไม่ไต่ตกลง แล้วถ้าเป็นอย่างเราจริง ความเสียหายนี้ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบหรือไม่
คือท่านไปบอกว่าหนี้สินนี้ข้าพเจ้าได้อ่านให้ท่านแล้ว ข้อผูกพันของจู่ๆนั้นก็คืออะไรของอะไร
บริการ แต่ว่ามีเงื่อนไขอะไรต่าง ๆ ที่ในส่วนนี้ท่านก็ต้องดู ท่านก็กล่าวบอกว่านี่สิ่งครว
นี่นะ ท่านกล่าวเป็นนัย มันเวียนกันยากนะ แล้วท่านก็ต้องศึกษากฎหมายระหว่างประเทศมา
ตามคำถามของท่านนะ ปรากฏว่าท่านมีความรู้ในกฎหมายระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าก็รับผิดชอบ แต่ว่าขออย่าให้ลืมนะว่าท่านต้องพิจารณาส่วนรวมของความตกลง ประโยชน์
อันแท้จริงและยิ่งใหญ่มันอยู่ที่เงินสด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเอาเงินสดให้แน่นอนไว้ก่อน และ
เงินสดงวดแรกเป็นเงินประมาณล้านปอนด์ แต่จำนวนแท้จริงก็คือ ๘๘๘,๘๘๘ ปอนด์ ทั้งนี้
เกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยน และต่อไปเราก็จะได้มีละ๑,๑๐๐,๐๐๐ ปอนด์ ประมาณ แล้วอาจจะได้
มากกว่านั้นก็ได้ ท่านก็ยอมรับว่าการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจการคลัง เงินของจู่ๆ เงิน
ตราจู่ๆก็เวียนนี้แข็งแรงขึ้นมาก เพราะฉะนั้นอัตราแลกเปลี่ยนอาจจะเปลี่ยนแปลงไปในทาง
ประโยชน์ของเราได้ แต่ข้าพเจ้าจะไม่เน้นความซื่อ ที่นี้มาถึงส่วนของและบริการ ข้าพเจ้า
ก็อาจบอกว่า คนที่ความอย่างข้าพเจ้าก็มี ข้าพเจ้าก็เชื่ออย่างนั้นก็ไม่รู้ แต่เมื่อถามมาถึงความ
อย่างนี้มันก็ต้องว่ากันไป และในการเจรจาข้าพเจ้าอาจจะชี้แจงและขอวิงวอนให้ท่านพิจารณา
เข้าใจ เพราะว่าประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นก็เป็นมิตรกันมา บัดนี้ประเทศญี่ปุ่น เขาก็เจริญ
รุ่งเรืองขึ้น คือพ้นตัวจากสงคราม เขาก็อยากจะมีมิตรกับไทย ไทยเรานโยบายของ
รัฐบาล ไม่ใช่ของข้าพเจ้าหรอก ของท่านนายกรัฐมนตรีและของคณะรัฐมนตรี ก็มีคำสั่งให้
ข้าพเจ้าไปผูกมิตรไมตรีกับประเทศญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าออกเดินทางมา นึกหนึ่งสี่
พิมพ์ตามข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็บอกว่า ข้าพเจ้าแะมากรุ่งโรจน์เกี่ยวกับความมุ่งประสงค์ ๒ ประการ
๑. มาเจริญทางไมตรี ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำเป็นผลสำเร็จ เพราะรัฐบาลผู้ตั้งแต่นายก
รัฐมนตรีผู้มา ได้รับรองและผูกจากกับข้าพเจ้าเป็นอย่างดี

๒. ข้าพเจ้ามาตกลง การปฏิบัติตามความตกลงเรื่องเงินเยนพิเศษนี้ ข้าพเจ้า
ยังปฏิบัติงานนี้ยังไม่สำเร็จ ข้าพเจ้าว่ายังไม่สำเร็จในความมุ่งประสงค์ประการที่สอง แต่จะ
ได้ดำเนินการ เสร็จต่อไปโดยเพื่อหาทางตกลงกันโดยฉันทวิมตรอาศัยไมตรีจิตมิตรภาพต่อไป
ข้าพเจ้ามีความนโยบายที่ข้าพเจ้าเห็นนี้ เป็นการขอด้วยความต้องการ ของกรณีแล้ว

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอความกรุณาติดตาม
ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ ในการที่ท่านตอบบอกว่าในการเจรจาครั้งนี้เราถือว่าเป็นการเจรจาเรียกค่าปฏิกรรมสงครามหรือค่าหนี้สงคราม ท่านได้ชี้แจงข้อสงสัยว่าอย่างนั้น แต่ว่าข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงถามว่าเหตุใดท่านจึงไม่ได้ถือหลักหรือป้อย (Point) ว่าการเจรจานี้เป็นเรื่องการเจรจาเรียกหนี้สงคราม เพราะว่าเท่าที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์หรือว่าแถลงข่าวออกไปแล้วนั้นท่านได้ชี้แจงบอกว่า สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับการเรียกหนี้สินนี้ก็เป็นการยุ่งยากหลายสิ่งหลายประการ ถ้าเทียบกับประเทศพม่าก็ดี ประเทศฟิลิปปินส์ก็ดี อินโดนีเซียก็ดี ที่ไหน ๆ ก็ดี ซึ่งประเทศเหล่านั้นเขาถือว่าเขาเป็นผู้ที่อยู่ในฝ่ายชนะและเขาเรียกค่าเสียหาย นั่นก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่จะต้องงัดกันไต่เป็นธรรมดา ซึ่งเป็นการยากที่จะจะกำหนดจำนวนแน่นอนเรียกจริงเอาได้ มันเกี่ยวกับการปฏิกรรมสงคราม แต่สำหรับในกรณีเมืองไทยนั้นหาเป็นเช่นนั้นไม่ กรณีเมืองไทยนี้เราได้มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรผูกพันกันไว้โดยแจ้งชัดมีจำนวนตัวเลขแน่นอน เพราะฉะนั้นหลักในการเจรจาของท่านนั้น เหตุใดท่านไม่ได้ถือหลักในการเจรจาซึ่งเป็นการเรียกหนี้สินชัดผูกพันระหว่างประเทศเป็นสัญญาเรียกหนี้สงคราม นี่ขอความกรุณาได้โปรดได้ชี้แจงให้ละเอียดด้วยเป็นพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับการเมืองสำหรับนายหน้า ในการที่จะให้จางนายหน้าเจรจาในคราวนี้

ข้าพเจ้าขอชักถามเป็นประเด็นที่ ๒ ว่า ในเรื่องเกี่ยวกับทองนั้น ข้าพเจ้าก็เรียนตามตั้งแต่ครั้งแรกว่าการเจรจาของเราเป็นการระหว่างรัฐบาลไทยกับบริษัทครองประเทศ

ฉบับหนึ่งมีหลายมหาวาจาด้วยกัน เราอาจมีความจำเป็นที่จะต้องใช้คนฝรั่ง แต่สำหรับในกรณี
หลังนี้เราเจรจากับประเทศญี่ปุ่นซึ่งได้รับเอกราชโดยสมบูรณ์มีอิสระเสรีในการที่จะเจรจาแล้ว
หลักฐานของเมืองไทยก็มีพร้อมมูลแล้ว และก็เรื่องราวอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักฐานเกี่ยวกับการ
การเจรจาเรื่องหนึ่งนั้นก็มีอยู่ในมือ ซึ่งอาจจะเป็นเครื่องมือของเราในเรื่องเกี่ยวกับการประ
หลังนี้ก็ได้อีก เหตุใดทางรัฐบาลจึงไม่เจรจาโดยตรงหรือว่าทางรัฐบาลนั้น กระทรวงการต่าง
ประเทศของไทยนั้นไม่มีความสามารถในการที่จะเจรจาในเรื่องเช่นนี้ได้แล้วหรือ นี่เป็น
ประเด็นที่ ๒

ที่ประเด็นที่ ๓ ในเรื่องเกี่ยวกับการที่ทางกระทรวงการต่างประเทศขอให้อ
กระทรวงการคลังจ่ายเงินค่านายหน้านั้น กระทรวงการต่างประเทศขอให้กระทรวงการ
คลังจ่ายเงินจำนวนเงิน ๑๕ ล้านปอนด์สเตอร์ลิง ซึ่งคลุมทั้งสองประเภท ทั้งเงินสดและ
เงินเชื่อเช่นนี้ใช้ใหม่ที่กระทรวงการต่างประเทศแจ้งไปทางกระทรวงการคลัง ในการที่
กระทรวงการต่างประเทศแจ้งไปเช่นนี้ก็เท่ากับว่ากระทรวงการต่างประเทศมีความเชื่อมั่น
หรือหวังแน่นอนแล้วในอันที่จะได้เงินเต็มภาคภูมิจำนวนถึง ๑๕ ล้านปอนด์สเตอร์ลิง นั่นได้
หรือไม่ แต่เมื่อหากว่ามีความฉืดหวังหรือว่ามีกรณีเกิดขึ้นเช่นนี้จะมีความปลอดภัย
หรือความอะไรต่าง ๆ ก็ไม่ทราบ ทางรัฐบาลตรัสว่าการกระทรวงการต่างประเทศรับผิดชอบ
เพียงใดหรือไม่ ที่สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับที่ท่านได้กรุณาแถลงคือในสถานที่ว่าในการเจรจา
ไม่ได้เงินมาก็ถือหลักว่าได้เงินมาจำนวนเงินสด ๕ ล้านปอนด์สเตอร์ลิง ถือว่าเป็นความชอบ
อย่างยิ่งแล้ว ถือว่าเป็นการดีที่สุดแล้ว แต่ทว่าขอกราบเรียนท่านประธานสภา ขักถามว่า
เท่าที่เราได้มีข้อมูลกัน ถือว่าจ่ายเงินบาทให้แก่กองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทย แล้วก็ทางประเทศ
ญี่ปุ่นได้จ่ายเงินเยนพิเศษให้แก่ประเทศไทย ซึ่งถ้าหากว่าคิดเทียบกันแล้วจะตกเป็นมูลค่าใน
สมัยนี้ซึ่งเราได้ทำสัญญากันได้เป็นลายลักษณ์อักษร ประทานไทย ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงเรื่อง
รายละเอียด แต่อย่างไรก็ตามเท่าที่เราได้ทำสัญญากับประเทศญี่ปุ่นซึ่งประเทศไทยควรจะ
เป็นเจ้าของกับประเทศญี่ปุ่นนั้นเป็นจำนวนทั้งหมดเป็นจำนวนหลายพันล้าน แต่การเจรจาเรา

สภาผู้แทนราษฎร ๔/๕๕ ว.

อุดม ธน

๘/๔

ไปแล้ว หนังสือสัญญาอะไรก็มีอยู่ ที่นั่นไม่สมควรว่าเป็นเงินกู้ อันที่จริงไม่ใช่อย่างนั้น ความ
ตกลงอยู่นั้นเอาเงินไปจากไทยก็ตกลงก็มีในจำนวน แล้วก็ท่านนายทานี่แหละท่านบอกว่าให้เอา
ทอง คือให้เอาส่วนหนึ่งของเงินเยนพิเศษ คือเอาเงินเยนพิเศษ เยนกับบาทเท่ากัน
เครดิตบัดนี้เรามีเงินพิเศษทางโน้น ที่นั่นค่าของเงินพิเศษที่แท้จริงก็อาศัยความสุข
ของทานนายทานี่ ท่านบอกว่าจะให้แลกเป็นเงินหรือจะเรียกว่าซื้อก็ได้ แต่ความศัพทการคลัง
เขาใช้ว่าคอนเวอร์ชัน (Conversion) ข้าพเจ้าจึงใช้ว่าเปลี่ยนเป็นทองคำ เราก็
ได้พยายาม ทานนายทาได้พยายามทุกราวที่จะเอาทองคำมา เพราะรู้สึกว่าการเป็น
ทรัพย์สินมีค่าแน่นอน ที่นั่นนอกจากนั้นก็เงินเยนพิเศษอยู่ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าใจ ไม่มี
สัญญาอะไร นอกจากการบอกเลิกไปแล้ว ข้าพเจ้าไม่พูดถึง

ข้าพเจ้าไม่พูดถึง แต่ว่าตามข้อผูกพันนั้นเมื่อเขาขึ้นเงินเบณฑิเศษให้เรามีเงินเบณฑิเศษ เพราะ
ฉะนั้นข้อที่เรจจากันก็มีปัญหาว่า สภาพหนี้ของบัญชีเงินเบณฑิเศษนั้นนี้—ลักษณะอย่างไร นี่แหละ
ข้าพเจ้าก็ได้อำนาจมาแล้ว ที่นี้เรื่องข้าพเจ้ารู้แล้วว่าจะเกิดเรื่อง แล้วข้าพเจ้าไม่อยากไป
เรจจาถึงบอกว่ขอให้ทางธนาคารแห่งประเทศไทยเรจจาเอาเงินและ เพราะเรื่องทอง
ข้าพเจ้าก็โดนมาหนักหนาแล้ว กว่าจะเรจจาเป็นผลสำเร็จมา แต่ว่าตามระเบียบแห่งกฎหมาย
ระหว่างประเทศ มันก็ต้องกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้เรจจา แล้วกระทรวงการคลังก็ไม่ได้
หนังสือขอมาก็ถูกต้องเป็นอย่างนั้น ที่นี้ในการเรจจานั้น เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะไต่กันไปทาง
การกฎหมายก็จะอยู่กับแค่นั้น ถ้าญี่ปุ่นไม่จำหรือไม่ให้อะไรมา ไทยเราจะทำอะไรได้ เพราะ
ฉะนั้นมันต้องหวังมิตรภาพต่อกัน หนังสือกรมข้าพเจ้าขอให้ท่านไปอ่านคำรับคำราษฎรและ ใครใช้
กันตามจำนวนเดิมเท่าที่ แม้ระหว่างฝ่ายชนะ เขาก็ใช้กันตามเปอร์เซ็นต์ที่ชนะนั้นแหละ แต่
สิ่งอย่างใดก็ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า วิธีที่ข้าพเจ้าคำนวณมานั้นถูกต้อง แล้วในการที่เรจจาทางกล
กรรมในทางไมตรีจิต ส่วนจำนวนเงินอะไรต่าง ๆ ไม่ใช่ข้าพเจ้าพิจารณาเอาเองโดยพลการ
ข้าพเจ้า รับผิดชอบที่คณะรัฐมนตรีและได้รับคำสั่งคณะรัฐมนตรีตลอดมา ซึ่งแปลว่าหลายหลายกา
รช่วยพิจารณากันดูว่าจำนวนต่าง ๆ นั้นจะเหมาะสมหรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าได้
แล้วจริงว่า ข้าพเจ้าได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว ข้าพเจ้าไม่ไ้มุ่งหมายว่าจะออกได้อย่างไร แต่
ข้าพเจ้าขอเรียนให้สภา ฯ ทราบไว้ว่า ข้าพเจ้าได้พยายามอย่างดีที่สุด และได้ทำอย่างดีที่สุด
แล้ว ที่ประเทศอื่นนะจริงอยู่ข้าพเจ้าพูดในแง่เงินสกลสำหรับประเทศเขา เขาไม่ได้เป็นเงินสกล
ตัวการแต่เหมือนกับเรา กรณีของเขาเป็นกรณีค้าปลีกกรรม ไม่ใช่กรณีของประเทศไทย แต่
ซึ่งเศษทางอื่นใดเงินเขามีเงินเบณฑิเศษอยู่เหมือนกับของเรา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้บอกว่
อันนี้หรือคุณหลวงว่าฝรั่งเศสจะหาความตกลงกันได้อย่างไร ที่นี้เรื่องนาบหน้า ที่จริงว่านายนหน้า
นั้นถูก เป็นคำนำหน้าให้ข้าพเจ้าจ้างผู้ช่วยและเหตุผลก็แปลว่า เขาเป็นผู้ ไม่ใช่จะไปคิดต่อกับ
ผู้กันมิตรหรืออะไร และไม่ใช่เขาเป็นผู้เรจจา ผู้เรจจาคือกระทรวงการต่างประเทศ และ

ราษฎรแพรวา นร. ก.๑/๒๔๔๔ (วิสามนัญ)

สุพงษ์ - จารึก ก.๑/๒

ข้าพเจ้าได้บอกกับนักหนังสือพิมพ์แล้วว่า เอกอัครราชทูตไทยที่กรุงโคเกียว ถึง ๒ คน เจริญมา
เป็นเวลาถึง ๒ ปีแล้ว ๆ ข้าพเจ้าจึงได้ไปด้วยตนเอง รวมทั้งนี้กระทรวงการต่างประเทศ แต่ที่
ข้าพเจ้าและข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้เจรจาขอให้เข้าใจอย่างนี้ แล้วข้าพเจ้า
ยินดีชอบเต็มที่ ส่วนการที่ข้าพเจ้าจะมีผู้ช่วย ผู้เชี่ยวชาญ ข้าพเจ้าก็ได้บอกแล้วว่า ทำไปข้าพเจ้า
ไม่ได้เลือก เขา-เพราะเขาไปแล้วอีกประการหนึ่ง-กฎหมายการคลังกฎหมายระหว่างประเทศว่า
ด้วยหนี้สงครามก็ การคลังก็ หนี้แปรเปลี่ยนแปลงไปมาก ท่านเป็นนักศึกษา ท่านย่อมจะทราบ
แล้ว ก็นี่เขาเป็นทนายที่ข้าพเจ้าไม่ได้ไปเลือกเอาผู้ที่มีชื่อเสียงอะไร เพราะว่าถ้าอย่างนั้นละก็
จะต้องได้เขาอย่างน้อย ๕ เปอร์เซนต์ แต่ว่าเห็นว่าเขาเคยทำงานมาและก็มีวิชาความรู้ และใน
การที่หาเช่นนั้นและสัญญาจ้างอะไรต่ออะไร ข้าพเจ้าก็ไม่ได้นำไปเอง ข้าพเจ้าก็ได้เสนอเป็นที่
ตกลงกันตามระเบียบราชการ ที่นี้ท่านก็ยังไม่บอกว่าเงินรวมอาจะคิดไปอย่างนี้จริง แต่ว่าเรื่องนี้
กระทรวงการต่างประเทศก็มีหนังสือออกไปคลัง แต่ว่าทางกฎหมายกระทรวงการต่างประเทศ
สนทนาระหว่างกัน คณะรัฐมนตรีลงมติว่าให้จ่ายให้ตามสัญญา ขอให้เข้าใจกันอย่างนี้ และสัญญา
ให้ไปกระป๋องได้เงินมาเท่าไร ก็ให้เขา ๒ เปอร์เซนต์ มีขอให้เข้าใจกันนี้ ข้าพเจ้าได้ตอบ
ทุกข้อแล้ว ข้อสุดท้าย ของท่านบอกว่า ๆ ทำไม่ไม่รีบยกหนี้ตามสัญญา ข้าพเจ้าได้ชี้แจงตอนต้น
แล้ว

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอทราบเรียบเรียงอีก
เหมือนกัน คือ ในระหว่างที่ท่านได้กลับมาถึงประเทศไทย และท่านได้ออกแถลงข่าว ในเรื่องนี้
ประชาชนชาวไทยทราบทั่วไป และก็ได้โดยเฉพะอย่างยิ่งก็ได้แจ้งต่อทางคณะรัฐมนตรีให้ทราบ
สรุปรวมบอกแล้วก็ เป็นท่านเองว่าท่านจะได้เงินทั้งหมด เป็นจำนวนมูลค่าถึง ๑๕ ล้านปอนด์เศษ
แต่ที่นี้เหตุใดจึงเกิดความวิตกขึ้น เกิดการตีความหมายในข้อคำเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะ เช่นนี้
จนได้พิจารณาว่าเป็นราบละเอียบแล้วเพียงใดหรือไม่ เหตุใดในสัญญาที่จริงไม่ได้แจ้งออกเป็นข้อๆ

ได้อ่านความตกลงซึ่งไม่ได้เป็นที่ลึกลับอะไร เพราะว่ามันหนังสือพิมพ์บางคนก็เห็นด้วย
คือได้ปฏิบัติตามระเบียบไปแล้ว แต่ว่าข้อละเอียดยัง ถ้าท่านอ่านดูตามสัญญาฉบับนี้เป็นหน้าที่ของ
คณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นที่กรุงโตเกียว เพราะว่าตามสัญญาก็ต้องมีออกว่า ข้อกำหนดเงื่อนไข
และวิธีการจะตกลงกันทั้งนี้ก็เป็นระเบียบธรรมดา ความตกลงที่ทำกันจะไปแจ้งข้อละเอียดย
เหล่านั้นไม่ได้

สภาผู้แทนราษฎร ก.๑/๒๔๔๔ (วิสามัญ)

โฉมเดิม - ฉบับที่ ๑๑/๑

เพราะฉะนั้นก็ควรจะกำหนดไป ที่นี้ข้าพเจ้าไปคราวนี้ แล้วท่านถามข้อ ๒. บอกว่า
ทำไมข้าพเจ้าไม่ตั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าข้อนี้
ทำไมท่านไม่ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ข้าพเจ้าไม่ได้อธิบายเลย คราวนี้ท่านสั่งผู้แทน
ธนาคารไปและกระทรวงการคลังด้วย ข้าพเจ้าก็ยินดีรับเอา จะมากันกี่คน ข้าพเจ้าไม่มีคิด
นึกถึงเสียด้วยซ้ำไป ที่นี้จะไปบอกว่า ทำไมข้าพเจ้าไม่เสนอไป ก็ข้าพเจ้าไม่ได้เสนอเพราะว่าคน
ของกระทรวงการต่างประเทศได้ทำไปแล้ว แต่ว่าเมื่อมาถึงรายละเอียดว่า จะเอาของอย่างใด
ใช้วิธีการอย่างไร เปิดเศรษฐกิจให้ธนาคารอย่างไร อะไรเหล่านี้ แผนอนที่เดียว เจ้าหน้าที่ของ
กระทรวงการคลังก็ต้องเข้าไปเป็นเจ้าหน้าที่ด้วย ที่นี้กระทรวงการคลังก็เข้าใจเช่นนั้น จะรับ
บอกว่า ข้าพเจ้าก็ไม่ถึง แต่ข้าพเจ้าก็พะวงแต่กระทรวงการคลังประเทศของข้าพเจ้า แต่ว่า
ที่นี้ไม่ได้หมายความว่าข้าพเจ้าก็กลัวข้าราชการกระทรวงการคลังหรือพนักงานของธนาคารแห่ง
ประเทศไทย เมื่อเป็นผลประโยชน์ของเขา ทำไมเขาไม่เสนอมา แล้วถ้าข้าพเจ้ารังเกียจหรือ
อะไรอย่างนี้ก็อย่าว่าข้าพเจ้าซี เพราะฉะนั้นข้อนี้ไม่มีอะไรเลย ข้าพเจ้าร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ทุก
คนด้วยความยินดี ที่นี้ท่านบอกว่า ถ้าไม่ได้ตามสัญญา สัญญาจะ เงินนะ จริงอยู่รวมกัน แต่ว่า
สัญญาข้อ ๒. นี้ได้รับเป็นของและบริกา ที่นี้ข้าพเจ้าก็กล่าวแล้ว ท่านจะให้ข้าพเจ้าพูดมากไป
ข้อที่กำลังเจรจากันอยู่ ข้าพเจ้าทำไม่ได้ เพราะจะเสียประโยชน์แห่งรัฐ ตามที่ข้าพเจ้าได้ยอม
แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อมั่นทีเดียวว่า ท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ที่นี่รู้ดีกว่าข้าพเจ้าพูดโดยจริงใจ ไม่ค่อย
มุ่งประสงค์ที่จะมีอันอะไร หากมิได้เลย ที่นี้รูปแบบใหม่แต่ละ เงินสละเขาขายกันมาก
กว่าว่าเงินสละข้าพเจ้าไปเอามาละ เงินผ่อนสละคงจริงที่ตอนกลอน ไม่ใช่เงินเป็นค่าไป
ฝ่ายไทยจะไม่ให้ที่ไหน ข้อของอะไรก็ได้ ที่มีส่วนข้อ ๒. นั้นเขาก็บอกว่าต้องเอาของ ๆ เขา
ให้เป็นของและบริกา คือหมายความว่าเครื่องจักรมาช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ เช่นโรงงานน้ำตาล
ที่นี้ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ ที่นี้หมายความว่า ข้าพเจ้ารับเอา แต่ว่าของนั้นก็ก็เป็นสมบัติของไทย
จึงเป็นอย่างนี้ ไทยทำไม่ได้หรอก เราต้องแสวงหาที่เรียกว่า บริกา เรื่องมันอย่างนั้น ถ้าไม่

นายทุนรายจร พ.๑/๒๔๔๔ (วิสามนิต)

โฉมเจลา - ฉันทนา. ก.๑๐/๒

รับรู้อยู่แล้ว จะไปเอาเงินสักก็ไม่ได้แน่ เพราะฉะนั้นถ้าในรูปนี้ก็ต้องกับความนิยม ที่ข้าพเจ้า
เห็นว่า ตามความในสัญญาข้าพเจ้าก็เห็นว่า เราจะต้องได้รับของและบริการ คือเครื่องจักร
อะไรนี้เป็นมูลค่าเท่านั้น คือหมายความว่า รัฐบาลที่ไปเปิดเครื่องคิดในแก่ประเทศไทยเป็นจำนวน
เท่านั้น แล้วก็ตกลงกันว่า เครื่องจักรที่จะซื้อนั้นเป็นชนิดใด อะไร เหล่านี้ ข้าพเจ้าถือว่า
เป็นไปตามความหมายในสัญญาความที่ข้าพเจ้าเข้าใจ แต่ว่าเราจากกันไปแล้วไม่เป็นเช่นนั้น ทำ
ตามสัญญาข้าพเจ้า แต่อย่างใดก็ข้าพเจ้าก็ต้องรับผิดชอบ ถ้าเป็นผิด ท่านก็ว่าเป็นผิด ข้าพเจ้า
จะไม่ว่าอะไร ข้าพเจ้าก็ได้อำนาจที่สุดแล้ว แล้วข้าพเจ้าก็เชื่อว่า ข้าพเจ้าได้เข้ามาเป็นผล
ที่แท้จริง ไม่ถึงคราวนี้ ยิ่งกำลังเราจากกันอยู่ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้ตัว ต้องไปราชการที่สมัชชาสหประชา
ชาติ ยังไม่ทันกลับมามือไทยเลย คณะรัฐมนตรีสั่งให้ข้าพเจ้าไปโคกเคี้ยว ข้าพเจ้าไม่ได้ไปเอง
คณะรัฐมนตรีมีมติให้ข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็ไป เข้าไปเราจะไม่ทำอะไร ทางนี้ถูกใจกระทรวง
ข้าพเจ้าอยู่ในนี้ ที่ข้าพเจ้ากลับมาท่านบอกข้าพเจ้าว่า นั่นแน่สิ่งสี่สิบหรือยี่สิบที่เดียว แล้ว
ข้าพเจ้าก็เป็นคนหนึ่งที่พยายามจะให้ข้อความแก่นักหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้าไม่ได้ปิดบังอะไร ข้าพเจ้า
ก็ให้สัมภาษณ์มา ที่ตอนเมืองไม่พอข้าพเจ้าก็บอกว่า ไปชักกันต่อที่ท่าเปียม อ้าว เขามองว่า
ท่าเปียมบอกเพราะประจวบสภา แต่ว่ามีระเบียบพิเศษ เขาที่ท่าเปียมก็ชักกันต่อ เพราะฉะนั้นใน
ท่านี้อีก ข้าพเจ้าก็ขึ้นก็เมื่อท่ามาถามข้าพเจ้า บอกว่าจะสั่งกระทุ้งท่าน ท่านตอบในวันเสาร์ให้
ผม ข้าพเจ้าก็บอกว่า อันนี้ สั่งมาเดชะ

สมาชิกในที่ประชุมปรมาณี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมกระเบียบวาระสำหรับกระทุ้งแล้ว ต่อไปพิจารณา

หมายเลข ๓ ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.๒๔๔๔ ซึ่งคณะกรรมการ

การวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๒

ใบแก้คำผิด

ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔...

หน้า ๖

ในใบบันทึกบทที่ ๒๒ และ ๒๔ ซึ่งมีข้อความว่า "นายชาย สู้ังคะ
ขอคัด (๒) ออกทั้งหมด และให้ข้อความต่อไปนี้แทน "อายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี
บริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง เว้นแต่กรณีใดที่
แล้ว"

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แก้ไขข้อสงวน" ขอคัดออก และให้เปลี่ยน
ใหม่ เป็นข้อความใหม่ดังต่อไปนี้

"นายชาย สู้ังคะ ขอแก้ไขดังนี้ "ม. ๑๗ ขอคัดต่อไปนี้

ก. ให้คัดข้อความว่า "ต้องเป็นผู้มีความรู้ส่อนได้โดยบริบูรณ์ ๒ ทม
หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และได้รับราชการทหารตามกฎหมาย
ว่าด้วยการรับราชการทหาร" และให้ข้อความต่อไปนี้แทน "โดยรับ
ราชการทหารหรือได้ขึ้นทะเบียนทหารตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการรับ
ราชการทหาร หรือมีบุตรที่มีชีวิตอยู่"

และ คัด " (๒) ออกทั้งหมด และให้ข้อความต่อไปนี้แทน "อายุไม่ต่ำกว่า
สิบห้าปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง เว้นแต่
กรณีใดที่"

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แก้ไขข้อสงวน.

กองกรรมการ.

ใบแก้

หน้า ๘ บรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๔๔ หวี่ ขอแก้คำว่า "เดิม" เป็น "เสีย"

หน้า ๑๑ บรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๒๕ ความว่า "มีความผิดต้องระวาง โฆะจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท"

ขอแก้เป็น "มีความผิดต้องระวาง โฆะจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี"

หน้า ๑๒ บรรทัดที่ ๔ ของมาตรา ๓๑ ความว่า "ทั้งนี้ทั้งนั้น"

ขอแก้เป็น "หรือทั้งปรับทั้งจำ"

และบรรทัดที่ ๑ ของมาตรา ๓๒ ความว่า "มีความผิดต้องระวาง โฆะจำคุกไม่ เกินห้าปี ทั้งนี้ทั้งนั้น หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปีหรือทั้งปรับทั้งจำ"

ขอแก้เป็น "มีความผิดต้องระวาง โฆะจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

กองกรรมาธิการ.

(สำเนา)

๒๕๐/๒๔๔๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๕๕.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๕๕ พร้อมด้วย
บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายจิกกะเสน ไชยคำ	๒. พลเอก เกษ เคนะระกิจุทธ
๓. นายทองสืบ ศุภะมาร์ค	๔. นายเทียม ณ สงขลา
๕. นายเนิน เกษสุวรรณ	๖. นายเตียง ศิริขันธ์
๗. นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์	๘. นายพลตำรวจตรีพิชัย กุดชะวนิชย์
๙. นายแพทย์ อมาตย์กุล	๑๐. จอมพลอากาศพัน รณนภากาศ อุทราชัน
๑๑. นายสุบิน คุ้มสัน	๑๒. นายสุวพงษ์ ศรีรัตน
๑๓. นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ	๑๔. นายหยุก แสงอุทัย
๑๕. นายอรุณ วิสูตรไชยบาล	

ประชุมคณะกรรมการได้เลือกหาเจ้าหน้าที่ประธานกรรมการ และ นายเทียม ณ สงขลา เป็น
กรรมการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
เพื่อท่านจักได้ดำเนินการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพลอากาศ พัน รณนภากาศ อุทราชัน

(ตำแหน่ง รณนภากาศ อุทราชัน)

ประธานกรรมการวิสามัญ.

เนาถูกกอง

ประสงค์ พ.

พ.

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๔๖๖

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาทั้งต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก จอมพลอากาศโท รณนภากาศ ฤทธาคนี เป็นประธานกรรมการ และนายเทียน ณ สงขลา เป็นเลขาธิการกรรมการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้งแทน คือ นายอรุณ วิสูตร โยธา-

ภิบาล

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑๕ คน ๑. นายโง้ง สุวรรณศักดิ์ ๒. นายนิวัฒน์ พุ่มศรี ศรีสุวรรณนท์ ๓. นายสำนันท สายสว่าง ๔. นายพันตำรวจเอกพัฒน์ นิลวัฒนานนท์ ๕. นายเสวตร เบียมพรมสำนาศ ๖. หลวงอรุณพรพิศุล ๗. นายเทียน โยธินันท์ ๘. นายประยงค์ เอี่ยมศิลา ๙. นายชั้น ระวีวรณ ๑๐. นายชาย สุรังกะ ๑๑. พันตรี หลวงจุมภะบรรณบุตร ๑๒. นายสวัสดิ์ คำประกอบ ๑๓. นายเพทาย โยธินุสิถ ๑๔. นายอารีย์ ศันติเวชกุล ๑๕. นายศิริเอก มณีรัตน์

๔. ประกาศของการพิจารณาทั้งต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑ - ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๘</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	มีผู้แปรญัตติ	"

มาตรา ๑๑	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	"	"

หมวด ๒ สิทธิเลือกตั้งและการสมัครรับเลือกตั้ง

	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	"
มาตรา ๑๗	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	"	"
มาตรา ๒๒	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	"
มาตรา ๒๖	"	"

หมวด ๓ ทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

<u>และมีบัตรรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง</u>	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	"
มาตรา ๒๘	"	"
มาตรา ๒๙	"	"
มาตรา ๓๐	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	"
มาตรา ๓๑	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ หน่วยเลือกตั้ง

<u>และที่เลือกตั้ง</u>	ไม่มีผู้แปร ตัดสิทธิ	"
มาตรา ๓๕	มีผู้แปร ตัดสิทธิ	"

มาตรา ๓๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	"	"
หมวด ๕ กระบวนการ		
พระราชบัญญัติ	"	"
มาตรา ๓๔	"	"
มาตรา ๓๕	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๔๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๔๑	"	"
มาตรา ๔๒	"	"
มาตรา ๔๓	"	"
หมวด ๖ บทแห่งพระราชกฤษฎีกา		
และกฎกระทรวง	"	"
มาตรา ๔๔	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖	"	กรณีการพิจารณาของสภา
หมวด ๗ การลงคะแนนเสียง		
มาตรา ๔๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๔๙	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐	มีผู้แปรญัตติ	กรณีการพิจารณา
มาตรา ๕๑	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๓	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๕๔	"	"
มาตรา ๕๕	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖	"	"
หมวด ๘ การตรวจและรวม		
คะแนน	กรณีการพิจารณา	
มาตรา ๕๗	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	"	"
<u>หมวด ๕ การกีดกันการเลือกตั้ง</u>		
มาตรา ๖๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖๒	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ</u>		
มาตรา ๖๔	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๗	"	"
มาตรา ๖๘	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖๙	"	"
มาตรา ๗๐	"	"
มาตรา ๗๑	"	"
มาตรา ๗๒	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๗๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๗๔	"	"
มาตรา ๗๕	"	"
มาตรา ๗๖	"	"
มาตรา ๗๗	"	"
มาตรา ๗๘	"	"
มาตรา ๗๙	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๘๐	"	"
มาตรา ๘๑	"	"
<u>บทเฉพาะกาล</u>		
มาตรา ๘๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการแปรวัติวิธียังความสำคัญมาตรา

มาตรา ๔ พ.ศ.๒๔๖๑ พัดม นิลวัณนาคนท์ ขอแปรวัติวิธีในมาตรา ๔ ว่า
คำว่า "ผู้เลือกตั้ง" หมายความว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็น "ผู้เลือกตั้ง"
หมายความว่า ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

กรรมการจัดการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรวัติวิธีขอสงวน

มาตรา ๔ พันตรี หลวงจุมภฏะยวนบุทท ขอแปรวัติวิธีไว้
กรรมการจัดการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรวัติวิธีพอใจ

มาตรา ๕ นายเพ็ญ ไซมณินท์ และ พันตรี หลวงจุมภฏะยวนบุทท
ขอแปรวัติวิธีไว้

กรรมการจัดการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรวัติวิธีพอใจ

มาตรา ๖ นายเพ็ญ ไซมณินท์ ขอแปรวัติวิธีว่า "มาตรา ๖ ให้แก้ไข
เกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศตามหลักฐาน
การทะเบียนราษฎรครั้งหนึ่งซึ่งที่สุดหนึ่งแสนคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน
ถ้าจังหวัดใดมีราษฎรเกินกว่าหนึ่งแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนต่อจำนวนราษฎรทุกจำนวนหนึ่งแสนคนเศษของหนึ่ง
แสนคน ถ้าถึงห้าหมื่นคนหรือกว่านั้นให้เพิ่มเป็นหนึ่งแสนคน

จังหวัดใดจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เกิน ในกระทรวง
มหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนวันเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน"

กรรมการจัดการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรวัติวิธีขอสงวน

นายคิเรก ภูมิรัตน ขอแปรวัติวิธีไว้ กรรมการจัดการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรวัติ
วิธีพอใจ

มาตรา ๘ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรวัติวิธีไว้
กรรมการจัดการได้แก้ไขแล้ว

มาตรา ๑๑ พันตรี หลวงจุมภฏะยวนบุทท ขอแปรวัติวิธีไว้
กรรมการจัดการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรวัติวิธีพอใจ

มาตรา ๑๒ นายคิเรก ภูมิรัตน ขอแปรวัติวิธีไว้
กรรมการจัดการได้แก้ไขแล้ว

มาตรา ๑๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว

นายประหยัด เอี่ยมศิริลา ขอแปรญัตติว่า "ม. ๑๓ ขอตัดออกทั้งหมวก"

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชาย สุสังกะ ขอแปรญัตติว่า "ม. ๑๓ ขอตัดออกทั้งมาตรา"

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ และ นายภิโรก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔ นายพันตำรวจเอก พิณ นิลวัฒนานนท์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ทลวงขอรุดพรพิศาล นายเทียม ไชยมั่นทน

นายชื่น ระวีวรรณ นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายประหยัด เอี่ยมศิริลา ขอแปรญัตติว่า มาตรา ๑๕ ขอตัด ก.

ในข้อความว่า "ต้องเป็นผู้มีความรู้สอยได้ ไม่น้อยกว่าสามร้อยปีที่ ๒ ตามหลักสูตร
ของกระทรวงศึกษาธิการ และ ใ้รับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการ
ทหาร" ขอตัดออก ใ้ข้อความใหม่ว่า "เคยรับราชการทหารตามกฎหมายมาแล้ว หรือ
ใ้ขึ้นทะเบียนทหารตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการเกณฑ์ทหารแล้ว"

จ. ขอใ้ตัดออกหมด ใ้ข้อความต่อไปนี้แทน "ถ้าเป็นบุคคลใ้สัญชาติ

ไทยโดยการแปลงชาติแล้ว และมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย"

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชาย สุสังกะ ขอตัด (๒) ออกทั้งหมด และใ้ข้อความต่อไปนี้

แทน "อายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี ไม่เกิน ๑๐๐ ปี มาตรา ๑๕ ขอตัดใ้การใช้อย่าง เว้นแต่ ในรูปของ

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน บรรลุมติภาวะแล้ว"

นายภิโรก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการ ไก่ให้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔ นายประพักษ์ เอี่ยมศิลา ขอแปรญัตติว่า ม. ๑๔ ขัดถ้อย
คงไว้เฉพาะ (๓) (๔)

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติของสงวน
นายชาย สุอังคะ ขอแปรญัตติว่า ม. ๑๔ ขัดถ้อย คงไว้แต่

(๓) (๔)

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติของสงวน

พันตรี พงษ์จกธร ะมานบุหยัง ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายศิริกร มณีรัตน์ ขอแปรญัตติว่า ขวัญ (๓) ออก และไว้

ความต่อไปนี้แทน (๓) ผู้เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช ในขณะที่การ
สมัครรับเลือกตั้ง

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๑๕ นายเทียม ไชยนิรมล ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอื่น ระวีวรรณ ขอแปรญัตติว่า มาตรา ๑๕ ขอเพิ่มข้อความ
ต่อไปนี้ "ทั้งต้องมีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา ๖ ความหนักสูตรของ
กระทรวงศึกษาธิการ และมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคม ของ
ปีที่มีการเลือกตั้ง"

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๒๐ นายโอง สุวรรณทัต ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้แก้ไขแล้ว

นายเทียม ไชยนิรมล ขอแปรญัตติว่า มาตรา ๒๐ คำว่า

"มาตรา ๑๕" แก้เป็น "มาตรา ๑๗" และ (๕) คำว่า "สิบปี" ขอแก้เป็น

"ห้าปี" คำว่า "สองครั้ง" ขอแก้เป็น "สามครั้ง" และตั้งแต่ว่า "เว้นแต่"

ลงไปถึงถึง "ประมาณ" ขอแก้เป็น "เว้นแต่ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน

หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดทางกรรมากรรม" และให้ไว้ข้อที่

เรื่องเกี่ยวกับถูกจำคุกออก ให้มีสิทธิเลือกตั้งได้ไม่คงต้องถือเกณฑ์โทษมากนัก"

นายประยงค์ เอี่ยมศิลา ขอมแปรงู๊ดศิ่ว ม. ๒๐ ขอชักออกทั้งหมด
ลงไว้เฉพาะ (๓) (๔)

นายขึ้น ระวีวรณ ขอมแปรงู๊ดศิ่ว มาตรา ๒๐ (๕) ขอชักคำว่า
"หกเดือน" ออก และชักว่า "สองปี" แทน และขอชัก (๖) ออกทั้งหมด
นายชาย สุสังคะ ขอมแปรงู๊ดศิ่ว ม. ๒๐ ชักออก ลงไว้แต่ (๓)

(๔)

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรงู๊ดศิ่ว ๔ นาย ขอมงาน
พันทวี หลวงจบกะบวนบุตร ขอมแปรงู๊ดศิ่ว ผู้แปรงู๊ดศิ่วไม่ตั้งใจ
นายศิเรก นริรัตน์ ขอมแปรงู๊ดศิ่ว
กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรงู๊ดศิ่วพอใจ

มาตรา ๒๐ นายसानนท์ สายสว่าง ขอมแปรงู๊ดศิ่ว "ขอแก้ ม. ๒๐ ธน ๒
ขอชักคำว่า "เกินกว่า ๖ เดือน เป็นว่า "กึ่งวันสมภาร" นอกนั้นคงแก้ไข
กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรงู๊ดศิ่วของงาน

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัณณานนท์ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
นายเทียน ไชยนันท์ นายประยงค์ เอี่ยมศิลา นายขึ้น ระวีวรณ นายชาย สุสังคะ
พันทวี หลวงจบกะบวนบุตร นายอารีย์ พันธุ์เวาบุตร ขอแปรงู๊ดศิ่ว

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรงู๊ดศิ่วพอใจ
นายศิเรก นริรัตน์ ขอมแปรงู๊ดศิ่ว ขอชัก (๓) ออกทั้งหมด
นายสวัสดิ์ คำประยอม ขอมแปรงู๊ดศิ่ว ให้ยกเลิกธน ๓ ของมาตรา

๒๐ เสียทั้งสิ้น

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรงู๊ดศิ่วสองนายขอมงาน

มาตรา ๒๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอมแปรงู๊ดศิ่ว

กรรมการได้แก้ไขให้แล้ว

นายประยงค์ เอี่ยมศิลา นายชาย สุสังคะ ขอมแปรงู๊ดศิ่ว
กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรงู๊ดศิ่วพอใจ

มาตรา ๒๔ นายเทียน ไชยนันท์ นายชาย สุสังคะ นายศิเรก นริรัตน์
ขอแปรงู๊ดศิ่ว

กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรงู๊ดศิ่วพอใจ

นายโตง สุวรรณศักดิ์ ขอมแปรงู๊ดศิ่ว ขอแก้จำนวนเงินประกัน

การสมัครจาก "สามพันบาท" เป็น "หนึ่งร้อยบาท"

นายसानนท์ สายสว่าง ขอมแปรงู๊ดศิ่ว ขอชักเงินวางประกัน

ให้เหลือเพียง ๑,๐๐๐ บาท

นายขึ้น ระวีวรรณ ขอแปรรูปตัวว่า ขอคัดคำว่า "สามพันบาท"
ออก และใช้ "ห้าพันบาท" แทน

กรรมการการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรรูปตัวทั้งสามนายขอสงวน

มาตรา ๒๒ พันตรี หลวงจุมภะระมานบุพช ขอแปรรูปตัวว่า ผู้แปรรูปตัวไม่คิดใจ

มาตรา ๒๓ นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรรูปตัวว่า ผู้แปรรูปตัวไม่คิดใจ

พันตรี หลวงจุมภะระมานบุพช ขอแปรรูปตัวว่า ผู้แปรรูปตัวไม่คิดใจ

มาตรา ๒๔ นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรรูปตัวว่า ผู้แปรรูปตัวไม่คิดใจ

มาตรา ๒๕ นายเทียม ไชยนิพนธ์ นายขึ้น ระวีวรรณ และพันตรี หลวงจุมภะระมาน
บุพช ขอแปรรูปตัวว่า ผู้แปรรูปตัวไม่คิดใจ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรรูปตัวว่า "ไทยเดิกละมาตรา ๒๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๒๕ ในเดือนตุลาคมทุกปี ให้เทศบาลหรือ
นายอำเภอ แล้วแต่กรณี จัดการประกาศรายชื่อผู้ที่เริ่มมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖
และยังไม่มีชื่อในทะเบียนผู้เลือกตั้ง"

กรรมการการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรรูปตัวขอสงวน

มาตรา ๒๖ นายโอง สุวรรณทัต ขอแปรรูปตัวว่า

กรรมการการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรรูปตัวพอใจ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนายศิริเอก มณีรัตน์ ขอแปรรูปตัว
ว่า กรรมการการ ได้แก้ไขแล้ว

มาตรา ๒๗ นายชัช สุสังกะ ขอแปรรูปตัวว่า กรรมการการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรรูปตัว
พอใจ

มาตรา ๒๘ นายเทียม ไชยนิพนธ์ พันตรี หลวงจุมภะระมานบุพช ขอแปรรูปตัวว่า
ผู้แปรรูปตัวไม่คิดใจ

นายศิริเอก มณีรัตน์ ขอแปรรูปตัวว่า

กรรมการการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรรูปตัวพอใจ

มาตรา ๒๙ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ นายเทียม ไชยนิพนธ์ นายขึ้น
ระวีวรรณ ขอแปรรูปตัวว่า

กรรมการการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรรูปตัวพอใจ

มาตรา ๓๐ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรรูปตัวว่า

กรรมการการ ได้แก้ไขแล้ว

นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรรูปตัวว่า ผู้แปรรูปตัวไม่คิดใจ

มาตรา ๕๕ นายเทียน ไชยนิพนธ์ พันตรี หลวงจวนกระमानบุทอง ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติไม่พอใจ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ นายศิริเอก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ตั้งมาตรา ๕๖ ให้ตามคำแปรญัตติแล้ว ผู้แปรญัตติ

พอใจ

มาตรา ๕๕ นายเทียน ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติไม่พอใจ

มาตรา ๕๕ นายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรรณนิพนธ์ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขให้แล้ว

นายสานนท์ สายสว่าง ขอแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๕๕ ทวิ

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเทียน ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ นายเทียน ไชยนิพนธ์
นายฉิม ระวีวรรณ นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

มาตรา ๕๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

มาตรา ๕๗ นายเทียน ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔๖ นายเทียม ไชยมัทน์ ขอแปรญัตติไว้แต่ไว้คิดใจ

มาตรา ๔๘ นายศิริภก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๐ นายศิริภก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๑ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเทียม ไชยมัทน์ ขอแปรญัตติไว้แต่ไว้คิดใจ

มาตรา ๕๗ นายศิริภก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๘ นายศิริภก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๙ นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัณนาพันธ์ นายศิริภก มณีรัตน์
ขอแปรญัตติไว้

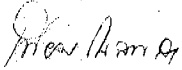
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๖ นายสาเมต สายสว่าง ขอแปรญัตติไว้แต่ไว้คิดใจ

มาตรา ๕๘ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ นายศิริภก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๖ นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัณนาพันธ์ และนายศิริภก มณีรัตน์
ขอแปรญัตติไว้ กรณีการได้ใจแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ กับบันทึก
และข้อสังเกตของคณะกรรมการมาพิจารณาแล้ว.

(นายไพฑูรย์ วัฒนกุล)
เลขาธิการ

ข้อสั่ง เสด็จองค์คณะกรรมาธิการ

ก. ถ้าประกาศตามหนังสือเลือกตั้งทั่วไปของวุฒิสภาครั้งแรกในวัน
ตามความในมาตรา ๖ นั้น เพื่อที่จะไปให้การเลือกตั้งได้ค่าเงินค่าไปในวันเดียวกัน
ทั่วประเทศ ขอให้รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยให้พิจารณาแจ้งวิธีขึ้นทะเบียน
สมาชิกให้ทั่วถึงทั่วถึงทราบ เพื่อประกาศเป็นกำหนดวันเลือกตั้งตามอำนาจที่มีอยู่ต่อไป

ข. ถ้ามีผู้สมัคร ผู้เลือกตั้ง ผู้แทนพรรคการเมือง หรือผู้แทนผู้สมัคร
เป็นจำนวนตามอำเภอเพื่อขอให้คัดและรับรองมีผู้เลือกตั้ง ซึ่งหมายตามประกาศ
ตามมาตรา ๓๓ ว่ารอง ขอให้กระทรวงมหาดไทยสั่งวางระเบียบการขึ้นทะเบียนอำเภอ
ค่าเงินค่าไปให้เงินไปชำระค่าธรรมเนียมของผู้นั่ง และเรียกเก็บค่าธรรมแบบตาม
กฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนอัตราค่าธรรมเนียมอำเภอ

ค. การตั้งกรรมการตรวจคะแนนตามมาตรา ๓๔ ไม่ควรทำ ถ้ามี
ผู้หลายคน แต่การถือว่าจำเป็นจะต้องตั้ง ถ้ามี ผู้หลายคน ก็ให้กระทรวงมหาดไทย
หมายอำเภอทั้งไปเป็นกรรมการตรวจคะแนนในหมายเลือกตั้งตามข้อซึ่งมีผู้หลายคน
ตามปกติของ...

ร่าง

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๔๔...

.....
.....
.....

ใหม่

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๔๔...

ฉบับนี้ไป

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในข้อนี้

(๑) พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๓๕

(๒) พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๓๕

(๓) พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๔๐

(๔) พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๔๔ และ

(๕) พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๔๕

ส่วนบรรดาบทเฉพาะกาล หรือข้อบังคับอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราช

บัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยเลือกตั้ง" หมายความว่า ห้องในที่กำหนดเพื่อทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

"ที่เลือกตั้ง" หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดเพื่อทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

"วันเลือกตั้ง" หมายความว่า วันที่กำหนดเพื่อทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

"เขตเลือกตั้ง" หมายความว่า เขตการปกครองของจังหวัด

"ผู้สมัคร" หมายความว่า บุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

"ผู้เลือกตั้ง" หมายความว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

"เจ้าพนักงานประจำที่เลือกตั้ง" หมายความว่า กรรมการควรจะแนบ เติมน

และเจ้าพนักงานผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

มาตรา ๕ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะทำได้เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาให้
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุระยะเวลาสมัครรับเลือกตั้ง และ
ระยะเวลาในการที่จะกำหนดวันเลือกตั้งด้วย

มาตรา ๖ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ให้การราชการของจังหวัดแห่งหนึ่งซึ่งเคยเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ประกาศกำหนดวันเลือกตั้ง และวันเลือกตั้งนั้นต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา และต้องประกาศกำหนดล่วงหน้าเพื่อให้ราษฎรทราบ เว้นแต่กรณีพิเศษ

๗ เลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งแห่งหนึ่งจะต้องกำหนดให้เป็นวันเดียวกันทุกหน่วยเลือกตั้ง
มาตรา ๗ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรครั้งหลังที่สุด ที่ยังแสดงว่าสิ้นคนเกิด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนั้น ถ้าจังหวัดใดมีราษฎรเกินกว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นคน ให้ทำการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนต่อจำนวนราษฎรทุกจำนวนหนึ่งแสนห้าหมื่นคนเศษของหนึ่งแสนห้าหมื่นคน จนถึงเจ็ดหมื่นห้าหมื่นคนหรือว่านั้น ให้นับเป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นคน

จังหวัดใดจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เกิน ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศสมาชิกจำนวนเกินกว่าจำนวนเลือกตั้งไม่สมควรกำหนดวัน

มาตรา ๘ ในเขตเลือกตั้งใดที่มีผู้สมัครไม่เกินจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีการเลือกตั้งได้ ให้เขตเลือกตั้งนั้น ให้ถือว่าผู้สมัครนั้นได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันเลือกตั้งโดยไม่ต้องมีการลงคะแนน

มาตรา ๙ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เริ่มแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๐ นายห้างทั้งปวงต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่ลูกจ้างในกรณีที่ให้สิทธิเลือกตั้งและขอเข้ารับเลือกตั้ง

๑๑ ผู้มีสิทธิในวาระก่อน ให้ใช้บังคับแก่บทว่าการเมืองและองค์การของวิสาหกิจโดยสมบูรณ์

มาตรา ๑๑ ผู้เลือกตั้งไม่จำต้องไปลงคะแนนเลือกตั้งผู้ใด ไม่ว่ากรณีใด

มาตรา ๑๒ ในวันเลือกตั้ง ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาในที่สาธารณะเป็นจุดหรือเป็นจุดสมัคร การไปรับฟังผลตามลิ้นแครงแห่งที่เลือกตั้ง ห้ามจำหน่ายใบโหวตหรือขายเสียงหรือทำสิ่งใดที่ผิดกฎหมายหรือเป็นอุปสรรคต่อการเลือกตั้ง และจะกระทำการอันผิดกฎหมายดังกล่าวในการที่จะทำการโฆษณาในที่สาธารณะเป็นจุดหรือเป็นโหวตสมัครคนใด โดยได้จัดทำสิ่งตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ หรือสิ่งอื่นใดไว้ในที่เลือกตั้ง หรือภายในบริเวณผลตามลิ้นแครงแห่งที่เลือกตั้งอยู่แล้วก่อนวันเลือกตั้ง ให้เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งมีอำนาจและหน้าที่ทำลาย บังคับให้ขุดลอกในวันสถาปนาผลตามลิ้นแครง

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลผู้มีคุณสมบัติไทย กระทำการใดที่ขัดต่อนโยบายแห่งการเลือกตั้งประกาศให้เป็นจุดหรือเป็นโหวตสมัคร และห้ามมิให้เข้ามีส่วนในการเลือกตั้งจนประกาศไว้

มาตรา ๑๔ นอกจากหน้าที่ซึ่งระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการทั้งหมดยุติและนายเกษียณอายุให้ทำการให้ความสะดวกและรักษาความสงบเรียบร้อยในการเลือกตั้ง

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กระทรวงมหาดไทยร่างระเบียบควบคุมการเลือกตั้ง และกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

អង្គការ ២

สิทธิในการตั้งและควบคุมการตั้ง

มาตรา ๑๖ ผู้เลือกตั้งต้องมิใช่เป็นผู้ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
ในวันเลือกตั้ง ทั้งต้องมิใช่เป็นบิดา มารดา ๑๗ และมิใช่ลูกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๘

มาตรา ๑๓ คณะสมาชิกของยูเอ็นเอ็กซ์ซิ่ง คือ

(๑) วิสัยทัศน์ไทยสารทดแทนยาสูบ แต่มีวิสัยทัศน์ไทยตมโค

(๓) ถ้ามีค่าเป็นลบทางขวา ต้องนำมาห้ค่าลบกลับ

ได้ไว้ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกตามหลักสูตรของกระทรวง

គឺជាធាតុចូល និងប្រើប្រាស់ក្នុងការសាងសង់ផ្ទះ

[illegible]

ကုန်ပစ္စည်းများကို ဖြန့်ချိရန် အရေးကြီးသည်။

[illegible]

ต้องไปถอนเงินคืนจากไปรษณีย์ คือ

๑. ได้รับทราบการตรวจตราและพิจารณาความถูกต้อง

บันทึกรายการทหาร หรือ

๒. เปิดสำรวจอาคาร พนักงานเทศบาล พนักงาน

ตราวิบูลย์ หรือครุฑ ขนาดบาท โดยมิได้เงินเดือน

ประจักษ์มาแห่งไม้มงคลทางน้ำ

(๗) ถ้าเป็นบุคคลผู้ได้สัญชาติใหม่โดยการแปลงชาติ ต้อง

วัตถุประสงค์ของงานนี้ คือ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของ (ก) และ

ได้รู้ถึงคุณค่าในราชอาณาจักรคิดต่อกันด้วยแต่ได้เอง

การศึกษาแนวโน้มของตลาด

(๒) ถ้าไม่ต่ำกว่าปีละสิบวันหรือในวันใด ๆ ของราชการ ของผู้ที่
การเลือกตั้ง

ภรรยา และ บุตรคนโตของนางได้มาถึง คือ

(๑) บุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) บุคคลในหมวดทั้งสองข้างและเป้าหมาย ซึ่งโง่เขลาขาดความสามารถ

และเข้ามาทางสี่ไทยได้ หรือตามอกตั้งสองข้าง

(๓) วิชา สารเคมี ทัศนศิลป์ หรือเทคโนโลยี หรือ

(๕) อยู่นิระหว่างถูกศาลพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา ๑๕ บุคคลที่ทรงไร้อาณัติตามมาตรา ๑๗ ไม่เข้าควบคุมสมบัติ
ตามมาตรา ๒๐ และไม่ตกนามตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๐ บุคคลควบคุมสมบัติของบุคคล คือ

- (๑) บุคคลควบคุมสมบัติตามมาตรา ๑๔
- (๒) บุคคลเข้าสิทธิในให้แทน
- (๓) บุคคลผู้จะละหายซึ่งทรัพย์สินยังไม่ส่งให้บุคคล
- (๔) บุคคลผู้เป็นโรคเรื้อรัง วัณโรคระยะอันตราย หรือเป็นโรค
พิษสุราเรื้อรัง
- (๕) บุคคลจำคุกหรือเคยถูกจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปตามคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จำคุก แต่ห้ามไปจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่
ครบสิบปี หรือบุคคลจำคุก หรือเคยถูกจำคุกตามคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ทั้งนี้เว้นแต่ความผิด
ฉ้อโกง หรือความผิดที่มิกำหนดชั้นฉ้อโกง หรือความผิดอันได้
กระทำความผิดประเภท หรือ
- (๖) ข้าราชการซึ่งถูกไล่ออก หรือปลดออกจากตำแหน่งเพราะ
ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ โสเภณีได้ รับเบี้ยหวัด บำเหน็จหรือ
บำนาญ หรือพนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล หรือ
พนักงานองค์การของรัฐ ซึ่งถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิก
จ้างเพราะทุจริตต่อหน้าที่ รับเบี้ยหวัดออกจากตำแหน่งถึง
วันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบห้าปี

เงินประกันการสมัครนั้น เมื่อเสร็จการเลือกตั้งแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
คืนให้แก่ผู้สมัคร เว้นแต่ผู้สมัครไม่ได้รับเลือกตั้ง และไม่ได้ออกเงินเลือกตั้งถึงวันลงคะแนน
ของจำนวนผู้เลือกตั้งที่มาใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งก็คืน หรือถ้าผู้สมัครถอนการสมัครเสียก่อน
ก็คืน ให้ถือว่าผู้สมัครไต่อาญยอมให้เงินประกันนั้นตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๒๖ เมื่อผู้สมัครไต่อาญเงินและรูปถ่าย ดังบัญญัติในมาตรา ๒๔ แล้ว
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศชื่อผู้สมัครและเครื่องหมายประจำตัวผู้สมัครที่จะใช้
ในการลงคะแนน และไปครุपालายผู้สมัครไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ และที่
เลือกตั้งทุกแห่งในเขตเลือกตั้งของผู้สมัครโดยเร็ว

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนตำบล สมัครรับ
เลือกตั้ง เว้นแต่

- (๑) ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายกเทศมนตรี หรือ
เทศมนตรี
- (๒) ได้ออกจากตำแหน่งเกินกว่าหก เดือน ในวันสมัครรับเลือกตั้ง เว้นแต่ในกรณี
ที่การพ้นจากตำแหน่งราษฎร หรือในกรณีที่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ไม่ทั่ว โสสมัครรับเลือกตั้งได้เมื่อได้ออกจากตำแหน่งก่อนวันสมัครรับเลือก
ตั้ง หรือ
- (๓) ผู้ดำรงรับราชการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งมีโทษทางหรือคำวินิจฉัย
รับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือกฎหมายว่าด้วย
การส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร

มาตรา ๒๒ ในการเลือกตั้งครั้งหนึ่ง ผู้สมัครมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้แต่เพียงเขต
เลือกตั้ง เดียว

มาตรา ๒๓ การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งใด ผู้
สมัครต้องไม่อยู่ในสมัคร ณ ศาลากลางจังหวัดแห่งนั้นหรือซึ่งเขตเลือกตั้งที่ตนสมัครนั้นตั้งอยู่ภายใน
เวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับในสมัครแล้ว ต้องจัดให้มีการลงนามติดการรับไว้เป็น
หลักฐานในวันนั้น แล้วออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นในสมัคร

ในสมัครให้ใช้แบบที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยให้คำรับรองว่าผู้สมัครมีความ
เสียใจในตำแหน่งการกระหมอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ในผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนว่า ผู้สมัครจะสมัครรับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติ
หรือไม่ ถ้าใดก็ให้ประกาศรับไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด แล้วแจ้งให้ผู้สมัครทราบโดยเร็ว

มาตรา ๒๔ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งไม่รับสมัคร ผู้สมัครมีสิทธิยื่นคำร้องขอศาล
จังหวัดนั้นได้โดยไม่คงเสียค่าธรรมเนียมในการดำเนินการพิจารณาพิพากษา เมื่อศาลได้รับคำร้อง
แล้ว ให้ดำเนินการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยเร็ว และวินิจฉัยว่า
รับสมัครหรือไม่ คำสั่งของศาลนั้นให้อำนาจเป็นที่สุด แล้วให้ศาลแจ้งคำสั่งไปยังผู้ว่าราชการ
จังหวัดโดยเร็ว

ในกรณีที่ศาลสั่งให้รับสมัคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศรับสมัครไว้ ณ ศาลากลาง
จังหวัด และถ้าใครก็ตามกระทำการที่จะแนะนำแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งคำสั่งศาลให้
กรรมการพิจารณาตามพระราชบัญญัติโดยเร็ว การใดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดและกรรมการพิจารณา
ปฏิบัติไม่ตามคำสั่งเดิมของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นให้รับทราบคำสั่งศาลเป็นอย่างนั้น เป็นอัน
สมบูรณ์ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๕ ผู้สมัครในผู้ว่าราชการจังหวัดที่ประกาศรับสมัครไว้แล้ว ต้องนำ
เงินประกันการสมัครสามพันบาท และรูปถ่ายของตนขนาดกว้าง ๔.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕
เซนติเมตร มีจำนวนสองเท่าของจำนวนเขตเลือกตั้งและของจำนวนอำเภอ ในมณฑลใหญ่
ผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันได้รับแจ้งการรับสมัคร

ผู้สมัครคนใดไม่จ่ายเงินหรือรูปถ่ายบังคับปฏิบัติในมาตรา ๒๕ มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากเป็นผู้สมัคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศถอนชื่อผู้นั้นจากเป็นผู้สมัคร

หมวด ๓

ทะเบียนผู้เลือกตั้ง และบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง

มาตรา ๒๖ ในเขตเทศบาลให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล และนอกเขตเทศบาลให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอหรือเจ้าพนักงานทะเบียนผู้เลือกตั้ง สำหรับแต่ละหน่วยเลือกตั้ง เป็นทะเบียนถาวรไว้ ณ สำนักงานเทศบาล และที่ว่าการอำเภอ

เมื่อจัดทำทะเบียนผู้เลือกตั้งตามความในวรรคแรกเสร็จแล้ว ให้เทศบาลหรือนายอำเภอประกาศรายชื่อผู้เลือกตั้งให้ประชาชนทราบ

มาตรา ๒๗ ทะเบียนผู้เลือกตั้ง ในการจัดทำครั้งแรกให้ถือตามทะเบียนราษฎรที่ได้สำรวจครั้งหลังที่สุด และใดแก้ไขเพิ่มเติมเท่าที่หลักฐานจะทราบได้

ให้เทศบาลหรือนายอำเภอแก้ไขทะเบียนผู้เลือกตั้งตามหลักฐานในทะเบียนราษฎร

มาตรา ๒๘ ในเดือนตุลาคมทุกปี ให้เทศบาลหรือนายอำเภอแล้วแต่กรณี จัดการประกาศให้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ และยังไม่อยู่ในทะเบียนผู้เลือกตั้ง ไปแสดงตนต่อเทศบาลหรือนายอำเภอเพื่อลงชื่อในทะเบียนผู้เลือกตั้ง ภายในเดือนธันวาคมของปีนั้น

ผู้ใดไม่สามารรถไปแสดงตนดังกล่าวในวรรคก่อนได้ จะให้บุคคลผู้บรรลุนิติภาวะและพอจะเชื่อถือได้ไปแสดงตนแทน ก็ได้

มาตรา ๓๐ ทะเบียนผู้เลือกตั้งอย่างน้อยต้องมีรายการดังนี้

- (๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล
- (๒) เพศ
- (๓) วัน เดือน ปีเกิด
- (๔) ที่อยู่ปัจจุบัน

มาตรา ๓๑ จาญผู้เลือกตั้งคนใด หรือผู้แทนพรรคการเมือง ^{ซึ่ง}ประสงค์จะตรวจชื่อของตนหรือของผู้เลือกตั้งในทะเบียนผู้เลือกตั้ง ณ สำนักงานเทศบาล หรือที่ว่าการอำเภอ ในวัน เวลาราชการ ก็ให้เทศบาลหรือนายอำเภอจัดทำตรวจ บัญชีรายชื่อ

ในการจัดทำมีประกาศให้ดำเนินการเลือกตั้ง ในนายอำเภอประกาศบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งไว้ ณ ที่เห็นได้ง่าย และ ณ ที่เลือกตั้ง ก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งบังคับปฏิบัติไว้ในมาตรานี้ ส่วนรับในเขตเทศบาลให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล นอกเขตเทศบาลเป็นหน้าที่ของนายอำเภอ

มาตรา ๓๒ บุคคลใดไม่ชื่อในทะเบียนผู้เลือกตั้ง ถ้าเห็นว่าตนสมควรมีชื่อเป็นผู้เลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งใด ให้ยื่นคำร้องขอให้นายอำเภอให้ลงชื่อตน ถ้านายอำเภอเห็นว่าเป็นผู้เลือกตั้งตามพระราชบัญญัติก็ได้ ก็ให้เพิ่มชื่อผู้นั้นลงในทะเบียนผู้เลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งนั้นโดยเร็ว

ถ้านายอำเภอเห็นว่า ผู้ร้องไม่มีสิทธิเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งนั้นก็ได้ให้ส่งยกคำร้องและแจ้ง
ผู้ร้องทราบโดยเร็ว ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม และให้ศาลดำเนินการ
พิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยเร็ว เมื่อศาลวินิจฉัยและมีคำสั่งแล้วให้ถือว่าเป็นที่สุด
ให้ศาลแจ้งคำสั่งไปยังนายอำเภอโดยมิชักช้า

ในกรณีที่นายอำเภอได้ประกาศรายชื่อผู้เลือกตั้งตามมาตรา ๓๐ ให้มีความในวรรคแรกและ
วรรคสองแห่งมาตรา ๓๑ ใช้บังคับโดยอนุโลม การยื่นคำร้องให้กระทำการวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน
เมื่อนายอำเภอหรือศาลแล้วแต่กรณีสั่งให้แก้ไขรายชื่อผู้ร้องลงในทะเบียนผู้เลือกตั้งแล้วให้นายอำเภอแก้ไขรายชื่อ
ผู้เลือกตั้งที่ประกาศไว้ในหลักของทุกแห่ง

มาตรา ๓๓ ถ้าผู้เลือกตั้งเห็นว่าตามบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งซึ่งได้ประกาศไว้ในมาตรา ๓๐ มีชื่อ
บุคคลที่ไม่มีสิทธิเลือกตั้งได้ความพระราชบัญญัตินี้ ก็มีสิทธิยื่นคำร้องต่อนายอำเภอให้ถอนชื่อบุคคลนั้นก่อนวันเลือกตั้ง
ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

เมื่อนายอำเภอพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ถอนชื่อบุคคลนั้นก็ได้ มีคำสั่งในยกคำร้องก็ได้ ในนายอำเภอ
แจ้งให้บุคคลทั้งสองนั้นทราบโดยเร็ว บุคคลใดถอนชื่อหรือผู้ร้องแล้วแต่กรณี มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดได้
และให้นายอำเภอตามมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ เมื่อศาลได้มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้ใดแล้ว ให้ศาลแจ้งไปยังเทศบาลหรือ
นายอำเภอที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนผู้เลือกตั้งโดยด่วนและให้เทศบาลหรือนายอำเภอ
ประกาศการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามคำสั่งศาลนั้น ณ ที่สำนักงานเทศบาลหรือว่าการอำเภอ แล้วให้เทศบาล
หรือนายอำเภอแล้วแต่กรณี บันทึกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งลงในทะเบียนผู้เลือกตั้ง

ในกรณีที่ประกาศรายชื่อผู้เลือกตั้งตามมาตรา ๓๐ วรรคสองแล้วให้นายอำเภอประกาศ
ถอนชื่อในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งด้วย

หมวด ๔

หน่วยเลือกตั้ง และผู้เลือกตั้ง

มาตรา ๓๕ ในผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดหน่วยเลือกตั้งที่จะมีในจังหวัดนั้น
ตามปกติให้ใช้เขตตำบลหนึ่งเป็นหน่วยเลือกตั้งหน่วยหนึ่ง ถ้าตำบลใดมีจำนวนผู้เลือกตั้งทั้งสิ้นเกิน
หนึ่งพันคน ให้กำหนดหน่วยเลือกตั้งในตำบลนั้นเพิ่มขึ้น โดยถือเกณฑ์จำนวนผู้เลือกตั้งหน่วยละไม่เกินหนึ่งพันคน
หรือถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการคมนาคมไม่สะดวก จะกำหนดหน่วยเลือกตั้งเพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงจำนวน
ผู้เลือกตั้งก็ได้ แต่หาในเขตเทศบาลให้จัดทำแผนที่แสดงเขตหน่วยเลือกตั้งประกอบไว้ด้วย
เมื่อได้กำหนดหน่วยเลือกตั้งขึ้นแล้ว ให้ประกาศหน่วยเลือกตั้ง ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการ
อำเภอ และสำนักงานเทศบาล

ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงเขตของหน่วยเลือกตั้ง เมื่อได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งแล้ว

มาตรา ๓๖ หน่วยเลือกตั้งหน่วยหนึ่ง ให้มีผู้เลือกตั้งแห่งหนึ่ง ที่เลือกตั้งนั้นต้องให้เป็นเพียง
ประชาชนเข้าออกไม่สะดวก เพื่อการลงคะแนนเลือกตั้ง

เมื่อได้มีประกาศให้ดำเนินการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใดให้นายอำเภอในเขตเลือกตั้งนั้น
ประกาศระบุที่เลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลือกตั้ง ประกาศของนายอำเภอ
ดังกล่าวนี้มีผลให้ว่าด้วยอำเภอ ที่สาธารณะที่เห็นได้ง่าย และที่เลือกตั้ง

ผู้เลือกตั้งในลักษณะและเครื่องประกอบทั้งกำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

กรรมการตรวจคะแนน

มาตรา ๓๕ ก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้นายอำเภอตั้งคณะกรรมการตรวจคะแนนประจำหน่วยเลือกตั้งหน่วยละห้าคน และให้ตั้งเสมียนคณะหน่วยเลือกตั้งหน่วยหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งคน และตั้งให้นายอำเภอออกฉันทะดับบุคคลอื่นแทน

ให้คณะกรรมการตรวจคะแนน เลือกตั้งกรรมการตรวจคะแนนคนหนึ่งขึ้นเป็นประธาน เมื่อประธานไม่อยู่ในที่เลือกตั้งให้คณะกรรมการตรวจคะแนนเลือกตั้งกันขึ้นเองเป็นประธาน

ในการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจคะแนน ให้ถือว่ากรรมการตรวจคะแนนสามคนขึ้นไปเป็นองค์คณะ

ในกรณีที่กรรมการตรวจคะแนนไม่ครบองค์คณะ ให้กรรมการตรวจคะแนนผู้ที่ยังบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ เป็นกรรมการตรวจคะแนนไปพลางก่อน จนกว่ากรรมการตรวจคะแนนที่ใดทั้งไว้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๓๖ กรรมการตรวจคะแนนและเสมียนคณะนั้น ให้ตั้งจากผู้เลือกตั้งซึ่งมีความประพฤติดี และสามารถอ่านและเขียนหนังสือไทยได้

ห้ามมิให้ตั้งข้าราชการประจำ นายกเทศมนตรี เทศมนตรี พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล ผู้สมัคร ผู้แทนพรรคการเมือง หรือผู้แทนผู้สมัคร เป็นกรรมการตรวจคะแนน ห้ามมิให้ตั้งผู้สมัคร ผู้แทนพรรคการเมือง หรือผู้แทนผู้สมัคร เป็นเสมียนคณะ

มาตรา ๓๗ การวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจคะแนนให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก ถ้าจำนวนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๘ ให้ถือว่ากรรมการตรวจคะแนน และเสมียนคณะนั้น ตามความในมาตรา ๓๔ เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่งกฎหมายลักษณะอาชญาบัตรได้รั้การแต่งตั้งจนสิ้นสุดแห่งการงานในหน้าที่

มาตรา ๓๙ กรรมการตรวจคะแนนมีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในที่เลือกตั้ง หากปรากฏว่าผู้ใดกระทำความผิดที่ขัดขวางระบกกนในกิจการเลือกตั้ง หรือจะหาความไม่เรียบร้อยขึ้น กรรมการตรวจคะแนนมีอำนาจที่จะให้ผู้นั้นออกไปเสียจากที่เลือกตั้งได้ แต่ต้องมีให้ข้อกล่าวหาที่ผู้เลือกตั้งจะใช้สิทธิในการเลือกตั้ง

มาตรา ๔๐ ก่อนเวลาเปิดการรับลงคะแนนครั้งแรกซึ่งมีมื่อ กรรมการตรวจคะแนนยังมิได้ครบองค์คณะ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๔ วรรคท้าย

หมวด ๖

ผู้แทนพรรคการเมืองและผู้แทนผู้สมัคร

มาตรา ๔๑ พรรคการเมืองแต่ละพรรค และผู้สมัครแต่ละคนมีสิทธิแต่งตั้งผู้เลือกตั้งเป็นผู้แทนพรรค หรือผู้แทนผู้สมัครประจำหน่วย พียงจำกัดไว้ที่เลือกได้แต่ละหนึ่งคน

หมวด ๓
การลงคะแนนเลือกตั้ง

มาตรา ๓๗ มีตรเลือกตั้งและหีบมีตรเลือกตั้ง ให้ใช้โดยคณะและขนาด
ดังที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ การลงคะแนนเลือกตั้ง ให้ใช้วิธีปิดเครื่องหมายประจำตัว
ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ในวันเลือกตั้ง ให้เปิดการลงคะแนนตั้งแต่เวลา ๗.๐๐
๕๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

มาตรา ๔๐ ในวันเลือกตั้ง ระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนน
ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหรือตั้งหน่วยชั่วคราว ความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยสุรภาพใน
บริเวณสาธารณะได้เบียดเบียนเลือกตั้ง

มาตรา ๔๑ ขณะจะเปิดการลงคะแนน ให้ประธานกรรมการตรวจ
คะแนนเปิดหีบมีตรเลือกตั้งในตู้เปิดลับ แสดงให้ผู้เลือกตั้ง ผู้แทนพรรคการเมือง
หรือและผู้แทนผู้สมัคร ซึ่งอยู่ ณ ที่เลือกตั้งเห็นว่าเป็นใบเปล่า และให้ผู้สมัคร
เลือกตั้งใส่ลงในซองประจำตัวผู้สมัครแล้ว แล้วให้คณะกรรมการตรวจคะแนนเปิด
การเปิดหีบมีตรเลือกตั้งตามความในมาตรา ๓๙ โดยให้ผู้สมัคร ผู้แทนพรรคการเมือง
หรือและผู้แทนผู้สมัคร ซึ่งอยู่ ณ ที่เลือกตั้งในขณะนั้นลงลายมือชื่อไว้ให้มีผลใช้ด้วย
ทันที

มาตรา ๔๒ ในระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนน ให้ผู้เลือกตั้งที่จะลง
คะแนนไปแสดงตนต่อกรรมการตรวจคะแนน เพื่อให้ตรวจสอบชื่อในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง
เมื่อกรรมการตรวจคะแนนตรวจสอบถูกต้องแล้ว ให้อ่านชื่อและที่อยู่ของผู้เลือกตั้งฯ ถ้า
ไม่พบผู้เลือกตั้งคนใด สักทั้งๆ ที่ให้เขาไปหาในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง แล้วให้กรรมการ
ตรวจคะแนนหีบมีตรเลือกตั้งและ เครื่องหมายประจำตัวผู้สมัครในบัญชีรายชื่อผู้ลงคะแนน
หากผู้เลือกตั้งคนใด สักทั้งๆ ที่ผู้เลือกตั้งนั้นแสดงตนแล้ว มิใช่เป็นผู้ชื่อ
ในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง ให้คณะกรรมการตรวจคะแนนมีอำนาจสอบสวนจากประชาชน
หลักฐาน หรือจะเป็นผู้เลือกตั้ง แล้วถ้ามีหลักฐานพอจะเชื่อได้ว่าผู้เลือกตั้ง
มีสิทธิลงคะแนนหรือไม่ คำชี้ขาดของคณะกรรมการตรวจคะแนนมีผล หรือเมื่อสิ้นสุด

ให้ผู้เลือกตั้งตามความในมาตรา ๕๓ วรรคสอง แสดงหลักฐานคำสั่ง
แต่งตั้งต่อคณะกรรมการตรวจคะแนน ก่อนทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

มาตรา ๕๒ ภายในหนึ่งคัมภีรมาตรา ๕๑ ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยบัตร
ประจำตัวประชาชนมีขึ้นด้วย เว้นแต่กรณีซึ่งสันนิษฐานว่าบุคคลใด มิใช่เป็นผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อ
ผู้เลือกตั้ง ให้กรมการตรวจคะแนน รับบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เลือกตั้ง เพื่อ
ตรวจสอบก่อนมอบบัตรเลือกตั้งให้ก็ได้

มาตรา ๕๓ ผู้เลือกตั้งซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งสำหรับหน่วย
เลือกตั้งใด ในองค์คณะผู้เลือกตั้งใด เฉพาะหน่วยเลือกตั้งนั้น ในกรณีที่ผู้เลือกตั้งซึ่งมีชื่อ
ในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งปรากฏว่าไม่ไปลงคะแนนเลือกตั้งใด เฉพาะแห่งเดียว
ผู้เลือกตั้งใดซึ่งถือว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอแต่งตั้งไว้ให้หน้าที่
ในการเลือกตั้งหรือเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้ง
ซึ่งตนต้องไปปรากฏขึ้นที่นั้นได้ โดยไม่ต้องมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง ทั้งนี้
การลงคะแนนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ ผู้เลือกตั้งคนใดได้รับบัตรเลือกตั้งและเครื่องหมายประจำตัว
ผู้มีสิทธิลงคะแนนแล้ว ไม่ประสงค์จะลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครคนใด ให้คืนบัตรเลือกตั้ง
และเครื่องหมายประจำตัวผู้มีสิทธิให้แก่กรมการตรวจคะแนน และให้กรมการตรวจ
คะแนนนำกลับไปให้ผู้มีรายชื่อผู้เลือกตั้ง

มาตรา ๕๕ ระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนน ห้ามมิให้เปิดหีบบัตรเลือกตั้ง
จนแต่จะมีความจำเป็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการลงคะแนนแล้วแต่เพียงอย่างเดียว จึงให้
คณะกรรมการตรวจคะแนนเปิดได้โดยมิให้เอาบัตรออกจากหีบ แล้วให้ปิดไว้ตามเดิม
ในกรณีที่ปรากฏให้คณะกรรมการระงับการกระทำของผู้สมัครผู้เลือกตั้ง ผู้แทนพรรคการเมือง
หรือผู้แทนผู้สมัคร ซึ่งอยู่ในที่เลือกตั้ง และมิอาจหลีกเลี่ยงเหตุในการเปิดหีบบัตรเลือกตั้งใน
เหตุอันสมควร ผู้แทนพรรคการเมืองที่ผู้แทนผู้สมัคร ซึ่งอยู่ ณ ที่เลือกตั้งนั้นขอระงับ
จะลงคะแนนหรือไม่ในหีบนั้นแล้วก็ได้

หมวด ๔

การตรวจและรวมคะแนน

มาตรา ๕๖ เมื่อเปิดการลงคะแนนเลือกตั้งแล้ว ให้กรมการตรวจคะแนน
นับคะแนนโดยเปิดเผยจนเสร็จในรวดเร็ว ห้ามมิให้ใช้เครื่องมือหรือวิธีการนับคะแนน

เมื่อการนับคะแนนเสร็จแล้ว ให้กรมการตรวจคะแนนประกาศผลของ
การนับคะแนน ณ ที่เลือกตั้งนั้น แล้วรีบทำรายงานแสดงผลของการนับคะแนน และให้
หีบบัตรเลือกตั้งเพื่อส่งไปยังนายอำเภอโดยเร็ว แบบประกาศ รายงาน วิธีประกาศ
และวิธีเก็บหีบบัตรเลือกตั้งนับรวมให้ทำตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ก่อนประกาศผลการนับคะแนน ห้ามมิให้กรรมการตรวจคะแนนหรือเสมียนคณะ
แรงงัดข้อโต้แย้งจำนวนบัตรเลือกตั้งซึ่งได้ลงคะแนนไว้ หรือให้ทราบจำนวนคะแนนที่ได้ลง
ไว้สำหรับบุคคลใด หรือให้ทราบว่ามีใครได้ลงคะแนนหรือไม่

มาตรา ๔๗ บัตรเลือกตั้งต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นบัตรเสีย คือ

- (๑) บัตรปลอม
- (๒) บัตรซึ่งลงเครื่องหมายเลขะเลือนหรือไม่ชัดเจนว่าลงเครื่องหมาย
ให้แก่ผู้สมัครคนใด
- (๓) บัตรซึ่งลงเครื่องหมายเกินกว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่
จะมีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น
- (๔) บัตรซึ่งลงเครื่องหมายซ้ำกัน หรือซ้อนกันจนไม่สามารถอ่าน
เครื่องหมายที่ถูกต้องนั้นได้
- (๕) บัตรซึ่งมีเครื่องหมายอื่น
- (๖) บัตรซึ่งปรากฏว่ามีบัตรลงเครื่องหมายซ้อนอยู่ บัตรนั้นถือ
(๗) บัตรซึ่งมีเครื่องหมาย เครื่องสังเกตุ หรือข้อความอื่นใด นอกจาก
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

บัตรดังกล่าวข้างต้น ให้กรรมการตรวจคะแนนสลักหลังว่า "เสีย" และให้ส่ง
ลายมือชื่อกำกับไว้ในบัญชีกว่าสามคน

ในการนับคะแนน หากปรากฏว่ามีบัตรเสีย ให้แยกบัตรเสียออกรวมไว้เป็นส่วน
หนึ่ง และห้ามมิให้นับบัตรเสียเป็นคะแนนไม่ว่ากรณีใด

มาตรา ๔๘ ให้นายอำเภอรักษาทึบบัตรเลือกตั้งไว้เป็นเวลา ๑ ปี แต่ในกรณี
ที่มีการคัดค้านการเลือกตั้ง ให้เก็บไว้ต่อไปจนคดีถึงที่สุด

มาตรา ๔๙ ให้นายอำเภอส่งรายงานการเลือกตั้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด
โดยด่วน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรวบรวมยอดคะแนนการเลือกตั้ง และประกาศผลการเลือกตั้ง
โดยเร็ว แล้วรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อรายงานต่อไปยังสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕๐ ในเขตเลือกตั้งซึ่งมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใด
หนึ่งคน ผู้สมัครคนใดได้คะแนนมากที่สุด ให้ถือว่าผู้สมัครนั้นได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ในกรณีที่คะแนนมากที่สุดเท่ากัน ให้ผู้สมัครซึ่งได้คะแนนเท่ากันได้รับเลือกตั้งด้วย
ผู้ใดได้รับเลือกตั้งหรือไม่

ในเขตเลือกตั้งซึ่งมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใด มากกว่าหนึ่งคน
ให้ผู้สมัครซึ่งได้คะแนนมากตามลำดับลงมาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่
การเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น

ภายในหนึ่งวันแห่งวรรคก่อน ในกรณีที่ผู้สมัครหลายคนได้คะแนนเท่ากันจนเป็น
เหตุให้ไม่สามารถเรียงลำดับผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตามจำนวน
ก็ให้ถือว่าได้คะแนนเท่ากันนั้น

การติดต่อราชการเบื้องต้น

มาตรา ๒๒ เมื่อศาลจังหวัดไคร์นพิจารณาคดีแล้ว ในศาลเป็นการพิจารณาตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยเร็ว แล้วให้คำความเห็นและส่งสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย
การวินิจฉัยฎีกา ศาลฎีกาต้องส่งข้อเท็จจริงตามคดีศาลจังหวัดไคร์นวินิจฉัยมาส่งจากพระบรมมหารัชมณเฑียรบาล
แทน และให้ฝ่ายจำเลยทูลเกล้า

(๒) ถ้าเห็นว่าควรเลือกตั้งเป็นไปรษณียบหรือเขตไปรษณียบแต่ไม่พบที่อันสมควรจะให้
การเลือกตั้งใหม่ในเขตเลือกตั้งที่มีหรือเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาโดยถูกต้องตามในเขตเลือกตั้ง
ใหม่คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในระหว่างที่ศรัทธาอันมีค่าสิ่งเป็นอย่างอื่น ให้ตัวสมาธิภาวนาแทนราชครู ซึ่งถูกคัด
ทิ้งเป็นสมาธิภาวนาอยู่แทนราชครูโดยชอบ

บทกวีบทที่ ๒๒

มาตรา ๒๕ เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งผู้ครองเมืองไม่มีสิทธิการดูแลหน้าที่หรือการชำระ
ค่าใดโดยเจตนารับความผิดในการเป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของศาล อันสืบมา
แต่การกระทำหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่การเลือกตั้งของราษฎรผู้ใด หรือการปฏิบัติหน้าที่
อันพึงปฏิบัติ และในคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้ภายหลังเวลาพ้น

มาตรา ๖๖ ข้าราชการประจำการ นายกองพิเศษกตริ เทศกตริ พนักงานเก็บภาษี หรือ
 พนักงานตรวจภาษีใด ที่ไปทำการให้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายกระทำการอันเป็นความผิดอันใดใน

การเสียดสังของผู้นับกรรมใด มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกถึงแก่หนึ่งปีถึงสิบปี **พ.ร.บ.ฉก.รับไม่เต็ม**
พันบาท **พ.ร.บ.พ.ร.พ.พ.พ.พ.** และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไว้กำหนดเวลาห้าปี

มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่เข้างานโดยชอบด้วยกฎหมาย นำบัตรเลือกตั้งไปใช้กับบัตรเลือกตั้งที่ หรือ
ในการใด ไม่เป็นผู้ใดเลือกตั้ง แสดงว่ามีความผิดลงคะแนนโดยผิดจากความจริงก็ดี หรือ
ระทำการใด กับเป็นเหตุให้บัตรเลือกตั้งเพิ่มขึ้นจากความเป็นจริง คง ระวางโทษจำคุกถึงแก่หนึ่งเดือน
ไปถึงห้าปี **พ.ร.บ.และ**ปรับทั้งแก่สองรายนับพันบาท **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิ
เลือกตั้งไว้กำหนดเวลาในคำกล่าวหาปี และไม่เกินสิบปี

มาตรา ๒๔ เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคสาม มีความผิดต้อง
ทางโทษ **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๕ ผู้สมัครหรือผู้ใดในหรือนำกันมาจะให้การยืนยันหรือขอประโยชน์อย่างใดแก่ผู้เลือกตั้ง
ใด โดยเจตนาจะมุ่งใจให้ผู้เลือกตั้งนั้นลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตนเองก็ดี ให้แก่ผู้ใดก็ดี ในคราว
ลงคะแนนในแก่ผู้ใดก็ตาม มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกถึงแก่หนึ่งปีถึงสิบปี **พ.ร.บ.และ**ปรับไม่เต็มห้าพัน
บาท **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไว้กำหนดเวลาสิบปี

มาตรา ๒๖ ผู้หรือผู้ใดจะหาความให้เสียชื่อเสียงรับเลือกตั้ง เจ้าพนักงานรับเลือกตั้งต้องระวางโทษ
จำคุกถึงแก่หนึ่งปีถึงสิบปี **พ.ร.บ.และ**ปรับไม่เต็มห้าพันบาท **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิ
เลือกตั้งไว้กำหนดเวลาสิบปี

มาตรา ๒๗ ผู้สมัครผู้ใดจะพยายามแนะนำผู้เลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งหรือการเลือกตั้ง หรือชักชวนกันไป
ที่เลือกตั้ง หรือจัดใหญ่เลี้ยงถึงไปยังที่เลือกตั้ง หรือชักชวนจากที่เลือกตั้ง โดยไม่ลงคะแนนโดย
กำหนดหรือลงเสียความปกติ หรือผู้ใดกระทำการเช่นว่านั้นเพื่อประโยชน์แก่ผู้สมัครใด มีความผิด
ต้องระวางโทษ **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.**
ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไว้กำหนดเวลาห้าปี

มาตรา ๒๘ บุคคลผู้ใดมีอำนาจเป็นใหญ่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก
เกินห้าปี **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** หรือจำคุกไม่เกินห้าปีหรือทั้งปรับทั้งจำ และให้เนรเทศออกจาก
ประเทศไทย

มาตรา ๒๙ ผู้เลือกตั้งผู้ใดไปขัดหรือกีดกันผู้อื่น หรือขอประโยชน์อย่างใด เป็นประโยชน์แก่
ตนเองหรือผู้อื่น ให้การยืนยันว่าจะลงคะแนนเลือกตั้งหรือลงคะแนนเลือกตั้งผู้ใด มีความผิดต้อง
ทางโทษ **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ และ
ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไว้กำหนดเวลาสิบปี

มาตรา ๓๐ ภายหลังแก่เวลาต่อไปนี้ห้ามการเลือกตั้ง ถึงไว้เพื่อการลงคะแนนแล้วก็ดี หรือภายหลัง
กล่าวให้แล้วแต่บัตรเลือกตั้งนั้นเพื่อรักษาไว้แต่การเลือกตั้งได้เสร็จสิ้นแล้วก็ดี ผู้ใดไปฉ้อโกงบัตรเลือกตั้ง
โดยให้ผู้อื่นทำหรือทำโดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิดต้องระวางโทษ **พ.ร.บ.พ.พ.พ.พ.พ.** ปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
ไว้กำหนดเวลาห้าปี

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย กระทำด้วยประการใด โดยเจตนา
ขวางหรือหน่วงเหนี่ยวมิให้ผู้เลือกตั้งไป ณ ที่เลือกตั้ง หรือเข้าไป ณ ที่ลงคะแนน หรือมิให้ผู้
ที่ลงคะแนนภายในกำหนดเวลาที่จะลงคะแนนเลือกตั้งได้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ และให้ศาลสั่งเพิกถอน
สิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาห้าปี

มาตรา ๘๖ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริตลงเครื่องหมายในบัตรเลือกตั้งซึ่งมิใช่ของตนหรือผู้ใดไม่
สามารถทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำเครื่องหมาย หรือเครื่องหมายใดโดยวิธีใด ไม่ว่าบัตรเลือกตั้ง
มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือทั้งปรับทั้งจำ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาห้าปี

มาตรา ๘๗ ผู้ใดลงคะแนนเลือกตั้ง หรือพยายามลงคะแนนเลือกตั้งโดยรู้ก่อนว่าตนไม่มี
สิทธิเลือกตั้ง หรือไม่มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งในหน่วยลงคะแนน ———— นั้นใดก็ดี คงบัตรหรือพยายาม
ลับมากกว่าบัตรหนึ่งก็ตี มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกทั้งแก่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาห้าปี

มาตรา ๘๘ ผู้เลือกตั้งผู้ใด โดยเจตนาทุจริตในการเลือกตั้ง ไม่ว่าบัตรเลือกตั้งใดกรรม
จะลงคะแนน ตามมาตรา ๘๕ หรือโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ทำเครื่องหมายประจำตัวผู้
ได้รับเลือกตั้งออกจากที่เลือกตั้ง มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกทั้งแก่หนึ่งปีถึงหนึ่งปี หกเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลา
ห้าปี

มาตรา ๘๙ ผู้ใดก่อให้เกิดการวิวาทชนกันไม่เลือกตั้ง หรือในที่ประชุมชุมนุมกันอยู่เพื่อรอ
รับเข้าไปลงคะแนนเลือกตั้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ วรรคแรก มีความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกในวงเวียงหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๔๑ บุคคลผู้มีมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๔๔ ขวัญ มีความผิด
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ပြည်သူ့စာအုပ်

บทที่ ๔๖ ใบกรรณที่ถือการเลือกทั้งในขณะการสำรวจการควบคุม
จะเป็นรายงานครั้งแรกตามกฎหมยว่าด้วยการทะเบียนราษฎรซึ่งในสำเนาซึ่งมีอยู่ใน
ให้ถือว่านารายการตามแผนของการสำรวจสำมะโนครัวครั้งสุดท้ายที่ปรากฏตาม
หลักฐานที่ตรวจพบตามใบทะเบียนเป็นหลักฐานในการดำเนินการเพื่อตั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ได้

คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะขึ้นนอกจากไกรยงาน
มาแล้วหรือไม่

นายเทียน ณ สงขลา กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงเพิ่มเติม แล้วก็ขอ
ประทานแก้คำผิดทั้งต่อไปนี้ ก่อนอื่นนั้นขอได้โปรดเข้าใจว่า ในแก้คำผิดที่ทางกองกรรมาธิการได้
พิมพ์แจกไปนั้นได้มีอยู่ ๒ ใบ คือใบแรกนั้นแก้หน้า ๔ หน้า ๑๑ และหน้า ๑๒ แล้วก็ต่อมาได้มีการ
แก้ไขเพิ่มเติมอีกใบหนึ่งคือแก้ร่างพระราชบัญญัติการเลือกทั้งหน้า ๖ ซึ่งมีคำแปรญัตติของคุณชาย สุอังค
โดยเฉพาะการแก้หน้า ๖ นี้ คณะกรรมาธิการขอประทานชี้แจงแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้ ในบรรทัดสุดท้าย
ของหน้า ๖ ที่ออกจากคำแปรญัตติของคุณชาย สุอังคะนั้นมี ๒ บรรทัด ซึ่งเป็นคำแปรญัตติของคุณศิริ
เมธีรัตน์ และบรรทัดสุดท้ายใช้คำว่า "กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว" ผู้แปรญัตติพอใจนั้น มีข้อความคลาด
เคลื่อน และขอแก้ไขดังนี้ หน้า ๖

"นายศิริเมธีรัตน์ ขอแปรญัตติว่า มาตรา ๓๓ ขอเติมท้ายมาตราดังนี้

"(๑) บิคมมีสัญชาติไทย"

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

และขอแปรญัตติอีก (๒) ออก และใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) เป็นผู้มีบรรณูปการไว้ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง"

กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

เฉพาะหน้า ๖ ขอแก้ในครั้งที่กราบเรียนนี้ เฉพาะกรณีของคุณศิริเมธีรัตน์ คือขอสงวนเฉพาะ
ที่แก้ (๑) เติม บิคมมีสัญชาติไทย ส่วนนอกนั้นพอใจ นอกจากนั้นขอแก้ในหน้า ๔ ก. ของตัว
ร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๕๕ บรรทัดสุดท้ายขอคัดคำว่า "จะ" ซึ่งอยู่ก่อนต้นบรรทัด และคำว่า
"ก็ได้" ซึ่งอยู่ปลายบรรทัดออก ทัดคำว่า "จะ" และ "ก็ได้" ออก นอกจากนั้นขอเรียนว่า

เจ้าหน้าที่กองกรมราษฎรได้แจกหน้า ๓ ของตัวร่างพระราชบัญญัติไปแทนหน้า ๓ ของตัวร่าง-
พระราชบัญญัติที่ได้แจกจ่ายให้แก่ท่านสมาชิกแล้วนั้นแทน ขอให้ด้วยหน้า ๓ ที่ให้ใหม่นี้แทน นอกจากนี้
ไม่มีอะไรที่จะชี้แจงอีกแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน-

ราษฎร พ.ศ.๒๔๔๔.

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ ของนายพันตำรวจเอก พัทธน์ นิลวณิชานนท์
ขอแปรญัตติและขอสงวนไว้ บังคับจิตใจหรือไม่ เชิญ

นายพันตำรวจเอก พัทธน์ นิลวณิชานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ความในมาตรา ๔ ที่
สงวนไว้นั้น ความจริงเรื่องนี้กระผมอยากจะขอทราบเสียก่อนว่าผู้สันทัดใจท่านกรมการและการและ
ทางเจ้าหน้าที่เหลือเกินที่ทำงานกันไว้เร่งรัดจนกระทั่ง ๔ จนกระทั่งท่านจอมพลพัน ๗ และ
ท่านกรมพลตำรวจเอก เป๋า ๗ ไปพบปะ นี้รู้สึกรู้ว่าเป็นการทำอะไรบ้างเรียบร้อย เพราะฉะนั้นใน
การที่จะขอเสนอขอแปรญัตติเรื่องนี้ไว้ก็ด้วยเหตุที่ว่าอยากจะทำให้ผลงานอันนี้ดีขึ้น
เหมือนอย่างเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แปรญัตติ แต่อย่างไรก็ตามในกฎหมายเลือกตั้งนี้ด้วย
เหตุผลที่ว่าในหลักการในสาระสำคัญใหญ่ ๆ ของเรานั้น เป็นเรื่องที่เรายังคงเป็นห่วงกันอยู่แล้ว
อย่างมากหลาย แต่อย่างไรก็ตามเราเชื่อว่ามีของรัฐบาลนี้ แล้วถ้ามองว่าเป็นบุญคุณก็ยังจะมี
ประเภท ๒ อยู่ที่จะช่วยครึ่งให้พระราชนิติเลือกทั้งอันนี้ของเราที่มีคุณค่าอยู่กับประเทศชาติ
เพราะฉะนั้นตราฉบับนี้ยังมีประเภท ๒ กระผมไม่เป็นห่วงว่าพระราชนิติฉบับนี้จะเป็นไป
ในทางเสื่อม เพราะฉะนั้นกระผมไม่คิดใจอะไรอีกแล้ว.

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่แก้ไข
มาตรา ๗

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗ มีของคณะแพทย โสภณชิต ขอแปรญัตติไว้
บังคับจิตใจอยู่ เชิญได้

๑๑.๓๕ น.

นายแพทย์ โสภณชิต (ธนบุรี) : ในมาตรา ๗ นี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกาจัดเกณฑ์
จำนวนราษฎรที่จะเลือกตั้งผู้แทนราษฎรมาตั้งในรัฐสภาของชาติ ซึ่งตามกฎหมายเดิมคือในกฎ
หมายเลือกตั้งได้กำหนดไว้ว่าให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎร ๑ แสน ๕ หมื่นคนต่อผู้แทนราษฎรประ
เภท ๑ หนึ่งคน เท่าที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้คือว่าเพื่อให้เหมาะสมควรจะมอบพระราชบัญญัติ
ในยุคนี้นี้ก็ขอให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎรเพียง ๑ แสนคนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน แล้วก็นอกจาก

41

นั่นหมายความว่า ถ้าหากว่าจำนวนราษฎรเกิน ๕ หมื่นคนก็ให้ถือเป็น • แสตนตามหลักการ
ของกฎหมายเก่า คือแทนที่จะเป็น ๘ หมื่น ๕ พันคน ทั้งนี้ก็โดยเอาเหตุผลที่ว่าในระบบ
ประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้น อาณาประชาราษฎร์ทั้งหลายควรที่จะได้เข้ามาสิทธิมีเสียงหรือว่า
ใช้อำนาจของประชาชนนั้นได้ควบคุมฝ่ายบริหารโดยใกล้ชิดเป็นจำนวนมากตามสมควร ซึ่งความ
จริงแล้วถ้าระบบประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์แท้จริง ๆ ก็ควรที่จะทั้ง ๔ ล้านหรือ ๒๐ ล้าน
เท่านั้นไม่สามารถที่จะหาไปได้ตามร่างที่กำหนดนั้น เพราะฉะนั้นจึงได้พิจารณากันในเรื่อง
หลักการเลือกตั้งว่าควรจะใช้ประชาชนเท่าไรกับผู้แทนเท่าไร ซึ่งก็มีได้กำหนดกฎเกณฑ์นั้นขึ้น
ทุก ๆ ประเทศหรือทุก ๆ ชาติเหมือนกัน สำหรับในระยะที่บ้านเมืองไทยกำลังต้องการประชา
ธิปไตย คือต้องการให้ราษฎรทั้งหลายได้เข้ามาสิทธิมีเสียงในการที่จะเป็นปากเป็นเสียงรักษา
สิทธิรักษาประโยชน์ของประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ในหลักการที่กำหนดไว้ว่าแต่เดิม
• แสตน ๕ หมื่นของผู้แทนราษฎร • คนนั้น ในสมัยนี้ก็ควรที่จะได้เปลี่ยนไปเป็น • แสตนต่อ
ผู้แทนราษฎร • คน ทั้งนี้ก็เพราะเหตุผลว่า ก็ยังมีอุปสรรคอยู่บ้างในบางประการ สมมติว่า
ในสภาผู้แทนราษฎรขณะนี้เท่าที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภท ๒ อยู่เป็นจำนวนถึงเพียงนั้น
ก็ถือกันว่าเป็นจำนวนมาก แต่ขอให้อย่างน้อยเข้าใจกันว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภท ๒
นี้ไม่ใช่ตัวแทนที่แท้จริงของประชาชนซึ่งจะเอามาเป็นเครื่องหักล้างในเรื่องว่าจะเป็นตัวแทน
ของประชาชนมาแล้วโดยสมบูรณ์นั้นย่อมไม่ได้ เพราะฉะนั้นประชาชนเข้าต้องการที่จะให้มี
ตัวแทนที่แท้จริงของเขาเข้ามาเป็นปากเป็นเสียงรักษาสีทธิรักษาประโยชน์ของเขาในสภา
ผู้แทนราษฎรนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ตามแต่คุณลักษณะสมควร สำหรับในจำนวน •
แสตนคนนี้เท่าที่เขาคิดแล้วก็เห็นว่า เป็นจำนวนที่สมควร เพราะว่าด้วยบังคับต่างประเทศ
ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของอังกฤษซึ่งเราถือว่าเป็นมาตรฐานแห่งระบบประชาธิปไตย
เราก็นึกถึงเกณฑ์ในจำนวนไว้เช่นกัน • แสตนคือประเทศอังกฤษมีประชากรทั้งสิ้นราว ๆ ๕๐
ล้านคน แล้วก็มีผู้แทนราษฎรในสภาอยู่พอประมาณ ราว ๆ ๖ ร้อยกว่าคนเช่นนี้ เป็นตัว

42

อย่างที่เราควรจะต้องเอาเป็นบรรทัดฐานได้ แล้วถ้าหากว่าเราไม่แก้กฎหมายเลือกตั้งแล้ว
เสียแค่ครั้งนี่ ในกรณีต่อไปถ้าหากว่าบรรดาท่านสมาชิกสภาประเภท ๒ ได้หมดสิ้นไปแล้ว
จำนวนสภาผู้แทนราษฎรเพียง ๑๒๓ คนเท่าที่ปรากฏอยู่ในพรตวันนี่จะเป็นจำนวนที่น้อยมาก แล้ว
ก็จะเป็นจำนวนซึ่งว่าเราจะต้องมีความใคร่ครวญหรือความรอบคอบในการจะพิจารณากฎหมาย
กฎหมายต่าง ๆ นั้นก็อาจจะเป็นไปได้ด้วยความไม่รอบคอบไม่ถี่ถ้วน เพราะว่าจำนวนน้อยเหลือเกิน
แล้วในเรื่องการบริการรับใช้ประชาชนนั้นก็อาจจะไม่เป็นไปตามส่วนที่จะเหมาะสม เพราะว่า
ความรู้สึกรของประชาชนคนไทยเราในขณะนี้ในระบอบประชาธิปไตยเพิ่งเริ่มต้นกันนี้ เขายัง
ถือเสียว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องมีหน้าที่รับใช้ประชาชนให้ชองเขา นอกจากในรัฐสภาแล้วยังต้องมี
หน้าที่รับใช้ในส่วนทั่วไป ในทางที่จะให้บริการให้ความช่วยเหลือและรับเรื่องเดือดร้อน
ร้อยแปดพันประการ เพราะฉะนั้นสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ อย่างบางจังหวัด
คนเดียวหรือบางจังหวัดเพียง ๒ คนนั้นไม่พอแก่ความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านการ
ปฏิบัติงานในรัฐสภา และในด้านการให้ความช่วยเหลือและรับเรื่องเดือดร้อนหรือรับใช้เขาตล
ความความรู้สึกของประชาชนของเขา เราต้องการอย่างนั้นยังเป็นการไม่เพียงพอ จนถึงได้
มีเหตุผลว่าสมควรที่จะเพิ่มจำนวนสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาโดยลดจำนวนสมาชิกสภาผู้
คอยู่แทนราษฎร ๑ คน แทนที่จะเป็น ๑ แทน ๕ ที่มีคนอยู่แทนราษฎร ๑ คนซึ่งเราควร
แก้ไข ในเรื่องนี้อาจจะมีการคัดค้านอยู่บ้างว่าเป็นการสิ้นเปลืองเงินในการที่จะต้องตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้น คืออย่างน้อยอีกสัก ๔๐ - ๕๐ คน แล้วก็ต้องตั้งสมาชิกประเภท ๒
เพิ่มขึ้นให้มีจำนวนเท่ากัน อาจจะสิ้นเปลืองเงินไปบ้าง แต่ว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้นเรา
อย่ามาคำนึงถึงเงินจำนวนเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงล้านสองล้านสำหรับที่จะเป็นค่าใช้จ่ายเป็น
ค่าเงินเดือนและค่าบำนาญของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะผลที่มีจะได้คุ้มกันยิ่งใหญ
แล้วก็เป็นการที่จะคุ้มค่าที่เราจะต้องลงทุนไปเพียงจำนวนเล็กน้อยเพื่อที่จะได้ทั้งคุณและสง
- ๑ สหรั ระบอบประชาธิปไตยให้เป็นไปตามความต้องการและความเรียบร้อยของประชาชน

นอกจากนั้น เหตุผลอีกข้อหนึ่งซึ่งกระผมก็ได้พยายามที่จะชี้แจงต่อคณะกรรมการมาแล้ว กระผมก็ได้พยายามคิดวิเคราะห์คิดสูตรต่าง ๆ ไว้ในที่แน่นอนและยืนยันได้ว่า ในกรณีที่คณะนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีและท่านผู้มีอำนาจในพื้นที่คนไทยขณะนี้ยังไม่ต้องการที่จะให้มีการเลิก สมาชิกประเภท ๒ โดยเด็ดขาด ความต้องการของท่านและท่านได้ประกาศออกไปแล้วอย่างนั้น ถึงแม้กระผมก็มีความทางประชาชนก็ยังรับรองที่จะต้องสมาชิกประเภท ๒ มิให้มีในรัฐสภา แต่ว่า ในทางออกที่ดีที่สุด ในเมื่อความขัดแย้งระหว่างประชาชนและทางรัฐบาลหรือท่านผู้มีอำนาจยัง ชัดแย้งอยู่อย่างนี้ เราควรจะหาทางกลางออกให้เขา ทางกลางที่จะออกได้นั้นก็คือเน้นไป ความชอบของกระผม คือว่าให้ประชาชนเขามีสิทธิจะเลือกผู้แทนราษฎรให้มีจำนวนมาก เข้ามาทั้งในรัฐสภา แล้วถ้าจะถือตามเกณฑ์ที่กระผมกล่าวนี้แล้ว เกณฑ์ส่วนและชุดของสมาชิก ประเภท ๑ กับสมาชิกประเภท ๒ นั้นจะมีสัดส่วนที่เรียกว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชน คือหมายความว่าผู้แทนราษฎรประเภท ๒ จะมีคิมากกว่าในกรณีที่ว่ามีมีการประชุมกันมาโดยปกติไม่ กิ่งหนึ่งแล้ว จะเลือกผู้แทนราษฎรประเภท ๑ ขึ้นมาแทนประเภท ๒ แล้ว ในกรณีอย่างนี้แล้ว ตามสูตรของกระผมใน กรณี่ ๑ แล ๕ หมั่นคนกับ ๑ แลคนแล้ว ๑ แลคนนี้ในที่สุดจะมี ผู้แทนราษฎรประเภท ๑ มากกว่าผู้แทนราษฎรประเภท ๒ เป็นจำนวน เปอร์เซ็นต์ที่ความสมควร ในฐานะที่เราจะหาทางออกให้ในระยะนี้ที่เราจะไม่เลิกประเภท ๒ กระผมจะยกตัวอย่าง ให้ฟัง สมมติว่าในประเทศไทยนี้มีรัฐสภาซึ่งประกอบด้วยผู้แทนเพียง ๓ จังหวัด สมมติเขา ถือยกตัวอย่าง ๓๐ จังหวัดเลย แต่ว่าสูตรมันตรงกัน ๓ จังหวัด คืออย่างพระนคร ราชบุรี และจังหวัดระนอง พระนครนั้นคณะนี้ประกาศไว้ว่า ๑ แลคนกำหนด มีผู้แทนราษฎรให้ ๒ คน ราชบุรีก็มีได้ ๒ คน

๕๕

จังหวัด คืออย่างพระนคร ชนบุรีและจังหวัดระนอง พระนครพระนครราชธานี ๕ แแสนกว่า
 และก็มีผู้แทนราษฎร ๑ แสนห้าพันคนก็มีผู้แทนราษฎรได้ ๒ คน และชนบุรีก็มีได้ ๒ คน เพราะ
 ราษฎรราว ๆ เกือบ ๕ แสน เมื่อเป็นเช่นนี้จังหวัดระนองมีราษฎรราว ๒ หมื่นกว่าคน มีผู้แทน
 ราษฎรได้ ๑ คน สมมติว่ารัฐสภาเมื่อประกอบด้วยจังหวัดสามจังหวัดก็เป็นผู้แทนราษฎรประเภท ๑ หก
 ของพระนครชนบุรี ๒ คน ๔ คน ระนองชน ๕ คน ก็มีผู้แทนราษฎรประเภท ๒ เก้าคนอย่างที่เป็น
 อยู่นี้ นี่เป็นเรื่องสมมติยกตัวอย่างออกมาดูมัยให้ฟัง ที่นี้ในกรณีตัวจริงจะประเมตึกษาว่าเกินถึงหนึ่ง
 ผู้แทนประเภท ๒ จะเลิกไปในกรณีแสนห้าพันคนนั้นจะเป็นเช่นไร ในกรณีผู้แทนราษฎรประเภท ๑
 จะเกิดขึ้นมาก็คือพระนครได้เกิดเท่าตัวก็เป็น ๑๒ คน และที่ส่วนชนบุรีนั้นการประเมตึกษายังไม่ถึง
 ไปคือ ๒ คน และระนองก็เป็น ๑ คน เพราะการประเมตึกษายังไม่ถึง ก็รวมเป็นผู้แทนราษฎร
 ประเภท ๑ จะมี ๑๕ คน จะเป็นผู้แทนราษฎรประเภท ๑ สิบห้าคน เพราะว่าพวกนี้เพิ่มมาอีก ๖
 พระนครเป็น ๑๒ ของชนบุรี ๒ เพราะยังประเมตึกษาไม่จบถึงหนึ่งและก็ระนอง ๑ ก็เป็น ๑๕ คน
 แต่ในกรณีเช่นนี้ประเภท ๒ จะเหลือ ๓ คนเท่านั้น นี่ในกรณีแสนห้าพันคน แต่ว่าถ้าในทางต่อไป
 เป็นไปตามมติของมติที่เสนอขอปรกฏก็คือเสนอต่อ ๑ คนนั้นเป็นเช่นไร ถ้าเสนอต่อหนึ่งคนนั้น คือว่า
 เท่าที่กระผมกราบเรียนมาแล้วว่า ๑๕ คนต่อประเภท ๑ และ ๓ คนต่อประเภท ๒ ถ้าเป็นไปในทำ
 แลงว่าแสนคนแล้วจะเป็นเช่นนี้ ผู้แทนพระนครจะมีได้ราว ๆ ๑๐ คน เพราะว่า ๕ แสนกว่า เกือบ
 สิบแสน เกือบหนึ่งล้านก็จะได้มี ๑๐ คน นี่เป็นการเลือกตั้งอย่างแสนต่อหนึ่งคน ส่วนชนบุรีนั้นก็จะมี
 ได้ ๓ คน เพราะว่าสามแสนกว่า ส่วนระนองนั้นเป็นไปอย่างเดิม เพราะมีเพียงสองหมื่นกว่าคน
 ไม่ถึงหนึ่งแสนคน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วในกรณีผู้แทนราษฎรแสนคนนั้นจะต้องเป็นว่ามีได้ ๑๔ คนเฉพาะ
 ในรัฐสภาที่สมมติขึ้นและประเภท ๒ ก็จะมีได้ ๑๔ คน ที่นั่นสำคัญอยู่ที่คนสำรวจการประเมตึกษา
 ก่อนใหม่ในกรณีแสนคนนั้นก็จะเป็นว่าพระนครมีผู้แทนราษฎรได้ ๒๐ คน เพราะว่า ๑๐ คนตามแสนต่อ
 ๑ คนและชนบุรีนั้นจะมีผู้แทนราษฎรได้เพียง ๓ คน เพราะการประเมตึกษายังไม่ครบ ก็มีเท่าจำนวน
 เดิมและระนองก็เช่นกัน ๑ คน ก็เป็นว่าในรัฐสภาในจำนวนแสนต่อหนึ่งคนนั้นก็จะมีผู้แทนราษฎร
 ประเภท ๑ ยี่สิบสี่คน แต่ว่าผู้แทนประเภท ๒ นั้นจะเหลือเพียง ๔ คน เมื่อคุณหมื่นมีอยู่อย่างนี้แล้ว

๔๕-

และสูตรที่เขาคิดแล้วคิดอีกก็มีอยู่อย่างนี้ก็หมายความว่าถ้าให้เป็นไปตามคำแปรญัตติของกรรมาธิการว่า
 แสน่คอตหนึ่งคนแล้ว ในที่สุดเมื่อมีการสำรวจการประถมศึกษาทั่วถึงกันแล้ว จุดสุระหว่างผู้แทน
 ราษฎรประเภท ๑ กับจุดสุระหว่างผู้แทนราษฎรประเภท ๒ ในจำนวน ๑ แสน่คนนั้นจะถือว่าใน
 จำนวนหนึ่งแสนห้าหมื่นคน เพราะหนึ่งแสนห้าหมื่นคนในกรณีเดียวกันก็เท่ากับตามส่วนว่า ๕ ต่อ ๓
 แล้วถ้าเป็นไปหนึ่งแสนคนแล้วจะ ๒๔ ต่อ ๔ อย่างนี้ประชาชนก็จะพอใจในฐานะที่ว่าเขามีสิทธิ
 มีเสียงในการที่จะมาใช้สิทธิโหวตเสียงในทางระบอบเสรีประชาธิปไตยในรัฐสภาได้มากตามสมควร
 ถึงแม้ว่าประเภท ๒ ยังจะคงอยู่ คือเสียงของประเภท ๑ เสียงของประชาชนที่แท้จริงนั้นมีมาก
 พอสมควร นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งซึ่งกรรมาธิการเสนอมา ซึ่งคิดแล้วคิดว่าควรจะหาทางออกให้แก่
 ประชาชนซึ่งเขากำลังต้องการ อย่างเรียกว่าลัทธิจิตใจของประชาชนที่จะไม่ยอมให้ประเภท ๒
 แต่ในขณะเดียวกันทางท่านประเภท ๒ และทางนายกรัฐมนตรีก็ไม่ต้องการที่จะให้เลิกฉบับประเภท ๒
 ไป ทั้งนี้เมื่ออันแรงคอตแรงค่าคนไม่ทางที่เข้าหาเราได้ เราควรจะหาวิธีทางใดก็ตามขึ้นจะเป็นทาง
 กลางสำหรับให้ทั้งสองฝ่ายนั้นสามารถกันตามข้อเสนอของกรรมาธิการ นี่ก็เป็นทางหนึ่งที่จะชดเชยให้
 กลายเป็นที่ไปอย่างหรือทำให้หนักกลายเป็นเบาไปบ้าง อย่างนี้กรรมาธิการรัฐสภาไม่มีเกียรติ ท่าน
 กรรมาธิการนั้นคงจะมีความเห็นใจในข้อแปรญัตติอันนี้ของกรรมาธิการ

๑๑-๔๕ 11. นายเขาคอต อภัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอประพจน์แจ้งว่าจำนวนของ
 พลเมืองที่เราได้เลือกตั้งนั้นเดิมเรามีสองแสน เจ็ดแสนห้าหมื่นเมื่อปี ๕๒ นี้เอง เมื่อครั้งร่าง
 รัฐธรรมนูญ ๒๔๘๒ นั้นเราคิดว่าพลเมืองเท่าไรควรจะให้มีผู้แทนเท่าไร เพราะเหตุว่าถ้าเรามีผู้แทน
 มากเกินไปในเรื่องพบปะอย่างเดียว คือในเรื่องการอยู่อย่างต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า
 คางประเภทนั้นทำให้เขาจึงกำหนดให้พอสมควร ก็เพื่อว่าสภาจะได้คล่องแคล่วทำงานกิจการได้ เรา
 จะเห็นในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เหมาะสมแล้ว ที่ว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นคน แต่ถ้ามองถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นคน ถ้า
 คิดถึงลักษณะในครั้งจะมีสมาชิกคราวหน้า ๑๒๔ คน ถ้ามีการสำรวจจะเป็นราษฎรอาจจะถึง ๒๐๐
 คนก็ได้ ก็เรียกว่ามากอยู่แล้ว รวมทั้งประเภท ๒ ก็ ๔๐๐ คน แค่นี้ข้อที่กรรมาธิการไม่อาจจะเพิ่ม

ไม่หนึ่งแสนนั้นก็เพราะเหตุว่าถ้าเต็มหนึ่งแสนแล้วก็มีอีกประเภทที่ ๒ นั้นก็จะมากจนกว่านั้น ถ้าพูดไปก็ไม่ใช่เป็นของดี เพราะเหตุว่าประเภทที่ ๒ นั้นจะของมากเป็นมหึมาเวลา เวลานี้แต่ทางอดีต ถ้าเราจะไปแก้ไขในทางหนึ่งทางใดให้เพิ่มขึ้นอย่างนี้กรรมการก็รู้ว่าไม่เป็นของดี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีแสนห้าหมื่นจะเพิ่มได้ว่าประเภท ๒ นั้นจะหมดไป คือในปี ๕๕๐๐ เราก็จะเลิกประเภท ๒ ๓ ไปให้เด็กคนน้อยและไม่ใช่ว่าเลิกเปล่า คือเลิกแล้วประเภท ๒ ก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว รวมความว่าเราจะมีสมาชิกในสภา ๒๘๖ คน ๒๘๖ คนนี้เมื่อเทียบกับพลเมืองจำนวน ๔ ล้าน ทางกรรมการก็เห็นว่าเป็นข้อที่พอสมควรแล้ว ที่ผู้ทรงอำนาจสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเมื่อท่านพูดถึงพิสูจนี้อีกกระแสมไปจำนวนน้อยเหมือนกัน เพราะว่าท่านแปรมติไปแล้วคือเสนอหรือเสนอทำขึ้นจำนวนคนอาจจะมากกว่า แต่เมื่อเห็นว่ามีข้อแก้ต่าง เพราะเหตุว่าแสนหนึ่งก็หมายความว่าได้จำนวนมากขึ้น แต่ประเภท ๒ ก็มากขึ้นเป็นเงาตามตัว ที่ตัวเลขของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องนั้นท่านไม่บอกว่าเขาจะนำตัวพระนคร เมื่อจำนวนจังหวัดไม่เท่ากัน ผลลัพธ์ก็เหมือนกัน แต่ว่าทำไมไม่ฟังพิสูจนีถึงจังหวัดหนึ่ง ไม่มีการศึกษา ซึ่งสมาชิกประเภท ๒ จะเพิ่มขึ้นตามส่วน กรรมการไม่ยากที่จะให้มีการเพิ่มสมาชิกประเภท ๒ ในระยะเวลาที่มีมหึมาเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นกรรมการจึงเห็นว่าแสนห้าหมื่นก็แล้ว

๑๑.๕๕ น. นายเทวัญ โสภณวิทย์ (ชลบุรี) : คือว่าเหตุผลของกระแสมนี้ เรื่องนี้ คือกระแสมเสนอมาก็รู้ดีว่า ได้พยายามที่จะศึกษาในทุกแห่งทุกมุมแล้วในเรื่องว่าจะตั้งรัฐธรรมนูหรืออะไรหรือไม่นั้น กระแสมได้ศึกษา คือว่าในจำนวนสมาชิกผู้แทนราษฎรไม่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง ที่มีบัญญัติว่าจะจำนวนพอสมควรในหนึ่งหรือไม่ ก็ไม่มีการยืนยันกันแน่นอนว่าสมควรจะทำหรือไม่ที่พระของกระแสม เห็นว่าสมควรเพียงหนึ่งแสน ส่วนทางกรรมการก็บอกท่านสมาชิกท่านอื่นแล้ว ส่วนเหตุผลของเห็นว่าควรจะเป็นแสนเพราะอะไรก็ได้แสดงกราบบังคมทูลไว้แล้วเมื่อสักครู่นี้ แต่ท่านบอกว่าสุทธินั้นจะเห็นเป็นคนอย่างของท่านว่าจำนวนเบอร์เริ่มที่จะคงเท่ากันนั้นผมบอกได้ว่าไม่ใช่ออย่างนั้น คือต้องไล่ศึกษาจากลักษณะ ไม่ใช่มีคนเดียว ๆ เลขเรียงสุทธ

47

ต่าง ๆ ตามศรัทธาอย่างคนยังคิด ไม่ออกเลย ที่นี้ผมไม่คิดเสร็จแล้วว่าสูตรนี้ในกรณีหนึ่งแสนคน แล้วมาคิดสภาผู้แทนราษฎรประเภท ๑ นี้ในกรณีสำรวจประถมศึกษา ผมคิดว่าอย่างไหนว่าในสภาผู้แทนราษฎรของ ผมเจ้าทั้งพระนคร เอาทั้งจังหวัด ไม่มีการเป็นค่าย คือคิดแบบตัวอย่างรณรงค์ อย่างที่ผมบุรี อย่างที่พระนครคือใหม่ทั้งการ เติบโตและไม่ทั้งการ เติบโตในการประถมศึกษา ผมคิดว่าผมมาคิดปะปนกันเพื่อที่จะให้ได้ตัวอย่างข้อเท็จจริงและมันจะต้อง เป็นไปตามอย่างของกรณีศึกษา ที่คิดว่าในที่สุดแล้วจะลงเห็นว่าในกรณีหนึ่งแสนห้าหมื่นคนถ้ามีคนสำเร็จประถมศึกษาไปแล้ว เราควรจะหาผู้แทนราษฎรประเภท ๑ กับประเภท ๒ นั้น ผู้แทนราษฎรประเภท ๑ จะมีเป็นผู้แทนราษฎรประเภท ๒ น้อยกว่าเราในจำนวนที่แสนคนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน ในกรณีสำรวจประถมศึกษาแล้ว ยกตัวอย่างง่าย ๆ ในกรณีเดียวกันอย่างนี้ยกตัวอย่างให้ดูกันว่าถ้าหากเป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นคนก็จะเป็นผู้แทนราษฎรประเภท ๑ สิบห้าคน ต่อ ๑ นั้นสมมติขึ้นมาและในกรณีอื่นเดียวกันนี้ถ้าหนึ่งแสนคนแล้วจะเป็น ๒๔ ต่อ ๕ นั้นเป็นเรโซอย่างนั้น อันนี้คือมันต้องจำแนกมาและก็เห็นว่าประธานเขาก็อาจจะสนใจในการที่จะหาทางไกลเกลี่ยออกในทางกลาง

ที่นับว่ามีปัญหามากอีก ถ้าจะพูดถึงว่าความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เป็นเรื่องของความหลัก
 รัฐธรรมนูญ ถ้าจะพูดไปแล้วก็กฎหมายเลือกตั้งฉบับที่จะเป็น โฉม เพราะชักรัตรัฐธรรมนูญ เหตุผล
 ไม่ระการใด ท่านประธาน ฯ ผมอยากจะทราบเรียนต่อรัฐสภาอันมีเกียรตินี้ ถึงแม้ว่าจะร่างไป
 หนึ่งแสนห้าหมื่นคนหรือเท่าที่ร่างมาแล้วก็ตาม คือรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓๐
 ในปัจจุบันนี้ มีกำหนดไว้ว่าอย่างนี้ มาตรา ๑๐๕ บทเฉพาะกาล นครชัย มาตรา ๑๐๖ ภายใต้
 บังคับมาตรา ๑๐๖ ในวาระเริ่มแรกภายในระยะเวลาสิบปี นับแต่วันไข้มติบัตรรัฐธรรมนูญนี้ ให้
 สัญญาแพนรามาฎรประกอบไปด้วยสมาชิก ๒ ประเภทมีจำนวนเท่ากัน อย่างของฉบับที่ ๓๐ ไว้เท่า
 กัน ประเภท ๑ อันมา ประเภท ๒ ตามขึ้นไป ที่นี้ว่าอย่างนี้ อนุหนึ่งสมาชิกประเภท ๑
 ได้แก่วิธี ราษฎรเลือกตั้งตามบทบัญญัติมาตรา ๕๕ และ ๕๖ สมาชิกประเภท ๒ ได้แก่วิธี
 พระมหากษัตริย์โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นไว้ แล้วในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑
 เอาละพิจารณาตามอนุ ๒ นี้แล้วก็ข้อเสนองานของฉบับนี้อาจจะเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าจำนวนสมาชิก
 ประเภท ๒ ซึ่งพระมหากษัตริย์โปรดแต่งตั้งโดยอาศัยบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญนี้ คือแต่งตั้งขึ้นไว้
 แล้วในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑ ใครจะไปแก้ไขจำนวนไม่ได้ ใครจะไปแก้ไขอะไรไม่ได้
 อย่างนี้แล้วก็ตามโดยเคร่งครัดตามรัฐธรรมนูญ ท่านตั้งไว้ ๑๒๓ จะต้องเลือกผู้แทน ๓ มา ๑๒๓
 จะไม่เปลี่ยนจำนวน ๑๒๓ ของประเภท ๒ ไม่ได้ ตามความในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เมื่อเป็นกรณี
 อย่างนี้แล้ว ถึงแม้ท่านจะร่างไว้ว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นคน ในกฎหมายเลือกตั้ง ในผู้กรณ้อย่างนี้
 สมมติว่าจังหวัดของผู้แทน ๓ เพิ่มขึ้นมาเดี๋ยวนี้ ๒ คน ต่อไปมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นเป็น
 อีกหนึ่งแสนห้าหมื่นคน ผมจะต้องได้อีกหนึ่งคน เลือกไม่ได้เสียแล้ว กฎหมายนี้ โฉม
 เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๕ อนุ ๒ นี้ กำหนดว่าสมาชิกประเภทที่ ๒ ได้แก่วิธี
 พระมหากษัตริย์โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นไว้แล้ว ในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑
 คือ ๑๒๓ คนเท่านั้น ถ้าหากว่าจะไปเลือกเพิ่มเติมจากจังหวัดที่ประชากรเพิ่มขึ้นอีก

หนึ่งแสนห้าหมื่น ๆ จำนวนจะค่อนข้างมากไป จำนวนประเภท ๑ มากไป ~~๗๕๗~~ เสริมแล้วถ้า
 จำนวนประเภท ๑ มากไปเหนือประเภท ๒ ในระบบเฉพาะกาลนี้แล้วขัดกับรัฐธรรมนูญ
 แม้หมื่นหนึ่งและ มาตรา ๑๑๑ ว่าในวาระที่มีรัฐธรรมนูญนี้ให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วย
 สมาชิกสองประเภท มีจำนวนเท่ากัน แล้วเรื่องจะปฏิบัติอย่างไร ถึงแม้ว่าจะร่างไปแสนห้าหมื่น
 คน ก็ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ ในกรณีประชากรเพิ่มขึ้น จะไปเลือกเพิ่มมาไม่ได้ ถ้าเพิ่มเข้าขึ้น
 มาในระบบเฉพาะกาลนี้ ต้องเพิ่มสมาชิกประเภท ๒ มาด้วย ถ้าจะไปเพิ่มสมาชิกประเภท ๒
 มาให้เท่ากันตามรัฐธรรมนูญกำหนดอีกต่ออนุข้อ ๒ นี้ ว่าพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งไว้ตั้งแต่วันที่
 ประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญนี้ ๑๒๓ คนใครจะไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 กฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้ก็เป็นโมฆะ ในการร่างไว้แสนห้าหมื่นคน หรือหาไรก็ตามทีโดยเฉพาะ
 จะกราบบังคมทูลถามกรรมาธิการหรือว่าทางรัฐสภาจะมีความเห็นอย่างไรในเรื่องนี้

๑๑.๕๓ น.

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทิพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายของท่าน
 สมาชิกผู้เป็นเกียรติได้อภิปรายถึงเรื่องกฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้เป็นโมฆะ ข้าพเจ้าก็รู้สึกดี
 เพราะว่ามีรัฐบาลนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งพล. ป. ได้ต้องการที่จะเผยแพร่ประชาธิปไตยออก
 มาจึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายเลือกตั้งให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ท่านได้พยายามหยิบยก
 กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งมาตรา ๑๑๑ ออกมา ข้าพเจ้าก็อ่านทั่วตลอดแล้วหลายรอบ เราจะอ่าน
 กฎหมายเราจะต้องประมวลจับตั้งแต่มาตราแรกจนถึงมาตราสุดท้าย ความจริงนี้ข้าพเจ้าขอ
 บอกท่านเพื่อจะไม่ให้ประชาชนนอกชั้นชวัญหาย ว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปจะเป็นโมฆะนี้ไม่ได้
 เพราะอะไร ~~จริง~~ จริงอยู่กฎหมายรัฐธรรมนูญตามที่ท่านได้อ้างไว้ว่าสมาชิกประเภท ๑ กับ
 ประเภท ๒ จะต้องมีเท่ากัน เวลานั้นประเภท ๑ จำนวน ๑๒๓ ประเภท ๒ จำนวน ๑๒๓
 แต่ในกฎหมายมาตราอื่น ๆ ที่ไปประมวลไว้แล้ว หมายความว่าเฉพาะกาลของเราที่ยกมานี้ ที่

ท่านว่าอาจจะให้หมดประเภท ๒ นี่ก็มาครึ่งตัวแล้ว ก็แปลว่า ๒๕๐๐ นี่ก็อาจจะหมดไปตามสถิติ
เลือกตั้ง ในกฎหมายเลือกตั้ง และรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ว่า ถ้าหากว่าประชาชนได้พลเมืองได้รับ
การศึกษาขั้นประถมเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีคุณสมบัติเลือกตั้ง ก็จะลุล่วงไปตามเปอร์เซ็นต์
ตาม อย่างเห็นอย่างนี้ก็แปลว่ากฎหมายได้ช่วยให้สมาชิกประเภท ๒ นั้นหมด ค่อยเป็น ค่อยไป แล้ว
ถ้าเมื่อถึงปี ๒๕๐๕ ก็แปลว่าหมดไป แลสำหรับประเภท ๑ นั้น แปลว่าเราได้เลือกโควตาเพิ่มขึ้น
โดยนับที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ยังหาคำได้เป็น โฉมอย่างท่านได้พูดมาไว้

๑๑.๕๕ น.

นายศิโรตม์ มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ความจริงปัญหาในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าคนหนึ่ง
ที่สนใจเป็นอันมาก และก็ได้นำปัญหานี้ไปคุยกับคนอื่นเมื่อเห็นว่าเพื่อนสมาชิกแปรมาตรงกัน
และขอสงวนไว้แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจ และข้าพเจ้าจะหาโอกาสอย่างนี้จะมาอภิปรายเพื่อหา
ความเข้าใจกับสภา ฯ นี่อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัด
ราชบุรีนี้ลงไปเมื่อถึงปีว่า อ่านรัฐธรรมนูญไม่ครบถ้วนนั้น ข้าพเจ้าขอเป็นยืนยันว่า ท่านอ่านไม่ครบถ้วน
และอ่านไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าเองได้พยายามอ่านเพราะเมื่อได้เกิดปัญหาอันนี้ขึ้น ข้าพเจ้าได้ศึกษา
เป็นอันมาก โดยจะหาอย่างปึงในเรื่องบทเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีความคิดเห็นที่
ยืนยันและได้กระซิบบอกกับคุณเพทยา ฯ ไว้เหมือนกัน เมื่อเขานี้ว่า ระบัญจะ มีอยู่อันนี้ที่มันจะ
เกิดขึ้น บัดนั้นมันเกิดขึ้นแล้ว ความที่ท่านอาจารย์คอกเตอร์บุญ ฯ ได้อภิปรายเมื่อครั้งนั้นว่า ถ้าหากว่า
คงไว้แล้วท่านนั้น ดังนั้นก็จะให้เราจะได้สมาชิกประเภทที่ ๑ ในรุ่นต่อไป ๑๒๕ คน ถ้าเป็นถึงนั้นเข้ามา
เมื่อไรสภา ฯ นี่เป็นโฉม และค่าเงินการประชุมไม่ได้เด็ดขาด เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องจำนวน
ผู้ที่จะใช้สิทธิเลือกตั้งหรือว่าที่จะมีหลักเกณฑ์ที่จะเลือกผู้แทน ฯ ได้คนหนึ่งนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า
จะต้องสักใจอย่างเด็ดขาด ถ้าไม่แก้ปล่อยออกไปรูปนี้ เลือกผู้แทน ฯ เข้ามาแล้วก็เสียจะต้อง
สภา ฯ คือประชุมไม่ได้ มันขัดรัฐธรรมนูญ ทั้งที่คนเพทยา ฯ ได้ถามมา และข้าพเจ้าก็ได้ปรึกษา

กับคุณเพชรา ๖ แล้ว มันชักชักทีเดียว นี่ เหตุการณ์มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะปล่อยไปอย่างนี้
ปล่อยไม่ได้เด็ดขาด ถ้าหากว่าอย่างใดก็ตาม ท่านจะต้องคิดคำนวณเสียใหม่ว่า ให้มันเสียลงไป
แล้วให้มันให้มันได้พอ ๑๒๓ นายเท่านั้น สำหรับมันนั้น ๖ ประเภท ๑ คือ ถ้าหากว่าคงไว้อย่างนี้
เสียไปแล้วมันได้เกิน ๑๒๓ นาย แม้แต่คนเดียวมันมียอมเป็นอะไร เพราะมันชักคอกกฎหมายรัฐธรรมนูญ
อยู่ ถึงที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนให้สภาฯ นี้ เพราะฉะนั้นปล่อยไป ถ้าปล่อยไปเสนอหา เป็นต้อง
ปิดสภาฯ ๖ ประชุมไม่ได้ มันชักคอกกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างชักแจ้ง เพราะฉะนั้นขอทราบความ
คิดเห็นว่าทางคณะกรรมการจะหาทางออกประการใด ถ้าหากว่าเห็นด้วยตามที่ข้าพเจ้าพูดมานี้
แล้วก็อย่าปล่อยให้มันไปเป็นอันตราย

[illegible]

นายสุวัช พินัยเศรษฐ กรรมการสิทธิฯ : คณะกรรมาธิการขอประทานเรื่องให้
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งใจของใจ อ้างว่าถ้าหากว่าปล่อยให้เป็นไปตามนี้แล้ว ถ้ามีสมาชิก การ
เลือกสมาชิกเข้ามาเป็นจำนวนเกินเกินกว่า ๑๒๓ ก็จะไม่ประชุมได้ เพราะว่ามีข้อกำหนดรัฐธรรมนูญ
อะไรต่าง ๆ นั้นในข้อนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าที่เป็นกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญนี้ด้วยคนหนึ่ง จึงใคร่
ที่จะเห็นว่า ทางออกต่าง ๆ นั้นได้เขียนไว้แล้วอย่างชัดเจน สำหรับมาตรา ๗๕ ๑๑๕ บทเฉพาะ
กาลที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ่านให้ฟัง เมื่อคืนนี้รับ หมายความว่า ในระยะเริ่มแรก ๑๐ ปีนี้ทั้งนี้ตั้งแต่
วันที่รัฐธรรมนูญ คือวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ สมาชิกผู้ของสภาผู้แทนราษฎรที่มีประกอบด้วย
สมาชิกสองประเภทเป็นจำนวนเท่ากัน เป็นข้อยกเว้นจากมาตรา ๕๕ ที่บอกว่าสภาผู้แทนราษฎร
ประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งขึ้น เป็นข้อยกเว้น เมื่อเป็นเช่นนี้เมื่อปรากฏว่า
มีจำนวนเท่ากันแล้ว ในขณะที่ในเกณฑ์เสนอหาที่นั่งคนนั้นก็มีสมาชิกเลือกมาได้ ๑๒๓ คน ทาง
พระมหากษัตริย์ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งจำนวนเท่ากับประเภท ๑ ที่นี้ถ้าหากความหมาย

เว็บไซต์ในการของจำนวนประชากรพลเมืองก่อนที่ระดม ๑๐ นี้ ทำให้จำนวนสมาชิกตาม
ภาครวมและกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำบัญชีรวม/๒๕๖๓/ปีงบประมาณ/๒๕๖๔

๘๒

มาตรา ๔๕ ซึ่งราษฎรเลือกตั้งมาโดยตรง สันนิษฐานว่าจำนวน ๑๖๓ นี้ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๕๐ ก็
จำนวนเพิ่มขึ้น ๒๓

เมื่อมาถึงในสภานี้แล้ว จำนวน ๒๒ นี้จะต้องไปตั้งประเภทที่ ๒ ขึ้นเท่ากับจำนวนที่เพิ่มขึ้นนี้ เป็น
บทเฉพาะกาล แล้วที่นับเฉพาะกาลในอนุ ๒ ที่ทำอ่านว่า โค้ดกึ่งซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงไปยกเลิก
แต่งตั้งขึ้นในวันไฉนนั้น หมายความว่า ยืนยันจำนวนสมาชิกประเภทที่ ๒ ที่ได้ตั้งขึ้นก่อนมีการเลือก
ตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒. ไม่อย่างนั้นแล้วจะต้องยุบเลิกไป แล้วก็ต้องคอยให้ประเภท
ที่ ๒ เข้ามา แล้วจึงจะประกาศทั้งประเภทที่ ๒ เป็นแต่เรื่องการยืนยันว่าที่ส่งมาแล้วนั้นเป็นอัน
ถือว่าเป็นประเภทที่ ๒ ตามบทเฉพาะกาลนี้ เพราะฉะนั้นในข้อที่จะชักกันไม่มีทางชักได้ ที่ข้าพเจ้า
จะเรียนประวัติความเป็นมาของจำนวนพลเมืองในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๕ นั้น ไม่ใช่มีบทกำหนดว่า
ไว้ในรัฐธรรมนูญ มีในกฎหมายเลือกตั้งอีกฉบับ ๒ แสตนตอนอยู่แทนราษฎร ๑ คน เวลานั้นมีประ
เภทที่ ๒ ๕๐ กว่าคน แล้วประเภทที่ ๑ ๕๐ กว่าคน ครั้นในเวลาต่อมารัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๕
ได้มีการลดจำนวนลง คืออีกฉบับแสดนคน ก็มีการเลือกตั้งครั้งใหญ่ *by election*
มีสมาชิกที่เลือกมาแล้วและเลือกตั้งใหม่จำนวน ๓๓๑ คน-ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๕ ต่อมาถึงรัฐ
ธรรมนูญปี ๒๕๕๖ ข้าอาตาทูลฎหมายเลือกตั้งจำนวนพลเมืองนี้ไปบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นเจ็ดชวว่า
๑ แสด ๕ หมื่นคน แล้วครั้นมาถึงรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๕ ได้กำหนดในมาตรา ๔๖ ให้ออกเป็นกฎหมาย
เลือกตั้งโดยกำหนดเขตเลือกตั้งเมือง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเพื่อให้สอดคล้องต้องกันที่เราได้
เลือกตั้งมาแล้วปี ๒๕๕๕ กฎหมายเลือกตั้งนี้ก็ยึดตามเดิมคือจำนวนที่นั่งในสภา ๑ แสด ๕ หมื่นคน
ที่อยู่แทนราษฎร ๑ คน ที่ไปตามที่ตามสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ชี้แจงให้เห็นว่า จำนวนพลเหล่านั้น
ขอเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบว่า จำนวนพลเหล่านั้น ๑ แสด ๕ หมื่นคนก็
ข้อแตกต่างนั้นจะไม่ทางไกลกันนัก เพราะอะไร เพราะว่าเมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้วันที่ ๕
มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ก็ครบ ๕ ปี เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒
นี้เมื่อประกาศใช้ไปแล้ว ๕ ปี ก็คือหมายความว่าหลังจาก ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีจึงจะ
ประกาศในวันที่ ๑ มกราคม แต่มกราคมของปี ๒๕๕๐ ได้ผ่านไปแล้ว ก็ไปประกาศใน พ.ศ. ๒๕๕๑
เมื่อประกาศไปแล้ว สมมติว่ามีตามกระทรวงศึกษาธิการได้บอกกระทรวงว่า มีประมาณ ๑๐ กว่า
จังหวัด มีผู้สำเร็จการประถมศึกษาเกินกว่าถึงจำนวนของผู้เลือกตั้ง ก็ประมาณว่าคนที่จะต้องออกไป

57

ที่ร่วม ๔๐ คน เพราะบางจังหวัดนั้นหลายคน เมื่อ ๔๐ คนก็ในจังหวัดนั้นก็ไปเลือกตั้ง เลือกตั้งให้เสร็จภายใน ๑ เมษายน แต่ก่อนการเลือกตั้งนั้น สภานี้จะไม่ได้ข้อบังคับว่าด้วยการออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกประเภทที่ ๒ โดยกำหนดเป็นข้อบังคับของสภา ความรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า การออกนั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภา สภาที่จะมาออกข้อบังคับดังกล่าวมาขึ้นให้รับสลากลงหน้าก่อนวันที่ ๑ เมษายน เพราะประเภทที่ ๒ ใครบ้างที่จะถูกสลากลงไป-เมื่อสมาชิกที่เลือกตั้งเข้ามาแทนที่เมื่อจับได้แล้วยังเป็นสมาชิกอยู่ เมื่อมีการเลือกตั้งประเภทที่ ๑ มาตามบทรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๖ แล้ว วันที่ ๑ เมษายน สมาชิกใหม่เข้ามารับหน้าที่ผู้ สมาชิกประเภทที่ ๒ ที่จับสลากไว้ รอไว้แล้ว ก็กันหน้าทีไป เมื่อหมุนเวียนกันไปอย่างนี้ ถ้าการศึกษาเร็วสามารถเร่งรัดได้ขึ้นภายในปี ๒๕๐๒ สมาชิกประเภทที่ ๒ อาจจะออกไปอีกประมาณ ๕๐ - ๖๐ คน ก็เหลืออยู่เพียงไม่เกิน ๔๐ - ๕๐ คน พอเริ่มเข้าปี ๒๕๐๓ ก็ควรจะหมดแล้ว หมด ไม่มีเหลือ ก็ประกอบด้วยสมาชิกประเภทที่ ๑ ถึง ๒๖ คน ที่นี้เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ถ้าข้าพเจ้าจะสมมติชื่อว่า ถ้าภายในถึง ๒๕๐๓ ก็ปี ๒๕๐๔ ก็ปี ๒๕๐๕ ก็ปี ๕ มีนาคม ของพ.ศ. เหล่านี้ ซึ่งครบ ๑๐ ปีนี้ตั้งแต่วันใช้รัฐธรรมนูญนี้ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งก็ยังไม่ได้รับการศึกษาเกินถึงจำนวนเกือบทั้งประเทศ จำนวนสมาชิกประเภทที่ ๒ หมดไป นี่เป็นข้อเท็จจริงที่เห็นได้ชัดว่าเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เป็นระยะ ๆ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านจะมาถือเอาว่าเกณฑ์แสนคนต่อ ๑ คนเวลานี้ถ้าให้ไปแล้ว จำนวนสมาชิกประเภทที่ ๑ จะได้ราว ๆ ๓๓๑ คน ๓๓๑ คนนี้หมายความว่าเพิ่มขึ้นจากเดิมประมาณ ๒๕ คน เมื่อเพิ่มขึ้น ๒๕ คนแล้ว ก็ทางประเภทที่ ๒ เราขึ้นมาเพิ่ม ๒๕ คนขึ้นอีกด้วย แต่ว่าการรณการรัฐธรรมนูญในครั้งกระนั้นไม่ต้องการเลยที่อยากจะให้สมาชิกเพิ่มขึ้นในขณะที่มีจำนวนมากเกินไปก็ หรือมันอาจจะเกิน ๓๓๐ ก็ได้ ถ้าหากว่าถือเกณฑ์แสน เราก็ยังไม่รู้สึกดีแน่นอนนัก เพราะฉะนั้นในขั้นนี้จึงอยากจะให้เป็นไปตามเดิม คือถือเอาเกณฑ์ ๑ แสน ๕ หมื่นไปก่อน แล้วเมื่อสละหมดไปก็จำนวนต่าง ๆ นั้นแล้ว ลงท้ายที่สุดเมื่อหมดประเภทที่ ๒ เราก็มีสมาชิก ๒๔๖ คน หรือ ๒๓๖ - ๒๕๐ คน ซึ่งอาจจะมากกว่าเดิมก็ได้ ที่นี้ขอให้ท่านดูอย่างในรัฐธรรมนูญของสหภาพพม่า รัฐธรรมนูญของสหภาพพม่ากำหนดจำนวนคนไว้

รัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไปว่า ๕ หมื่นคน ๕ หมื่นคนต่อ ๑ คนในการเลือกตั้งสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร แต่ทว่าสหภาพพม่ามีเขา ๒ สภา มีสภา *Nationality* กับ *House of Representative* เพราะฉะนั้นสำหรับของเรานี้ต้องการมีสภาเดียว เมื่อหมดไปตั้งก็จำนวน ๒๐๐ กว่า ซึ่งเลขที่คู่แม้จำนวนพลเมืองจะเพิ่มขึ้นไปก็ไม่เกิน ๓๐๐ ในที่สุดเมื่อหมดสมาชิกประเภทที่ ๒ แล้ว เมื่อคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ทางรัฐธรรมนูญได้แก้ไขไว้และป้องกันไว้ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติกล่าวว่า กฎหมายเลือกตั้งนี้จะไปขัดกับรัฐธรรมนูญเป็นอิสระ ทางรัฐธรรมนูญของเรานี้จะป้องกันไว้แล้ว แล้วอีกประการหนึ่งการที่จะนำความรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องของสมาชิกในสภา ซึ่งความบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญซึ่งใครจะไปตีความเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งเอาตามใจชอบนั้นไม่ได้ ถ้าหากมีผลเกิดขึ้นแล้ว ก็คงมาว่ากันในสภานี้ เพราะฉะนั้นข้อข้อใจของท่านสมาชิกนั้นก็จะหมดไปในเรื่องเกี่ยวกับการตั้งเพิ่ม ที่กรรมการไม่เห็นด้วยนั้นก็มิใช่เหตุผลต่าง ๆ อย่างที่ได้เรียนมานี้

นายภิเรศ นริศ (จุฬาราชมนตรี) : ตามที่ข้าพเจ้าได้ทูลท่านสมาชิกผู้เกียรติซึ่งได้นั่งลงเมื่อคืนแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังไม่มีความคิดเห็นคล้ายตามไปตั้งที่ท่านได้อภิปรายนั้นเลย เพราะว่าคุณอภิปรายให้ข้าพเจ้าหลงประเด็น ประเด็นไม่ได้อยู่ตรงนั้น ตามที่ท่านอภิปรายนั้นข้าพเจ้าเข้าใจผิด คือหมายความว่า เมื่อใช้ไป ๕ ปีแล้ว การศึกษาของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งเกินถึงจำนวน ก็ต้องเลือกซ่อมเข้ามา ให้ประเภทที่ ๒ จับสลากกันออกไป ข้าพเจ้าเข้าใจว่า คนเขียนรัฐธรรมนูญนี้คงจะมีข้อบกพร่องเป็นแน่นอน ข้อบกพร่องคือไม่ได้คำนึงถึงจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทุกวัน ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านไปวางเขตไว้ ๑ แขนง ๕ หมื่นแล้ว คนซึ่งเกิดขึ้นขึ้นมาในระยะ ๕ - ๕ ปี หรือนับตั้งแต่ใช้รัฐธรรมนูญนี้มีจำนวนมากมาย รัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนเปิดช่องอันนี้ไว้ว่า ถ้าหากในการนี้ประชากรเพิ่มขึ้นละก็จะมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงกันประการใด ไม่ได้พูดไว้เลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหนักใจในเรื่องนี้ เพราะบอกอีกแล้วว่า ถ้าหากถือเกณฑ์ ๑ แขนง ๕ หมื่น มันจะได้ผู้แทนประเภทที่ ๑ ถึง ๑๖๕ ถ้าเข้ามาเป็น ๑๖๕ เมื่อใด วันนั้นเป็นอิสระแน่นอน เพราะฉะนั้นประเภทที่ ๒ นั้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วมันจะเป็นขึ้นไปได้ไหม ทั้งเพิ่มขึ้นจาก ๑๒๐ ไม่ได้เป็นเพิกขาด ตามความ

เข้าใจ อย่างไรก็ตามเดอะเมื่อถูกทานั้นเกิดเป็นข้อโต้แย้งกันดังนี้แล้ว เพื่อความปลอดภัยและ
เพื่อความรายนรด้วยกันทุก ๆ ฝ่าย ข้าพเจ้าอยากเสนอความคิดเห็นดังนี้ เพราะว่าการเลือกทั้ง
ครั้งต่อไปมันก็ยังอยู่อีกนาน อยากจะให้ไปพิจารณาเสียใหม่ในแง่นี้ ถ้าหากว่าชักข้อหรือไม่เข้าใจ
หรือว่าเป็นข้อโต้แย้งประการใดแล้ว ก็ควรจะส่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัย เพราะ
ขณะนี้ได้ตั้งไปแล้ว วินิจฉัยว่ามันจะชักอย่างที่ว่าข้าพเจ้าได้กราบเรียนหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ชักแล้ว
ค่อยมาว่ากันใหม่ เสนอเข้ามาในเค็สมิถุนายนที่จะถึงนี้มันก็จะทันอยู่ เพราะมีเวลาอีกมากมาย
ถ้าอย่างงั้น เพราะฉะนั้นขอให้ระมัดระวังในเรื่องนี้ให้มาก ถ้าจะมาโต้แย้งกันอย่างนี้ไม่มีที่สิ้นสุด
เพราะความเข้าใจของข้าพเจ้า เป็นดังนี้ ถึงแม้ว่าท่านอภิปรายเมื่อกี้ก็เป็นความเข้าใจของท่าน ซึ่ง
ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว อย่างนั้นมันเกี่ยวกับจำนวนการศึกษาของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวกับ
จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

ไม่ได้เกี่ยวกับจำนวนพรรคการเมือง ถ้าหากว่าสำรวจส่วนในครัวเรือนสุดท้ายที่มีประชากร
จากที่สำรวจได้สำรวจครั้งสุดท้ายแล้ว ท่านจะต้องแก้ไขหลักเกณฑ์อื่นนี้ ถ้าท่านไม่แก้ไขหลัก
เกณฑ์ เพราะเราใช้ค่าไวชิต์เลยไว้ในอนุ ๒ ของมาตรา ๑๑๕ ตั้งแต่ตั้งขึ้นไว้แล้ว ในวันที่ใช้
บังคับรัฐธรรมนูญนี้ เพราะฉะนั้นที่ผู้แก้ไขข้อ ๑๒๓ นายท่านนั้น จะเลือกจะยอมหรือจะหา
แก้ทั้งในตำแหน่งที่เข้ามานั้นในตำแหน่งที่ว่างก็ต้อง ไม่เกินจำนวน ๑๒๓ ทั้งที่มีการแก้ไข
หรือมีผู้พ้นจากออก หรือว่าไล่ตามไปถึงยอมเข้ามาได้ แต่ว่ายอมแล้วต้องไม่เกิน ๑๒๓ ถ้ายอมเกิน
๑๒๓ มันก็ไปขัดกับมาตราที่สามวรรคแรก คือว่าให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท
มีจำนวนเท่ากันมันเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจดังนี้ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดขอยกหลักการก่อน

นายสุวิชัย พิษนาคเสถียร สภากรรมการ : คือถ้าไม่แจ้งเลยว่าจะเข้าใจผิด คือ
ว่ารัฐธรรมนูญ เป็นอย่างที่เราว่า ท่านประธาน ฯ คณะกรรมการขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ว่า
ตามรัฐธรรมนูญไม่มีมาตราใดที่บอกว่าจะให้มีสมาชิกได้เพียง ๑๒๓ คน นี่ไม่ใช่วางอย่างนี้แล้ว
มาตรา ๑๑๕ วรรคแรกชัดแจ้ง วรรค ๒ ข้าพเจ้าเรียนยืนยันที่ใดตั้งมาแล้วว่าเป็นสมาชิก
ประเทศ ๒ โดยสมบูรณ์ นี่เพียงแต่แบบเท่านั้น แล้วเมื่อมีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นมาน้อยเท่าไรก็
ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๕ วรรคแรก สำหรับในเรื่องที่เสนอให้ศาลการรัฐธรรมนูญ
นั้น ๆ ไม่เกี่ยวกับ ศาลการรัฐธรรมนูญนั้นต้องให้ศาลพิจารณาคดีใดที่เห็นว่าจะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติให้
บังคับมิได้ ก็ให้มันยังแล้วเสนอให้ศาลการรัฐธรรมนูญชี้ขาดไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องอย่างนี้ ถ้าหากว่า
มีปัญหาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแล้วต้องให้สภาเป็นผู้ตีความตามรัฐธรรมนูญตั้งไว้ ไม่ใช่เรื่องศาลการ
รัฐธรรมนูญ คณะกรรมการจึงยืนยันที่ใดมีรัฐธรรมนูญขึ้นมาทีใด หรือจำนวนสมาชิกจะเพิ่มมาน้อย
ตามมาตรา ๑๒ ของรัฐธรรมนูญก็จะเป็นไปโดยรัฐธรรมนูญอัตโนมัติทั้งสิ้น ไม่มีการใด ๆ ที่ขัดหรือ
ไปบังคับมิชอบหรือ เป็นไม่ชอบอย่างที่ท่านสมาชิกเข้าใจ กรรมการจึงขอยืนยันว่าจำนวนที่เร
มานั้นชอบแล้ว

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : เราไม่ได้ถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญกัน

พร นายแพทย์ โชติชูชีพ (ชนบุรี) : ความจริง ๆ อยู่เราไม่ได้พิจารณาเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญในวันนี้ แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรานี้มีขึ้น เกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้งซึ่งกำลังพิจารณาอีกอยู่ และมีเป็นปัญหาอย่างที่จะถามหรือท่านสมาชิกได้เข้าใจอย่างนั้นจริง ๆ ซึ่งกระผมเองเข้าใจเหลือเกินว่าถึงแม้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางคนนั้นยังไม่แน่นอนใจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๕ ข้อ ๒ นี้เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมจะไม่พูดถึง / แต่เพราะว่าเป็นหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญจะพิจารณา แต่อย่างน้อยที่สุดก็จะคงคิดกัน เพราะมันจะกลายเป็นกฎหมายขัดแย้งกัน เมื่อขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญแล้วกฎหมายนั้นใช้ไม่ได้ การจะเลือกตั้ง การจะกำหนดไปว่าส่วนไหนเป็นคน แต่อยู่แทนราษฎร ๑ คนนั้น มันจะไม่ได้ผล แล้วมันจะไม่ได้ผล ^{เป็นจำนวน} แล้วเรารู้ว่าอย่างนี้ว่าช่วยกันหามาหาหนทางแก้ไขให้มันเกิดความเรียบร้อยขึ้นเป็นการดีกว่า หรือ นี่เป็นความเข้าใจของข้าพเจ้า ส่วนในเรื่องจำนวนที่ข้าพเจ้าขอขึ้นนั้นว่า หนึ่งแสนคนนั้นก็เพราะเหตุผลในที่สุดกฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้จะต้องมี ^{การ}แก้ไขในเรื่องมีจำนวนราษฎรที่จะเลือกตั้งผู้แทนราษฎร คือจำนวนผู้แทนราษฎรที่จะ ^{การ}มีจำนวนในสภาจะต้องมีการแก้ไข ^{ราษฎร}ถ้าไม่มีการแก้ไขแล้ว ผู้แทนราษฎรนั้นจะมีจำนวนเพียง ๑๒๓ คนออกไป ซึ่งก็ไม่ใช้ความประสงค์ของสภา และซึ่งไม่ใช่ความประสงค์ของประชาชนคนไทยชาวไทยทั้งชาติ และไม่ใช้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เป็นกรรมาธิการเอง ก็ในเมื่อจะต้องมีการแก้ไขอย่างนี้แล้ว กระผมคิดว่าโอกาสที่เราจะแก้ไขไว้เสียใหม่ตอนนี้อย่าเป็นการเอาใจประชาชนทั้งชาติเขาเสียเลย และความเหลื่อมล้ำของคนที่กำหนดไว้ในจำนวนราษฎรหนึ่งแสนคนกับผู้แทนราษฎรหนึ่งคนกับราษฎรหนึ่งแสนห้าหมื่นคนกับผู้แทนราษฎรหนึ่งคนนั้น ในที่สุดแล้ว ^{การ}แก้ไขระหว่างผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ กับประเภทที่ ๒ ในสภาสามัญชนให้เหมาะสม บทเฉพาะกาลมันจะเหลื่อมล้ำกัน เป็นที่แน่นอน คือจำนวนผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ จะต้องมากกว่าจำนวนผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เป็นจำนวนมากกว่า ส่วนเทียบเฉลี่ยแล้วในจำนวนราษฎรหนึ่งแสนห้าหมื่นคนกับผู้แทนราษฎรหนึ่งคนนั้นจะต้องน้อยกว่า ^{การ}หรืออย่างข้าพเจ้าขอร้องรวมเรียบให้ทราบแล้วทบทวนการ จึงขอขึ้น

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ผมฟังเพลินนี้กว่าแก่ไขว้ธรรมบัญญัติกันเสียแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอให้ลงมติ

นายดิเรก นมวิรัตน์ (อุบลราชธานี) : คำนวณความเคารพต่อหลวงอรรถพรพิศาลนี้ ขอให้ออนเสียได้ใหม่อย่าเพิ่งไปลงเร็ว ๆ คำนวณนี้เป็นปัญหาแน่ ๆ ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นเอาสั้นอย่างนี้ดีกว่า ข้าพเจ้าขอต่อรองดังนี้ ขอถามกรรมการสิทธิการว่าบัดนี้ท่านมีผลสำรวจสำมะโนครัวของราษฎรอยู่ในมือหรือเปล่าว่าสำรวจครั้งสุดท้ายนี้มีจำนวนประชากรในประเทศไทยเท่าไร แล้วก็มาคำนวณใหม่ได้ ๑๒๓ เท่านั้น คืออาจจะเห็นแสนเจ็ดหรือแสนแปด ถ้าอย่างนั้นหมดปัญหาไปเลย ถ้าไปลงใช้อย่างนี้ ถ้าหากว่าจำนวนประชากรนี้เพิ่มขึ้น ผมว่ามันเป็นปัญหาต่อไป เพราะฉะนั้นจึงขอเปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ประจุมวินิจัย สำหรับมาตรา ๙ ที่คุณเพทยา ขอสั่งปฏิบัติไว้ ประการสำคัญคือว่าขอแก้จำนวนราษฎรที่กำหนดเดิมว่าห้าหมื่นนั้น เป็นหนึ่งแสนคน นั้นเป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้นก็จะขอให้ประจุมวินิจัยว่าจะเห็นด้วยกับผู้เสนอปฏิบัติหรือไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นด้วยตามผู้เสนอปฏิบัติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วยพร้อมด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑

มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓ มีของคู่ประหยัดและของคู่ควบ ขอสั่งปฏิบัติคือออก

พรุณายชาย สุทธิยะ (ชลบุรี) : การที่กระผมขอปฏิบัติคือมาตรา ๑๑ ก็คือ

นี่ก็เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เปิดสิทธิให้แก่วงศ์ของคนที่ต่างตัวเขาสมัครรับ
เลือกทั้งได้ ก็เมื่อเราจะเล่นเปิดสิทธิให้เขาเล่นการเมืองได้แล้ว กระผมคิดว่าเราก็ไม่น่า
จะไปบอกกตัญญู ถ้าหากว่าต่างตัวเขาจะสนับสนุนการเลือกตั้ง กระผมคิดว่าถ้าเราตั้งมาตรา
๓๓ ไม่น่าจะเป็นช่องทางให้บิดาของผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนเขาจะวางใบตามกฎหมายไปด้วย
การที่เราจะออกกฎหมายล่อหลวงหรือออกกฎหมายลวงเขา ขอบัณฑิต ขอบอนคำพูดที่ว่าล่อหลวง
คือออกกฎหมายล่อเขาให้เขาคดกวมพรางกัน ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควร ถ้าหากว่าพอ
ของเขาจะให้เงินสัก ๓,๐๐๐ บาทเป็นค่าสมัครรับเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกขายเขา ที่จะใช้สิทธิสมัคร
รับเลือกตั้งแล้วละก็ กระผมก็คิดว่าเขาก็น่าจะมีสิทธิทำได้ แต่ว่าในมาตรา ๓๓ ที่ให้มีอยู่อย่างนี้
เขาให้กันไม่ได้ กระผมก็รู้สึกว่ากระผมเคยถูกขู่ ๆ นายกรัฐมนตรีบอกว่า ๆ ไม่เห็นแก่กระชา
ฉิบไทย ผมก็เลยคิดว่ามาตรา ๓๓ ใครที่จะขอให้ความกรุณากรรมาธิกรได้ใบรชั้แรง

นายเนิน เกษสุวรรณ กรรมาธิการ : สำหรับในมาตราที่สามสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้พยายามที่จะชี้แจงในข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในชั้นปฏิบัติก็ในชั้นกรรมาธิการแล้ว แต่ว่าทาง
กรรมาธิการก็ได้พยายามชี้แจงทุกขณด้วยประการทั้งปวง แต่ท่านสมาชิกก็ใคร่จะมาอุทธรณ์
ในสภา ก็ผู้ใดจะขออย่าเจตนาเอาไว้พิพิสัยเล็กน้อย

เพราะฉะนั้นในฐานะที่ผมเป็นกรมการ ก็ใครจะขี้ขลาดจนเอาใจสักเล็กน้อย จริงอยู่รัฐบาลมีความประสงค์ในการที่ควบคุมคลี่คลายที่เกิดขึ้นในเมืองไทยแล้วก็อยากจะทำให้เป็นคนไทย แต่อย่างไรก็ตาม ในเมื่อทางบิดาของเขายังเป็นคนต่างด้าวอยู่แล้วเขาก็ไม่ได้แปลงชาติเข้ามา ถ้าหากว่าเราไม่เขียนกฎหมายฉบับนี้เอาไว้แล้วก็เป็นกรที่เท่าเทียมว่าเราส่งเสริมให้คนต่างด้าวเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานในเมืองของประเทศไทย แต่ว่าหากว่าเราเร่งรีบไปให้แต่เฉพาะบิดาก็เท่านั้นที่เขาน้องเขา อาณา ภูเข ย่าเขา แล้วเราจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลอันเนื่องจึงเห็นว่า ถ้าหากว่าเราขึ้นเปิดไปมากแล้วก็จะเหมือนกับประเทศชาติ ชาติว่าอย่างไรก็ดี ในเมื่อคุณสกลโตมาเกิดในเมืองไทยแล้วก็มีสัญชาติเป็นไทย เราควรจะให้สิทธิเท่าเทียมกับคนไทยและก็เชื่อมั่นว่าท่านเหล่านั้นก็มีใจในการที่จะรักประเทศชาติ เพราะได้เกิดในที่นี้ นี่เป็นสัญชาติของของมนุษย์ทุกคนย่อมรักบ้านรักที่อยู่เป็นของธรรมดา แต่ที่นั่นสำหรับบิดาของเขานั้นเขาไม่ได้แปลงชาติและเขาก็ไม่ได้เป็นไทยโดยสัญชาติ เช่นนี้แล้วถ้าหากว่าเราไปเปิดกฎหมายเอาไว้ก็จะเหมือนกับที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ห้ามเอาไว้เสีย ไม่ให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อนี้ เพราะถ้าหากว่าให้เกี่ยวข้องกับแล้วก็จะเป็นเรื่องที่จะยุ่งยากไปอีกมากมาย เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติคงจะเข้าใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดีในฐานะที่ว่าท่านก็มีเลขาธิการช่วยเปอรันตาอยู่เหมือนกัน เท่าที่ผมอยู่ใกล้ชิดกับมา อย่างไรก็ดีตามที่ท่านบอกว่าอาจจะเป็นเครื่องที่ล่อให้ท่านเหล่านั้นเข้ามาคิดกันโดยกฎหมายไปมาครานั้นได้โดยง่าย คือว่าเป็นธรรมดาของโลกจะต้องอาศัยความคาราคาในเรื่องทรัพย์สินหรือในการเลือกตั้งจะต้องมีการช่วยเหลือกันบ้าง ไม่มากก็น้อยหรือโดยทางตรงก็โดยทางอ้อม แต่สิ่งอย่างนี้เป็นของธรรมดาอยู่เอง ผู้ที่จะเข้ามาเล่นการเมืองจะอยู่ในเมืองไทยแล้วก็อยู่ในฐานะของคำว่าตัวสามารถที่จะค้าแรงงานได้หรือไม่ เมื่อได้คำตอบได้แล้วก็เหตุอันใดจึงจะต้องไปขอเงินชดเชยจากบิดามารดา เพราะตัวเองก็สามารถที่จะเป็นผู้ลงทุนของช่วงขณะอยู่แล้ว เหนือ และอีกประการหนึ่งพูดถึงวิธีที่จะให้ยากก็ถือว่า ถ้าหากว่าจะทำเช่นนั้น ธรรมดาพ่อแม่เขาก็ต้องมีการแบ่งทรัพย์สินสมบัติให้กับลูกไปเป็นสัดเป็นส่วน ก็มีทางที่จะเงินได้

ไม่ใช่เงินไม่ได้ แต่ว่าถ้าหากเราไปเติมบิดาให้เขานี้แล้ว คนอื่นก็จะมาขอเพิ่มเข้ามาอีกก็จะเงินภัยแก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ทางคณะกรรมการจึงไม่อาจที่จะรับแก้ความข้อท่านได้ จึงใคร่ขอยืนยันไว้

๑๒.๒๔ น. นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : ขอขอบคุณท่านกรรมการที่พูดคำนี้แรงเสียยิ่งกว่าความจริงนั้นผมก็รู้สึกเหมือนกันว่าการที่เราจะตัดมาตรการนั้นมันจะเป็นผลเสียหรือผลดีแค่ไหน แต่ว่าจำเป็นจะต้องแปรญัตติข้อตกออกมา และขอยืนยันเข้ามาในสภานี้มันกระทำไปโดยเหตุที่เรียกว่าในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรและการที่จะเป็นผู้แทนราษฎร เข้ามานี้ก็เป็นเข้ามาตามจำนวนพลเมืองทั้งจีนไทย ทั้งฝรั่งมาบรรณหมด เรื่องบอกตัวอย่างเพียงเงิน ๓ พันบาท ที่ไปขอเงิน นั้นมาเป็นประเด็นตัวอย่างนี้คนเดียวเท่านั้น มันยิ่งกว่านั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นลูกจีนที่มีครอบครัวมาตรา ๓๓ และ ๒๐ นั้นเมื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นอาจจะไม่มีเงิน ๓ พันบาทเสีย แต่ว่าการหาเสียงรับเลือกตั้งอาจจะต้องอาศัยเครื่องไม้เครื่องมืออื่น ๆ อีกและพอเขาก็อาจจะมีความจำเป็นจะต้องใช้ของตนเพิ่มขึ้นกัน แต่ทางคณะขอเขาอาจจะให้ลูกเขยไปหาเสียงรับเลือกตั้งได้ อันนี้ก็เป็นเรื่องผิดแล้ว หลายเรื่องหลายประการที่เกี่ยวข้องการช่วยเหลือการเลือกตั้ง กระผมจึงบอกว่าเกรงว่าเราเปิดช่องให้ต่างค้ำลูกต่างค้ำลูกเราถือว่าแกเป็นคนไทย ถ้าเราถือว่าลูกต่างค้ำเป็นคนไทย พ่อต่างค้ำซึ่งมีลูกอยู่ในเมืองไทยแกก็มีหัวในทางฐานในบุคคล สบิทธิซึ่งเป็นลูกแต่เลือกตั้งเมื่อเชื้อสายเป็นไทยไปแล้วแกก็ควรจะห่วงประเทศไทยเหมือนกัน กระผมว่าอย่างนั้น มันจะได้เหมือนกับรัฐบาลสหรัฐหลายที่ที่รัฐบาลอื่นเคยสองคน แยกสองคน เจ็ดสองคนฝรั่งสองคน อะไรอย่างนั้น กระผมก็ว่ามันควรจะเป็นอย่างนั้นได้ นี่เหตุผลที่ผมเสนอเข้ามา แต่ว่าเมื่อกรรมการยังยืนยันอยู่ ผมก็คิดว่าไม่ขอคิดใจ

เพราะละมดที่เห็น ขอจบแต่เพียงเท่านี้
(เสียงจากฝ่ายตรงข้ามพูดแทรก) : จึงขอให้กรรมการพิจารณา ๖๐๐ คน
(เสียงจากฝ่ายตรงข้ามพูดแทรก) : ...
ผู้แทนราษฎร ... ผู้เสนอไม่คิดใจ เป็นอันว่าพิจารณาต่อไป

ต่อไม่มาตรา ๑๕ ต่อไม่มาตรา ๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ มีผู้แปรญัตติ พอใจแล้ว มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓ มีคุณมิ่งหวัด เอี่ยมศิริลาภคุณชาย สุอังคะ ขอแก้ไขไว้และก็สงวนไว้อภิปราย

นายชาย สุธงคะ (ชลบุรี) : ก่อนที่ผมจะถามเรียนถึงเรื่องที่ผมแปรญัตติไว้ ผมใคร่ที่จะขอเรียนถามว่าเมื่อวันเราแปรญัตติก็นั้นมาตรา ๙ นั้นมีรูปแบบเป็นอย่างไร แต่ได้จริงเป็นอย่างไร ใครที่จะขอความกรุณาได้โปรดชี้แจง

ผู้ว่าการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ทางกรมการได้ชี้แจงตามข้อสงสัยของท่านสมาชิก

นายเทียม ณ สิงขรา กรมการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ขอร้องและสงสัยว่าทำไมจึงมาแก้ไขมาตรา ๙ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขมานั้นขอเรียนว่าเนื่องจากในมาตรา ๙ เดิมนี้มีถ้อยคำซึ่งปรากฏว่าไม่เป็นกาจัดชัดเจน นั้นประการที่สำคัญที่สุดที่เป็นการแก้ไข คือว่าที่กำหนดไว้ว่า ๑. คุณสมบัติของผู้สมัครเลือกตั้ง ๑. มีสัญชาติไทย ก. ถ้าบิดาเป็นคนต่างด้าวแล้วมีความรู้สาม ได้ ไชยน์มัย ๒ ในความเดิมเราใช้คำว่า "และ" และก็มี "หรือ" ในตอนท้ายถ้าอ่านโดยละเอียดแล้วจะเห็นได้ว่าถ้าหากว่าบิดาเป็นคนต่างด้าวแล้ว ถ้ามีความรู้สาม ๒ ประกอบกับรับราชการทหารละก็มีสิทธิเลือกตั้งหรือเป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาลหรือครูประจำบาล มีเงินเดือนประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้โดยโดยไม่ต้องใช้ความรู้ ๓. ๒ มาบังคับด้วย นี่เป็นอย่างนั้นจึงต้องแก้ไขให้ชัดเจนและก็ได้เพิ่มมาเป็นข้อ ๑ ข้อ ๒ ซึ่งเป็นความเดิมทั้งสิ้น ส่วนที่เพิ่มเป็นข้อ ๓ นั้น เนื่องจากเห็นว่าถ้าหากว่าบุคคลผู้สัญชาติไทยและบิดาเป็นคนต่างด้าว ถ้าหากว่ามีความรู้ ๓. ๒ และถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล ถ้าเป็นผู้ใหญ่มากและแพะปอบประจำตำบล แล้วบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ที่ได้รับใช้ชาติมากับความซื่อสัตย์สุจริตน่าเห็นอกเห็นใจ ประกอบกับเป็นผู้ที่ราษฎรเลือกตั้งมาทั้งนั้น จึงเห็นควรให้เขามีสิทธิเช่นเดียวกับข้าราชการ

64

๑๒.๓๐ น.

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : ความที่กรรมการได้แก้กัถหมายความว่า
 "ถ้าคิดเป็นต่างตัวก็ต้องมีความรู้ระบบ ๒ คับ ต้องมีคุณสมบัติตาม ๑ และ ๒ คับ ผมเข้าใจว่า
 อย่างนี้ ได้รับรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ๒. เป็นหรือเคยเป็น
 หมายความว่าเอาด้วยทั้ง ๑ และ ๒ เพราะไม่ใคร่หรือขึ้นระหว่าง ๑ กับ ๒ อย่างนั้นใช่ไหมครับ
 ไม่มีหรือตามที่แก้ใหม่—ไม่มี คำว่า "หรือ" ขึ้น เพราะฉะนั้นก็ต้องมีคุณสมบัติได้เป็นได้รับความรู้ระบบ ๒
 และได้รับราชการทหารมาด้วย และเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการพนักงานอะไรอย่างนั้นใช่ไหม
 เห็นหรืออยู่เพียงระหว่าง ๒ กับ ๓ เท่านั้น ผมเข้าใจว่าคงจะใช่เป็นอย่างนั้น

นายสุพงษ์สุพงษ์ ศรีรัตน์ กรรมการธิการ : ความจริงอันนี้เป็นเรื่องแบบ คือถึง
 แม้เราจะแก้คำว่า "หรือ" ข้างบนออกไป แต่ว่าเมื่ออ่านแล้วก็ถือว่าหรืออยู่ด้วยเหมือนกัน
 แต่ว่าในการเขียนกฎหมายนั้น เคียงนี้เราไม่ใช่คำว่าหรือขึ้นหรือขึ้น หรืออะไรทั้ง ๕ ทน ๖ ทน
 เราเอาหรือมาไว้ในตอนท้าย อย่างท่านผู้มีเกียรติจะเห็นในข้อ ข้อ ๓ คือว่าเป็นหรือเคยเป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วเรามาใส่หรือแพะปรีะจำคำขอล เป็นอย่าง
 ใดอย่างหนึ่งก็ได้ โปรดเข้าใจตามแบบของคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าด้วย

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : สำหรับข้อ ก. ผมไม่คิดใจ ขอกราบเรียนอัน ๒ ที่
 ผมแปรข้อไว้ คือผมขอคัดเอาผู้ที่จะลงเสียงสองออกทั้งหมด และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน คือ "อายุ
 ไม่น้อยกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง" คำว่า "เว้นแต่บรรดาศักดิ์
 และที่กระผมขอแปรข้อไว้แล้ว ขอกราบเรียนว่าไม่คิดใจ คิดใจเฉพาะอายุ คือในวันที่ผมเข้าไป
 แปรข้อไว้ในชั้นกรรมการก็ได้ขอต่อรองกับกรรมการขอให้อายุ ๑๕ ปี สำหรับผู้มีสิทธิเลือก
 ทั้งทางกรรมการอ้างว่าไม่มีใครเขาทำกัน ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนั้น ผมก็ขอสงวน ๑๕ ปี ตามที่
 ผมได้ขอแปรข้อไว้ ผมขอยกตัวอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา คือว่าประเทศนี้เป็นประเทศที่เป็น

ประชาธิปไตย และเป็นประเทศที่ใหญ่ยิ่งประเทศหนึ่งในโลกทุกวันนี้ ในประเทศสหรัฐอเมริกา
 ให้ผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งมีอายุ ๒๕ ปี ประธานาธิบดีมีอายุ ๓๕ ปี เหตุใดเราจึงจำกัดสิทธิดังนี้
 กระนั้นก็เข้าใจว่าเขาจะมีเหตุผลสมควร ที่นี้ของเรามีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามร่างที่เสนอ
 ตกลง ๆ นั้นนั่น และที่กรรมการยื่นขึ้นไว้นั้นเอาอายุ ๒๐ ปี ลดต่ำกว่าของอเมริกาเขา ๕ ปี
 สหกับผู้มีสิทธิรับเลือกตั้ง คือว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งใดก็เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้ ในเกณฑ์อายุ
 เมื่อเป็นดังนี้ ของเราลดน้อยกว่าของเขา ๕ ปี แต่มันก็ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นก็ควรจะลดต่ำกว่า
 ของเขา ๕ ปี โดยเหตุผลก็คือว่าเวลาที่ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ๑๖ ๑๕ - ๑๖ - ๑๗ -
 ๑๘ เป็นจำนวน มากมาย แลอบางจะลงคะแนนเลือกตั้งเหลือเกิน แต่จะไม่จำกัดสิทธิเขาทำไม
 ในเมื่อเราคิดว่าเราจะเป็นประชาธิปไตยอย่างทั่วทั่วทั่วกว่าสหรัฐอเมริกา แต่มันก็ว่าเรา
 ควรจะให้สิทธิของเด็กเหล่านั้นที่มีอายุ ๑๕ ปี ซึ่งอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปนะ เขาไม่ใช่เด็กแล้วเป็น
 นายนแล้ว ๆ ไม่ใช่เด็กชายหรือไม่ใช่เด็กหญิงแล้ว เขาเป็นนายนแล้ว เราควรจะมีหลักเกณฑ์ต่าง
 ไว้ว่าบุคคลซึ่งมีความเป็นนายนอยู่ในตัว คือมีนายนนหน้าชื่อ ก็ควรจะให้ได้มีสิทธิในการเลือกตั้ง
 ผู้แทนราษฎรได้บ้าง ให้แต่มีสิทธิในการออกเสียงในทางการเมืองได้บ้าง คิดว่าเราปล่อยปละ ๆ
 แล้วแก่เด็กไป อีกอะไรตามสนมหลวง อายุ ๑๔ - ๑๕ - ๑๖ - ๑๗ - ๑๘ ทั้งนั้นเกินขวบ
 กันเป็นการใหญ่ นั่นแหละเราไปจำกัดสิทธิให้เด็กเข้า ถ้าเราเปิดสิทธิแก่เขาให้แก่ลงคะแนน
 จะใคร่ให้อีกว่า อ้ออันนั้นเป็นบุคคลผู้มีสิทธิที่จะเลือกตั้ง นาย ก. นาย ข. นาย ค.
 เขามาเป็นผู้แทนราษฎร-แล้วเราควรจะให้เขาอย่างนั้น แม้จึงกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ไม่ใช่
 ว่าผมไม่เห็นแก่ประชาธิปไตย วันก่อนแล้วก็บอกแล้วว่า เด็กเกาะเกาะอะไรก็ให้สมัครได้ก็
 หมดเรื่อง ให้แก่ผู้มาลงคะแนนอะไรพ่อแม่จะอุ้มมาให้กินนมด้วยหรืออะไรด้วย ผมก็ว่าอย่างนี้
 ก็เข้าที่เหมือนกัน เปิดกันเต็มที่ แต่ก็บอกว่าเปิดประชาธิปไตยเต็มที่ก็ไม่ได้ ก็ต้องมีเขตจำกัด
 แต่จำกัดเราเอาเหตุผลอะไรมาจากนี้ ถ้ามันจำกัดก็ไม่มีหลักเกณฑ์อะไร แต่ผมเห็นว่าเรา

๕๗

แก้ไข ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ที่กรรมการแก้ไขในมาตรา ๓ นั้น กระผม
ยังมีความข้องใจอยู่ คือว่าเป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำ
ตำบล แล้วก็หลุดไถ่ลอย ๆ ในอนุมาตรา ๓ แต่เมื่อได้พิจารณาอย่างละเอียดแล้ว ก็จะเห็นว่า..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว คุณพูดในมาตราไหน อนุมาตรา ๓ ซึ่งคณะ
กรรมการได้แก้ไขไว้หรือ

นายทิม ไชยบงยศ (ศรีสะเกษ) : มาตรา ๓๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญได้

นายทิม ไชยบงยศ (ศรีสะเกษ) : เมื่อพิจารณาอย่างละเอียด แล้วก็เห็นว่า
คณะกรรมการนี้ได้แก้ไขมาไม่สู้จะให้ความเป็นธรรมมากมายนัก กระผมจึงขอเพิ่มว่าในมาตรา
๓๓ นี้ "เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัดตลอดจนเป็น
กรรมการสุขาภิบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือแพทย์ประจำตำบล" นั้น ผมขอเพิ่มว่า "มาแล้วไม่น้อย
กว่า ๕ ปี" ทั้งนี้เพราะมีเหตุผลดังต่อไปนี้ คือในอนุมาตรา ๒ อนุมาตรา ๓๓ นั้น เราให้ข้าราชการ
พนักงานเทศบาลตลอดจนครูประชาชนต้องรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี พวกนี้ต้องรับ
ราชการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี เพื่อให้อนุมาตรา ๓ นี้ไปสอดคล้องกับอนุมาตรา ๒ จึงให้
๕ ปีเหมือนกัน แล้วอีกประการหนึ่งผู้รับราชการทหารนั้นต้องรับราชการทหารมาถึง ๒ ปี แล้ว
ส่วนกรรมการสุขาภิบาล หรือสมาชิกสภาจังหวัดอย่างนี้เป็นเพียงวันเดียวเท่านั้น วันเดียวเท่านั้น
ท่านก็ให้สมัครเป็นผู้นำ ๆ ได้อย่าง อย่างนี้ผมว่าเป็นการเลือกสมาชิกสภาผู้แทน ฯ สมาชิกสภา
จังหวัดในอนุมาตรา ๓ นี้เลือก แต่ไปเพียบยบ่าเกียรติของทหาร เพราะว่าทหารนั้นเป็นทหาร ๒ ปี
แล้วเมื่อออกจากทหารเขาก็ยังพร้อมที่จะเป็นองคมนตรีประเทศอยู่ต่อไปอีกหนึ่งปี อย่างนี้ความรัก
ชาติของเขาก็น่าจะยิ่งกว่าสมาชิกสภา ฯ ที่เราให้ในอนุมาตรา ๓ นี้ จึงขอเพื่อให้ความเป็นธรรม
และไม่เป็นกรณีพิเศษเกินไป แต่ที่ผมเพียบยบ่าเกียรติอีกฝ่ายหนึ่ง จึงขอเพิ่มให้เป็น ๕ ปี อย่างนี้

นายเทียน น. สงขลา กรรมการธิการ : คณะกรรมการธิการได้พิจารณาในประเด็นนี้แล้ว
อย่างรอบคอบ เห็นว่าเท่าที่ได้สอบถามนั้นไม่มีกำหนดเวลานั้น เนื่องจากว่าโดยเฉพาะท่านเหล่านั้น
เข้มนักมันผู้ใหญ่มากเป็นต้น เป็นผู้ที่ได้รับเกียรติอย่างสูงจากการคัดเลือกของบรรดาประชาชน
ในหมู่บ้านตำบลนั้น เป็นการที่ทำได้เกียรติช่วยการเลือกตั้ง กรรมการเห็นว่าเหมาะสมแล้ว จึงขอ
ยืนยัน

นายหิน ไชยบงศ (ศรีสะเกษ) : ผมยังสงสัยว่า ทางฝ่ายคณะกรรมการมีบอก
ในสภานี้ว่า ได้พิจารณาอย่างละเอียดแล้ว แต่ถ้าหากท่านได้พิจารณาละเอียดจริงแล้ว ท่านก็ไม่ส่ง
ใบนี้เมื่อเข้านี้หรือ ท่านพิจารณาไม่ละเอียดท่านจึงส่งมาเมื่อเข้านี้ ผมอยากยกตัวอย่างให้เห็น
อย่างกรรมการสุขาภิบาล ยกตัวอย่างอันเดียว กรรมการสุขาภิบาลนี้เพียงแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด
ขอแต่งตั้งมา รัฐมนตรีสั่งแต่งตั้งไปยังไม่ถึงเลยที่เรียกว่าเป็นกรรมการสุขาภิบาลในเขตอำเภอนี้ ทั้ง ๆ
ที่ผู้ขึ้นพักเป็นจีน แล้วก็ไปเรียนฮ่องกงตั้ง ๒๐ ปี กลับมาเมืองไทยพูดไทยก็ยังไม่ได้ แต่เป็นเจ้าของ
โรงสีแล้วที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล ท่านก็ให้เป็นกรรมการสุขาภิบาล แล้วก็เพียงวัน ๒ วันถูกไล่ออก
อย่างนี้ก็มาสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างง่ายคายอย่างนี้ท่านเห็นเป็นธรรมดาไหมซึ้งนี้ท่าน
เห็นไหม ก็พูดกันให้ดี ท่านจะเอาตำแหน่งอื่นอย่างท่านนี้ผู้ใหญ่มากอย่างนี้ ผมเองก็นับถือว่าท่าน
เหล่านี้ถูกเลือกมาแล้วเหมือนกัน แต่ท่านนี้ผู้ใหญ่มากนั้นเป็นท่านนี้ผู้ใหญ่มากไม่ก็ที่ถูกออกไป อย่าง
ถูกให้ออกอย่างนี้ ท่านก็ให้สมัครได้ เพียง ๒ - ๓ วัน แล้วทำผิดก็ควรถูกขับ แล้วท่านให้สมัคร
อย่างนั้นผมจึงเห็นว่าเพื่อให้เป็นธรรมดาแล้วขอสัก ๕ ปีหรือ ๓ ปี ผมก็ไม่ว่า คือกำหนดระยะเวลาหนึ่ง
เพื่อแสดงถึงความรักชาติของเข่าว่า เขามีจริงไหม หรือที่อะไรเพื่อประเทศชาติใหม่ อย่างนี้
ควรจะมีระยะเวลาอันหนึ่งแม้ไม่มากนักก็ให้พอสมควร

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ (ศิริธร) : กระผมคิดว่าความประพฤติของท่านผู้ได้รับ
ผู้ขึ้นมาจะไม่ผิดพิสดาร เพราะว่าอนุมาตรา ๓ ที่เขียนไว้เป็นการเขียนเพิ่มเติมขึ้นมาจากร่างเดิม
มีทางอยู่ ๒ ทางเท่านั้นคือว่า จะเอาตามร่างที่กรรมการเขียนมานี้หรือไม่เอา ไม่เอา ก็กลับไป

69

ร่างเดิม จะให้เป็นผลสมความพึงพอใจประการของท่านหาได้ไม่ นี่ประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่ง คณะกรรมการจะขอประทานกราบเรียนว่า อายุของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ที่แล้ว ๆ มาตอนหนึ่ง ๆ ของเขา ๔ ปี เท่านั้นท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ถ้าหากว่าท่านจะประนีประนอมว่า เขา ๕ ปี เขาเห็นมา ๔ ปี มันก็ไม่ได้ เปรียบเทียบที่ท่านต้องการจะขอชมเชยว่า ให้มีกำหนดระยะเวลาสั้น ๆ ท่านไม่ปฏิเสธทีเดียวว่า ที่กรรมการเข้ามาในที่ประชุมในหลักการของการเพิ่ม แต่ว่าต้องการจะเพิ่มอายุลงไปอีก เป็นการประนีประนอมระหว่างท่านผู้เกี่ยวข้องกันกับท่านกรรมการ แต่กระผมว่าระยะเวลาของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คดีหรือสภาจังหวัดหรือสภาเทศบาล แก่ก่อน ๆ นั้น เขา ๔ ปี มาตลอด เพิ่งจะมา ๕ ปี ตอนใหม่ ๆ รุนท่านและข้าพเจ้าเข้ามาเป็นรุ่นแรก รุ่นแล้ว ๆ มา ๔ ปี ดังนั้น ถ้าหากว่าเราจะไปใส่ลงไปเป็น ๕ ปี พวกนั้นก็ไม่มีสิทธิที่จะเข้ามาได้ ก็เจตนาของท่านต้องการจะเปิดช่วย ให้ท่านเหล่านั้นอยู่แล้ว ก็ขอให้ช่วยให้ท่านไป เพื่อเปิดเปิดให้ท่านผู้เกี่ยวข้องเหล่านี้ได้เข้ามาทำงานกับเรา เริ่มตั้งแต่การลงคะแนนเสียงในมาครานี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับในมาตรา ๓๗ อนุ ๑ หมายเลข ๑ นี่เป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติมมา เพราะฉะนั้นก็มีอยู่ทางเดียวกัน ถ้าหากว่าทางท่านผู้เสนอว่า ความประนีประนอมกับทางกรรมการจะเพิ่มความ แต่ถ้าทางกรรมการยังยืนยันอยู่ ก็อย่างคุณแก้ว ๆ ว่า คือว่าจะเอาหรือไม่เอาเท่านั้น ไม่มีทางอื่น

ร้อยโท อู๋ นิคยสุทธี (นครราชสีมา) : กระผมเห็นว่า เนื่องจากคณะกรรมการได้แก้ไข เมื่อได้แก้ไขเช่นที่ท่านสมาชิกก็ยอมรับสิทธิที่จะแก้ไขเพิ่มเติมได้ตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นจะไม่คิดสิทธินี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควร แล้วอีกอย่างหนึ่งที่มีสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอีกคนหนึ่งได้กล่าวบอกว่าจะถ้าจะเอา ๕ ปี มันไม่เหมาะ จะเอาเพียง ๔ ปี หรืออะไรนั้นก็มันขัดข้องอะไร ทั้งนี้ก็เพื่อให้เป็นการสมดุลกันกับข้อ ๒ ที่มีว่า โดยมีเงินก่อนประมาณแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ทั้งนี้กระผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติเพิ่มเติมว่า ไหน ๆ เราจะช่วยกันทรงกัน ก็ขอ

กระเพาะเพิ่มขึ้นเมื่อวานนี้ เพราะว่าพิจารณาแล้วเสร็จ เมื่อสิ้นวันพฤหัสบดีเป็นเสร็จกันไปทีหนึ่งแล้ว -
 นั้นส่งเป็นจดมาให้เราแล้ว นี่เพิ่งมาเพิ่มเติมเมื่อเช้าประชุมนี้ ก็คงจะตกลงกันเมื่อวานนี้พิเศษอย่าง
 ใดอย่างหนึ่ง คงจะมีใครไปวิ่งเต้นอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจจะมีสมาชิกบางคน เพราะว่าบางคนใน
 สถานีมีอยู่คน ๒ คนก็ไม่เข้าเกณฑ์ คือเป็นลูกคนต่างกำบัง อะไรบ้าง แต่ว่าได้ ม.๖ แต่ว่า
 ไม่ได้มีราชการบ้างอะไรบ้าง ก็มีอยู่บ้างเหมือนกัน หรือจะเพราะเหตุอย่างนี้ ก็กรรมการตกลง
 ให้เขาเข้าใจว่าเพราะอะไรถึงไ้มาเปลี่ยนเขาอย่างนี้ เพราะเหตุผลอย่างไร ใครเสนอขึ้นมา
 อย่างไร กรรมการพิจารณาอย่างไร จึงมาตกลงเปลี่ยนที่หลัง ขึ้นแจ้งให้ฟังสักหน่อยให้กระจ่าง
 อย่าไปผิดกันกันในสภา

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ กรรมการ : ความจริงเมื่อคืนคุณเทียม ฯ ก็ได้ชี้แจงไปต้ง
 หนึ่งแล้ว แต่ก็ละเอียดลออ บนพื้นฐานะกรรมการก็ใครจะทราบเรียนชี้แจงให้ละเอียดลงไปว่า
 คือปัญหาของการให้เกียรติของบุคคลสัญชาติไทยที่มีบิดาเป็นคนต่างกำบัง

แต่เดิมเราเขียนไว้แค่เพียงว่า ในข้อ ๑ ข้อ ๒ ที่นี้ก็มีผู้ใหญ่มานาตามกรรมาธิการขึ้น
มาว่า ทำไมเราที่ไม่มีเกียรติอะไรบ้างเลยหรือ เขาเป็นผู้ใหญ่มาในที่ประชุมและเห็นแก่เพียง
ว่าได้รับสิทธิเฉพาะครอบครัวขนาดเล็กหรือพนักงานเทศบาลหรือข้าราชการเท่านั้นเองหรือ ที่นี้ทำ
ให้กรรมาธิการนี้เอามาปรึกษากันว่าปัญหาเรื่องการเข้ามาของเกียรติของเขาเช่นนี้ เรา
ควรจะหยิบยกรื้อพิจารณาหรือไม่ แล้วก็ได้มีการมาพิจารณาทันทีโดยทันที ความจริงแม้
แต่เพียงสภาผู้แทนราษฎรเอง ความเป็นผู้แทนราษฎรนั้นก็ไม่ได้มีเกียรติยกย่องในที่นี้ ซึ่งเรา
คิดอยู่แล้วเห็นว่าเราควรจะกำหนดให้บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งจากราษฎร เช่น เลือก
กำนันผู้ใหญ่บ้านสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้
คงมีความรักชาติหรือมีเกียรติไม่น้อยกว่าบุคคลที่ได้รับราชการทหารหรือบุคคลที่เป็นข้าราชการ
หรือ เป็นครอบครัวขนาดเล็ก เพราะฉะนั้นเราจึงแก้ไขให้เสีย โทษ ๆ จะให้สิทธิเขาแล้วถึงนั้นเขา
มีสัญชาติเป็นคนต่างด้าว ให้ก็ให้เขาเสียให้มันเท่าเทียมกันไปเลย จึงเขียนลงไปให้หมด
เลย ผมทราบเรียบโดยละเอียดข้อนี้ ไม่มีหลังฉากหรือเบื้องหลังแต่ประการใด แล้วผู้ที่เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งสภาผู้เลือกมาตามกฎหมายเลือกตั้งและรัฐมนตรีมนูญมีที่แล้วก็
ทุกคนต้องมีสัญชาติเป็นไทยทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าผู้ที่นั่งในสภาสถานันสูงสูดนี้
ปิตามีสัญชาติเป็นไทย แล้วไม่ต้องว่าในเรื่องนี้เลย.

นายนิม ไชยบงบ (ศรีสะเกษ) : ผมขอเรียนตามกรรมาธิการอีกนิดเดียว คือ
ท่านกรรมาธิการที่ว่าพนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาลหรือครอบครัวขนาดเล็กนี้ เกียรติย่อม
กว่าสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล กรรมการสุขาภิบาลหรือ ท่านถือว่าท่านเหล่านั้น
ท่านที่มีชื่อในอนุมาตรา ๒ นั้น มีเกียรติไม่น้อยกว่าผู้ที่มีชื่อในอนุมาตรา ๓ ใช่ไหม ท่านถึงบอกว่า
ถ้าเป็นครูก็ตาม เป็นพนักงานสุขาภิบาลก็ตามต้องรับราชการมา ๕ ปี เพราะท่านไม่เชื่อ
เกียรติเขา ท่านถึงให้เขารับราชการมา ๕ ปี ส่วนกรรมการสุขาภิบาล สมาชิกสภาจังหวัด
ท่านว่าไม่มีก็ได้ ท่านว่าอย่างนั้น จึงขอให้ท่านแถลงให้เป็นที่เข้าใจว่าท่านพวกนี้มีเกียรติย่อม
กว่ากันหรือไม่.

นายสุรพงษ์ ศรีวิทย์ บรรณารักษ์ : บรรณารักษ์ขอเรียนแจ้งว่า ในข้อ ๓ นั้น เราต้องศึกษาในการเลือกตั้งจากประชาชน แล้วให้ท่านลงสลับในเรื่องกรรมการสุขาภิบาลซึ่งท่านบอกว่านายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นผู้ตั้งนั้น ท่านไม่รัดกุมเพราะผู้ใดที่สุขาภิบาลท่านจะเห็นว่ากรรมการสุขาภิบาลนั้นต้องเลือกตั้งบุคคลในเขตสุขาภิบาลนั้น

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตลก) : ข้าพเจ้าก็ทราบชัดแล้วว่าบรรณารักษ์แก้ไขก็เพราะว่ามีผู้ใหญ่บ้านคนที่หนึ่งมาร้องขึ้น เข้าใจว่าผู้ใหญ่บ้านคนนั้นก็จะต้องสมัครผู้แทนและก็จะอยู่พรรคเดียวกับท่านบรรณารักษ์นี้เป็นส่วนใหญ่ ถ้าพรรคอื่นก็คงไม่เต็มให้ แต่ว่าที่นี้ท่านบรรณารักษ์ไม่ได้พิจารณาด้วยความเป็นธรรม คือว่าเดี๋ยวนี้ผู้แทนราษฎรเขาร้องแทนพวกพนักงานเทศบาล ๕ คน พรรคชาติอะไรเหล่านี้ เขาร้องแทนแล้วว่า ทำไมท่านถึงไม่ไปถามคนให้เขาถึง ๕ ปี ก็ควรจะให้สิทธิเท่ากับเขาสิ ถ้าอย่างนั้นท่านจะเอาข้อ ๓ ท่านก็จะคัดข้อ ๒ ไม่จำกัดว่าต้อง ๕ ปี ๕๕/ปี/ละ เพราะว่าพวกนี้เขาคงมางวักงวักด้วยซ้ำ เขาเข้ามาทำงานง่ายกว่า พวกข้อ ๒ ยังไม่กำหนดเวลาเขาเลย ท่านผู้เป็นประธานท่านเป็นผู้ใหญ่บ้านพิจารณาเห็นชอบกันเป็นส่วนมากก็ตั้งขึ้น มีผู้ใหญ่บ้านท่านน้อย สมมติว่าในตำบลนั้นราว ๆ ๕ คน อย่างบางตำบลมีท่านนั้นคนหนึ่ง มีผู้ใหญ่บ้านสองคนเท่านั้นเอง อย่างในจังหวัดตากมีหลายตำบลเขาก็ยังเลือกตั้งโดยคนสองคน เป็นแพทยประจำตำบล ก็อย่างเมื่อเป็นขึ้นแล้ววันเดียวสมัครใจแล้ว แต่มีพวกนี้อาศัยทำงานมาด้วย ๕ ปี พวกครูประจำตำบลอะไรพวกนี้ให้ท่านรับราชการรัฐบาลไว้วางใจให้ทำมาถึง ๕ ปี เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ความเป็นธรรมถือว่าผู้ใหญ่บ้านเขามาร้องที่นี้ผู้แทนราษฎรเขาร้องว่าเพื่อความ เป็นธรรมก็ควรจะคัดเวลาให้เขามั่งซิ อย่างนั้นละก็หรือจะเพิ่มก็ควรจะเพิ่มให้เขาเป็น ๕ ปีเท่ากับข้อ ๒ นั้นแหละจึงจะได้รับความ เป็นธรรม ทำไมท่านจึงไม่พิจารณาตามหลักแห่งความเป็นธรรมบ้าง ท่านทำไมไป เอา ถ้าพวกนั้นก็ต้อง ๕ ปี แต่พวกนี้ตลอดมาสิบวันสองวันใช้ได้แล้ว ถ้าอย่างนั้นใครจะสมัครก็ เอา คัดเลือกเขาหน่อย ก็กรรมการสุขาภิบาลนะ นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก็เลือกได้ อย่างประเภท ๒ หรือพวกประเภท ๒ ที่เขาคิดเองก็มี แล้วราษฎรเลือกตั้งเอง

74

ก็มี หรือแพทย์ประจำตัวอย่างนี้ ซึ่งผู้ใหญ่มากำหนดในตำแหน่งเลือกตั้งก็มี อย่างนี้ก็ควร
จะผ่อนให้เขา ทำอะไรอย่างไร ขอให้ความเป็นธรรมหน่อยสิ ร่างกฎหมายมาถ้าไม่ให้ความ
เป็นธรรมแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่เหมาะ ถ้าจะเอา ๕ ปีก็ต่อ ๕ ปีเหมือนกันตามข้อ ๒
ถ้าจะไม่เอา ๕ ปีก็ตัดออก ๕ ปีออกเสีย เหลือสิทธิเท่ากัน ที่เคยเป็นครูประจำชั้นหรือพนักงาน
งานเทศบาลก็ได้สิทธิกับแพทย์ประจำตัวไม่ต้อง ๕ ปีเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอ
ให้กรรมการพิจารณาแก้ไขหน่อยเถอะ คือว่าอย่าไปติดในเงื่อนไขเลย คือถ้าจะเอาอย่างข้างบน
เอาอย่างข้างบนเหมือนเดิม ถ้าจะเอาอย่างข้างล่างก็เอาอย่างข้างล่างเหมือนเดิมเพื่อให้ได้
สิทธิเท่าเทียมกัน ขอให้ท่านกรรมการได้ยอมแก้ไขอย่างหนึ่งเถอะ.

นายสุบิน พูลพัฒน์ กรรมการสิทธิ : คือความจริงถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
พิจารณาข้อ ๒ - ๓ นี้จะรู้สึกว้ากกันไกลมาก คือว่า ๒ เป็นข้าราชการประจำส่วนมาก หรือ
พนักงานสุขาภิบาลอย่างนี้ หรือพนักงานเทศบาลที่มีพนักงานประจำ ไม่ใช่เข้า ๆ ออก ๆ อย่าง
ข้อ ๓ ข้อ ๓ เป็นสมาชิกสภาผู้แทน ฯ อาจจะเว้นเพียง ๓ วันยุบสภาเสียอย่างนี้ก็ได้ หรือว่า
กำหนดผู้ใหญ่มากำหนดเหมือนกัน สมาชิกสภาเทศบาลเหมือนกัน พวกนี้ไม่ได้ยุบตลอดไป เป็นการ
เลือกตั้งเป็นครั้งเป็นคราว ถ้าเกิดมายุบสภาเข้า สมมติว่าเป็นสักเดือนเดียวแล้วก็ยุบสภาเข้า
แล้วจะไม่หมดวาระ ๓ ปี ๔ ปี มันได้อะไร พวกนี้ไม่ใช่อาชีพ เข้ามาเป็นครั้งเป็นคราวตาม
กำหนดตามระเบียบวาระแล้วออก นอกจากนั้นเราควรจะต้องถึงว่าพวกอนุมาตรา ๓ ที่กรรมา
ธิการเพิ่มขึ้นนี้เราควรจะต้องถึงว่าได้มาจากประชาชน ได้มาจากรัฐบาลเป็นผู้เลือกตั้งขึ้น
เราควรที่จะสงวน เราควรที่จะรักษาศักดิ์ศรีอย่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างนี้ ท่านผู้มี
เกียรติจะไม่สงวนจะไม่รักษาศักดิ์ศรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ ท่านลองนึกดูข้าราชการ
การประจำกับผู้เข้ามาตามระเบียบวาระชั่วคราวครั้งชั่วคราว เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงไม่
สามารถที่จะไปหมดวาระเท่านั้นเป็นเท่านี้เดือนอะไรได้ โดยเหตุผลอย่างนี้ขอให้ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้โปรดเข้าใจเถอะ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงขอยืนยันตามเดิม.

75-

นายอารี บัณฑิตเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้ามีความเห็นแตกต่างจากทุกคน
หมด ข้าพเจ้าเห็นว่าที่เสนอมาร้านนี้ระเบียบข้อบังคับการประชุม ใช้ไม่ได้ เป็นโมฆะ ข้อ ๓๓
แห่งระเบียบข้อบังคับการประชุมบอกว่า ให้รับเสนอมารภายใน ๓ วัน หรือ ๓ ชั่วโมงก่อนการ
ประชุมก่อนการพิจารณา นี่ก็ชั่วโมงท่านเสนอ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เขาขอแก้ไข ไม่เกี่ยวกับระเบียบวาระ

นายอารี บัณฑิตเวชกุล (นครราชสีมา) : ไม่ใช่แก้ไขเพิ่มเติมเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสี่ยว ท่านฟังข้าพเจ้า ถ้าอย่างนั้นท่านแก้ "และ"
แก้ "กับ" ไม่ได้เลย ถ้าอย่างนั้น เขาขอแก้ไขท่าน แต่หลักการเราไม่ได้แก้ ระเบียบวาระ
ความเดิม ที่มีแก้ใช้เท่านั้น ถ้าอย่างนั้นการมาพิจารณาขอแก้ "และ" แก้ "กับ" แก้ "ซึ่ง"
ไม่ได้หมดเสีย อย่างนั้นทำไมเราพากันมาโต้เถียงท่าน มันคนละอย่างท่าน เพราะฉะนั้นนี้เขาถูกที่สุด
คือแล้ว.

นายอารี บัณฑิตเวชกุล (นครราชสีมา) : ไม่ใช่ ท่านเป็นผู้ประชุมท่านยุติแล้ว
คือไม่ใช่แต่ไขว่คว้าคำว่า "และ" หรือตัวหนึ่งสื่ออีก ไม่ใช่เช่นนั้น เติมเข้ามาขอจบ ท่านตรวจดู
ได้ อนุ ๑ - ๒ นี่ไม่ใช่ว่าตัวหนึ่งสื่ออีก เอกสารตก แล้วให้เขียนไว้ชัด ให้ส่งระเบียบวาระ
พร้อมด้วยสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม คือการพิจารณาเขียนไว้ชัด ในข้อบังคับ
เขียนอย่างนี้ ข้อบังคับนี้สภาออก แล้วท่านจะปล่อยไว้ฉิบ ๑ อย่างไร ข้าพเจ้าไม่ได้แย้ง
ข้าพเจ้าไม่รู้ ข้าพเจ้าไม่พูด เรื่องอย่างนี้กฎหมายเลือกตั้ง ข้าพเจ้าไม่กับพวกไม่พูดท่านออก
ได้เลย แล้วไม่มีใครบอกมีอยู่คนบ้าง แต่เดี๋ยวนี้มีมติข้อบังคับต่างหากละ ข้าพเจ้าห่วงเพื่อหวัง
คือประโยชน์ของสภา ถ้าใครไม่เห็นด้วยก็ช่วยไม่ได้ โดยเฉพาะท่านประธานสภาท่านรักษาระ
เบียน ถ้าท่านไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าช่วยไม่ได้ แต่ยืนยันว่ามีมติ มันจะโมฆะไปเสีย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับใบมาครว ๓ ธน ๑ หมายเลข ๓ กรมราชกิจ
ณียันอยู่ เป็นเรื่องกรมราชกิจได้แก้ไขเพิ่มเติม และยังมีอันอยู่ถึงบัดนี้ ถ้าหากว่าสมาชิกจะให้
โหวตก็ต้องคัดออกหรือว่าเอาหรือไม่เอาเท่านั้น คุณเฒ่ายังคิดใจอยู่หรือ

นายพิมพ์ ขยงยงศ (ศรีสะเกษ) : เฒ่า ไม่คิดใจ

๑๓.๐๕ น. นายศิริเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ขงว ไร่ ก็ตาม ข้าพเจ้ายังมีความห่วงววยใจ
เหลือเกินในกาที่เรารพิจารณาพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฉบับนี้ ห่วงววย
ใจนั้นก็ปรากฏเห็นชัดแล้ววาคณะกรรมาธิการนั้นได้ทำงานหะหลวมจึงได้มีข้อที่โต้แย้งอภิปรายกัน
เนิ่นอันมาก และข้าพเจ้ายังมีความคิดเห็นอยู่ ขอนิยน์วาคณะนี้เรารพิจารณากฎหมายฉบับนี้มันขัดต่อ
รัฐธรรมนูญ กฎหมายใดที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว กฎหมายนั้นเป็นโมฆะทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น
เรารจะมาพิจารณากันอยู่เพื่อประโยชน์อันใด ข้าพเจ้ายังข้องใจเนิ่นอันมากก็ ยังมีความคิดเห็นอยู่
วาคณะกรรมาธิการควรจะหยุดยังเอาไวเสียไปแก้ไขปรับปรุงก็มากเสียใหม่ดีกว่า เพราะวาท
ผ่านไปในรู้นี้ชัดเต็ดชัด หากไม่พ้นสำหรับเจ้าจึงวาชัก ที่วาชักนั้นก็เพราะวาคณะกรรมาธิการรัฐธรรมนูญ
นั้นเรารแบ่งให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกสองประเภทจำนวนเท่ากัน ขณะนี้เรารมีจำนวน
สมาชิกประเภท ๑ ๑๒๓ คน และประเภทที่สอง ๑๒๓ คน รวมทั้งทุกสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วย
ด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๒๔๖ คน ในกรณีนี้ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในจังหวัดใดได้รศึกษาศึกษา
จบประถมศึกษาเกินถึงจำนวน ก็ให้เลือกตั้งผู้แทนราษฎรเข้ามาเท่าจำนวนของผู้แทนราษฎรซึ่งมีอยู่
ในจังหวัดนั้นแล้วก็เอาประเภท ๒ จับสลากออกไป ผลที่สุดก็อยู่ ๒๔๖ คนตามเดิม ผลที่สุดสมาชิกของ
เรารจะต้องมี ๒๔๖ เท่านั้น จะมากไปกวานี้ไม่ได้เป็นอันขาด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บุคคลิเรก ๆ ที่คุณอภิปรายควรจะได้พูดในวาระที่ ๑
อันรับหลักการ นี้เลยมาแล้วคุณ จะพูดอะไร เวลานั้นมันรายละเอียดแล้ว มันเลยโอกาสไปแล้วคุณ
รายละเอียดแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อออกไปแล้วก็ไปหากรรมาธิการรัฐธรรมนูญต่อไปอีก ถ้ามีเหตุอัน
เพราะฉะนั้นอันนี้ผมขอรับไว้ก่อน หรือไม้อย่างนั้นคุณไปวาระที่ ๑ ประกาศใช้ได้หรือไม่ได้ ไป
ทางนั้น ไปทางนี้ไม่ถูกคุณ วาระที่ ๑ ได้ ผมขอให้รับเสียอันนี้ เพราะเราร่านเรื่องมาแล้วนี้

77

พิจารณารายละเอียด แต่คงจะพูดเกินเลยไปให้ถึงคราววาระที่ ๓ ประการใช้ไม่ได้ เข้าใจ
หรือยัง

นายศิโรตม์ นริศนันท์ (อุบลราชธานี) : ตามที่ข้าพเจ้าได้หักท้วงก็เพราะว่าเจตนาที่
จริง ๆ แต่เมื่อท่านจะรื้อวาระที่ ๓ ก็ตามใจ แต่ระวังถ้าออกไปเป็นสนธิสัญญา อันนี้ให้ข้าพเจ้า
พูดในเรื่องของสวนไขหรือไม่ว่า ข้าพเจ้าได้สงวนไว้ไขหรือไม่ มาตรา ๓ ไขหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีสงวน

นายศิโรตม์ นริศนันท์ (อุบลราชธานี) : มีครับ คุณเพิ่มเติม

นายเทียน ณ สงขลา (สุราษฎร์ธานี) : เมขอแจ้งว่าคอนเซนร่างที่มกรมาตรา

๓ คุณศิโรตม์ขอประณัติไว้ว่า ขอเดิมาทามาคราตั้งนี้ อนุ ๓ บิคามีสัญชาติไทย กรรมาธิการสั่ง
แล้ว ผู้ประณัติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าสำหรับไขมาตรา ๓ อนุ ๑ หมายเลข ๓
นั้น เป็นอันว่าผู้เสนอก็ไม่ได้ใจ กรรมาธิการก็ยินยอม ขอคุณ ต่อไปได้สำหรับที่ประณัติไว้
นายศิโรตม์ นริศนันท์ (อุบลราชธานี) : อันนี้ตามข้อเท็จจริงนั้นข้าพเจ้าก็ให้สงวนได้
สงวนเอาไว้ แต่คงจะเป็นความพลั้งพลาดของท่านเลขานุการ กรรมาธิการซึ่งข้าพเจ้าก็ให้อย
เพราะว่าคนเคี่ยวทำงานมันหลายอย่างเหลือเกิน วัณนี้ก็ได้ประชุมกันอยู่ ที่ข้าพเจ้ายินยอมสงวน
ในเรื่องที่ว่าจะต้องการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยมีตามสัญชาติเป็นไทยนั้น ข้าพเจ้าได้ขอคำชี้แจงจาก
คณะกรรมาธิการ ก็ยังไม่ได้รับความกระจ่างชัดแต่ประการใด คงได้ความแต่เพียงว่าที่ขอมามันใส่
ไว้ผิดที่ จะผิดที่หรือไม่ผิดที่ประการใดก็ตาม แต่มันมีปัญหาคือถ้าเมื่อเห็นด้วยก็มี การที่จะปรับปรุง
แก้ไขให้ถูกต้องได้ ถ้าไม่เช่นนั้นข้าพเจ้าจึงได้ยื่นขอในการที่จะต้องของสงวนเอาไว้เพื่ออภิปรายในสภา
ข้าพเจ้าได้พิจารณามาเป็นเวลานานทั้ง ๆ ที่ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
นั้นข้าพเจ้าเพิ่ง ได้รับ เมื่อสองวันก่อนที่จะได้มีการประชุมกันเท่านั้น และก็ได้อาศัยตามข่าวคราวในพ
หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ มาตลอดเวลามาก ก็ไม่ปรากฏว่าได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องบิคามีสัญชาติเป็น
ไทยแต่ประการใด เท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ก็มีหนังสือพิมพ์เกียรติยศ ฉบับเดียวที่ได้คัดค้านในเรื่องนี้

อย่างรุนแรง ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็นด้วย และขณะนี้ไม่ว่าจะไม่ตามใครที่ไหน ถ้าคนนั้นมีความเป็นไทย อยู่ในตัวของตัวแล้ว เขาจะสลายตัวทั้งสิ้น ไม่มีใครเห็นด้วย อันนี้ขอให้เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติฟังได้

ไปสอยตามคุณเกิด ขอกเขาเพียงสั้น ๆ ว่าจะเปิดโอกาสให้ลูกต่างความคิดสมัครรับเลือกตั้งผู้แทนได้ แล้วไม่มีใครบอกว่าฉันเห็นด้วย มีแค่สายศรีมะไปถาม ๆ กัน และเพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ส่งวัน และคัดค้านในเรื่องนี้ นับแต่เรา ได้มีสภามหาวิทยาลัยสูงสุดคือสภามหาวิทยาลัย เป็นต้นมาเป็นระยะเวลา ๒๔ ปี กฎหมายเลือกตั้ง ไม่มีฉบับใดเลยที่ได้เปิดสิทธิอย่างกว้างขวางไว้ดัง เช่นที่จะออกไปในฉบับปัจจุบันนี้ และเหตุผลเท่าที่ได้ไปค้นคว้าดูในรายงานการประชุมแล้วก็ว่าความเห็นสอดคล้องต้องกันว่าในเรื่องกิจการภายในของประเทศนั้นเราไม่ต้องการที่จะให้ทางชาติหรือศาสนาอื่นเข้ามาแทรกแซง ขณะที่เรากลัวเหลือเกิน กลัวลัทธิคอมมิวนิสต์ แต่อย่าลืมว่าถ้าเราเปิดโอกาสอย่างนี้ นั่นแหละจะเป็นโอกาสให้เขาเข้ามาตั้งหัวสแกนหัวทาดในทางการเมืองได้ ถ้าวันหนึ่งวันใดหัวทาดนั้นตั้งสำเร็จสแกนจะต้องออกมาแล้วผลที่สุดประเทศไทยก็จะใหญ่แต่ปากเท่านั้น ทำให้ข้าพเจ้าจึงได้กล่าวดังนั้น ทุกวันนี้จะไม่มีใครปฏิเสธเลยว่าการ เศรษฐกิจซึ่งเป็นอันดับหนึ่งของประเทศชาตินั้นได้คงอยู่ในมือคนต่างพวกทั้งสิ้น เรายอมรับกันฉันนี้ และทางพระรัฐบาลที่ไม่สามารถแก้ไขค่าครองชีพซึ่งกำลังสูงอยู่ให้ชะงักงันอยู่หรือให้ลดลงได้นั้น ข้าพเจ้าว่าปัญหาใหญ่คืออันนี้ คือเศรษฐกิจไม่ได้อยู่ในมือคนไทย เมื่อการ เศรษฐกิจไม่ได้อยู่ในมือของพวกเราแล้ว

เขาก็สามารถที่จะบรรลุลดให้เหตุการณ์ต่างเศรษฐกิจให้เป็นไปได้ต่าง ๆ นานา ขอให้ท่านหัด
 ตายันระลึกไปเลยว่ามีการ เศรษฐกิจซึ่งเป็นใหญ่ ๆ นั่นอยู่ในเมืองคนไทยที่เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้ว่าจะ
 มีอยู่บ้างนั้น ก็คือว่าค่าจ้างงานอยู่ข้างหลังทั้งสิ้น คนไทยแท้ ๆ ที่จะมีความสามารถทำการ เศรษฐ-
 กิจได้โดยสภาพของตนเองนั้นหาได้ยากอย่างยิ่ง และถ้าหากเราลองไปตั้งนี้ทั้ง ที่เรารู้สึกตัวกันดี
 อยู่ว่าอันนี้เปรียบประดุจหนามยอกอกอันใหญ่ซึ่งปักคาอยู่กลางหัวใจประเทศไทยขณะนี้ เรา
 ยังไม่มีความสามารถที่จะถอนออกไปหรือได้ ขยับเคลื่อนที่ได้ เหตุใดจึงจะไปรับหนามอันใหญ่
 เข้ามามีอกของเราอีกเป็นอันที่สอง และอันนั้น คือสิทธิทางการเมือง ข้าพเจ้ามีความคิดเห็น
 ดังที่เรียนมานี้ ข้าพเจ้าอยู่ในเมืองไทยมีความรักชาติไทย แต่ความรักชาติไทยของข้าพเจ้ารุนแรง
 มาก เมื่อข้าพเจ้าได้ไปในต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะไม่มีประเทศใดที่จะเปิดโอกาสให้คนต่างด้าว
 เข้าไปพัวพันมากมายก่ายกองถึงอย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่อยู่ที่อังกฤษได้มีคนไทยเพียงแต่จะขออนุญาต
 เปิดร้านค้าขายข้าวแกงเท่านั้น เขายังไม่ยอมอนุญาตให้จนข้าพเจ้ามานี้ก็ยังไม่ได้รับความว่ายังไม่ได้รับ
 อนุญาต นี่เพียงเท่านี้ เขาไม่ให้ แต่สภา ฯ นี้กลับจะเปิดโอกาสให้ลูกต่างด้าวซึ่ง ~~ไม่รู้~~ ไม่
 จักคิดว่าเงิน เป็นฝรั่งมั่งคั่ง หรือจะเป็นแขกอะไรก็ตามเข้ามาในสภา ฯ นี้ได้ ท่านอย่าลืมนึกว่า
 คนเราเมื่อมีการ เศรษฐกิจก็หมายความว่ากำลังการเงินดี เมื่อมีกำลังการเงินดีแล้วก็สามารถ
 ที่จะบรรลุลดอะไรก็ได้เป็นส่วนตัว ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ทั้งหมด เมื่อเป็นดังนี้แล้วอย่าลืมนึกว่า คนที่
 ไม่มีสัญชาติไทยนั้น ก็คือว่าลูกเจ๊ก ลูกแขก ลูกฝรั่งเหล่านี้ ซึ่งล้วนแต่ค่าของเขามีสัมปทานในเมือง
 แร่ ทำสวนบางอย่างใหญ่โตมหึมา ซึ่งสินค้าหลักต่าง ๆ ข้าว แร่ ยาง ไม้ต่าง ๆ เหล่านี้ตกอยู่
 ในกำมือของคนต่างด้าวทั้งสิ้น เมื่อเรามีเศรษฐกิจใหญ่ถึงนั้น การเงินย่อมไม่ขัด อย่าลืมนึกว่าเหล็ก
 หึงแข็ง เอาเงินไปจ้างมันยังอ่อน เพราะฉะนั้นตราใบที่เปิดโอกาสไว้อย่างนี้ พวกซึ่งเป็นลูกต่าง
 ด้าว ก็จะได้รับความสนับสนุนจากที่นั่นอาทิวราห์ของเขาโดยตรง ที่จะไม่มีกำลังในการที่จะ
 ทำเนิการเมืองต่อไป จริงอยู่บรรดาชาวต่างด้าวซึ่งได้มาประกอบสัมมาอาชีพจะอยู่ในประเทศ
 ไทยนั้น ถ้าเรามองกันเฉย ๆ ก็แยกไม่ได้เป็นสองประเทศ คือประเทศหนึ่งเลื้อยนิ่มนอนในมุ้งหน้า

เข้ามาเพื่อมุ่งในการค้าแสวงหาเงินทองเพื่อจะเลี้ยงตัวครอบครัว นอกจากนั้นยังจะได้ส่งไปให้
บรรดาพี่น้องของเขาในต่างประเทศอีก ประเภทนี้เราไม่ค่อยจะกลัวสักเท่าไร เพราะว่าเกี่ยว
กับสมรรถภาพ เมื่อคนไทยไม่มีสมรรถภาพพอพ่ายแพ้เขาไป ก็เรียกว่าได้ต่อสู้กันเต็มฝีมือด้วยมือ
แล้ว-เราไม่มีสมรรถภาพความสามารถเอง ช่วยไม่ได้ เป็นสิทธิของเขา แต่อีกประเภทหนึ่ง ซึ่ง
ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พึงสังวรเป็นพิเศษมาก ก็คือ ประเภทที่เข้ามาเล่นการเมือง
อันนี้ข้าพเจ้าเห็นห่วงอย่างยิ่ง และข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงมีอยู่ เข้ามาเล่นโดยยึดหัวหาดไม่ได้ คือ
ไม่สามารถที่จะรวบรวมเสียงของสมาชิกสภาแพนรามาทรได้แล้ว ก็ยังไม่สามารถที่จะละเมิดระบ
กติกการของประเทศชาติให้เป็นไปโดยถึงความประสงค์ของเขาได้ ถ้าทราบโดยที่เรารู้โอกาสอย่าง
นี้และเขาเข้ามายึดหัวหาดได้วันใด วันนั้นชาติไทยข้าพเจ้าว่าลำบากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงได้ถืออยู่ในเรื่องนี้เป็นอันมาก จริงอยู่มีหลาย ๆ คนพูดว่าบ้านเมืองไม่ใช่ของเขาคันเดียว จะ
เป็นอย่างไรก็ช่าง ถ้าพูดอย่างนั้นไม่ต่างจากอีกอย่างหนึ่ง นี่ข้าพเจ้าพูดแล้ว ข้าพเจ้าจัดว่า ๆ คน
สุดกำลังปัญญา แต่เมื่อไม่ชนะ ข้าพเจ้าก็ยอมพ่ายแพ้ แต่อยากจะได้ฝากเอาไว้เพื่อเป็น
ประวัติศาสตร์ ว่าบัดนี้การ เมืองของเรานั้นเริ่มจะผันแปรไปเสียแล้ว ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นดังได้
กราบเรียนให้ทราบตลอดตั้งแต่บัดนี้มา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะเปิด โอกาสและ
อย่าลืมนึกว่าทั้ง ๆ ที่ท่านได้เขียนมาถึงเอาไว้ คือว่าถูกคนต่างด้าว แต่ว่าต้องให้สอยได้ชั้นมัธยมปีที่ ๒
ชั้นมัธยมปีที่ ๒ ทุกวันนี้มันไม่ใช่เรียนกันถึง ๒ ปีหรอก ขอโทษ อามคุณแพทยา ๆ ดูเด็ก โตแล้วเรียน
สักก็ควร บางทีไม่มีอะไรเลยมาถึงสอยได้ หุไปเสียแล้วมัธยม ๒ มันเป็นอย่างนี้ มันมีทางที่จะ
ลดทอนได้ ถ้าเขาเรียนจริง ๆ ๒ ปีก็ค่อยยังชั่ว แต่คนที่เรียน ๒ ปีมันน้อยเหลือเกิน ข้าพเจ้า
ชอบยกตัวอย่าง อีกประการหนึ่งว่าเหตุใดข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และตัวอย่างอันนี้มัน
ได้เกิดเป็นข้อเท็จจริงขึ้นแล้ว มีสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่ ๒ คนหนึ่งใน จังหวัดของข้าพเจ้า
นี้จะด้วยเหตุอันประการใด ข้าพเจ้าไม่ทราบ ตั้งกันไปอีกคุณสมมติ ข้าพเจ้าเองได้รับทราบเรื่อง

นี้เหมือนกัน แต่ไม่ชัดเจน ข้าพเจ้าจึงว่าไหน ๆ ค้างมาแล้ว ถ้าจะคัดค้านขึ้นก็เสียหายไปหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน เอาเด็กเปิดโอกาสให้เขาได้บริหารงานดีกว่า เพราะว่ายังเป็นคนหนุ่มคนแน่นอยู่ ถ้าหากว่าหากข้าพเจ้าจะไม่แตะต้องและเกี่ยวข้องกับประการใดเลย เหตุการณ์ได้ผ่านมา ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี จนกระทั่งถึงปีที่ ๔ ปรากฏว่าบุคคลคนนี้อาละวาคเป็นกรมใหญ่โต จนใคร ๆ เขาเรียกกันว่า เป็นเจ้าเมือง ทำไมจึงเรียกว่าเป็นดังนั้น นายอำเภอเองก็ดี หัวหน้าสถานีตำรวจก็ดี อยู่ใต้อิทธิพลของบุคคลคนนี้ทั้งสิ้น จนกระทั่งในท้ายที่สุด ข้าพเจ้าทนไม่ไหวถึงกับขึ้นกระชาก คือว่ายกกำลังไปแย่งตัวผู้ต้องหาจากโรงพักเลย นี่เป็นผลของการที่เราเปิดโอกาสให้คนซึ่งมีฝีมือไม่ได้ เป็นสัญชาติไทย ได้เข้ามามีส่วนในการบริหารประเทศ คนทั้งเมืองร้องกันไม่ออก พูดไม่ได้ เพราะว่าทุกคนจะเกี่ยวข้องกับแกที่ไม่ดี แกยกพวกไปค่าแม่หน้าบ้านเลย ~~รู้ว่าจะทำอะไรก็ทำ~~ ไม่มีใครกล้าพูด ผลที่สุดทั้งเมืองไม่มีใครกล้าพูดจริง ๆ แล้วนอกจากนั้นได้ความว่าผู้มีอิทธิพลนั้น หลังอยู่ด้วย ก็เลยไปใหญ่ ขอโทษเมื่อแรก ๆ แกบอกขอโทษนะ ก็อ้างท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เรียกว่าเป็นเพื่อนกันเป็นอย่างดี คนก็เลยบึ้งกลัว ข้าพเจ้าสงสัยและขอความคิดเห็นจริง ๆ ที่รักข้าพเจ้าเขวเหมือนกัน

ประธานสภานิติบัญญัติ : คุณติเรก ๆ จะกว้างไปเกินไปแล้ว ขอให้มารัดหน่อยเถอะคุณ

นายติเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : นี่เป็นตัวอย่างครับ ตัวอย่างที่เป็นจริงเลย ท่านประธานให้โอกาสผมพูดเด็ก แล้วจะชี้ให้เห็นว่ามันเป็นอันตรายอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าก็ไม่เชื่อ เพราะท่านเป็นผู้ใหญ่ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คือรณ ๑ นายพลตำรวจเอก เภา ๑ นี่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าเป็นดังนั้น จนได้ไปถามท่านเลย ว่าคน ๆ นี้เคยมาหาหรือเปล่า ปรากฏว่าท่านไม่รู้อะไรเลย นี่เป็นดังนั้น แล้วแกก็ได้เที่ยวไปเบ่ง ๆ ค้าง ๆ นานา เป็นเรื่องจริงครับ อย่าให้ออกชื่อเสียเขาเลย แล้วการทวงถามก็ละเอะละไมหมด แยกจากจะคัดค้านที่ทางที่ไหน แกคัดไปเลย ไม่บอกหรอก ชาวบ้านชาวช่อง คนไม่ผิดกันใครแก้ปัญหามาหมด

เลย คนก็ไม่กล้าร้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ ขอให้รัก กว้างไป ออกไปนอกเรื่อง เลือกลง
ตั้ง อิทธิพลต่าง ๆ มนุษย์มันมีด้วยกันทุกคนละ ถ้าหากว่าจะขึ้นแบ่งกัน

นายศิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ขอโทษท่านประธาน ฯ นี่เป็นตัวอย่าง
และเป็นเรื่องจริงซึ่งกำลังเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกทุกท่านจริง ๆ มาให้ท่านสมาชิกได้
ฟังเอาไว้ เพราะว่าถ้าจะลบลบลอกกฎหมายออกไป นี่ยังไม่มีใครรู้ข้อเท็จจริงเลยว่าลบลอก
ไปแล้วจะเป็นอย่างไร แต่เหตุการณ์ที่มันเป็นจริงอยู่ที่สภา ฯ นี่น่าจะได้รับทราบเอาไว้ว่า
ความจริงมันเป็นดังนี้ เพราะฉะนั้นขนาดที่เป็นสมาชิกสภาเทศบาล แล้วยังเป็นได้ถึงอย่างนี้ ถ้า
เปิดโอกาสให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรละก็ ข้าพเจ้าว่ามันจะไปดีใหญ่ บ้านเมืองมันจะแย่
แล้วคนไทยเราจะดีถ้าคนไทยด้วยกันปกครองเองจะยากที่มีจนจะอย่างไรมันก็พอลดหนัก
ถ้ารู้ว่าเป็นชาติอื่น มันทนไม่ไหว มันเป็นอย่างนี้ นี่เป็นเหตุที่ข้าพเจ้ากราบเรียนให้รับทราบไว้
ว่าเพราะเหตุใดข้าพเจ้าจึงคัดค้านเรื่องนี้รุนแรง มันเห็นมากับตาเลย และข้าพเจ้าขอถือ
โอกาสชมเชยฯ พณ ฯ ที่ได้อำไรใส่เงี่ยงไม้และสิ่งปฏิบัติการไปโดยเด็ดขาด ซึ่งคงจะไถ่ถอนกลับ-
ในไม่ช้า ที่แรกข้าพเจ้าเข้าใจผิด ท่านเหมือนกันว่า ท่านช่วยเขาเอาไว้ บ้านเมืองมันจะไป
กันใหญ่ เพราะเวลานี้ราษฎรเขากำลังรอฟังว่าคนที่มีรัฐบาลใครจะเก่งกว่ากัน ถ้าหากว่า
แกหลุดออกมาได้ หมายความว่ารัฐบาลสู้ไม่ได้ มันโชนกันไปถึงขนาดนั้น นี่เรื่องมันจึงเป็น
ดังนี้ ด้วยเหตุสมณานาประการ ดังได้กราบเรียนมานี้ ข้าพเจ้าจึงไม่มีความเห็นด้วยที่จะไปเปิด
โอกาสอย่างกว้างขวางไว้ดังที่ได้เขียนไว้ในร่างกฎหมาย ลือลั่นขึ้น

๒๕๖๒ ๒.

ทุนวิเทศกรรมการ (เพชรบุรี) : ก่อนอื่นอยากขอชี้แจงข้อเพื่อนสมาชิกให้เข้าใจเสียก่อนว่า ชาวจีนชาวไทยก็ไม่ใช่คนโกลาหลเหมือนกัน แม้ว่าเราจะเจอคนฝรั่งอะไร เราเราก็ถือว่าเป็นเพื่อนกันทั้งหมด เป็นพี่น้องกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านจำคิดข้อนี้ได้ ท่านก็จะคลายความข้องใจไป ในเรื่องที่ท่านพูดถึงเรื่องคนไทย คนต่าง้าวอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นโยบายของการเมืองนั้นนะ ท่านก็ควรจะเข้าใจสักหน่อยหนึ่งว่า ถ้าหากว่าเราเอาคนอื่นเขาเข้ามาเป็นพวก เราได้ละก็มันจะดีมาก ที่ท่านบอกว่าเรื่องมีเหตุต่างต่างเป็นหมายบอกนอกนั้นนะ มันบอกสมัยก่อนสมัยนี้ย้ายหนามที่มันอยู่ในนอกกลายเป็นเนื้อไปแล้ว หนามที่เข้าไปคาบอกสมัยปัจจุบันนี้เราถือกันว่ามันกลายเป็นเนื้อไปแล้วเสียแล้ว เพราะฉะนั้นมันก็ไม่เป็นหนามต่อไป มันก็กลายเป็นเนื้อของเราเอง มันก็เข้ามาอยู่ในอกของเราแล้วละ เรื่องเป็นอย่างนั้น คราวนี้ข้าพเจ้ายังเห็นว่าอย่างนี้ เห็นยิ่งไปกว่ากรรมาธิการเสียอีก คือว่าเราเข้ามามีบ้านช่องตั้งบ้านเรือนในประเทศของเรา เราเสียภาษีอากรให้ เราทำอะไรทำอะไรทุกอย่างต่าง ๆ เหล่านี้ให้แก่ประเทศไทย เพราะฉะนั้นเขาก็ควรจะมีส่วนมีเสียงในการปกครองประเทศไทยด้วยเหมือนกัน ท่านไปชักชวนอย่างประเทศอื่นทำไม ประเทศอเมริกานั้นแน่ะสุไกร ๆ เข้าไปก็ไปเป็นอเมริกันไค่ตั้งนั้น คนอื่นเข้ามาในประเทศไทยก็เอาให้เป็นไทยให้หมด อย่างนี้มันกลับจะดีนะ เราจะมีอำนาจยิ่งขึ้น เราจะมีพวกพ้องมาก ๆ ขึ้นเสียอีกด้วย นี่เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ผมเห็นยิ่งไปกว่ากรรมาธิการ ให้เขาหมดเลยเจ็ดสิบอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แยกแยกอะไรต่าง ๆ ลาว ท่านจะเห็นประเทศเกิดใหม่ ๆ ลาวก็มี กัมพูชาก็มี ภูวนก็มี มลายูก็มี ต่าง ๆ เหล่านี้ นี่เขาก็เป็นประเทศเพื่อนบ้านเราทั้งนั้น ถ้าหากว่าเราเข้ามาในประเทศไทยของเราทั้งบ้านเรือนอยู่ในประเทศไทยของเรา ก็ควรจะให้เขามีสิทธิมีเสียงในการเมืองด้วยเหมือนกัน เพราะเหตุว่าเขามาเสียภาษีอากรร้อยแปดพันเก้าต่าง ๆ เหล่านี้ ควรให้เขาไปให้หมด เพราะฉะนั้นกรรมาธิการยังไปไหนเลย ข้าพเจ้าว่าให้หมดละเป็นดี ท่านอย่าเป็นอย่างนั้นซิ ท่านไปพูดถึงแต่เรื่องจีนเท่านั้น อย่างอื่นยังมี ลาวก็เข้ามา พ้อของเขาอยู่ยั้งยืนยง ลูกของเขาอยู่ยั้งยืนยง อะไร

ต่าง ๆ เหล่านี้ มันยุ่งกันไปหมดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านไม่ยุ่งแต่ในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นเงินเท่านั้น อย่างนี้ก็ไม่ต้องกลัว ท่านควรจะนึกถึงเรื่อง ๆ ลาวก็มี เขมรก็มี กับพม่าอะไร นานาอย่าง ๆ เหล่านี้ ท่านนึกบ้างสิ เทียนนี้คำว่า "ต่างต่าง" มันมากมาย ประเด็นจะให้กรรมการอธิบาย นี่อธิบายให้ฟังแค่เพียงว่าพวกต่าง ๆ เหล่านี้เท่านั้น ที่นี้ต่อไปถ้าหากว่าเราจะให้พวกนี้เข้ามาในสภาเป็น ผู้แทนราษฎรได้นะ เราจะได้ฟังเสียงแปลก ๆ อย่างไรละ "อ้าวของล้งมีล้งคักๆ และๆ" "จิ้นขอ มีคอกปายมั่ง" ก็ได้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขุนวิเทศ ฯ อย่าพูดให้มันเป็นเล่นไปนะ

ขุนวิเทศคุณการ (เพชรบุรี) : อย่างนี้ก็เหมือนกัน เพราะว่าเหมือนกัน คราวนี้ต่อไป จากนั้นท่านไปรังเกียจเขาทำไม ๆ นโยบายของเราควรให้เขาเข้ามาเป็นพวกเรา ที่เขามาแต่งงานกับคนไทยได้ เราพวกเราหาโอกาสไปแต่งงานกับเขาย่างงี้ แต่งงานกับลูกเจ้าสัว แล้วทำไมเขาจึงรังเกียจที่ไม่ให้คนไทยไปแต่งงานกับลูกสาวจีน เพราะว่า เราพยายาม ผู้หลักผู้ใหญ่ในระบอบจะเป็นตัวอย่างไปแต่งงานกับลูกสาวเจ๊กบ้างสิ เขาเข้ามาเป็นคนไทยเสียให้หมด เรื่องมันอย่างนี้หู้ว มันก็จะดีขึ้น ..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขุนวิเทศ ฯ ระวังหน่อย อย่าให้เอาไปนอกเรื่องนอกราวนะ

ขุนวิเทศคุณการ (เพชรบุรี) : ก็นี่ผมชี้แจงเหตุผลว่า ทำไมไม่เอาพวกนี้เข้ามาครับ ท่านพูดถึงว่าคนจีนจะไปเบ่ง ไปเบ่งอยู่ที่เมืองของท่านๆ เบ่งอย่างโน้นเบ่งอย่างนี้ ไม่ใช่แค่เจ๊กที่จะเบ่ง ถ้ามันจะเบ่งไทยก็เบ่งได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเรื่องเบ่งของท่านนี้ก็ตกไป หมายความว่าอย่างนั้น ไม่ใช่แค่เจ๊กที่จะเบ่งได้นะ คนไทยก็เบ่งได้ เพราะฉะนั้นก็จึงหมายความว่า เหตุผลของท่านที่ยกขึ้นมาี้ ก็ใช้ไม่ได้ หมายความว่าอย่างนั้น คนไทยก็เบ่งได้ไม่ใช่แค่เจ๊ก เพราะฉะนั้นผมจึงเป็นด้วย กรรมการให้น้อยไป หู้ ๆ หมดก็เท่านั้น

กับในข้อ ก. นั้น มันเป็นการไม่ถูกต้อง ซึ่งคณะกรรมการก็ได้ชี้แจงกับท่านแล้วว่า ถ้าจะเดิม ท่านต้องไปแปรพฤติเขาไว้ในมาตรา ๑๕ ซึ่งกฎหมายเดิมที่ไ้มาก่อนที่จะเปลี่ยนแปลง หรือกฎหมายเลือกตั้งที่ใช้อยู่ในเวลานี้ก็เขียนอย่างนั้นว่า ปกติมีสัญชาติเป็นไทยแล้ว ไปอยู่ในมาตรา ๑๕ ซึ่งมีเป็นมาตราของผู้เลือกตั้งหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่นี้ทำไมเราจึงให้สิทธิเขา ที่เราให้สิทธิเขาก็เพราะว่า เมื่อคนที่สัญชาติเป็นไทยนั้น แม้มันจะเป็นคนต่างด้าว ก็ถ้าเขาไปเป็นทหาร หรือว่า เขาได้เรียนจบชั้นมัธยมปีที่ ๖ แล้ว เขาจะใช้สิทธิออกเสียง ก็ได้ให้เขาไปออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้แทนราษฎรได้ แล้วก็ส่วนผู้ที่สมัครับเลือกตั้งก็อนุโลมมาอย่างเดียวกัน ซึ่งในฐานะที่ท่านรักชาติท่านก็อ่านดูว่า ในข้อ ๑๑ ข้อ ก. แล้วข้อ ข. มาชมกันนะ ความจริงก็ไม่ใช่ว่าจะสมัคกันได้ง่าย ๆ นักเราก็ต้องกำหนด แล้วก็คณะกรรมการก็ได้ดูร่างของเขาเหมือนกันว่า เขาได้กำหนดเอาไว้หมดมาแล้ว แต่โดยที่ ๆ พม ๆ นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลนี้มีความประสงค์ที่จะเปิดสิทธิให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ก็เป็นการคิดหนึ่งสำหรับอาณาประชาราษฎร์ที่มีสัญชาติเป็นไทย ว่าบุคคลที่เกิดในเมืองไทยนั้นเขาควรจะให้มีสิทธิเสียในการปกครองตามสมควร อย่างน้อยในการที่ไปออกเสียงเลือกตั้งเขาก็ควรจะให้มีสิทธิ ส่วนการที่จะสมัคนั้นเราก็จำกัดจำเขี่ยไว้มากแล้ว ซึ่งก็ได้เข้ามาแล้ว ส่วนที่จะมาเดิมครั้งนี้เดิมไม่ได้ กรรมการจัดการข้อดีข้อของ ขอเรียนให้ท่านทราบ

ส่วนที่ห้ามบอกตัวอย่างบุคคลแก่ที่เมืองท่ามีอิทธิพล แม้ว่าไม่ใช่มีอิทธิพลอะไร ถ้ามีอิทธิพลจริง
เขาคงไม่ถูกยิงตาย

นายคิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ที่ท่านว่ามีอิทธิพลถูกยิงตายนั้นไม่มีหรอก อย่าง
ไรก็ตามเถอะ ข้าพเจ้าที่ลุกขึ้นมาี้ ความจริงที่ได้ส่งวนเอาไว้นั้น ข้าพเจ้าถือว่าน่าตื้นนี้
ข้าพเจ้าทำเพื่อชาติ ข้าพเจ้าจึงได้ส่งวนเข้ามาพูดในที่ประชุมวิสามัญนี้ ถึงแม้ว่าใครจะไม่
เห็นด้วยกับข้าพเจ้า ก็ตามที แต่ที่ข้าพเจ้าถูกมาความจริงถ้าหากว่าข้าพเจ้าได้พูดแล้ว ข้าพเจ้า
อาจจะชกออกไปก็ได้ แต่เมื่อมีผู้คนเข้ามาแล้วแทนที่ข้าพเจ้าก็อยากจะแก้ตัวไปอีก ที่ท่านว่า
เปิดโอกาสให้มากมายก่ายกองนั้น ท่านอย่าลืมว่าจะทำอะไรมันต้องมีหลักเสียก่อน คนเราถ้าไม่มี
หลักแล้วมันลำบาก ท่านบอกว่าจะทำไม่จริง ไม่ไปแจ้งงานกับลูกเจ๊กลูกจีนละ คนที่มีมันอีกเรื่องหนึ่ง
และข้าพเจ้าขอเปิดเผยให้ทราบด้วยว่า ข้าพเจ้านั้นและแดงงานกับจีน พ่อตาข้าพเจ้าเป็นจีนล้วน
แต่ทำไมข้าพเจ้าต้องทำน้ำตาตื้นนี้ มันน้ำตาเพื่อส่วนมาก เพื่อชาติไทย ไม่ใช่เพื่อส่วนตัวข้าพเจ้า
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ากลัวว่าทั้ง ๆ ที่คะแนนจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่ไปทำสิ่งถึงเลย
จะได้เป็นหรือไม่ได้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าอันนี้เป็นงานเพื่อชาติ เพื่อส่วนรวมของประชาชน
คนไทยทุก ๆ คน ข้าพเจ้าถือกำเนิดเกิดในเมืองไทย ข้าพเจ้ารักชาติไทย ไม่ใช่ไปรักชาติอื่น
แม้ว่าตัวข้าพเจ้าจะเป็นประการใดนั้น แต่จิตใจอันลึกซึ้งของข้าพเจ้าคือประเทศไทยเท่านั้น สำหรับ
คนไทยไม่ใช่สำหรับสหประชาชาติอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ผู้มีหน้าที่เรื่องเถาะคุณ นั้นมัน เรื่องส่วนตัวคุณแล้ว
ไม่ต้องมาพูดกันละ เพราะว่ามันก็ว่ากันไม่เถาะ เรื่องอย่างนั้นมัน เรื่องส่วนตัวคุณ ขอให้ข้า
ประธานเถาะ

นายคิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ประธาน ๆ ที่หวังเสียเรื่อย ที่เขาพูดท่าน
ประธาน ๆ ไม่ยกหวังเลยปะอะไรไป ข้าพเจ้าสังเกตมาหลายหนแล้ว ขอโทษที่คือนานี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าพยายามทำหน้าตาของข้าพเจ้าเต็มที่เสมอ เมื่อ

ก็ว่า พี่หาไม่ข้าพเจ้าจะไม่ว่า

นายกติก (อุบลราชธานี) : แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าไม่หลงประเด็นหรอก จะหักอย่างไรก็ไม่หลง เพราะฉะนั้นเหตุผลซึ่งหักกล้ำมานี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ห้วนพูดอย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการจริงอยู่หนักไต่เสียงของพวกนั้น แต่ท่านอย่าลืมนะท่าน ท่านกำลังจะพูดเหมือนดังตัวเองเสียแล้ว ท่านเหล่านี้ไม่ควรจะลุกขึ้นมาพูดเลย ควรจะให้ข้าพเจ้าพูดคนเดียว เพราะมีบุคคลมาแต่คน เรื่องนี้ข้าพเจ้าทำถึงกับทำหนังสือเวียนถึงสมาชิกประเภท ๑ ทุกคน ข้าพเจ้าทำทำ แต่เมื่อมันไม่เป็นผลสำเร็จข้าพเจ้าก็มาขอรู้ในที่นี้อีก เมื่อท่านเห็นข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะหาอย่างไร เพราะข้าพเจ้ายังถือว่าบ้าน เมืองหรือว่าประเทศชาติไทยเป็นของข้าพเจ้าอยู่ จะเป็นคนเดียวกับหรือก็คนก็ตามยังเป็นของข้าพเจ้าอยู่ ส่วนท่านจะถือว่าบ้านเมืองไม่ใช่ของท่านคนเดียวมันจะเป็นอย่างไรก็ช่างเถอะ อีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าข้าพเจ้าถือว่าชาติไทยประเทศไทยเป็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องทำงานชิ้นนี้ ส่วนจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จประการใด แล้วแต่สภาพนี้จะมีปัจจัย

สุนิเทศคุณการ (เพชรบุรี) : ท่านที่หนึ่งไปแห่งจังหวัดอุดรฯ ว่าพูดว่าท่านเป็นอย่างไร ไม่เข้าใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดไปะก็ ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกัน เพราะเหตุว่าอย่างไร พี่ทุกคนถามใจจริง คุณติเรกฯ ก็เข้าใจผิด คือหาทางข้าพเจ้าเสียหน่อยซิว่าพูดแต่กันพูดอย่างไร คือว่าหมายความว่าความถึงว่ามันไม่ไหวแล้วก็ปล่อยเลยซิ หมายความว่าอย่างนั้น เราจะเป็นคนไทยมาตั้งแต่คนมานานกาลแล้ว ผมให้คนไทยช่วยกันเสียจะเป็นคนแรกเสีย มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดให้คนไทยทำอะไรชาติไทยทั้งนั้น พี่ท่านสังเกตผมบ้างซิ ขอโทษคุณสุนิเทศฯ บอกว่าไม่เข้าใจผม ผมก็ไม่เข้าใจผม พี่ท่านพูดตนเองเหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เข้าใจกันแล้ว ขอไปรณรงค์เถอะ

พรุณายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ได้ฟังคำอภิปรายในประเด็นมากกว้างขวาง

พอสมควรที่จะวินิจฉัยได้แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจะขอประทานเสนอให้บอกอภิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณติเรก ฯ ยังสงวนอยู่หรือไม่ปฏิบัติไว้ ยังคิดใจ
อยู่หรือไม่

นายติเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : สำหรับในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็อยากจะให้มีการลงมติกันว่าเราจะเอาทั้งประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๑๓ คุณติเรก ฯ ขอเพิ่ม
มาตรา ๑๓ ขึ้นอีกอันหนึ่ง คือว่าบิดามีสัญชาติไทยใหม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะเพิ่มอนุ ๓ ขึ้นตามที่ผู้แปรญัตติเสนอหรือไม่ ผู้ใดเห็นสมควรจะให้
เพิ่มตามที่ผู้แปรญัตติเสนอ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน ต่อไป
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๔ มีของคุณประยุทธ์ ไม่ได้นำ และขอ
ตัด ๒ แล้วก็ขอแก้ไขใหม่ มาตรา ๑๔ ของคุณชาย ฯ ตัดหมายเลข ๑ หมายเลข ๒ เอาไว้
แต่ ๓ - ๔ คิดใจใหม่

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : การที่แก้ไขแปรญัตติที่ร่างเดิม ๑ และ ๒ ออกนี้
ก็เนื่องจากว่าผมคัดค้านแล้ว ผู้ที่ขาดคุณสมบัติที่เลือกตั้ง คนแชนด์วันทั้ง ๒ ข้างหรือคนขาดวันทั้ง
๒ ข้างเลือกตั้งได้ แต่ว่าคนวิกลจริตที่เพื่อนไม่สมประกอบ คนหนุ่มทั้งสองข้างและเป็นใบ
หรือขาดออกทั้ง ๒ ข้าง ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ผมก็รู้สึกแปลกใจว่าคนแชนด์วันทั้ง ๒ ข้างนั้น
ก็ไปเลือกตั้งได้อย่างไร แต่ผมไม่ได้อธิบายไว้ ได้เรียนถามกรรมาธิการท่านหนึ่ง คืออาจารย์

เหตุผล ๑. แทนบอกว่า แชนดัลทั้ง ๒ ข้างเขาอาจจะหนีบกันหรืออาจจะแนบให้ละไว้ทางหนึ่ง
กระดุมก็ดูดีแต่โลกใจ สมกับบอกว่าบุคคลที่หนุ่มกว่าทั้ง ๒ ข้างนั้นละ การวางจริงเกิดขึ้นไม่ได้ก็ดู
ดีกว่าคนเขาชวนอีกด้วยซ้ำไป บางครั้งก็เป็นไปนั้นละ ถึงว่าข้างทางเขาจะรักแต่มีสื่อไม่ออก

แต่ถ้ามีความสำคัญใดสิ่งใดอย่างใดอย่างหนึ่ง **ตัวชี้วัด** ประการแรก อาจจะไม่ใช่ตัวชี้วัดเชิงตรงแต่ได้ ^{ที่หน้า}
แต่มีธรรมชาติ เพราะเหตุที่ **ตัวชี้วัด** นั้นมาเอง หรือเป็นไปเพราะอะไรที่มันมาเอง เลยไป
ตัดสินหรือเลือกสิ่งของแก่สิ่งอย่างนี้ กระทั่งถึงสิ่งที่ว่านี้ อาจจะเห็นธรรมชาติโดยที่แบบไหน **ตัวชี้วัด**
ที่ **ตัวชี้วัด** เอาตัวชี้วัดมา ที่ไม่ว่าแล้วแต่สิ่งใดเข้าไปถึงนี้ กระทั่งถึงได้ข้อสงสัยว่า
ความจริงที่อาจจะตรงกันข้ามของกันเอง แต่ที่คิดว่าเรากำลังจะหาความที่เป็นธรรม **ตัวชี้วัด**
ความเป็นธรรมกับคนที่มีการอย่างหนึ่ง แล้วที่คนที่มีการที่คิดขึ้น ที่ว่าไม่จะไปตัดสินใครเลย แต่จะ
ได้ของงานไว้ดังนี้ ขอร้องมาพิจารณาได้กระพริบตาบ้างจึงสักสิ่งหนึ่ง

นายเทียน แสงชะลา กรมการการ : ถอนขึ้นคณะกรมการการขอแจ้งว่าผู้ขาดคุณสมบัติ
ของข้อเลือกตั้ง ในมาตรา ๑๘ นี้จะเป็นไปตามที่เอา เหตุความภายในร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งผู้
ที่เป็นหลัก คณะผู้แจ้ง ที่มีเหตุผลกรมการการเสนอให้ยุบเลิกคดีข้อ ๑ และ ๒ ของ เพราะ
เหตุว่าบุคคลใน ๑ และ ๒ นี้ไม่สามารถจะใส่คำการขอให้วินิจฉัยเลือกตั้งได้ บุคคลมีการจัดการในเรื่องไม่
สมบูรณ์ จนทำให้คนที่ไม่ใช่สิทธิอาจลงลงแล้ว มันจะยุ่งกับในเรื่อง ที่ทำบัญชีเกี่ยวกับคนว่าบุคคล
ทุกคนทั้ง ๒ ข้างผู้ที่จะใส่สิทธิได้ ทำไปไม่สิทธิหรือลงลงแล้วมันจะ ชัดใจไม่จริงใจได้ว่า บุคคล
ทุกคนทั้ง ๒ ข้างและต้องเป็นไปด้วย ถึงจะถูกจำกัดสิทธิ เพราะว่าท่านเห็นว่าไม่ผู้สามารถจะเป
่สิทธิได้ ทุกคนจะเป็นไป นอกจากนั้นก็ผู้ที่ไม่สามารถลงลงลงและเขียนหนังสือได้ หรือคนด
ทั้ง ๒ ข้าง ก็เป็น เรื่องที่ว่าไม่สามารถจะใส่สิทธิได้ ไม่สมควรจะมีสิทธิเลือกตั้ง

[illegible]

สภามุแทนราษฎร พ. ๕/๒๔๕๕ (วิสามัญ)

เล็ก - เดือน พ. ๒๓/๕

91

เราแก่แล้ว ทำไมเราไม่มีความรอนคอม เราแก่แล้ว ทำไมไปถือว่าคนที่ฉันทันทั้ง ๒ ข้าง
ไปลงคะแนนไม่ได้ก็เลยไม่เขียนอะไรไว้

แล้วก็จะรู้ได้อย่างไรว่าคนอื่น ๆ เขาจะไม่ลงคะแนนให้หรือไม่ ปัญหาในเมื่อเขาอาจจะไม่ได้แล้ว เราไม่เขียนไว้ในทำนองว่าให้เขาไม่ลงคะแนนไม่ได้ทำนองนี้ กระทั่งถึงขั้นขอได้โปรดขึ้นมรสแจ้ง อีกครั้งหนึ่งเดี๋ยวก่อน เมาอาจจะถอน

๑๓.๕๓ น. นายหยุด แสงอุทัย กรรมการกิจการ : คือที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติขอซัก ๑ - ๒ นั้น กรรมการไม่เพิ่มด้วย เพราะ ๑. บุคคลวิกลจริต คนบ้า จะมาลงคะแนนอย่างไร หรือจิตใจไม่健全 ไม่สมบูรณ์ก็เพิ่มเดียวกัน ที่สำหรับคนหูหนวกนั้นไม่ใช่หูหนวก คือ ๑. ต้องหูหนวกทั้งสองข้างข้างเดียวก็ไม่ได้ แล้วนอกจากนั้นยังต้องเป็นใบ้ด้วย และโดยเหตุที่เวลานี้เรามีโรงเรียนสอนคนหูหนวก เพราะฉะนั้นเราจึงรู้ว่าซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ คือคนหูหนวกนั้นต้องเป็นใบ้ด้วย และไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ ด้วยเหตุนี้คนหูหนวกก็เลยเป็นโรคแค่เขายังรู้ เรื่องคือ เขารับและเขียนหนังสือได้ อย่างนี้ก็มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นต้องสามอย่าง คือหูหนวกด้วย ใบ้ด้วย และไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ ที่ท่านก็จะเห็นได้ทันทีว่าคนหูหนวกนั้นใบ้และไม่สามารถอ่านหนังสือได้นั้นมันเป็นการอันเนื่องมาจากทางจิตใจคือไม่รู้เรื่องราวอะไรเลย มันก็เหมือนกับคนวิกลจริต แต่ว่าถ้าเขาหูหนวกเป็นใบ้ แต่ยังสามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ เขาก็รู้เรื่องราว เขาก็มีสิทธิ เขา ส่วนคนตาบอดทั้งสองข้างนั้นเหตุก็คือว่าการเลือกตั้ง เป็นความลับ ที่นี้ขอให้ท่านลองคิดว่าคนตาบอดทั้งสองข้างไม่เข้าคูหาได้อย่างไร บิดบรี้อย่างไร ถ้าเราให้คนตาบอดทั้งสองข้างลงคะแนนเสียงก็เหมือนอย่างการเสี่ยงทายหยิบกระดามาใบ้ก็จะอะไรมาใบ้หนึ่ง อย่างนี้เป็นการเลือกตั้งก็ไม่น่าเป็นผล เพราะว่าถ้าการใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นสำคัญคนที่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องรู้ว่าเขาลงให้ใคร มีตัวความคิดเห็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเราก็ได้จัดไว้เท่าที่จำเป็น

๑๓.๕๕ น. นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : กระผมก็ยิ่งงง คือว่าคนหูหนวกทั้งสองข้างและเป็นใบ้ ถ้าหากว่าอ่านหนังสือได้ สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ก็มีสิทธิไปลงคะแนนได้ คำว่าอ่านและเขียนหนังสือได้มันก็ยากจะบรรยายเรียนตามว่าคนที่ใบ้และอ่านหนังสืออย่างไร คือว่าอ่านแล้วอ่านอยู่ในใจ อ่านไปโดยคำอย่างนั้นหรือ อ่านออกเสียงถ้าอ่านออกเสียงคนเป็นใบ้ก็อ่านแบบ ๆ

ออกมาอย่างนั้นมันก็จะไม่ได้เรื่องได้ราว ๆ แล้วก็แปลกเหมือนกัน แต่ว่าเมื่อท่านกรรมาธิการได้เข้ามายืนยัน ๓ ครั้ง เขาก็แน่น เขาก็คิดว่าไม่ควรจะคิดใจต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไม่ว่าท่านผู้ใดเรียก ขอตั้งข้อ ๓ มาตรา ๓ และแก้ไขข้อความใหม่ คุณใดเรียกคิดใจใหม่ เชิญ

๑๓/๕๒ น. นายศิโรตม์ (อุบลราชธานี) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายเหตุผลก่อนไม้นั้น ข้าพเจ้าก็อยากจะทราบ เหตุผลทางคณะกรรมการเสียก่อนว่าที่ข้าพเจ้าขอเติมไม้มากว่า ๕ ข้อ ๓ ว่าผู้เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวชในขณะที่มีการสมัครรับเลือกตั้งนั้น เพราะเหตุใดคณะกรรมการจึงไม่ยินยอมตามที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติไว้ ขอทราบเหตุผล ทางคณะกรรมการเพราะวันนั้นอยู่ก็ก็เลื่อน ๆ ไป

นายหุค แสงอุทัย กรรมาธิการ : ที่กรรมาธิการ ไม่ยอมรับคำแปรญัตติก็เพราะเหตุว่าผู้ว่าราชการตำบลของผู้เลือกตั้งนั้นหมายถึงว่าในขณะที่ไม่เลือกตั้ง เพราะฉะนั้นจะเดิมหรือไม่เดิม ผลก็เท่ากัน

นายศิโรตม์ (อุบลราชธานี) : ตามที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติในข้อนี้มานั้น คงที่กรรมาธิการ ได้ตกลงแล้ว ข้าพเจ้ายิ่งข้องใจอยู่เป็นอันมาก ถึงแม้ยังไม่หายข้องใจและเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งความจริง เรื่องเกี่ยวกับศาสนาแล้วโดยปกติมักการ เบื้องก็ไม่อยากจะพูดถึง แต่ข้าพเจ้าถือว่าที่ข้าพเจ้าจะพูดถึงนี้ผู้ช่วยเจตนาที่ก่อการ พระพุทธศาสนา เหตุใดข้าพเจ้าจึงได้กล่าวถึงนั้น ข้าพเจ้าได้ขบคิดสิ่งอื่นที่ชื่อสเทสแมส เบียร์ บุค (

) ใน ค.ศ. ๑๘๕๖ นี้ ได้มีสถิติเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่ในนานาประเทศเท่าที่ข้าพเจ้าค้น ได้ก็มีอยู่ ๒๒ ประเทศด้วยกันที่ว่าใน ๒๒ ประเทศนี้มีจำนวนประเทศที่มีผู้นับถือพุทธอยู่เป็นเพียง ๑๔ ประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย ประเทศที่มีผู้นับถือพุทธแต่ไม่มีสถิติแสดงไว้ก็มีประเทศลาว ประเทศสหภาพโซเวียตรัสเซียและเวียดนาม เกาหลี ญี่ปุ่น...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่บรรยายเรื่องพุทธศาสนาเรื่องประวัติศาสตร์นั้นคิดว่า

เรื่องนั้นคุณแปดก็คิดความเหมาะหรือไม่เหมาะอย่างไร ของเจิม แต่คุณบอกว่าประเทศในโลกนี้
มีศาสนาไม่เกี่ยวกับเรื่องแปดก็คิดโดย ขอให้ตรงกับเรื่อง เดอะคุณ

นายติเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ประเด็น มัน
เกี่ยวข้องกับ มันเป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าจะได้กราบเรียนต่อว่าคณะกรรมการจะยอมบ้างหรือไม่
ว่าสมาชิกผู้ใดจะเพิ่มด้วยกับข้าพเจ้า ทั้ง ๆ ที่ก็มีให้หรือไม่ อีกปัญหาหนึ่งคืออยากจะมีแจ้ง
ให้ฟัง มันเกี่ยวข้องกับประเด็น เพราะฉะนั้นพุทธศาสนาที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้เพิ่มจำนวนอันนับ
หนึ่ง ไม่ใช่ไทย อยู่ในประเทศเขมร ซึ่งมีสถิติว่าในต้นคนนั้นคือพุทธศาสนาประมาณ ๔๔๓ คน ส่วนใน
อันที่ ๒ คือของประเทศไทย ตามสถิติปรากฏว่ามีประมาณ ๑๕ ล้านคนเศษ ในอันที่ ๓ นั้น ก็
คือว่าประเทศลังกา ซึ่งในจำนวน ๔ ล้านเศษนั้นมีพุทธศาสนามีคือพุทธอยู่ ๕ ล้านเศษ นอกจากนั้น
เรายังมีอยู่ในสหภาพแอฟริกาใต้ อเมริกา บราซิล เชมร จีน....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอละคุณ เลิกกันที่เรื่องประวัติศาสตร์ ขอให้ เอาเรื่อง
เดอะคุณ

นายติเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : เมื่อท่านประธานไม่ให้พูดซึ่งเป็นการ
เขี่ยกัน ประกอบเหตุผลของข้าพเจ้าด้วยข้าพเจ้าก็ไม่พูด ไม่พูดก็ไม่พูด ส่วนที่ข้าพเจ้าจะพูดต่อไป
นั้น เหตุผลที่ข้าพเจ้าขอแปดก็คิดนั้นมีหลายประการด้วยกัน ดังข้าพเจ้าจะได้กล่าวต่อไปนี้ เหตุผล
ประการที่ ๑ ก็คือว่าเป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมของคณะกรรมการ เปลี่ยนแปลงการปกครอง ทำให้
ข้าพเจ้าจึงได้กล่าวดังนี้ ถ้าว่านได้ไปปรึกษากฎหมายในมาตรา ๔ ข้อ ๕ พระราชบัญญัติว่าด้วยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างเวลาที่ใหม่แปดก็เฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
สยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ แล้ว จะได้พบคำว่า "ในขณะมีการเลือกตั้ง" ปรากฏอยู่ด้วย เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้ามาแต่ตั้งแต่เดิมนั้นห้ามในขณะมีการเลือกตั้งเท่านั้น นี่เหตุผลประการที่หนึ่งที่ข้าพเจ้า
อยากจะได้ตั้งให้สถานที่ได้รับทราบไว้ ส่วนเหตุผลประการที่สองก็คือให้เป็นกฎสอดคล้องกับ
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ถ้าได้ปรึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้จะได้เห็นได้ในมาตรา ๕

๙๕-

หมวด ๑. ถึงว่าตัวพระมหากษัตริย์ ก็ได้มีปรากฏตัวว่าพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระพุทธรูปและ
และทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก อันหมายความว่าก็เป็นการเชิดชูทำบุญพระพุทธรูปศาสนาเช่นเดียว
กับ ส่วนในข้อประการต่อไป พลิกดูในหมวด ๒. อันว่าด้วยสิทธิหน้าที่ของชนชาวไทยในมาตรา
๒๕ ซึ่งข้าพเจ้าไม่อ่านให้เสียเวลา ไม่พลิกดูก็ได้ มีปรากฏว่าเสรีภาพบุคคลในกรณีที่ประกอบ
การศาสนาที่ถือกรรมตามความเชื่อของตนในเมื่อกิจการนั้น ๆ ไม่เป็นการขัดขวางต่อความสงบ
เรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน มีปรากฏชัดอยู่แล้ว ส่วนเหตุผลประการที่ ๓ ก็เพื่อให้เป็น
ไปควบคู่กันตามนโยบายของรัฐบาลทุกปัจจุบันนี้ เพราะว่าในข้อ ๑. ที่ว่าถ้าหากว่าใครจะดูจะถือ
ว่าเป็นข้อสำคัญจริง ได้นั้น เขาไว้ในข้อ ๑. ก็ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภานี้ว่ารัฐบาลนี้จะเชิดชูทำบุญ
ศาสนา....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณติเรก ฯ กว้างขวางเกินไปแล้วละ คุณขอแปร
 จูติกิเพียงแค่ว่า คือภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช คุณคงเอาไว้น่าเต็ม ข้อความอีกนิตหนึ่ง
 เท่านั้น ขณะที่แล้วมันไม่เกี่ยวข้องกับอะไร ถึงขั้นยกอ้างประวัติศาสตร์พุทธศาสนา ถึงศาสนาที่มีมก
 มันอะไรกัน ผมก็ไม่เข้าใจ ผมก็ยังไม่ฟังอยู่ คุณก็เอาไว้นะ ภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช
 ค้าง ๆ แค่นี้เต็มข้างหน้าว่า "คุณเป็น" แล้วก็เต็มข้างหลังว่า "ในขณะที่มีการสมัครรับเลือกตั้ง"
 คือว่า คุณจะได้เห็นว่าให้มันชัดเจนขึ้นดีกว่ากัน ทำไมจะไปเอาประวัติศาสตร์ ผมก็ไม่เข้าใจ
 เหมือนกัน ขอให้สงวนเวลาข้างเถอะคุณ

นายติเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : คือท่านประธาน ฯ อาจจะเห็นว่ามันเป็น
 จุกเล็กน้อย แต่ข้าพเจ้าว่ามันเป็นจุกใหญ่ เมื่อมันเป็นจุกใหญ่ ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 รัฐธรรมนูญ ถือว่าเป็นจุกใหญ่ แล้วมันก็ต้องมีการพูดพอสมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ถ้าคุณคัดออกละก็ ผมจะให้พูด ที่คุณไม่ให้คัด
 เลย คุณคงไว้ เกมข้อความขึ้นบางประการเท่านั้น ถ้าคุณบอกว่าคัดออกอันนี้ไม่ให้ ถ้าอย่างนั้น
 ละก็มันไปไต่อย่างนั้น ลึกที่คุณคงเอาไว้อย่างเต็ม แต่เต็มข้อความหน้ากับท้ายนิดหน่อยเท่านั้น
 นะ เพื่อให้มันแจ่มใสขึ้น ก็ว่ากันไป

นายติเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ที่ข้าพเจ้าขอเกมนี่ก็มีผลเกี่ยวเนื่องเป็น
 อันมาก ข้าพเจ้าจะพูดสั้น ๆ ท่อไป นอกจากเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วเราไม่เอาแบบอย่าง
 ต่างประเทศนะ เพราะต่างประเทศเท่าที่ปรากฏการเลือกตั้งของประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่
 ๒ มกราคม ๒๕๕๕ ก็ปรากฏว่ามีนักบวชเข้าไปนั่งในสภา ฯ ด้วย แต่ว่าข้าพเจ้าไม่เอาถึง
 ขนาดนั้น คือเจกจำนวนใหญ่ ๆ เลยที่เป็นจุดประสงค์อันใหญ่ที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติอันนี้ ข้าพเจ้า
 ก็อยากเปิดเผยให้ทราบว่า ข้าพเจ้าต้องการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีโอกาสได้บวช
 เรียนสืบทอดพระบวรพุทธศาสนา อันนี้เป็นจุกใหญ่ที่สุด ถ้าหากว่ายอมตามคำแปรญัตติของข้าพเจ้า

๒๗

แล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าประเภท ๑ ประเภท ๒ ถ้ามีจิตศรัทธา เลื่อมใสอยากจะทำอุปสมบท
แล้วอุปสมบทได้โดยไม่ขาดจากตำแหน่งหน้าที่ แต่ถ้าคงไว้้อย่างที่เป็นอยู่แล้ว ถ้าเกิดมีใครศรัทธา
อยากจะทำบวชก็ต้องขาด อันนี้เป็นการขวางศรัทธาขวางจิตใจอันศรัทธาของประชาชน หรือของ
ท่านสมาชิกผู้ใดก็เบียดเบียนสมมติว่าขณะนี้ถ้าจะมีผู้อยากบวชเหลือเกิน เพราะการบวชหรือการ
เรียนนี้ ถ้าหากว่าตัวเองไม่ได้เข้าไปแล้ว มันไม่รู้สึกรู้ว่าไม่ผลดีประการใด ต้องตัวของตัวได้
เข้าไปบวช จริงอยู่เราได้เรียนธรรม เรียนฟังพระเทศน์ฟังอะไรอ่านหนังสือเกี่ยวกับธรรม
ธรรมะ อันนี้มันก็ไม่ได้อะไรกับเขาตัวนี้เข้าไปบวชจริง ๆ ถ้าคนที่บวชเรียนแล้วจะบอกรับใน
ข้อที่ว่าไปบวชแล้วใครจะบอกร้างบวชซึ่งบอกใครไม่ได้ มันมีส่วนที่ได้มา นี่เป็นความจริงที่อย่างนั้น
ข้าพเจ้าจึงได้มุ่งมันที่จะได้ให้เปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกผู้ใดก็เบียดเบียนบวชเรียนโดยไม่ขาดจาก
ตำแหน่งหน้าที่ นอกจากนั้นตามที่ผู้กล่าวกันว่าเราไม่บวชจะให้พระภิกษุ สามเณร เข้าไปบวช
เกี่ยวกับการบ้านการเมือง อันนี้ถ้าพูดถึงตามพระวินัย ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ตามข้อเท็จจริง
ที่ปรากฏอยู่นั้น พระเจ้าไปบวชด้วยเสมอ ห่าไม่จริงว่าไปบวช ขอโทษ ยกตัวอย่างที่เป็นจริงคือ
การต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ ที่ปรากฏว่าต้องเอาพระสงฆ์องค์เจ้าบางท่านถึงกับไปแจกใบปลิว
ต่อต้าน เลยไปเทศนาสั่งสอน อันนี้ถ้าหากว่าเปิดโอกาสให้สมาชิกไปบวชเรียนได้คนไหนบวช
คนนั้นก็เลยไม่ต้องไปหาเรื่องได้ เขาก็ว่าเขาเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะเห็นว่าเขาหาความ
พระพุทธศาสนาแล้วไม่ประโยชน์ที่จะได้มีอยู่ แล้วนอกจากนี้ในฐานะที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย คือโดยเฉพาะในจังหวัดของตัวเอง ถ้าหากว่าผู้แทน ๆ นั้นเกิด
ศรัทธาไม่บวชก็เป็นตัวอย่างอันดีแก่ชุมชนที่จะได้ไม่เสื่อมศาสนา ซึ่งเป็นความดีและเป็นเครื่อง
ยึดมั่น เมื่ออยู่แทน ๆ บวชเขาก็ว่าอ้อ เห็นตัวอย่างผู้แทน ๆ ยังบวช ศักดิ์ที่ไม่ได้คืออยากบวช
ถ้าจะคิดอยากบวชขึ้นมา อันนี้ก็เป็นผลดีแก่การพระพุทธศาสนาของเราอีก - อีกประการหนึ่ง
ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐที่จะเห็นเอาไว้อย่างข้าพเจ้าขอประณัติก็ไม่ได้เป็นการเสียหายแต่ประการ

98

โดยเลย เพราะข้าพเจ้ามั่นใจว่าเปิดโอกาสไว้ว่าให้ผู้แทน ฯ มวลได้ ก็คงมีน้อยคนหรือเกือบจะไม่มีเลย เพราะคนที่จะเข้ามาทำหน้าที่กึ่งตัวของตัวคือผู้ว่า ต้องทำหน้าที่เพื่อประชาชน มันจะมีเปอร์เซ็นต์น้อยที่สุด และเท่าที่ปรากฏมาในสภา ฯ ของชาตินี้ในมรณภาพของท่านที่เป็นนักการเมืองนั้นก็ปรากฏว่าตลอดระยะเวลา ๒๔ ปีนี้ ก็มีผู้ที่เคยมาขอ ๓ ท่านเท่านั้นเท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ คือ ๑. อดีตท่านเจ้าคุณพระยาพล ฯ คนที่สอง ก็คุณหลวงเสรี ฯ คนที่สามก็คือคุณผู้มั่งคั่งคุณงามมี ๓ คน ๒๔ ปี นี้ถ้าเราเขียนเอาไว้ นอกจากจะเป็นการที่รัฐบาลหมิ่นว่าพระพุทธรูปศาสนาหรือสิ่งที่จะเชิดชูแล้วผู้มันก็ได้ประโยชน์อย่างว่า เพราะว่าบางคนที่ถูกใจไม่รู้จักไปไหนก็อาจจะบวชเสีย หรือว่าบวชแล้ว ๓ เดือน สมมติว่าออกไปเที่ยวเมืองนอก ยังเป็นการเผยแพร่พระพุทธศาสนาไปอีก ถ้าไปในนามที่เป็นพระอยู่แล้ว ก็ไม่มีเรื่องที่จะไปสกปรกที่เลอะเทอะ คนเขาจะโจมตีได้ทวน นี่ประโยชน์มันมีอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเป็นอันคำแปรญัตติอันนี้

นายทองสับ ชูกระมารัก กรรมการธิการ : ตามที่เพื่อนสมาชิกได้พูด/ได้ข้อแปรญัตติมานี้ก็เห็นในเจตนาคิดด้วย แต่หาที่ขอมตามไม่ได้ ก็เพราะว่าถ้าเขียนขึ้นไว้อย่างนั้นก็ไปขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๗ อนุ ๓ ที่ว่าหากผู้สมมติหรือมีลักษณะต้องห้าม สำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้ง/ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าจะให้ไปเป็นไปที่ท่านต้องการก็ต้องตัดอนุมาตรา ๓ ในมาตรา ๑๕ คำว่า ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวชออกเสีย ถ้าตัดออกอย่างนี้แล้วก็ไปโดยอ้างที่ท่านว่า แต่ในขณะที่ภิกษุสามเณร นักพรต หรือนักบวชก็มาลงคะแนนได้ และไปสมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎรได้ทวน ก็จะเกิดอลเวงขึ้นใหญ่ในสภา ฯ นี้ บางทีก็จะมีการภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช หลวงจีน หลวงฮวงอะไรเข้ามาอยู่ในนี้ เรื่องก็จะอลเวงกันขึ้น เพราะเหตุนี้จึงขอมไม่ได้ทั้ง ๆ ที่เห็นใจ คณะกรรมการธิการขอขึ้นนั้น

นายคิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : มีอยู่อีกนิดเดียว คือว่าคณะกรรมาธิการนี้
ไม่ได้เข้าใจเจตนาของข้าพเจ้า และไม่ได้อ่านให้ชัดว่า ข้าพเจ้าขอแปรญัติว่าประการใด
ข้าพเจ้าขอแปรญัติว่า "ญี่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช ในขณะที่มีการสมัครรับ เลือกตั้ง"
ข้าพเจ้าแปรคั้งนี้ แล้วท่านเองดูเป็นคนเห็นด้วยกับข้าพเจ้า แล้วมาค้านข้าพเจ้าเสียแล้ว คือ
แปรคั้งนี้ เมื่อแปรไว้คั้งนี้ก็ปรากฏว่าในขณะที่มีการสมัครรับ เลือกคั้งนั้น ภิกษุ สามเณร นักพรต
นักบวชไม่มีโอกาสมาเลือก ๆ ไม่ได้ ถ้าจะเลือกท่านต้องเสียก่อน ต้องลาสิกขาเสียก่อน
ต้องเข้าใจอย่างนั้น จิตรับ อำนกฏหมายต้องเข้าใจเป็นประการนั้น คือหมายความว่า เป็นพระ
อยู่แล้วมาลงคะแนนไม่ได้ ถ้าใครอยากจะลงคะแนนก็ต้องเสียก่อน ท่านว่าเฉพาะในขณะที่รับ
เลือกคั้งเท่านั้นเป็นคั้งนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าขอแปรญัติ ก็หมายความว่า
พระภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช มาลงไม่ได้ในขณะที่มีการสมัครรับ เลือกคั้ง เจตจำนงของ
ข้าพเจ้าที่แปรคั้งนี้ ก็เพื่อว่าเมื่อหลังจากนั้นแล้ว หลังขณะที่ลงบัตรนี้ยังเป็นอุบายสกนุ หนึ่งเมื่อได้
เป็นผู้แทนฯ แล้วอยากจะทำอะไรเรื่อง เป็นคั้งนั้นก็ไม่ต้องขาดคุณสมบัติ ซ่อนี่เพราะในขณะที่
ที่สมัครรับ เลือกคั้งนั้น เป็นอยู่ เราห้าม เมื่อเป็นผู้แทน ฯ แล้วเกิดมาบวชขึ้น เราไม่ห้ามมันก็
ไม่ขาด มันเป็นคั้งนั้น ท่านเข้าใจประการใด ลองดูใคร่ครวญให้ถี่ ๆ สักหน่อย

นายแก้ว สิงหะเกษมทร์ กรรมาธิการ : กระผมเห็นใจเจตนาดีของท่านผู้มีเกียรติ
ผู้ที่จะสนับสนุนการพระศาสนา ถ้าหากว่าจะยอมให้เดิมลงไปตามที่ท่านต้องการแล้ว กระผมเห็น
ว่า จะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ และขัดกับหลักการประมุขภิรัชชาของสกานูแพนธรรมาฏของเรา ใน
รัฐธรรมนูญของเราที่ดี ในข้อบังคับการประมุขสกานูแพนธรรมาฏของเรานั้นได้กล่าวถึงเรื่ององค์
ประมุขเอาไว้ องค์ประมุขของเราในที่นี้ก็คือ หรือในที่ที่กรรมาธิการที่ดี ในที่ไหน ๆ ก็คืออันเป็นงาน
ของสภา ฯ นั้นโดยบัญญัติไว้ว่าจะต้องมีสมาชิกมาประชุมเท่านั้น มีกรรมาธิการมาประชุมเท่านั้น ถ้า
หากว่าเขียนเอาไว้ว่ามีท่านผู้มีเกียรติในสภา ฯ นี้เกิดมีความเลื่อมใสไปบวชไป เว้นกับหมด แล้ว
งานในสภา ฯ นี้จะทำอย่างไร

100

ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ มันก็อดเวงกันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอร้องให้ท่าน/ ผู้มีเกียรติผู้หนึ่งนั่งอยู่ตรงนั้นแหละว่าอย่าเอาใส่เลยนะ ท่านบอกว่าอาจจะไม่มีวาทะนักคนหรือ มันไม่แน่ เราจะเอาอะไรเป็นแน่นอนในโลกนี้ เกิดศรัทธากันไปหมดทั้งสภาแล้วจะทำอย่างไร สถานะนั้นจะอยู่ได้อย่างไร ท่านประธาน ฯ ก็ไม่รู้จะเรียกสมาชิกที่ไหนมาประชุม จะประชุมก็ ไม่ครบของสภะประชุม มันขัดกับรัฐธรรมนูญและขัดข้อบังคับการประชุมของเราด้วย ถ้าหากว่า / ไปมีผู้ขัดข้อนี้ลงไว้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการ ท่านได้พิจารณาพร้อมด้วย แล้วที่ไม่รับผู้ติดนี้เข้าไว้ กระผมจึงขอประธานสนับสุนน

นายภิเรณู นริรัตน (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านความคิดเห็นของท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดกฉิธรเสียหน่อย คือท่านว่าจะเกิดกรณีที่ว่าเกิดวาทะขึ้นทั้งสภาอย่างนี้ พุทโดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าก็ได้เอาสถิติมาอ้างให้ฟังแล้วว่า ๒๕ มีนาคม มีวาท ๓ คน เท่านั้น ที่นี้ถ้าสมมติว่าจะเกิดศรัทธาขึ้นมาเลื่อนใส่ขึ้นมาเต็มพื้นที่ก็เลยวาทหมดเลย แต่ถ้าจะหมด ข้าพเจ้าก็ว่าอย่างไร ๆ ๆ พณ ฯ จอมพล ป. ฯ ไม่ยอมให้หมดคน ท่านคงห่วงแต่ฝ่ายประเท ๒๕ ไร่ได้ ถ้าสมมติประเภท ๑. ไม่วาทเสียไหมดก ข้าพเจ้าเห็นว่า ๆ พณ ฯ จอมพล ป. ท่าน ก็คือใจ ท่านจะไต่ทำงานไต่สะดวกเสียด้วย ถ้าเกิดวาทกันหมด ท่านเอาเหตุการณ์ซึ่งมันเป็นจริง ไม่ให้มาอ้าง เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าหักล้างข้าพเจ้าไม่ได้ มันเกินไปไม่ได้ แล้วในกรณีที่เป็นอยู่ ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่ว่าสมาชิก ๒๕๖ คนจะมาประชุมตามหน้าที่ของตัวครบถ้วนเมื่อไร ก็องกกัน ออก ๆ แอ็ก ๆ ๓ โมงเช้า เป็น ๔ โมงเช้า ๕ โมงเช้า ก็มีขาดโหวงเทงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าในกรณีขาด ไม่ทราบว่าจะไปทำอะไรละ แต่ถ้ายิ่งรู้ว่าขาดไปเพื่อการพระศาสนา ซึ่งเราทุกคนเคารพถวายไหว้บูชาอยู่ทุกวันนี้ก็เป็นการดี ข้าพเจ้าไม่เห็นเสียหายตรงไหนเลย มันมีแต่เรื่องที่ดีทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเหตุผลของท่านนั้นฟังไม่ขึ้นเลย

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการได้ฟังความมีศรัทธา- ปสาทะในทางพุทธศาสนาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้นนะ เห็นใจ แต่ที่นี้ขอให้ท่านพิจารณาทุก

๑๐๙

ในเรื่องศาสนา ในต่างประเทศนั้นศาสนานี้จะเข้ามามีส่วนร่วมกับการปกครองเมืองได้ ยกตัวอย่างเช่นอย่างสังฆราชอะไรต่าง ๆ ที่ไปเป็นสภา HOUSE OF LORDS อะไรต่าง ๆ สภาสมการอะไรต่าง ๆ นั้นเขามี ที่ขึ้นให้ท่านคิดอยู่ในหลักกฎหมายศาสนา ๑. เพื่อ พิธีกรรมมีกิตติประโยชน์ ประโยชน์เฉพาะหน้า ยกตัวอย่างเช่นอย่างสิทธิศาสนาของจี้อะไรต่าง ๆ นั้น ๒. สัมปรายกิตติประโยชน์ ประโยชน์ในภพหน้า ยกตัวอย่างเช่นอย่างศาสนาคริสต์นิกาย มนุษะหมักอะไรต่าง ๆ ถัดจากรัฐ แต่พระพุทธรูปศาสนาที่ถือ ประสงค์ประโยชน์ ประโยชน์อย่างสูงมากคือ นิพพาน หมายความว่า คนไหนที่ถือการเข้าไปสู่ทางพระพุทธรูปศาสนา ก็หมายความว่าต้องการเสียสละต่าง ๆ หมดสิ้นแล้ว ที่ขึ้นขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่า เมื่อเป็นหลักอย่างนี้แล้ว เราถือว่าในสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่เหมือนข้าราชการ ข้าราชการใครจะลาบวชอย่างใดลาบวชได้ มีคนไปแทนกัน แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นเอกสิทธิเฉพาะตัวของบุคคลนั้น ๆ ใครจะมาทำหน้าที่แทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไปบวชอยู่นั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้น เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว การบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญจะเป็นไปได้อย่างไร ที่ท่านบอกว่า ประเภท ๒. มีอยู่ แม้ไปบวชทั้งหมด ก็ยังมีประเภท ๒. กระทำงานไต่ถามนั้น ท่านไม่ได้ถามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญบอกว่า ขณะที่ประเภท ๑. เข้ามาแล้ว ถ้ามีการยุบสภา ประเภท ๒. ทำงานอะไรไม่ได้ คือสมาชิกประเภท ๒. หมดสมาชิกภาพไป ถ้าท่านมีศรัทธาไปบวชทางพระพุทธศาสนา ท่านมีความจำเป็นที่จะต้องบวชเพื่อการศึกษาแล้ว ท่านบวชไป หมดสมาชิกภาพไป ท่านอาจจะสมัครเข้ารับเลือกตั้งขึ้นมาในเวลาข้างหน้าก็ได้ หรือได้รับเลือกตั้งในสมัยต่อไปก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องหมายความว่าบวชแล้วก็เข้าคอะไรอย่างนั้น นี่แหละเป็นการแสดงความเลื่อมใสในทางพระพุทธศาสนา ตามหลักที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า เมื่อใคร เลื่อมใสอย่างไรก็เข้าไปตามรูปของเขา เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้เพื่อป้องกันมิให้การบริหารตามรัฐธรรมนูญนั้นต้องได้รับอุปสรรคต่าง ๆ เช่นอย่างเกี่ยวกับองค์ประชุม เกี่ยวกับว่าสมาชิกที่มาประชุมไม่ครบอะไรต่าง ๆ ทำงานไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรณีการจึงยึดหัวใจของรัฐธรรมนูญว่า พุทธศาสนานี้เป็นขั้วบังคับ

ซึ่งถ้าใครเข้ามาแล้วก็ออกไป เข้าไปอยู่ในศาสนาแล้วก็ถือว่าสละแล้วทั้งโลกียสุข เพื่อมุ่งหวัง
จะเอาทางมรรคผล มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน • อะไรเป็นโลกุตระกรรมไป เพราะฉะนั้นจึงขอ
ยืนยันว่านี่หลักทางศาสนาของยาไคเอามาอยู่ จะเป็นการทำให้ศาสนาเสื่อมลงมากกว่าที่จะ
สนับสนุน

๗๔.๖๘ น.

นายกิรณ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าก็ยังไม่มีความเห็นคล้อยตามทั้งท่าน
อีกนั่นแหละ คือว่าท่านจะไปอ้างพิธีกรรมมีพิธีอะไรก็ตามเถอะ แต่อย่าลืมนึกถึง
ศาสนาพุทธศาสนาที่มีอยู่ ๓ ประการเท่านั้น • ให้ทั้งหน้าท้าวแก่ความดี ๒. ให้ละเว้นความชั่ว
๓. ทำจิตใจของตัวให้บริสุทธิ์ นี่ละแก่นศาสนาที่มีอยู่เท่านี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากเขาจะไปดีในรูปนี้
แล้ว ไม่ควรจะไปวางเลย ที่ข้าพเจ้าขอแนะนำก็คือหมายความว่า จริงอยู่ในกรณีที่เราจะเกิด
มีว่า ใคร เกิดมาเสียก็ถือว่าออกไป อย่างนั้นก็ไม่ไ้หวังดีกันโดยทั่ว ๆ ไป เพราะถ้าหากแล้ว
ก็เลือกซ่อม ๆ รัฐบาลเสียเงินอีกนั่นแหละ เป็นอย่างนั้น มีแต่ผลเสีย แต่ทำให้เอาไว้มันแค่ผลดี
ข้าพเจ้าไม่เห็นมีผลเสียประการใดเลย แล้วที่ท่านบอกว่า ประเภท ๒. แต่ประเภทเดียวประทุม
ไม่ได้ ท่านไปเอาอะไรมาอ้าง ทำไมเขาจะประทุมไม่ได้ ถ้ามาครบ • ใน ๓ ของจำนวนที่มี
อยู่ ๒๖ คนแล้วประทุมได้ทั้งนั้น ทำไมจะประทุมไม่ได้ รัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัด เพราะฉะนั้น
ข้ออ้างของท่านก็ฟังไม่ขึ้นอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่อภิปรายนี้ก็เห็นจะพอที่ประ
จะตัดสินวินิจฉัยได้แล้วว่า สำหรับในมาตรา ๘๘ อนุ ๓ สมควรที่จะเพิ่มเติมข้อความถึงที่ผู้ขอ
แปรพฤติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้เดิมข้อความถึงที่ผู้ขอแปรพฤติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ความเดิม ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๐ มีผู้แปรญัตติแก้ไขข้อมากน้อย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอถามทั้งนี้ คือขอให้ดูประหยัค ๆ และดูขยาย ๆ ในประญัตติไขข้อที่ออกทั้งหมด คงไว้เฉพาะ (๑) ๗๑ (๔) ถูกเสียก่อน เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าที่ประชุมตกลงไม่แก้ข้อออกหมดแล้ว ก็ไม่ต้องพูดอะไรกันอีกต่อไป เชิญให้ดูขยาย ๆ

๑๔.๑๐ น.

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : กระผมขอคัดมาครานี้ก็เนื่องจากว่า ที่เหลือไว้เฉพาะ (๑) (๔) ก็เห็นว่าเฉพาะ (๑) (๔) นั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างน้อย คือว่าเฉพาะ (๑) (๒) และ (๕) (๖) นั้น กระผมคิดว่าเราก็มีรากฐานกันไว้แล้วว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นก็มีความนึกคิดสูงพอที่จะเลือกใครต่อใคร เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร ได้ตามสมควรของเขา เพราะฉะนั้นก็เป็นสิทธิและหน้าที่ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่จะเลือกเอาเองว่าควรจะเลือกใคร ถึงแม้ว่าบุคคลซึ่งเคยถูกจำคุกมาแล้ว หรือข้าราชการที่พ้นจากคุกมาแล้ว ปลดออกมาแล้ว เราก็ไม่ควรจะไปจำกัดสิทธิไม่ให้เขาสมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ถูกจำคุกมาแล้วนั้น กระผมก็ถือว่าศาลได้วินิจฉัยลงโทษของเขาไปแล้ว แล้วก็ควรจะเป็นโทษซึ่งสิ้นสุดกันเสียทีหนึ่ง ไม่ใช่ว่าเมื่อศาลลงโทษแล้วก็จะปล่อยให้โทษอันนั้นมาจำกัดสิทธิไม่ให้เขาสมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ส่วนรับข้าราชการซึ่งพ้นจากคุก ปลดออกนั้นก็เหมือนกัน กระผมถือว่าบุคคลเหล่านี้ได้ถูกทางราชการทำโทษไปแล้วความสมควร ซึ่งไม่มีโทษอะไรจะหนักกว่านั้น แต่จำกัหมยเลือกตั้งของเราที่จะออกไปจำกัดสิทธิเขาไว้เสียอีก ไม่ยอมให้เขาสมัครรับเลือกตั้ง กระผมก็เห็นว่า เป็นเรื่องที่จะออกจะมากและออกจะเกินไป ในเมื่อเรากล่าวว่าประชาชนทั้งหลายเขามีความนึกคิดที่โดยทั่วถึงกันแล้ว ก็ควรที่จะเปิดสิทธิให้บุคคลเหล่านี้ได้เข้าสมัครรับ

เลือกทั้งนี้ ซึ่งเขาจะเลือกหรือไม่เลือกนั้นเป็นเรื่องของเขา เหตุใดสมานนี้จะไปจำกัดสิทธิ
ของเขาไว้ก่อน-ในเมื่ออาจจะมีคนเลือกเข้ามา เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติและตัด
ทั้ง ๕ อันนั้นออก

๑๕.๑๓ น.

นายพุก แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการเห็นว่าข้อจำกัดตามญแปรญัตตินี้
ไม่สามารถทำได้ ข้อ ๑๑. ตัดไม่ได้

เพราะได้ตั้งข้อ • ออก ผู้ที่ควบคุมสมบัติตามมาตรา ๑๔ ให้เข้าเด็กอายุ ๕ ขวบ ๖ ขวบ ก็จะสมัครรับเลือกตั้งได้ อย่างนี้ก็ไปไม่ได้ ขอโทษ พวกคนวิกลจริตจะพาไป/๗/ไรต่าง ๆ สติที่เห็นอย่างนี้ไอ้เขาให้สมัครรับเลือกตั้งคงจะไม่ได้ ๒ ผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ก็เช่นคนติดฝิ่นอย่างนี้ก็คัดออกไม่ได้ ส่วนคนที่ถูกจำคุกก็เช่นเดียวกัน คือ เราควรจะต้องเข้าใจว่าทางสภาผู้แทนราษฎรนั้นควรจะ เป็นสังคมที่มีเกียรติ ที่ไม่สมควรที่คนไปถูกจำคุกมา เช่นว่าคนขายยาออกมารับประสงค์เป็นผู้นำแทนราษฎร อย่างนี้ก็เรียกว่าอย่างไร ส่วนข้าราชการซึ่งถูกไล่ออกนั้นเราได้เขียนถูกมันไว้แล้วว่า เฉพาะโดยไม่ได้รับเบี้ยหวัดบำเหน็จหรือบำนาญ นี้ก็หมายความว่า เป็นการได้ออกรายแรง เช่นทุจริตออกจากราชการ เป็นต้น จริงในทางประชาธิปไตยนั้นเราไม่ควรจะจำกัดให้มาก แต่ว่าเราก็ต้องจำกัดพอสมควรที่ว่า เราจะต้องช่วยกันในสภาผู้แทนราษฎรนี้อย่างผู้มีเกียรติ.

นายชาย สุธังคะ (ชลบุรี) : ผมได้ฟังกรรมมาธิการชี้แจงแล้ว ผมก็เห็นชัดได้ทันทีว่าการมาธิการเองก็ไม่ไว้วางใจประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นจึงจำกัดสิทธิไว้ดังนี้ แสดงว่าการมาธิการยังเชื่ออยู่ว่าถ้าเปิดสิทธิให้เขาบุคคลเหล่านั้นก็จะอาจจะเข้ามา อันนี้ก็เห็นความเห็นของผมมาตั้งแต่ต้นในวันที่สภาได้รับหลักการ ก็ได้เถียงกันมาอย่างนี้ เป็นตัวนำขอให้เปิดให้เล็กเล็ก ๆ อนุมัติเข้ามา เข้ามาได้จริง ๆ อย่างเจ้าฟ้าชายสมิธรฐแห่งราชอาณาจักรอังกฤษจะเข้ามาได้หรือไม่ นี่เหตุผลเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่าประชาชนจะเลือกเองผมก็จึงขอคัดอย่างนี้ แล้วก็โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ถูกจำคุกหลายปีนั้น เราใช้คัดสิทธิเขาทำไมกัน ในเมื่อศาลได้ลงโทษ ศาลได้วินิจฉัยลงโทษไปแล้ว การที่ถูกออกจากราชการนั้น ทางราชการก็ได้ลงโทษไปแล้ว เราจะไปคัดสิทธิเขาทำไมกัน แต่เสร็จแล้ว แล้วกรรมมาธิการก็บอกว่ากลัวเขาจะเข้ามาขึ้นมา เมื่อกลัวเขาจะเข้ามาทำไมตอนหนึ่งสื่อไม่ออกแล้วเขาจะเข้ามาได้ไหม เข้ามาแล้วจะมารวบรวมกันได้อย่างไรในสภานี้กฎหมายกำหนดว่าห้ามไม่ให้สื่อออกแล้วจะมารวบรวมกันกฎหมายออกได้อย่างไร กระผมจึงได้ยืนขึ้นขอคัด เมื่อเราจะเปิดประชา

สิบโดยนักกระดมก็เห็นว่าเราก็คงจะเบี คกันให้เต็มที เพราะฉะนั้นกระดมก็ขยั่น.

หลวงธรรพรพิศาล (ตราด) : เห็นเฉียงกันก็เห็นว่าไม่มีสาระอะไร ผมขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๒๐ นี้ คงทราบ ๗ โจทย์แปดข้อได้ คิดอนุมาตรา ๑ - ๒ - ๔ - ๖ คงเอาไว้แค่ ๓ - ๔ เพราะฉะนั้นจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า ควรจะแก้ไขทั้งที่ผู้แปดข้อเสนอมานหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไขทั้งที่ผู้แปดข้อเสนอมาน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน ต่อไปมีสำหรับมาตรา ๒๐ มีของคณะเฟืชม ไชยนันท์ ไหมมา ต่อไปก็มีของคณะอื่นๆ ไหมมา ก็เป็นอันต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๐

นายศิริก รมิรัตน (อุบลราชธานี) : สำหรับมาตรา ๒๐ นี้ ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติไปด้วย อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอทราบเวลาสักเล็กน้อย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณฯ พญา จอมพล ป. พึ่งมือให้ข้าพเจ้า เมื่อคืนนี้เกี่ยวกับเรื่องมวเรียน แล้วอยากจะขอฝากกราบไว้ด้วยว่า ถ้ามีการแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งมันต่อไปแล้ว ขอ พญา ได้เบีข้อตั้งที่ข้าพเจ้าได้กรวามเรียนต่อสภาด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง และถ้าผู้อื่นจะไ้ประการใดนั้น ข้าพเจ้ามอบให้ท่านทั้งหมด และอันนี้ข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไปมันก็จะต้องกระหมกระเหินถึง พญา ด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถอน.

เลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มาตรา

107

ประธานสภานิติบัญญัติ : คุณโงะ ๖ ประจักษ์ไว้

๑๔๓๕ น.

นายโงะ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : เรื่องเงินประกัน ๓ พันบาทนี้ ข้าพเจ้าได้ให้บุคคลไว้ครึ่งหนึ่งแล้วในวันรับหลักการ และเมื่อขอประจักษ์ต่อไปโดยกรรมการก็ชี้แจงให้ไม่เป็นที่พอใจ จึงให้ขอสงวนไว้ก่อนภายในสภา ข้าพเจ้ายืนอยู่ในหลักที่ว่า ในระบอบประชาธิปไตยนั้นเราควรจะให้โอกาสแก่ประชาชนทุกคนได้มีโอกาสที่จะเข้ามาปกครองบ้านปกครองเมือง แต่เงินประกัน ๓ พันบาทนั้นเป็นการกีดกันคนส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าจะต้องถึง ๒๐ ล้านคนที่ถูกกีดกัน เพราะว่าประชากรขณะนี้ได้สำรวจนั้นเข้าใจว่าจะประมาณว่า ๒๐ ล้านคน ข้าพเจ้าว่ากว่า ๒๐ ล้านคนถูกกีดกัน เพราะว่าเหตุว่าเงิน ๓ พันบาทนี้ข้าพเจ้าเคยได้ทดลองแล้วว่าเคยได้ทดลองในวันรับหลักการแล้วว่า บุคคลส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อยมากนั้นมีรายได้น้อยทั้งนั้นซึ่งข้าพเจ้าจะพิสูจน์อย่างนี้ ชวนเวลาไม่มีประมาณ ๑๒ - ๑๓ ล้านคน ชวนเวลา ๑๒ - ๑๓ ล้านคนมีอย่างดีที่สุดครั้นวันหนึ่งจะหาตัวได้ประมาณ ๑๐ เกวียนเป็นอย่างที่ ประมาณ ๕ พันบาทต่อ ๑ ปี เดือน ๑ ถัด ๔ ร้อยกว่าบาท เงิน ๔ ร้อยกว่าบาทต่อ ๑ เดือนนี้มันไม่พอแก่ค่าครองชีพเสียแล้ว โดยที่ข้าพเจ้าได้เคยพิสูจน์แล้วว่าคนที่มียาได้ ๒ ร้อยบาทนั้นต้องขาดเลือก ไม่พอ เดือน ๒ ร้อยบาทที่รายได้นั้น ๓ ร้อยต้องกินยาให้แก้ง่วงนอนให้ทำงานผิดเวลาไปไม่พอแล้วยังต้องมาขาดเลือกอีกคราวละ ๒ ครั้ง จนมาพยาบาลจนทนทนทนอย่างนั้น คน ๒ ร้อยบาทไม่พอแล้ว ชวนอีก ๑๒ ล้านคนนั้นก็รายได้ได้จำนวนคราว ๆ ว่าประมาณเดือนละ ๔๐๐ บาทนั้นก็ยังไม่พอ เดือน ๒ ร้อยบาทไม่พอแล้ว ชวนราชการที่เงินเดือนต่ำกว่า ๕ ร้อยบาทก็ยังไม่พอ จึงเห็นได้ว่าราษฎรส่วนใหญ่ไม่มีหนทางใดเลยที่จะเข้ามาสู่สภานี้ ซึ่งเป็นการกีดกันการมีของกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งว่า อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย คือเขาไม่มีโอกาส จึ่งอยู่ในสภานี้เราจะต้องกันทั้ง ๑๕ - ๒๐ ล้านคนมาประชุมกันนั้นไม่ได้ แต่เราควรจะต้องเปิดสิทธิให้เขาอย่างกว้างขวางเท่าที่จะกว้างได้ แต่ไม่กว้างขวางถึงจะเอาหมามานอกมาพูดอย่างที่ท่านสมาชิกเพียรบอกกล่าวมานั้นหรือ

เพราะเหตุว่าฉันหมายความว่า เป็นเนื้อนึ่งต้ม ไม่มีเนื้อพะ น้อยอย่าง ไรก็ดีเฉพาะคนไทยข้าพเจ้า
อยากจะให้มันลืมหึงปานนี้ว่า นอกจากคนตายแล้วไม่ต้องสมัครใจ คนไทยที่ยังเป็นอยู่ให้เขา
สมัครเข้าไปเถอะมัน เป็นสิทธิของเขา แล้วเรื่องเงิน ๓ พันบาทนี้ ขอทราบเรียนด้วยคำว่า
จริงใจว่า เป็นการกีดกันคนส่วนใหญ่ เพื่อคนมีมือเดียวเท่านั้น หลักมีอยู่อย่างนี้ แล้วท่าน
กรรมการท่านก็ไม่เห็นด้วย

อีกประการหนึ่ง อยากจะเรียนว่า เรื่องเงินประกัน ๓ พันบาทนี้ จะพิจารณาไป
แง่ใดก็ตาม มันแสดงให้เห็นว่าคนที่จะมีมัน โดยมากก็เป็นคนลูกต่างบ้านต่าง หรือพวกพ่อค้าซึ่ง
เป็นจำนวนน้อยเหลือเกิน คนจำนวนมากมีอำนาจที่จะเข้าปกครองบ้านปกครองเมือง
ซึ่งข้าพเจ้าได้เคยกล่าวไว้แล้วว่าอยากได้ให้เขาพลัดแผ่นดิน ทำไมอยากจะเห็นคนชั้น
ประการทั่ว ๆ ไป ราษฎรทั่ว ๆ ไป ได้ขึ้นมาปกครองบ้านปกครองเมืองบ้าง เพราะเหตุ
ว่าถ้าคนเหล่านี้ได้ขึ้นมาครองบ้านครองเมือง แล้วกฎหมายมันออกเพื่อกีดกันประชากร การ
ต้องการกีดกันแห่ง ราษฎรนั้น ไม่มีกฎหมายต่าง ๆ ที่ออกไปเพื่อส่วนรวมเพื่อส่วนใหญ่
เพื่อความยุติธรรมของราษฎรบ้างนั้น อย่างเดียวอย่างที่มีหลายอย่างหลายประการที่จะ
ยกตัวอย่างได้ว่า ไม่มีใครเห็นด้วยเลย อย่างจตุตถเป็นต้น แล้วก็สร้างขึ้นมา เพื่อคนยากคนจน
ทั้งนั้น ทำไม ก็เพราะเหตุว่าคนยากคนจนมีคืออะไรก็หน้อยแล้วก็ไม่มีโฉนดจะไม่ประกัน
ซึ่งขาดต้องเรียกโฉนดทุกที เพราะคนเหล่านี้ไม่มีเลย เรื่องเล็กเรื่องน้อยก็ถูกหมด ๆ
ก็เพราะว่าเราไม่มีคนชั้นเหล่านี้ขึ้นมาเป็นคนชั้นปกครองบ้าง ก็ไม่เห็นใจพวกนี้ มีคนผู้คนที่
ที่มีโฉนดไปประกันตัวเมื่อถูกต้องโทษ นี่ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ไม่อยากจะพูดมาก
ก็เพราะเหตุว่าท่านประธานจะหิวข้าวแล้ว นี่ข้าพเจ้าขอทราบเรียนต่อไปว่าอย่างนี้
เรื่องเงินประกัน ๓ พันบาทนี้ใครจะร่างขึ้นมาอย่างนั้นไม่ต้องดูกันในขณะนี้ เพราะเหตุว่า
ท่านกรรมการท่านไม่ได้แก้ไข และท่านจอมพล ฯ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ก็ไม่ได้สั่งให้ผู้แทนรัฐบาลไปขอแปรญัตติแก้ไข และทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าเมื่อวันนั้นหลักการข้าพเจ้า
ก็ทำเสียงดัง ๆ หนึ่ง ๆ เพื่อให้ท่านจอมพล ฯ ท่านได้รู้สึกว่าอันนี้มันสำคัญนะฮะนี้ ยืนยัน

ยอมรับชัดเจนนว่า ท่านจอมพล ฯ ท่านเป็นันจะให้มีารกีดกันคนส่วนใหญ่ เพราะท่านรู้แล้ว
ได้เคียนแล้วในวนรับหลักการ ท่านก็ไม่ได้สั่งแก้ไขอย่างไร มีชัดเจนนว่าเดี๋ยวนีเรากีดกัน
คนทั้ง ๒๐ ล้านคน

ไม่ให้เข้ามาสู่สถาบันนี้เป็นการชักจูงการรวมกันแท้จริงของระบอบประชาธิปไตย เมื่อเป็นเช่นนี้
แล้วเป็นเจตนารมณ์ของท่านจอมพลอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความเคารพว่าเป็นการทรยศ
ต่อระบอบประชาธิปไตย เป็นการเสียดสีที่ท่านจอมพลในฐานะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงการปกครอง ได้ถวาย
ไว้ขอพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ซึ่งท่านเองท่านได้รับสิ่งพระราชทานแล้วได้มอบ
หมายอำนาจมาให้ฉันนี้ ไม่เฉพาะให้ใครส่วนหนึ่งส่วนใด คนหนึ่งคนใด ให้แก่บรรชาราษฎรส่วนรวม
และเป็นการหลอกลวงบรรชาราษฎรเป็นสามประการ ดังนี้ หลอกลวงเขาว่าให้สิทธิของเขา แต่
เปล่าหรอก ชวนใจไว้ในเรื่อง ๓ พัน นี่ข้าพเจ้าจึงกราบทูลขออภัยท่านจอมพลว่าอย่างไร ขอให้
ลบล้างมาเถิด มันผิดจริง ไม่ถูกต้องหรอก

๑๕.๒๑ ๑๑. นายสุวิชัย พันธ์เสวีวงศ์ กรรมการสิทธิฯ : ในฐานะคณะกรรมการพิจารณากฎหมาย
ฉบับนี้ ไม่เห็นด้วยข้าพเจ้ามีความเห็นในคำจะสนับสนุนผู้แปรพักตร์ คือว่าไม่เอาละเงินค่าประกัน ใคร
อยากจะทำอะไรก็ทำโดย แต่ที่เมื่อหลังจากนั้นข้าพเจ้าเป็นผู้แปรพักตร์แล้วข้าพเจ้าได้มาพิจารณาใคร่
ครวญดูตรวจสอบดู กฎหลักสากลที่เขาอ้างว่าเป็นประชาธิปไตยกันทั่วโลก ก็ไม่เห็นอย่างในประเทศ
อังกฤษมีเงินประกันตัว ๑๕๐ ปอนด์ ก็ตกประมาณ ๕ พันกว่าบาทแล้วก็ในอังกฤษนี้เป็นประชาธิปไตย
ก็ต้องมีประชาธิปไตยมา ๗๐๐ กว่าปีแล้ว นับตั้งแต่มีการประกาศแม็คนาคาค้า ปี ๑๒๑๕ เจ้าก็บอกว่ามี
และนอกจากที่เงินประกันตัวแล้วผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดจะไปยื่นใบสมัครนั้นต้องมีผู้เลือกตั้งลงนาม
รับรอง ไม่น้อยกว่า ๔ คน ของเราน้อยกว่า ไม่มีหรอกผู้ที่เลือกตั้งมีสิทธิเลือกตั้ง ไม่ต้องไปลงนาม
รับรอง แค่ว่าของอังกฤษต้องมีสิทธิเลือกตั้งลงนามรับรองว่าคนนั้นควรจะสมัครได้ก็ ๔ คน หากไม่ถึง
กว่าเราอีก ที่นี้ขอให้ท่านคิดดูให้ดี ที่ท่านบอกว่ากันคน ๒๐ ล้านผู้เลือกตั้งมีไม่ถึง อย่างในจังหวัด
หนึ่งมีพลเมือง ๕ แสนคน มีผู้เลือกตั้งอย่างมากที่สุดแสนกว่าคนหรือ ๗ - ๘ หมื่นคน เพราะฉะนั้น
เมื่อรวมกันแล้วจะไม่ถึง ๒๐ ล้านได้อย่างไร ประชาชนพลเมืองทั้งหมด ๒๐ ล้าน ซึ่งจะมีอย่างมาก
ก็เพียงล้านสองล้านคน ที่นี้ในจำนวนล้านสองล้านคนนั้นเมื่อรวมให้พรรคการเมืองแล้ว พรรคการเมือง
จะได้เพียงเล็งพิจารณาแค่นี้เอง () ว่าคนไหนพอที่จะส่งเราไปขึ้นสู่ที่ที่เขาได้

ก็หาเงินไม่ให้สมัคร และคนที่มีความรู้ความสามารถ ได้ช่วยเหลือประชาชนในเวลาตกทุกข์ได้ยาก ให้ประชาชนเห็นอกเห็นใจ ประชาชนนั่นเองเอาเงินมาขอให้เลือกตั้งต่อสู้กับคู่แข่งอื่น นี่เขาทำกัน
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านอย่ากลัวไปเลยว่าเงิน ๓ พันบาทนี้จะไม่มีผู้สมัคร ในครั้งที่แล้วมีจำนวน
ผู้สมัครถึง ๕๐๐ กว่าคน เราต้องการคนเพียงร้อยเศษ ๆ เท่านั้น ที่ท่านลองคิดดู สมมติว่าเราเปิด
ฟรีในเรื่องเกี่ยวกับการที่วางเงินวางทองมีคนรับเลือกตั้งเพิ่มขึ้นจริง แต่คุณสมบัตಿಯังอื่นท่านไม่ได้
ขอแก่ คุณสมบัตಿಯังอื่นยังมีอยู่ถึงกำหนดชักขึ้นไว้ เป็นพรรคเป็นคณะ มาตรา ๓๓ - ๔๔ - ๔๕ -
๔๖ - ๔๗ เมื่อไม่แก้เหล่านี้แล้วถึงเปิดไม่ต้องการควักสตางค์แล้วมันจะได้ผลอย่างไร-ชักขึ้นไม่ได้ ถ้า
ท่านแก้ต่าง ๆ เปิดตั้งกันท่านมองไปจนหมดสิ้นแล้ว มันข้าพเจ้าจะสนับสนุน ที่ท่านอ้าง ไปจนถึงว่า
ในการพระราชทานรัฐธรรมนูญเพื่อให้ประชาชนและท่านอ้างบอกว่าไม่กระทำตามอย่างนั้นเหมือน
อย่างว่าหยศต่อประชาชน นี่ท่านพยายามอ้างขึ้นมาเองในคำนำทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายการพระราชทานรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้ถึง ไฉนแล้ว ว่า พระมหากษัตริย์ทรงโปรดเกล้าฯพระราชทานแก่ประชาชนเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม
๒๔๗๕ แล้วใครเป็นคนที่เรารัฐธรรมนูญฉบับนั้นเลิกใช้ และเอาฉบับอื่นใช้แทน ไม่ใช่รัฐบาลโดย
จอมพล ฯ ไม่ใช่ ท่านทราบคิในเรื่อง เหล่านี้ แต่ตรงกับข้าพเจ้าจอมพลผู้เฒ่ากลับ เอารัฐธรรมนูญ
ฉบับถาวรนั้นขึ้นมาใช้ซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของพระมหากษัตริย์ทรงสมบูรณาญาสิทธิราชย์ในเวลานั้น ที่
ท่านอยู่ทุกวันนี้อยู่ได้ ควรอันเชิญรัฐธรรมนูญซึ่งเขาเอาไปเลิกใช้เสีย เอาฉบับอื่นใช้แทนกลับคืนมา
เพราะฉะนั้นข้อความที่กล่าวนั้นตรงกับข้าพเจ้าทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในเรื่องการ เมืองต่าง ๆ นั้นข้าพเจ้า
เห็นใจ เพราะว่าท่านเป็นฝ่ายค้าน ท่านก็ต้องพยายามที่จะโฆษณาชวนเชื่อเพื่อหาคะแนนเสียง แต่
อย่างไรก็ตาม ความจริงต่าง ๆ นั้นปรากฏอยู่แล้วในสถานที่ ทุกอย่างเรามีเรื่อกองทัพพร้อมวิบุรณ
และถ้าหากว่าประชาชนต้องการทราบความจริง ข้าพเจ้าพร้อมที่จะค้นหลักฐานในสถานที่ เพื่อให้
ประชาชนได้ทราบความจริง เพราะฉะนั้นขอท่านอย่าน้อยใจไปเลยในเรื่องเงินสามพันนี้เราเห็นใจ
เป็นอันมาก แต่ทว่าไปทำอย่างนั้นแล้วหลักทางค้ำสาธุทั่วโลก อย่างในอังกฤษ ในสแกนดิเนเวีย-
ในอเมริกาต่าง ๆ เขามีเงินประเทกันทั้งนั้นและมีจำนวนมากกว่าของเราด้วยซ้ำไป และในค้ำนี้

112

ท่านพูดถึงเรื่องทูตคราวนั้นในสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหนึ่งที่ดีที่สุดในโลกก็มี ในสันตติไมเวีย
เป็นประเทศหนึ่งที่ดี ธรรมดากรรมกรรายได้สูงก็มี นี่เป็นหลักธรรมดา ขอเรียนให้ประจักษ์ทราบไว้ด้วย

นายไฉ สุวรรณหัต (ธนบุรี) : แท้จริงท่านผู้เกียรติที่นั่งลง ไปเมื่อคืนมีความ
เห็นด้วยกับข้าพเจ้าในเรื่อง ๑๐๐ บาท ที่ท่านมีความเห็นด้วย ยังมีสมาชิกประเภท ๒ เห็นด้วยอีก
หลายคนทีเดียว ที่ท่านว่าอังกฤษต้องเสียถึง ๕ พัน ^{๕๐๐} ปอนด์นั้น ท่านไม่เอาอย่างอังกฤษ
เสียให้หมดแล้ว ก็เราจะมีประเภท ๒ ไว้ทำไม ถ้าจะเอาอย่างเขาก็เอาอย่าง เขาให้หมดทุกอย่าง
เลย นี่เพราะเหตุนี้ เพราะเราไม่เหมือนกับเขา ๕๐๐ ปอนด์ของเขา ก็สามพันบาทของเรานั้นต่าง
กัน มาตราฐานการครองชีพมันต่างกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราจะเอาอย่าง เขาก็เอาอย่าง เขาให้หมดก็
แล้วกัน เพราะฉะนั้นเหตุผลของท่านกรรมาธิการยังฟัง ไม่ได้เลย ข้าพเจ้าพูดในหลักที่ว่าเดี๋ยวนี้เรา
ควรจะให้สิทธิแก่คนโง่มากที่สุดที่จะทำได้ ควรจะให้สิทธิแก่ผู้ที่ไม่มีความมากกว่ามี ๗๐๐ คน ที่สมัคร
ในคราวนั้น ๗๐๐ คนใน ๔ ล้าน มีความหมายอะไร ท่านจะหวังได้ไว้หาเมื่อกว่าคล้าย ๆ ว่าเรา
จะให้สิทธิกับเขา แต่เราก็กินใจไว้ ก็กินช้อนไว้ก็จะให้ผู้ที่สิทธิจะเข้ามาสถานนั้นได้เพียงคนเดียว
เดี๋ยวเท่านั้นเอง คนส่วนใหญ่ไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้าไม่ว่าอะไร และที่ท่านบอกว่าเป็นการหาเสียงของ
พรรคการเมืองนั้น ขอประทานโทษ ขอเรียนด้วยความจริงใจว่าไม่ต้องหาเสียงเลย ข้าพเจ้านั้น
ต้องหาเสียงเลย และให้ท่านพูดเพื่อจอมพลเท่านั้น มันจะเป็นการเสียหายอย่างใหญ่หลวง ในเรื่องนี้
เป็นการที่เราจะควบคุมอำนาจไว้แต่พวกเราเท่านั้นเอง พวกที่มีเงินกันทั้งนั้น ซึ่งมีส่วนน้อย แต่ถ้า
ท่านไม่เอา ไม่ว่าอะไร ไม่คิดใจ ถ้าเชื่อเพิ่มไม่คิดใจ ไม่คิดใจ แต่เรียนเตือนไว้

หลวงธรรมพิศาล ^(ตราด) ^{สุรพหัต} : กรรมาธิการก็พูดมากไป คุณไฉก็ไม่อยากจะ
คิดนึกเท่าไร ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไฉฯ ยังคิดใจไหม

นายไฉ สุวรรณหัต (ธนบุรี) : ไม่คิดใจ

1/3

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๒ ไม่แก้ไข หมวด ๓ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่แก้ไข มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ไม่แก้ไข หมวด ๕ มาตรา ๓๕ ไม่แก้ไข มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ ไม่แก้ไข มาตรา ๓๘ หมวด ๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ หมวด ๗ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ ทวิ

114

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ (พิจิตร) : มาตรา ๔๕ ว่าเป็นข้อความที่คณะกรรมการ
 ธิการ ได้เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ คือว่ากระผมสังเกตเห็นเจตนาของคณะกรรมการธิการที่เพิ่มเติมความขึ้น
 นั้นไป ก็เพื่อป้องกันเหตุร้ายทั้งมวลมิให้เหตุร้ายเกิดขึ้นในวันทำการเลือกตั้ง กับช่วยมิให้
 ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสิ้นเปลืองสตงศ์ต่างๆเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้เรื่องบ้านี้ แต่กระผมเห็นว่าถ้า
 หากว่าขึ้นตราเป็นกฎหมายลงไปแล้ว มันก็จะเป็นหมัน คือว่าหากระบอบอันใหม่ได้ เพื่อสะดวก
 แก่การวินิจฉัย กระผมจะขออ่านข้อความที่คณะกรรมการธิการท่านใดได้เพิ่มเติมไป มีข้อความดังนี้
 "ในวันเลือกตั้งระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนน คือระหว่างเวลา ๕ นาฬิกาถึง ๑๗ นาฬิกา
 ตามมาตรา ๔๕ ข้างต้น ๕ นาฬิกาถึง ๑๗ นาฬิกา ห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาหรือจำหน่ายสุรากลดความ
 หมายถึงกฎหมายว่าด้วยสุรภยาภิรมณฑล ๓ กิโลเมตรแห่งที่เลือกตั้ง คือว่าที่กระผมถาม
 เรียบไว้แต่ต้นว่า ขึ้นตราไปแล้วจะเป็นหมันนั้น ก็เพราะเหตุว่ามันยากแก่การที่จะปฏิบัติ และ
 พิสูจน์ได้ยาก คือว่าอย่างนี้ เราจะมีเครื่องมือเครื่องมืออะไรไปวัดได้บ้างว่าผู้เสพยา
 เขาเสพยาภายในบริเวณ ๓ กิโลเมตรหรือนอก ๓ กิโลเมตร เราไม่มีอะไรจะไปวัดเลย มี
 คนเสพยาเข้ามา เราก็ไม่ทราบไม่ได้ว่าเขาเสพยามาจากภายในบริเวณ ๓ กิโลเมตรนั้น
 หรือนอก ๓ กิโลเมตรนั้น ไม่มีเครื่องมือ เครื่องพิสูจน์ใด ๆ นั้นอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งเรา
 ห้ามระหว่าง ๕ นาฬิกาถึง ๑๗ นาฬิกา เราก็ไม่ทราบว่าคนที่มาดื่มสุรานั้นได้ดื่มสุรามาใน
 ระหว่างที่ห้ามนี้หรือก่อนเวลาห้าม ถ้าจะดื่มมาตั้งแต่ก่อน ๕ โมงคือตอน ๑ โมงครึ่ง ๑ โมง ๔๕
 เขาอาจจะดื่มมาได้ แต่เราไม่รู้ว่าเขาดื่มมาตอนไหน ตอนที่ห้ามนี้หรือไม่ เจ้าหน้าที่ที่จะ
 ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ก็มีพวกกรรมการอำเภอ ตำรวจ ซึ่งในวันเลือกตั้งท่านเหล่านี้ก็ต้องไป
 ช่วยเหลืออยู่ตามหน่วยเลือกตั้งทั้งสิ้น หาเจ้าหน้าที่มาตลอดในเรื่องนี้หาไม่ได้ เครื่องมือ
 มีก็ไม่เพียงพอ ซึ่งมีอยู่ไม่กี่เป็นหมันเปล่า ๆ นอกนั้นก็หากระบวน ๆ ที่ควรจะเป็นการรักษาสัน
 สติและรักษาของประชาชนเขาโดยไรเหตุ คือว่าอย่างนี้ ในพื้นที่ไม่มีนอกเสียงเลือกตั้งเลยอยู่

115

กับบ้านอบากจะเสฟสุราขึ้นมา ความมุ่งหมายในการที่จะป้องกันก็เพื่อจะป้องกันมิให้ออกการ
 วนฮาชขึ้นในที่เลือกตั้ง แต่ก็ไม่ยอมกับบ้าน อบากเสฟสุราขึ้นมา เสฟเข้าไปติดแล้ว ถ้าอยู่
 ภายใน ๓ กิโลเมตรตามชนบทหนึ่ง ในชนบทของเรา เวลาตลอดบุตรก็ใช้นมใช้น้ำของยากอง
 นั้นก็คือน้ำสุรา กินยาเข้าไปก็ติดความกฎหมายนี้ นอกจากนั้นแล้วจะกระทบกระเทือนถึง
 คนของเราเองแล้ว กระทบคิดว่ามันจะขึ้นกระทบกระเทือนถึงสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ
 ด้วย เพราะว่า ๓ กิโลเมตรก็มี ถ้าหากว่าเป็นในเขตจังหวัดพระนคร เขตเมืองหลวงทุก ๆ
 เขตขึ้นกับเทศ ก็จะมีพลสถานพูด กองสวดอะไรอยู่ในเขตนี้ เขาจะดื่มก็ดื่มไม่ได้เป็นการวิตรอน
 เขาคับ กระทบเห็นว่ามันไม่มีทางจะไล่ประโยชน์อะไร และนอกจากนั้นทางกระทรวง
 การคลังก็อาจจะขาดรายได้ก็เป็นภัยเป็นกองในวันนั้น ความจริงเป็นประโยชน์แก่ผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งไม่ต้องควักสตางค์มาก แต่ทว่าถ้าขึ้นมีเหตุไว้ มันก็เป็นอย่างนั้น อย่างกระทบได้ทราบ
 เรียบไปนี้ จึงไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมการได้เพิ่ม ~~พรรค~~ ^{พรรค} ขึ้นไป

นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ ^{กรรมการ} ~~สมาชิก~~ : สำหรับมาครา ๔๕ : สำหรับมาคราครั้งแรก
 กรรมการได้ยกวางขึ้นตามข้อบัญญัติ แต่ตอนนี้เมื่อได้ทั้งข้อหักหว่างจากสมาชิกแล้ว ถ้าหาก
 ว่าที่ประชุมจะคัดมาครา ๔๕ หวีออกไป ทางกรรมการไม่ขัดข้อง แล้วแต่สภา ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาครา ๔๕ หวี มีผู้เสนอคัดค้าน กรรมการ
 ิการแก้ไขมานี้ ก็มีผู้คัดค้านแต่กรรมการก็ไม่ขัดข้อง การที่จะคัดข้อความในมาครา ๔๕ หวี
 เดิมใหม่เอาออกหมด ๕๕ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่าง
 อื่น ข้าพเจ้าก็ถือว่ามาครา ๔๕ หวีนี้คงให้เอาออกได้ คือไป

~~สภาผู้แทนราษฎร~~ 2 ~~ประชุม~~ ~~ณ~~ ~~ที่~~ ~~นี้~~

เลขานุการสัญญาแพนรามาทร : มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒
 มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ หมวด ๘ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗
 มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ หมวด ๘ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒
 มาตรา ๖๓ หมวด ๑๐ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕
 ๑๔.๓๖ น.

นายพันธุ อินทวงศ์ (นกรพนม) : วั เกี่ยวกับมาตรา ๕๔ และมาตราข้อ ๆ
 ไป ที่กระผมจะขออภิปรายต่อไปนี้ ก็คือเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ สำหรับมาตรา ๕๔ นั้นกระผม
 จะขอคัดค้านตามที่กรรมการได้แก้ไข ความร่างเดิมคือเนื่องจากร่างเดิมนั้น มีไว้คำว่า
 "หรือ" เปรียบว่ามีความผิดคือระหว่าง โทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไปถึง ๑๐ ปี แล้วก็ ทรัพย์สิน
 หรือปรับตั้งแต่ ๒๐๐ บาทขึ้นไปถึง ๕,๐๐๐ บาทหรือทั้งปรับทั้งจำ และให้ศาล ไซ้หนักต่อไป
 นั้น คณะกรรมการมาแก้คำว่า "หรือ" เป็น "และ" แล้วก็ตัด หรือทั้งจำทั้งปรับนี้ออก
 หรือทั้งปรับทั้งจำนี้ออกเสีย ถ้าดูตามที่กรรมการแก้ไขแล้ว เพียงแค่ตัด ^{ข้อนี้} เพียงไม่กี่ตัว
 ก็อาจจะเห็นว่าไม่ใช่สาระสำคัญ แต่ทั้งนี้กระผมเห็นว่าเมื่อคณะกรรมการได้ตัดคำว่า
 "หรือ" และใส่ "และ" ลงไปแล้วทำให้ความมุ่งหมายที่คณะกรรมการแก้ไขนี้ผิดไปจากร่าง
 เดิมเป็นอันมาก เพราะเหตุว่าเมื่อเดิมคำว่า "และ" แล้วก็ต้องแปลว่ากฎหมายเขียนกำหนด
 ลงไปให้ศาลต้องลงโทษผู้กระทำความผิดทั้งจำคุก และทั้งปรับ โดยยกเว้นไม่ได้ ละเว้นไม่ได้
 กระผมเห็นว่าวิธีการที่เขียนกฎหมายไปอย่างนี้มีเป็นการ ไม่เคารพทางศาล หรือการ เป็นการ
 กำหนดอำนาจของศาลอย่างไม่ กระผมรู้สึกว่าให้เขียนไว้ความร่างเดิม คือว่าให้กำหนดความจำ
 ไว้กว้าง ๆ แล้วแต่ศาลจะไซ้ดุลพินิจ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ท่านจะเห็นถึงปัญหา
 ในมาตรา ๕๔ หรือมาตราข้อ ๆ ไปที่กระผมจะกราบเรียนเช่นเดียวกันที่ว่า ความผิดหรือ
 การกระทำความผิดมาตรา ๕๔ นั้น อาจจะร้ายแรงหรือเพียงแต่เล็กน้อย หรืออาจจะเป็นการ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
ให้เปลี่ยนมาตรา ๒๔ นี้เป็นไปตามร่างเดิม

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ตามร่างเดิมใช้คำว่า "หรือ" ตามร่างเดิม
และตอนท้ายที่ว่าปรับตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไปถึง ๕,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ ให้ทั้งปรับ
ทั้งจำนั้นกระทรวงการมหาดไทยบอกว่า ทั้งจำทั้งปรับนั้นนะ ถูกต้องแล้ว คือแก้กลับกันเสียหน่อย
เพราะเหตุว่าบุคคลใดจนจำเสียก่อน ถึงพูดถึงโทษปรับ ก็ต้องเรียงกันว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจะชักข้อใหม่

(กรรมการไม่ชักข้อ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าถึงให้แก้ไข
ได้ตามที่ผู้เสนอ ๆ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖
มีการแก้ไข

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : สำหรับมาตรา ๖๖ นี้ก็เช่นเดียวกับมาตรา
๖๕ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอยืนยันในเหตุผลอันเดียวกันว่า ขอขึ้นตามร่างเดิม คือใช้คำว่า
"หรือ" อย่าใช้คำว่า "และ" เลย เมื่อกรรมการเห็นด้วยละก็ขอให้เปลี่ยน "หรือ" ทั้งปรับ -
ทั้งจำนั่นนะ ให้เป็น "ทั้งจำทั้งปรับ" เช่นเดียวกันด้วย

นายสุรพงษ์ ศรีวิรัตน์ กรรมการ : โดยเหตุผลอย่างเดียวกัน คณะกรรมการ
ไม่ชักข้อ และเมื่อถึงมาตรา ๖๗, ๖๘, ๗๐, ๗๑ ขอให้แก้ไขเป็นอย่างเดียวกันด้วย คือนอก
จากมาตรา ๖๖ นี้แล้ว เมื่อถึงมาตรา ๖๗, ๖๘, ๗๐ และ ๗๑ ขอให้แก้ไขเป็นแบบเดียวกันด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าน้อย ๆ ๖๗, ๖๘ แล้วอะไรอีกครับ

นายสุรพงษ์ ศรีวิรัตน์ กรรมการ : ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๗๐, ๗๑

ไม่มีผู้ใดทักท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙
มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗๒ ไม่แก้ไขอะไรไม่ใช้หรือครับ ๗๒ อ่าน
ไม่ได้อ่านที่ ๗๒ ที่เพิ่มมี เขมยาก็จะเรียนถามกรรมการเหมือนกัน อ่านไม่เข้าใจหรือที่แก้ไข

นายเพ็ญ ณ สงขลา กรรมการ : ปรากฏในใบแก้ไขแล้วครับ

120

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕

มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข

นายสุวิรัช พันธเศรษฐ กรรมการธิการ : เมื่อเราได้ทำมาตรา ๔๑ ทวีตแล้ว

สำหรับมาตรา ๔๑ ก็ขอให้คิดว่า "หรือมาตรา ๔๑ ทวี" ออก แล้วก็ "หรือขยาย"

เป็น "สองร้อยบาท" คือว่าคงไว้ความร่างเดิมมันเอง ขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาล

มาตรา ๔๑

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ใดทักท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป

พิจารณาวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บังคับเป็นกฎหมายได้
ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน 174 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศร่าง-
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

เนื่องจากว่าวันนี้เป็นวันท้ายของการประชุมในสมัยวิสามัญ เพราะฉะนั้นก่อนที่
จะออกันประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าประชุม ก็อยากจะขอขอบคุณที่ประชุมในเรื่องประธาน-
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาและร่าง
ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.๒๕๕๕ และประธานคณะกรรมการวิสามัญตรวจรายงานผลการประชุม

ทั้ง ๒ คณะกรรมาธิการนี้ขอทำเนิกรการนอกสมัยประชุมสมัยวิสามัญ ตามข้อบังคับการดำเนินการ
การประมณนอกสมัยประชุมนั้นต้องรับอนุมัติจากที่ประชุมนี้

ไม่มีผู้ใดคัดทวง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถาหากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ถือว่าอนุมัติให้คณะกรรมาธิการทั้ง ๒ คณะนี้ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้ตามที่เสนอมา

จดหมายเหตุ ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

ท่ามประธาน ท่านรองประธาน และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีเกียรติทั้งหลาย

บัดนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ าทราพระ
ราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมแห่งชาติผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘ แล้ว ซึ่ง
ท่ามประธานคงจะอ่านเสนอที่ประชุมต่อไป และการประชุมของเราที่จะสิ้นสุดลง ท่านผู้มี
เกียรติทั้งหลายคงจะได้นึกย้อนกลับถึงห้วงของท่านเพื่อไปพบปะเยี่ยมเยียนเป็นอัน
ราษฎรต่อไป ณ บัดนี้ ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลจึงขอโอกาสขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติ
ทั้งหลาย ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของท่านในสภาสำเร็จเป็นผลดีตลอดมา และสภานี้ได้ปฏิบัติ
พระราชบัญญัติใหม่ประกาศใช้บังคับได้ถึง ๒๕ ฉบับ ทั้งนี้ เป็นการได้ช่วยรัฐบาลให้สามารถ
บริหารราชการตามนโยบายที่ได้ตกลงเป็นอย่างดี ในอันจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าการประเทศชาติ
บ้านเมืองและความผาสุกแก่ประชาชนสืบไป เฉพาะท่ามประธานซึ่งต้องความทุกข์ยากลำบาก
การประมุขสภาผู้แทนราษฎร ของชาติเป็นที่เรียบร้อยแล้วไปบัดนี้ จึงขอขอบพระคุณเป็น
พิเศษไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

โดยที่สถานการณ์ของโลกในขณะนี้ยังยุ่งยากเป็น ๒ ฝ่าย ต่างฝ่าย
ต่างมีนโยบายไม่ตรงกัน กระทำให้สถานการณ์ทางการเมืองยังสับสนอยู่ ข้าพเจ้าจึงใคร่
ขอไปยังนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลให้ท่านทราบ เพื่อจะได้นำไปชี้แจงแก่ราษฎร เป็น
การประสานความเข้าใจ และร่วมมือร่วมใจกันดำเนินในทุกข้อที่เหมาะสมต่อไป รัฐบาลก็
ยังคงยึดมั่นในนโยบายของสหประชาชาติอย่างแนบแน่นไม่เปลี่ยนแปลง และจะปฏิบัติตาม
นโยบายของฝ่ายเสรีประชาธิปไตยซึ่งเป็นสมาชิกส่วนข้างมากในองค์การสหประชาชาติ
เพื่อรักษาสันติธรรมและความสงบสุขอย่างแท้จริงของชาวโลก อันมีประเทศสหรัฐอเมริกา
เป็นต้น ทั้งจะร่วมมือร่วมใจกับประเทศชาติ ส่งเสริม รักษาไว้และปฏิบัติความถูกต้องและสิทธิ
และเสรีภาพของราษฎรป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประเทศเราได้ลงนามเป็น
สมาชิกอยู่ด้วย โดยจะป้องกันและต่อต้านการรุกรานทุกวิถีทาง

สำหรับประเทศเพื่อนบ้านข้างเคียงนั้น รัฐบาลก็จะเสริมสร้างสัมพันธไมตรีและ
ความเข้าใจอันดีระหว่างกันให้ยิ่งขึ้น ตลอดจนจะอำนวยความสะดวกการของประเทศไทย
นั้นด้วยมิตรภาพและความเห็นใจซึ่งกันและกันยิ่งขึ้น เพื่อความสงบสันติสุขในภูมิภาคส่วนนี้
และข้าพเจ้าขอฝากนโยบายทั้งนี้แก่ท่านผู้มีเกียรติไปชี้แจงแก่ประชาชนในจังหวัดของท่าน
ด้วย

ในสมัยประชุม ๒ สมัยที่ผ่านมา สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสำคัญอันหลายประการ และที่สำคัญที่สุดก็คือ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติกำหนดการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลสามารถใช้จ่ายเงินงบประมาณประเทศและเสริมสร้างความสมบูรณ์ที่สุดในแก่ประชาชน ในร่างพระราชบัญญัตินี้แสดงถึงเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการที่จะเสริมสร้างประเทศชาติและอำนาจประเทศให้มั่นคงแก่ประชาชนและเพื่อประโยชน์ ซึ่งข้าพเจ้าใคร่ขอเชิญพิจารณาสรุปและเพียงบางส่วนไว้ในโอกาสนี้

ส่วนการศึกษาศึกษา รัฐบาลได้งบประมาณสำหรับสร้างโรงเรียนเพิ่มขึ้น ๔๔ แห่ง ขยายโรงเรียนเดิม ๓๗ แห่ง เพิ่มครูขึ้นอีก ๒,๕๓๒ คน และตั้งเงินอุดหนุนสำหรับโรงเรียนราษฎร์ เงินประมาณ ๔๕ ล้านบาท นอกจากนี้แล้วยังมีเงิน ก.ศ.ส. ขยายอีก มีทั้งงบประมาณเกี่ยวกับอำนวยการ

ส่วนการสาธารณสุข รัฐบาลได้งบประมาณสำหรับสร้างโรงพยาบาลขึ้นใหม่ ๑ แห่ง ที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นโรงพยาบาลสุดท้ายของสวนภูมิภาค และเมื่อสร้างโรงพยาบาลแห่งนี้เสร็จแล้ว ก็หมายความว่าโครงการสร้างโรงพยาบาลทั่วทุกจังหวัด นอกจากนั้นจะก่อสร้างสร้างโรงพยาบาลในต่างจังหวัดอีก ๖ แห่ง ส่วนสถานีอนามัยจะรับปรับปรุงขยายสถานีเดิม ๑๒๖ แห่ง และจะสร้างใหม่อีก ๑ แห่ง ที่จังหวัดนครราชสีมา สำหรับงบประมาณรายปีที่จะแจกจ่ายแก่ประชาชนก็ได้อีกประมาณเพิ่มขึ้น และยังคงได้รับเงิน ก.ศ.ส. ขยายอีกส่วนหนึ่งด้วย

ส่วนการสงเคราะห์สงเคราะห์ เนื่องจากปรากฏว่าประชาชนมีความสนใจในการที่จะช่วยเหลือในกรณีซึ่งรัฐบาลสร้างขึ้นเป็นจำนวนมาก รัฐบาลได้มีโครงการที่จะสร้างขึ้นทุกจังหวัด ขณะนี้กำลังให้เจ้าหน้าที่เลือกหาที่ดินที่เหมาะสมแก่การที่จะประกอบโครงการ ในกรณีซึ่งได้เพียงขยายเดิมเดิมที่มีอยู่แล้วในขณะนี้มี ๑๔ แห่ง ในทางขวางรับสมาชิกเข้าอยู่เพิ่มขึ้น ซึ่งเพียงแต่ในเคื่องแรกของปีเท่านั้น ก็ได้รับไว้แล้ว ๑,๐๐๐ ครอบครัว ขณะซึ่งเข้าใจว่าในปีนี้จะรับได้ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ครอบครัว สำหรับที่ดินที่จะสร้างขึ้นใหม่ได้ตั้งงบประมาณไว้จำนวนหนึ่ง เป็นที่ดินสำหรับเริ่มในเมื่อที่ดินที่เหมาะสมได้แล้ว

ส่วนการสงเคราะห์สงเคราะห์ รัฐบาลได้เริ่มงานนี้ในสมัยแรกนี้เอง สำหรับมีได้งบประมาณจะสร้างขึ้น ๕๐๐ หลัง และกำลังจะจัดหาเงินสร้างอาคารห้องแถวให้เขาในราคาถูกอีกต่างหาก ๒,๐๐๐ ห้อง นอกจากนี้ ยังได้เร่งรัดให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์และกรมโยธาธิการดำเนินการอีกส่วนหนึ่งต่างหากด้วย

ส่วนการสงเคราะห์ในกรณีอื่น ๆ เช่น สงเคราะห์เด็กกำพร้า สงเคราะห์การอาชีพ สงเคราะห์ผู้มีพรหมและคนชรา ก็ได้ตั้งงบประมาณช่วยเหลือไม่ใช่น้อยกว่าปีก่อน ๆ สำหรับผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ นั้น ก็ได้ตั้งงบประมาณไว้ช่วยเหลือ ๕ ล้าน ๖ แสนบาท

การสำรวจภูมิภาค การปรับปรุงและขยายการไฟฟ้าให้เพียงพอแก่ความต้องการ
การของประชาชน ได้ตั้งงบประมาณไว้รวมเป็นเงิน ๑๑ ล้าน ๕ แสนบาท เพื่อให้ขยาย
ปรับปรุงการไฟฟ้า สำหรับการไฟฟ้าที่จะสร้างขึ้นใหม่ในนั้นได้มอบให้องค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ของรัฐบาลรับไปดำเนินการท่าทาง ตามโครงการของรัฐบาลซึ่งจะสร้างการไฟฟ้าขึ้นทุก
อำเภอ และเท่าที่องค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสร้างขึ้นในปีที่แล้วได้ถึง ๔๙ แห่ง อันเป็นการ
แสดงความสามารถว่าจะสามารถปฏิบัติตามโครงการของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี ซึ่งเข้าใจ
ว่าในปีนี้จะสร้างได้ไม่น้อยกว่าปีที่แล้ว เว้นแต่จะมีอุปสรรคที่จำเป็น

สำหรับถาวรประปา ในปีนี้ได้รับงบประมาณปรับปรุงและเฉพาะในจังหวัด
พระนครและธนบุรีเพื่อให้เพียงพอแก่ประชาชน ๕ ล้าน ๖ แสนบาท ส่วนถาวรประปาใน
ภูมิภาค ตามโครงการของรัฐบาลจะสร้างรวมทั้งสิ้น ๓๐ แห่ง และได้ตกลงให้บริษัท
เหมา-ไม่ดำเนินการแล้ว ในปีนี้แล้วสร้างได้ ๒๐ แห่ง ในปีนี้เข้าใจว่าจะสร้างได้
ไม่น้อยกว่าปีที่แล้ว

ส่วนการสร้างทางหลวง ในปีนี้ได้รับงบประมาณสร้างเพิ่มเติมสำหรับทาง
๓๐ สาย เป็นเงิน ๑๒๐ ล้านบาท และได้รับงบประมาณสำหรับบูรณะทางหลวงแผ่นดิน
๒๐ ล้านบาท ทางหลวงจังหวัดอีกประมาณ ๑๔ ล้านบาท และจะสร้างสะพานคอนกรีต
ชนกใหญ่ในทางสายต่าง ๆ อีก ๑๕ แห่ง บยาวประมาณ ๒,๑๔๕ เมตร และสะพานคอน
กรีตชนกเล็ก บยาวประมาณ ๕๕๐ เมตร ในการสร้างทางนั้นนอกจากงบประมาณแผ่นดินแล้ว
รัฐบาลยังได้รับการช่วยเหลือตามโครงการช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาอีกส่วนหนึ่งทาง
เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ยังกำลังสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นพิเศษอีก ๓
สะพาน เชื่อมจังหวัดพระนครและธนบุรี ๒ สะพาน และเชื่อมจังหวัดนนทบุรีกับจังหวัด
ปทุมธานี ๑ สะพาน สะพานทั้ง ๓ นี้กำลังเร่งรัดสร้างให้แล้วเสร็จในปี ๒๕๐๐ ซึ่งจะ
อำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน และจะช่วยขยายเขตชุมชนให้
กว้างยิ่งขึ้น

ส่วนการชลประทาน โครงการเจ้าพระยาที่กำลังสร้างอยู่นั้น ได้รับงบประ
มาณเพียงพอที่จะสามารถดำเนินการให้ลุล่วงไปตามความมุ่งหมาย มีการสร้างเขื่อนประ
ษณยานีประตูน้ำ ชุดสองส่งน้ำ คลองซอย หักคั่นกันน้ำ เพื่อให้งานนี้สามารถแจกจ่าย
น้ำไปถึงประชาชนตามความมุ่งหมายทันกำหนดเวลาที่ได้รับรองไว้แก่ประชาชน นอกจากนี้
โครงการชลประทานย่อย ๆ ก็ได้งบประมาณปรับปรุงและสร้างเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ผลสมบูรณ์
แล้วราษฎรประมาณ ๓๐ แห่ง สำหรับอ่างเก็บน้ำก็คาดว่าจะสร้างให้สำเร็จได้ ๒๐ แห่ง ใน
ส่วนการชลประทาน ราษฎรได้ตั้งงบประมาณไว้แล้วประมาณ ๕ ล้าน ๘ แสนบาท

เท่าที่ข้าพเจ้าได้กล่าวสรุปมานี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นเพียงส่วนหนึ่งว่ารัฐบาลนี้ใน
ความควบคุมของสภาผู้แทนราษฎรของท่านผู้มีเกียรติได้พยายามที่จะดำเนินงานให้เกิดความ
วิวัฒนาการนำความมาสู่แก่ประชาชนอย่างไร นอกจากนั้นยังมีรายละเอียดอื่น ๆ อีกมากมาย
ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติย่อมทราบ เพราะปรากฏอยู่ในงบประมาณแผ่นดินที่ท่านได้พิจารณาแล้ว
นั้น

นอกจากนี้ ก็มีร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสภานี้
ได้พิจารณาอนุมัติไปเมื่อครั้งที่สี่ก่อนมีหนึ่งที่มีความสำคัญอยู่มาก เพราะในระบอบประชาธิปไตย
นั้น สาระสำคัญอยู่ที่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งรัฐบาลเสนอต่อสภานี้มีหลักการให้สิทธิแก่ประชาชนในการที่จะ
สมัครรับเลือกตั้งอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ก็โดยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าพี่น้องชาวไทยใน
ขณะนี้มีความสนใจและตื่นตัวในกิจการบ้านเมืองมากขึ้น มีการใช้สิทธิชุมนุมสาธารณะแสดง
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลจึงได้พยายามเปิดโอกาสให้ใช้
สิทธิในการเลือกตั้งอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น ในเรื่องการเป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้นนี้ได้มีการร้อง
เรียนขอให้ยกเลิกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เสีย ซึ่งในเรื่องนี้รัฐบาลได้ออก
คำแถลงการณ์ชี้แจงไปแล้ว แต่ก็ใคร่จะขอชี้แจงเพิ่มเติมในที่นี้สักเล็กน้อยว่า การปกครอง
ประเทศนั้นเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ การเปลี่ยนแปลงปรึภพครั้งควรจะใคร่หาโดยวิวัฒนา
การที่ละคน ๆ เพื่อเสถียรภาพของบ้านเมือง การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีบท
เฉพาะกาลบัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ก็เนื่องด้วยสถานการณ์-การฉกชิงชาติ
บ้านเมืองยังอยู่ในภาวะกระส่ำกระสอยของการปรึภพเจ้าผู้ระบอบการปกครองประชาธิปไตยสม-
บูรณแบบค่อยไป ยังไม่อยู่ในสถานการณ์ภาวะประชาธิปไตยสมบูรณ์ที่ราบรื่นดังประเทศที่ใช้ระบอบ
การปกครองประชาธิปไตยมานานนับหลายร้อยปี อนึ่งเมื่อได้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ตลอดมา
ประเทศชาติก็อยู่ในความสงบ ซึ่งถ้าท่านจะพิจารณาสถานการณ์-การฉกชิงในประเทศอื่น ๆ ก็จะเป็น
ชัดว่าเป็นอย่างไร รัฐบาลสามารถรักษาสถานการณ์-การฉกชิงของประเทศชาติไว้ได้อย่างไร ทั้งนี้
ก็ด้วยอาศัยการค่อยเปลี่ยนแปลงไป ขณะนี้ยังมีที่กำลังแทรกซึมเข้ามาก่อความไม่สงบหลาย
ความสงบสุขของบ้านเมืองอยู่ การที่จะด่วนแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปในขณะนี้นั้นจะไม่เป็นผล
ดีสมความมุ่งหมาย นอกจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เท่าที่มีอยู่ก็ขึ้นเพียง
ผู้ช่วยรักษาสถานการณ์บ้านเมืองให้อยู่ในภาวะสงบเรียบร้อยเท่านั้น มิได้ใช้สิทธิในทาง
การเมืองเท่าเทียมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งเข้ามาแล้ว
อย่างใดเลย ทั้งรัฐบาลก็มิได้เคยใช้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เป็นเครื่องมื่อ
กลางความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ฉะนั้น รัฐบาลจึงเห็นว่ายัง
ไม่มีเหตุผลสมควรที่จะแก้ไขบทเฉพาะกาลแห่งรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ เพราะอย่างไรก็ตาม
ประชาชนย่อมต้องได้รับประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์แน่นอน และเป็นการได้ช่วยวิวัฒนาการ
อย่างมั่นคงซึ่งจะมีคุณค่าและรักษาไว้ได้ยั่งยืนตลอดไป

อนึ่ง ในการที่จะส่งเสริมระบอบการปกครองประชาธิปไตยของรัฐบาล รัฐบาล
ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติให้สภานิติบัญญัติเกี่ยวกับการปกครอง ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) ซึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความรับผิดชอบใน
การบริหารราชการแผ่นดินมากยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด
(ฉบับที่ ๒) ซึ่งให้จังหวัดได้รับแบ่งอำนาจหรือจัดเก็บภาษีอากรค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่นเดียวกับ
เทศบาล และพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๒) ซึ่งเปิดโอกาสให้เทศบาลสามารถกู้
เงินและตั้งงบประมาณชั่วคราวนี้ได้ ซึ่งพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้แสดงถึงการที่รัฐบาลนี้เร่ง
รัดส่งเสริมระบอบการปกครองเพื่อให้เป็นประชาธิปไตยส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งซึ่งตั้งขึ้น

ส่วนพระราชบัญญัติสภาพ้องกันราชอาณาจักร พระราชบัญญัติที่จะเป็นมิ่งกัน
ราชอาณาจักร ซึ่งเป็นกฎหมายที่จะส่งเสริมความมั่นคงในการป้องกันประเทศ พระราช
บัญญัติสถานหาวิทยาสันแห่งชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ส่งเสริมการศึกษาชั้นสูง พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย ซึ่งเป็นกฎหมายที่จะช่วยให้คนองชาวไทยอาชีพเพิ่มขึ้นอย่าง
มาก และพระราชบัญญัติระบอบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) กับพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อ
การบูรณะและวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นกฎหมายที่จะช่วยส่งเสริมระบอบการคลัง
ของประเทศไทยให้มั่นคง และช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศชาติให้รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยระ
ชากรราษฎรได้มีส่วนร่วมช่วยสำหรับการพัฒนา

ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั่ว
ทุกทิศสถาน จงประทานพรให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายเดินทางกลับจังหวัดของท่านโดยสวัสดิ
ภาพ ประสบแก่สรรพสิ่งสิริสวัสดิพิพัฒนามงคล สมบูรณ์พร้อมด้วยสิ่งทั้งมวลซึ่งพึงปรารถนา
เจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ปังขินนาน และขอฝากพรนี้ไปยังครอบครัว
บุตร ภรรยา ญาติมิตร และพี่น้องราษฎรในจังหวัดของท่านโดยทั่วกัน.

ลงชื่อในนามของข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ รัฐมนตรี และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ

ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ได้กล่าวชมเชยและพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานของท่านที่ประจักษ์ ระหว่างสมัยประชุมวิสามัญทั้งสองสมัยต่อเนื่องกันในครั้งนี้ว่า ได้ทำเป็นมาด้วยความเรียบร้อยเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้รัฐบาลสามารถบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายอันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์อันดีต่อประเทศชาติและความสมบูรณ์ผดุงสุขของประชาชน อันพึงโคจรในจิตใจที่ประจักษ์พร้อมแผนงานนโยบายที่รัฐบาลจะบริหารกิจการแห่งประเทศชาติทั้งภายในและภายนอกประเทศอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติกิจการร่วมกันในระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุข-การ ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ยิ่งของมวลสมาชิกทั้งหลาย ฉะนั้นที่ประชุมจึงขอวิพากษ์ด้วยความยินดีและเป็นอย่างดียิ่ง และในที่สุด ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้อำนวยพรแก่บรรดาสมาชิกทั้งหลายในคราววิสามัญประชุมนี้ด้วย ซึ่งที่ประชุมขออวยพรไว้ด้วยความเคารพ

ในสมัยประชุมวิสามัญตอนปลายนี้กับตอนต้นปีนั้น ความมุ่งหมายอันยิ่งใหญ่เพื่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีสำหรับปีต่อไป เป็นที่น่ายินดีว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ผ่านการพิจารณาของสภาไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งเมื่อสภาได้พิจารณาในวาระที่ ๓ ที่ประชุมก็ได้มีมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายโดยพร้อมเพรียงกัน เกือบจะโดยมีว่าเป็นประวัติศาสตร์ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน นอกจากนั้น เป็นที่น่ายินดีว่า สำหรับรายรับในงบประมาณประจำปี ๒๕๕๕ นั้น แทนที่จะลดทอนลงทั้งสี่ข้างพาดูเล็กน้อยก็ลดทอนลงถึงฐานะในทางเศรษฐกิจจริงแท้ แทกกลับปรากฏว่า ได้มีรายรับสูงขึ้น คือเป็นจำนวนถึง ๔,๓๑๒ ล้านบาทเศษ แม้จำนวนรายรับที่เพิ่มขึ้นจะไม่สูงเท่าในงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มากนัก แต่ก็ถือว่า เป็นนิมิตไปในทางที่ดีถึงแม้ว่าในระหว่างการประชุมพิจารณาเรื่องนี้ จะได้มีการอภิปรายไปในทางคัดค้าน และไม่เห็นด้วยในบางประการก็จริง แต่ก็เห็นเรื่องธรรมชาติของการประชุมใหญ่ และสำคัญเช่นนี้ย่อมมีทัศนะไม่ตรงกันบ้าง โดยต่างฝ่ายต่างก็มุ่งหวังเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติและความผาสุกของปวงชนเป็นประการสำคัญ ในที่สุด ก็ได้ตกลงกันด้วยความเรียบร้อย ซึ่งเป็นที่น่ายินดีและพอใจ นอกจากนั้น ในระหว่างสมัยประชุมทั้งสองสมัยนี้ สภา ฯ ก็ได้พิจารณาพระราชบัญญัติอื่น ๆ อีกหลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติที่จะนำมาซึ่ง

ประโยชน์ต่อประชาชนชาวไทยโดยตรง และส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น พระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย และพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นกฎหมายส่วนประกอบของรัฐธรรมนูญ ฯ ซึ่งต่อเนื่องกับพระ
ราชบัญญัติพรรคการเมืองที่ได้ผ่านการพิจารณาของสภา ฯ นี้เมื่อสมัยประชุมสามัญครั้งที่แล้ว
มา และประกาศใช้เป็นกฎหมายไปแล้วนั้น ทั้งในระหว่างนี้ รัฐบาลยังได้เปิดใจให้ประชาชน
ชาวไทยมีเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพูด การเขียน การ
พิมพ์ การโฆษณา การชุมนุมสาธารณะ และการตั้งพรรคการเมืองอย่างกว้างขวางเป็นการ
เพิ่มพูนการปกครองในระบอบเสรีประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่เรื่องนี้เป็นผลที่เพียง
ใต้นี้ อนุที่ประชาชนทั้งหลายจะรีบไปปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมตามสิทธิและหน้าที่ของตนยิ่ง
กว่าอย่างอื่น

นอกจากนี้ จะเห็นที่ระกล่าวเสียมิไ้ในหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎรว่า การ
ที่การประชุมของที่ประชุมอันมีเกียรติยิ่งนี้ได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยนั้น ก็ควยอาศัยท่าน
ผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ช่วยกันรักษาระเบียบวินัยของการประชุมให้ดำเนินไปตามที่มีบทบัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมของสภา ฯ โดยเคร่งครัด ท่านสมาชิกรับฟังคำ
กล่าวเตือน หักทรงของประธานเป็นอย่างดี จึงขอได้รับความขอบพระคุณอย่างสูงจากประธานสภา ฯ
ตลอดมาด้วย ส่วนการปฏิบัติในหน้าที่ของประธานสภา ฯ นั้น หากจะมีการบกร้องหรือ
เกินเลยไปบ้าง เช่น ไม่ให้โอกาสแก่ท่านสมาชิกบางคนที่มีความประสงค์จะอภิปราย
แสดงความคิดเห็นในปัญหาใด ๆ ด้วยมีผู้แสดงความประสงค์ในโอกาสเดียวกันมากท่านด้วย
กันนั้น ก็ขอใ้โปรดประทานอภัยด้วย เพราะจำเป็นจริง ๆ เกี่ยวกับการรักษาเวลาและข้อ
บังคับของการประชุม ฯ

อนึ่ง ในระหว่างสมัยประชุมนี้ เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งนับว่าเป็นตัวจักรที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะให้การประชุมปรึกษาของสภา ฯ นี้ดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อย ทางที่ปฏิบัติหน้าที่ของท่านด้วยออกสราณะ มานะ อุตุน และบางครั้งเมื่อถึงงาน
ด่วน เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติงานกันอยู่จนตลอดคืนก็มี ได้รับความเหน็ดเหนื่อยเป็นอันมาก จึง
ขอได้รับความขอบพระคุณอย่างสูงจากที่ประชุมนี้โดยทั่วกัน

ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในนามของที่ประชุม
อันมีเกียรติยิ่งนี้ ข้าพเจ้าขออัญมัญอำนาจตามพระศรีรัตนตรัยและอำนาจเทพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย
ขอใ้โปรดประทานพรให้ พญา นาคภรรมนตรี และท่านรัฐมนตรีทุกท่านจงเจริญด้วยอายุการ
พร สมบูรณ์ด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้ลุลวง
ไปด้วยดี เพื่อประเทศชาติจะได้เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นสืบไป สมดังที่ท่านได้ตั้งปณิธานไว้
นั้นจงทุกประการ .

ออกในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะได้อ่านพระราชกฤษฎีกาโปรดเกล้าฯ ประทานโทษ เมื่อคืนแล้ว ไม่ค่อยเห็นของการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ในรายงานของกรรมาธิการนั้น ได้มีข้อสังเกตของคณะกรรมการด้วย สำหรับข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นตามข้อสังเกตนั้นคิดว่า ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยก็จะได้นำไปให้ที่ประชุมรับทราบ

ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ ซึ่งจะได้นำไปให้ที่ประชุมรับทราบต่อไป

ต่อไปจะได้อ่านพระราชกฤษฎีกาโปรดเกล้าฯ ประทานวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
(ลงมติในที่ประชุมเมื่อวันพุธที่ ๑๒/๑/๒๕๕๕)

รับทราบและปฏิบัติตาม

พระราชกฤษฎีกา
นิคมประจักษ์วิสัยแห่งสถานพินิจ
พ.ศ. ๒๔๔๔

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๔๔
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ความที่ใต้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประจักษ์วิสัย
แห่งสถานพินิจ พ.ศ. ๒๔๔๔ ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๔ นั้น มีคนสมควร
จะนิคมประจักษ์วิสัยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๔๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกานิคมประจักษ์วิสัยแห่งสถานพินิจ พ.ศ. ๒๔๔๔ ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.
๒๔๔๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ประธานสถานพินิจ พ.ศ. ๒๔๔๔ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา

ทำเนียบราชทูต

ครั้งที่

๑๒๘๕

(๑๒๘๕)

ตอนที่ ๑.....

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

๑๒๘๕

๑๒๘๕

๑๒๘๕

๑๒๘๕

๑๒๘๕

ทงแล้ว วันที่ ๑๒/๒/๑๙

หัวหน้าแผนกงานการประชุม

๑๒๘๕

หัวหน้ากองการประชุม

๑๒๘๕

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒๘๕

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒๘๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ทรงอำนาจ

๑

๒

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๑๑

๑๒